

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-137-18

Druk nr 2877
Warszawa, 24 września 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

- 1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Dz. Urz. UE L 146 z 10.06.2009, str. 37);
- 2) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 113, Dz. Urz. UE L 249 z 14.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 362, Dz. Urz. UE L 341 z 18.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 219 z 25.07.2014, str. 66, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37, Dz. Urz. UE L 47 z 28.12.2017, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 156 z 09.07.2018, str. 43);
- 3) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 07.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 137 z 04.06.2018, str. 3);
- 4) służy stosowaniu programu pomocowego dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych zatwierdzonego decyzją z dnia 18 lutego 2014 r. SA.37245(2013/N), obecnie obowiązującego na mocy decyzji przedłużającej z dnia 2 sierpnia 2017 r. SA. 48256 (2017/N);
- 5) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, Dz. Urz. UE L 212 z 18.07.2014, str. 47 oraz Dz. Urz. UE L 309 z 30.10.2014, str. 37);
- 6) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320);
- 7) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68 oraz Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96);
- 8) służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 184 z 08.07.2016, str. 1);
- 9) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającą dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz. Urz. L 345 z 27.12.2017, str. 96).

Art. 1. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 685, 723 i 1637) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów działu II, działu V rozdziału 2 oddziału 1, art. 318, art. 319, art. 330 ust. 3 pkt 1, art. 331 oraz działu IX rozdziału 1 nie stosuje się do banków hipotecznych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771).”;

2) w art. 2:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) bank zrzeszający – bank, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2018 r. poz. 613), zwanej dalej „ustawą o funkcjonowaniu banków spółdzielczych”;

b) w pkt 41 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) bank, z wyjątkiem banku hipotecznego,”

c) w pkt 47 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) łączna wartość jego aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego przekracza równowartość w złotych kwoty 30 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania,

b) stosunek całkowitej wartości jego aktywów do produktu krajowego brutto państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20%, chyba że wartość jego aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego jest niższa niż równowartość w złotych kwoty 5 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania;”

d) w pkt 57 w lit. a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawę z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

- „w przypadku banku, z wyjątkiem banku hipotecznego:”;
- e) w pkt 90 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 91 w brzmieniu:
„91) zobowiązanie zabezpieczone – zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, zastaw, hipotekę lub inną formę zabezpieczenia ustanowionego na prawach majątkowych dłużnika, w tym zobowiązanie wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu do tego prawa majątkowego.”;
- 3) w art. 5:
- a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) gromadzenie i analizowanie informacji o podmiotach objętych systemem gwarantowania oraz o bankach hipotecznych, w szczególności w celu opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego i sektora kas oraz poszczególnych banków i kas;”;
- b) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3) udzielanie wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejęcia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych podmiotowi przejmującemu lub nabywcy;
4) kontrola prawidłowości wykorzystania pomocy i wsparcia, o których mowa w pkt 1 i 3, oraz monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania:
a) kasy korzystającej z pomocy,
b) podmiotu przejmującego kasę, wybrane prawa majątkowe lub wybrane zobowiązania kasy,
c) nabywcy przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych.”;
- 4) w art. 17 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) środków wpłaconych do banku spółdzielczego tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich;”;
- 5) w art. 18 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) środków wpłaconych do kasy tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich;”;
- 6) w art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną, powiększonych o odsetki naliczone na początek dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie, niezależnie od terminu ich wymagalności, ustala się według stanu na początek dnia spełnienia warunku gwarancji.”;
- 7) w art. 20 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) rady rodziców.”;
- 8) w art. 56 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Fundusz może wezwać kasy, w sposób określony w art. 47 ust. 2, do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, w wysokości niezbędnej do zachowania proporcji, o której mowa w art. 303 ust. 2.”;
- 9) w art. 57 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Fundusz może wezwać banki i oddziały banków zagranicznych, w sposób określony w art. 47 ust. 2, do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, w wysokości niezbędnej do zachowania proporcji, o której mowa w art. 303 ust. 2.”;
- 10) w art. 73 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Komisja Nadzoru Finansowego wyraża opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia projektu planu przymusowej restrukturyzacji przez Fundusz.”;
- 11) w art. 77 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz może opracować odrębny plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego będącego podmiotem znaczącym oraz odrębny plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zidentyfikowanego jako inna instytucja o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1934 oraz z 2018 r. poz. 650), o ile nie spełnia on definicji podmiotu znaczącego.”;
- 12) w art. 79 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot krajowy w wyniku nieprzekazania informacji lub niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, Fundusz może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych przez ten podmiot korzyści.”;

13) w art. 86:

- a) w ust. 1 wyraz „także” zastępuje się wyrazami „w tym”,
- b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 85” zastępuje się wyrazami „ust. 1”;

14) w art. 91:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu lub po wystąpieniu innego zdarzenia, Fundusz dokonuje oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 79–81 i art. 83–85 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, Fundusz dokonuje oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału podmiotu krajowego.”,

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli w wyniku oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot krajowy i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”,

- c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny planu, o którym mowa w ust. 5. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

7. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 5, jest w opinii Funduszu niewystarczający, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 4. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

15) w art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziały, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”;

16) w art. 95 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot w wyniku niewykonania przez podmiot zaleceń, Fundusz może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną, o której mowa w ust. 6, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych przez ten podmiot korzyści.”;

17) w art. 97:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W zakresie wydawania przez Komisję Nadzoru Finansowego opinii, o której mowa w ust. 2, przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”,

b) w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fundusz może wymagać od podmiotu objętego obowiązkiem utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, aby część obowiązku była spełniona przez zobowiązania wynikające z umów, których warunki przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych na wypadek wystąpienia negatywnych zmian sytuacji finansowej, wypłacalności, pozycji kapitałowej lub poziomu funduszy własnych, oraz zapewniają, że w przypadku

c) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Fundusz dokonuje oceny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w ramach akceptacji i przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji i, w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje wysokość minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 98 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przepisy art. 97 ust. 12 stosuje się odpowiednio.”;

19) w art. 101:

a) w ust. 11 wyrazy „ust. 7 i 8 lub 9” zastępuje się wyrazami „ust. 7, 8 lub 9”,

b) w ust. 12 skreśla się wyrazy „, wyznaczyć pełnomocników”;

20) w art. 110 ust. 4–6 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji wobec:

1) kasy – przepisów art. 10 i art. 11 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie stosuje się;

2) banków spółdzielczych – przepisów art. 16 i art. 17 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1285) nie stosuje się.

5. W przypadku gdy nabywcą lub podmiotem przejmującym w ramach przymusowej restrukturyzacji jest bank spółdzielczy, przepisy art. 5 ust. 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych stosuje się odpowiednio.

6. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, jeżeli w wyniku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji wierzyciele ponieśliby straty lub ich zobowiązania podlegałyby konwersji.”;

21) w art. 112 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Fundusz może udzielić wsparcia z funduszy przymusowej restrukturyzacji w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub przeniesienia, o którym mowa w art. 188 ust. 1, polegającego na:

1) udzieleniu gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z wszystkimi lub wybranymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji;

- 2) udzieleniu dotacji w celu pokrycia różnicy między wartością zobowiązań i wartością praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji, określonych na podstawie oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3, w części niepokrytej środkami, o których mowa w art. 179 lub art. 188 ust. 5.”;
- 22) w art. 113 w ust. 1:
- a) pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:
- „8) wygasają prawa osób wchodzących w skład organów podmiotu w restrukturyzacji do odpraw pieniężnych oraz do wynagrodzenia za okres od dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji z tytułu umów o pracę oraz umów o charakterze cywilnoprawnym, a także wygasają prawa tych osób do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń i innych świadczeń o podobnym charakterze oraz do odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji po wygaśnięciu mandatu lub ustaniu stosunku pracy;
- 9) wygasają prawa osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiocie w restrukturyzacji do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń oraz do odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy;”;
- b) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
- „10) w przypadku gdy zawarta została odrębna umowa (zakaz konkurencji), zgodnie z którą:
- a) pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność lub
- b) pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji zobowiązał się do ich nieujawniania po ustaniu stosunku pracy
- stosunek prawny ulega zakończeniu, umowa wygasa, a wypłacone odszkodowania podlegają zwrotowi w odpowiedniej części w stosunku do pozostałego umownego okresu konieczności powstrzymania się od działalności konkurencyjnej lub pozostałego umownego okresu zobowiązania się do nieujawniania szczególnie ważnych informacji.”;
- 23) w art. 121 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
- „6) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami zrzeczającymi nie stosuje się:

- a) przepisów art. 2 pkt 2 i art. 16 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie dotyczącym odpowiednio tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze oraz obowiązku posiadania lub nabycia przez zrzeszone banki spółdzielcze co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego,
 - b) przepisów art. 21 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.”;
- 24) w art. 122 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „art. 230 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 230 ust. 4 lub 5, albo”;
- 25) art. 123–125 otrzymują brzmienie:

„Art. 123. Jeżeli w wyniku zastosowania wobec podmiotu w restrukturyzacji instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych następuje przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, o którym mowa w art. 23¹ Kodeksu pracy, przejmujący, instytucja pomostowa lub podmiot zarządzający aktywami nie odpowiadają za zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji wynikające ze stosunku pracy powstałe przed przejściem tego zakładu pracy lub jego części. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy powstałe przed przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę odpowiada dotychczasowy pracodawca. Przepisu art. 23¹ § 2 Kodeksu pracy nie stosuje się.

Art. 124. 1. Dotychczasowy i nowy pracodawca przekazują informację, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, niezwłocznie, jednak w terminie nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę, w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne w przypadku gdy informacja została umieszczona w ogólnodostępnym miejscu świadczenia pracy pracowników lub została wysłana na służbową pocztę elektroniczną, lub została przekazana przez inny kanał komunikacji ogólnodostępny dla pracowników, lub w inny sposób uzgodniony uprzednio z pracownikiem.

2. Dotychczasowy i nowy pracodawca przekazują informację, o której mowa w art. 26¹ ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881 oraz z 2018 r. poz. 1608), niezwłocznie, jednak w terminie nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę, w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją. Przekazanie

informacji uznaje się za skuteczne w przypadku, gdy informacja ta została wysłana na adres poczty elektronicznej przewodniczącego organizacji związkowej lub została przekazana przez inny dostępny dla organizacji związkowej kanał komunikacji. Niezależnie od poinformowania organizacji związkowej, informacja przekazana zostanie pracownikom w sposób określony w ust. 1, przy czym przekazanie informacji pracownikom pozostanie bez wpływu na bieg terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. W przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji przepis art. 41¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji.

Art. 125. Fundusz, stosując instrumenty przymusowej restrukturyzacji i wykonując uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1:

- 1) uwzględnia wynikające z odrębnych przepisów uprawnienia pracowników do udziału w organach zarządzających lub nadzorczych podmiotu w restrukturyzacji;
- 2) w razie potrzeby informuje o podejmowanych działaniach pracowników podmiotu w restrukturyzacji i konsultuje się z nimi.”;

26) art. 129 otrzymuje brzmienie:

„Art. 129. Fundusz uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji utworzonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla grupy, do których należy podmiot krajowy lub istotny oddział działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

27) w art. 134:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5 z powodu braku zgody właściwego organu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji mogą przyjąć, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji, schemat przymusowej restrukturyzacji dla pozostałych podmiotów.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5 i 5a, przepisy art. 133 ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio.”;

28) art. 141 otrzymuje brzmienie:

„Art. 141. 1. Fundusz może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji na wybrany dzień. Zamknięcie ksiąg rachunkowych może być dokonane również na dzień poprzedzający dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

2. Dzień, na który dokonuje się zamknięcia ksiąg rachunkowych, stanowi dzień bilansowy w rozumieniu ustawy z dnia 24 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398, 650 i 1629). Sprawozdanie finansowe sporządzone na ten dzień nie jest rocznym sprawozdaniem finansowym w rozumieniu tej ustawy.

3. Zyski lub straty, ustalone na podstawie sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 2, mogą podlegać odpowiednio podziałowi lub pokryciu.”;

29) w art. 153 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Administratorem może być osoba, która posiada odpowiednie kwalifikacje, umiejętności i wiedzę do wykonywania powierzonych jej funkcji, w szczególności czynności, o których mowa w art. 154 ust. 1.”;

30) w art. 172 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach nieuregulowanych w art. 166–171 do zaskarżenia czynności prawnych podmiotu w restrukturyzacji dokonanych przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji z pokrzywdzeniem wierzycieli stosuje się odpowiednio art. 527–534 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.”;

31) w art. 174 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli do uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, konieczne jest uzyskanie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie 3 dni.”;

32) w art. 177 ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy przedmiotem przejęcia są wyemitowane przez podmiot w restrukturyzacji zdematerializowane prawa udziałowe, o których mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, podmiot prowadzący rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których są zapisane te prawa, po otrzymaniu od Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej informacji o decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, dokonuje ich blokady na tych rachunkach od dnia otrzymania informacji do dnia realizacji dyspozycji złożonej przez podmiot prowadzący działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący uczestnikiem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej, za pośrednictwem

którego dokonuje się przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych (podmiot pośredniczący).

2. Podmiot pośredniczący składa w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej dyspozycje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, zgodne co do formy, zakresu oraz sposobu i terminu ich składania z wymogami wynikającymi z umowy o uczestnictwo tego podmiotu w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej.

3. W dniu realizacji dyspozycji Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, jeżeli w terminie umożliwiającym przeprowadzenie takiego rozrachunku w dniu realizacji dyspozycji rozrachunek ma nastąpić w zamian za zapłatę wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust. 5, co najmniej w części mającej postać:

- 1) pieniężną, a Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna otrzymał od Funduszu informację o wysokości wynagrodzenia należnej za przejęcie każdego zdematerializowanego prawa udziałowego, lub
- 2) niepieniężną, a Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna otrzymał od Funduszu potwierdzenie zapłaty tego wynagrodzenia.

4. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych praw na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego w zamian za zapłatę wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust. 5, o ile ma ono postać pieniężną.”;

33) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. W przypadku gdy wartość przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przekracza wartość przejmowanych praw majątkowych albo gdy – przy przejęciu praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, o których mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3 – wartość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na dzień poprzedzający dzień przejęcia tych praw przekracza wartość praw majątkowych na ten dzień, Fundusz może przekazać podmiotowi przejmującemu, a w przypadku przejęcia praw udziałowych podmiotowi w restrukturyzacji, środki z funduszu gwarancyjnego banków lub funduszu gwarancyjnego kas do wysokości zobowiązań z tytułu tych środków, pomniejszone o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku, gdyby na dzień decyzji o wszczęciu

przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.”;

34) w art. 181:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz może utworzyć instytucję pomostową, w formie spółki kapitałowej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do utworzenia i działalności instytucji pomostowej przepisów art. 36 ust. 2 i 4, art. 38, art. 141m–142, art. 142a, art. 144–147, art. 153–157f oraz art. 158 ust. 4, 5 i 7 ustawy – Prawo bankowe oraz przepisów art. 84 ust. 1a, art. 89 ust. 1 pkt 1, art. 110zc–110zzd oraz art. 167 ust. 1 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się. Z wnioskiem o wydanie zezwolenia przez Komisję Nadzoru Finansowego na rozpoczęcie działalności przez instytucję pomostową występuje Fundusz.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Instytucja pomostowa będąca bankiem, do której na podstawie decyzji Funduszu przeniesiono przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem zrzeszającym, staje się bankiem zrzeszającym dla banków spółdzielczych zrzeszonych w podmiocie w restrukturyzacji. Przepisów art. 2 pkt 2 oraz art. 16 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych dotyczących odpowiednio tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze oraz obowiązku posiadania lub nabycia przez banki spółdzielcze co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego nie stosuje się.”;

35) w art. 184 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli instytucja pomostowa posiada jedynie akcje lub udziały w podmiocie w restrukturyzacji, podmiot ten jest zobowiązany do utrzymywania sumy funduszy własnych, o której mowa w ust. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może zezwolić podmiotowi w restrukturyzacji, na jego wniosek, na niespełnianie tych wymogów. Przepisy art. 185 stosuje się odpowiednio.”;

36) w art. 185:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku udzielenia zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej pomimo niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1, do rozpoczęcia

działalności przez instytucję pomostową będącą bankiem przepisów art. 36 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wnioski o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 3 dni.”;

37) w art. 188:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsiębiorstwa;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przeniesienia przedsiębiorstwa lub wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z instytucji pomostowej, które były przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, jeżeli wystąpi jedna z następujących okoliczności:

- 1) taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu albo
- 2) nie należą one do kategorii praw udziałowych, praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu lub nie spełniają warunków przeniesienia określonych w tej decyzji.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli wartość przenoszonych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przekracza wartość przenoszonych praw majątkowych albo przy przeniesieniu praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wartość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na dzień poprzedzający dzień przeniesienia tych praw przekracza wartość praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji na ten dzień, Fundusz może przekazać instytucji pomostowej, a w przypadku przejęcia praw udziałowych podmiotowi w restrukturyzacji, środki z funduszu gwarancyjnego banków lub funduszu gwarancyjnego kas, do wysokości zobowiązań z tytułu tych środków, pomniejszone o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.”,

d) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Instytucja pomostowa, w przypadku rozpoczęcia działalności, może powierzyć bankowi, przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 i art. 6 ustawy – Prawo bankowe. Przepisy art. 149 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku przejęcia akcji banku zrzeszającego przez instytucję pomostową art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.

9. Instytucja pomostowa może obejmować prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji.”;

38) art. 189 otrzymuje brzmienie:

„Art. 189. Fundusz może przenieść do instytucji pomostowej prawa udziałowe w jednym lub w kilku podmiotach w restrukturyzacji, lub przedsiębiorstwo albo wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji. W takim przypadku instytucja pomostowa jest obowiązana zarządzać majątkiem przeniesionym z każdego podmiotu w restrukturyzacji oddzielnie albo prowadzić ewidencję działalności w sposób umożliwiający wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz wyników zarządzania nimi.”;

39) po art. 194 dodaje się art. 194a i art. 194b w brzmieniu:

„Art. 194a. 1. W przypadku zbycia praw udziałowych w instytucji pomostowej, do której w przymusowej restrukturyzacji przeniesiono przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji, przy pomocy którego wykonuje się czynności banku zrzeszającego na rzecz banków spółdzielczych, przepisu art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych dotyczącego tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze nie stosuje się.

2. Przez okres 5 lat od dnia zbycia praw udziałowych, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 16 ust. 1 zdanie drugie i trzecie oraz art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.

3. W przypadku zbycia przez instytucję pomostową praw udziałowych w banku zrzeszającym w restrukturyzacji, przez okres 5 lat od daty zbycia tych praw udziałowych, przepisów art. 16 ust. 1 zdanie drugie i trzecie oraz art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.

Art. 194b. W przypadku, o którym mowa w art. 194a ust. 1 i 3, podmiot, który nabył prawa udziałowe, zapewnia wykonywanie czynności banku zrzeczającego przez okres nie krótszy niż 5 lat od daty nabycia tych praw.”;

40) w art. 201:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) umorzenia lub konwersji zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dokonanie przez Fundusz umorzenia lub konwersji zobowiązań, o których mowa w ust. 1, może prowadzić do zmiany formy prawnej podmiotu w restrukturyzacji.”;

41) art. 203 otrzymuje brzmienie:

„Art. 203. Przed lub równocześnie z dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 72.”;

42) w art. 206:

a) w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wobec pracowników, w szczególności wynikających z należnego wynagrodzenia i świadczeń emerytalnych, z wyjątkiem zobowiązań wynikających ze zmiennych składników wynagrodzenia:

a) nieregulowanych przez układ zbiorowy pracy lub

b) pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, o których mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy – Prawo bankowe i art. 110v ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi;”,

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyłączenie jest niezbędne i proporcjonalne w celu uniknięcia szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania, zwłaszcza przez przenoszenie strat z jednej instytucji na drugą ze względu na istniejące powiązania, w szczególności zagrażającego wypłacie środków objętych ochroną gwarancyjną należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, które mogłyby istotnie zagrozić funkcjonowaniu rynku finansowego, w tym jego infrastruktury w sposób, który może poważnie zakłócić funkcjonowanie gospodarki;”;

43) w art. 208 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli umorzeniu lub konwersji podlega zobowiązanie lub prawo udziałowe w części, warunki umowne dla części nieobjętej umorzeniem lub konwersją nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek.”;

44) w art. 209 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań zgodnie z kolejnością określoną w ust. 3, z uwzględnieniem wyłączeń, o których mowa w art. 206 ust. 3.”;

45) w art. 210:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli do osiągnięcia koniecznej kwoty umorzenia lub konwersji nie jest konieczne całkowite umorzenie lub konwersja zobowiązań danej kategorii, o której mowa w art. 209 ust. 3, zobowiązania w tej kategorii podlegają umorzeniu lub konwersji proporcjonalnie do wartości zobowiązania, o ile Fundusz nie dokonał wyłączenia, o którym mowa w art. 206 ust. 3.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli Fundusz dokonał wyłączenia, o którym mowa w art. 206 ust. 3, może dokonać umorzenia pozostałych zobowiązań w danej kategorii w stopniu wyższym niż proporcjonalny lub dokonać konwersji w stopniu wyższym niż proporcjonalny, w tym przez zastosowanie zróżnicowanych stóp konwersji, o ile nie zostanie spełniony warunek, o którym mowa w art. 242 ust. 1.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji, jeżeli określona w oszacowaniu wartość instrumentów własnościowych wydawanych w wyniku konwersji, o której mowa w art. 138 ust. 8, różni się od kwoty, o jaką, zgodnie z art. 202, powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji.

2b. W przypadku zróżnicowania stóp konwersji stopa konwersji może wynieść zero.”;

46) w art. 214:

a) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) założenia przyjęte do przygotowania programu dotyczące warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których podmiot będzie prowadzić działalność, i ich uzasadnienie;”,

- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
 - „7) obecny i przewidywany stan rynków finansowych w scenariuszu optymistycznym i pesymistycznym, z uwzględnieniem skrajnych warunków pozwalających określić obszary największej wrażliwości podmiotu w restrukturyzacji na zmianę warunków zewnętrznych.”,
- b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. Założenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2, porównuje się z założeniami przyjmowanymi przez inne podmioty sektora lub przeciętnymi prognozami dla sektora.”;
- 47) w art. 222 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
 - „W przypadku emisji instrumentu finansowego lub zaciągnięcia zobowiązania, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, które nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 206 ust. 1 i nie należą do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości banku albo z funduszy masy upadłości kasy, jest zobowiązany:”;
- 48) w art. 225 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia wybranych praw majątkowych lub zobowiązań, które były przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w art. 223, odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, jeżeli wystąpi jedna z następujących okoliczności:
 - 1) taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu albo
 - 2) nie należą one do kategorii praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu lub nie spełniają warunków przeniesienia określonych w tej decyzji.
 - 3. Szczegółowe warunki i tryb przeniesienia oraz zwrotnego przeniesienia określa decyzja Funduszu.”;
- 49) w art. 230:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. W przypadku gdy w wyniku zastosowania instrumentów przejęcia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej nie doszło do zbycia podmiotu w restrukturyzacji albo zastosowanie tych instrumentów nie było możliwe, podmiot

ten podlega likwidacji w drodze postępowania upadłościowego albo likwidacyjnego.”,

- b) w ust. 6 po wyrazach „do świadczenia usług w zakresie” dodaje się wyrazy „i w okresie.”;

50) w art. 235:

- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) koszty przeprowadzenia oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3, oraz oszacowania, o którym mowa w art. 241;”;

- b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) wydatki związane z likwidacją podmiotu, o której mowa w art. 230 ust. 4 i 5.”;

51) po art. 258 dodaje się art. 258a w brzmieniu:

„Art. 258a. W przypadku zastosowania przez Fundusz jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1, do instytucji kredytowej, banku, instytucji finansowej, firmy inwestycyjnej albo jednostki dominującej, przepisy art. 460–466 oraz art. 468–470 ustawy – Prawo upadłościowe stosuje się odpowiednio.”;

52) w art. 259 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz może podejmować i prowadzić działania, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1, lub nabywać wierzytelności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:

- 1) nie podjął wobec kasy żadnych działań związanych z przymusową restrukturyzacją;
- 2) koszty restrukturyzacji kasy nie przekraczają kosztów zadań realizowanych przez Fundusz na podstawie ustawy w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów;
- 3) kasa korzystająca z pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lub 2, zapewnia deponentom dostęp do środków gwarantowanych;
- 4) Komisja Nadzoru Finansowego potwierdziła zdolność kas do wniesienia składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292 ust. 1, z uwzględnieniem składek, których wniesienie zostało odroczone zgodnie z art. 292 ust. 4 i 5, z zastrzeżeniem art. 263 ust. 2.”;

53) w art. 263 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli środki funduszu gwarancyjnego kas są wykorzystywane do restrukturyzacji, kasy niezwłocznie zapewniają Funduszowi środki finansowe, w razie potrzeby w formie składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292 ust. 1, w wysokości środków

wykorzystanych do restrukturyzacji, w przypadku gdy, po osiągnięciu po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w art. 288 ust. 1:”;

54) w art. 264:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Realizując zadania, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3, Fundusz może, jeżeli nie podjął wobec kasy żadnych działań związanych z przymusową restrukturyzacją, udzielać wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejęcia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych podmiotowi przejmującemu lub nabywcy. Wsparcie może zostać również udzielone w przypadku objęcia akcji banku przejmującego przez Fundusz.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Fundusz może udzielać wsparcia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli koszty restrukturyzacji kasy nie przekraczają kosztów zadań realizowanych przez Fundusz na podstawie ustawy w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.”;

55) art. 266 otrzymuje brzmienie:

„Art. 266. Podmiot przejmujący kasę korzystającą ze wsparcia, przejmujący wybrane prawa majątkowe lub przejmujący wybrane zobowiązania kasy, lub nabywca przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub nabywca wybranych praw majątkowych, na żądanie Funduszu, udziela informacji niezbędnych do oceny ryzyka zwrotu udzielonego wsparcia lub strat związanych z nabywanymi lub przejmowanymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami.”;

56) w art. 268 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–13 w brzmieniu:

„2. W przypadku udzielenia przez Fundusz pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2, albo wsparcia, o którym mowa w art. 264, instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane kasy, której Fundusz udzielił pomocy, a także instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane przejmowanej albo likwidowanej kasy, której Fundusz udzielił wsparcia, ulegają umorzeniu do wysokości strat kasy:

- 1) której Fundusz udzielił pomocy,
- 2) przejmowanej,

3) likwidowanej

– zidentyfikowanych odpowiednio na dzień określony w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy, dzień przejęcia kasy albo dzień nabycia przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych niepokrytych dotychczas przez fundusze własne.

3. Umorzenie następuje w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.

4. Umorzenie następuje w przypadku:

- 1) pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 – z dniem określonym w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy;
- 2) wsparcia, o którym mowa w art. 264 – z dniem przejęcia lub nabycia.

5. Umorzenie, o którym mowa w ust. 2, następuje w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.

6. Umorzeniu podlegają zobowiązania z tytułu kapitału i należnych odsetek.

7. Jeżeli nie jest konieczne całkowite umorzenie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podporządkowanych, podlegają one umorzeniu proporcjonalnie w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.

8. Jeżeli instrument kapitałowy lub zobowiązanie podporządkowane podlega częściowemu umorzeniu, warunki umowne w pozostałym zakresie nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek z tytułu instrumentu kapitałowego lub zobowiązania podporządkowanego.

9. W przypadku udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 264, wartość i zakres umorzenia, o którym mowa w ust. 2, są wskazywane:

- 1) na dzień poprzedzający dzień przejęcia – w sprawozdaniu finansowym zweryfikowanym przez firmę audytorską albo
- 2) na dzień poprzedzający dzień nabycia – przez likwidatora kasy.

10. W przypadku udzielenia pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 260, wartość i zakres umorzenia jest wskazywana przez kasę.

11. Wartość i zakres umorzenia ustala się na podstawie sprawozdania finansowego, którego wyniki badania zostały uznane przez Zarząd Funduszu zgodnie z art. 261 pkt 1.

12. W przypadku umorzenia, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie.

13. Kasa lub podmiot przejmujący kasę ogłasza informacje o umorzeniu, o którym mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.”;

57) w art. 272 w ust. 2 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Środki funduszu gwarancyjnego kas mogą także służyć realizacji zadań Funduszu, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1–3.”;

58) w art. 275 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wielkość sumy bilansowej podmiotu w restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego nie przekracza równowartości w złotych kwoty 900 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania.”;

59) w art. 295 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Z dniem spełnienia warunku gwarancji bank, oddział banku zagranicznego lub kasa są zwolnione z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 4.”;

60) w art. 315 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Fundusz może, na podstawie umowy, lokować środki pieniężne w formie depozytu u Ministra Finansów.

1b. W celu dokonywania lokat, o których mowa w ust. 1a, Fundusz może otwierać rachunki bankowe w Banku Gospodarstwa Krajowego.”;

61) w art. 320:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Członkowie Rady Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu, pracownicy Funduszu oraz osoby, z którymi Fundusz zawarł umowy o dzieło, umowy zlecenia albo inne umowy o podobnym charakterze, są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej.”;

b) ust. 3–7 otrzymują brzmienie:

„3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.

4. Z zastrzeżeniem ust. 7–9, nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1, udzielenie przez Fundusz informacji:

- 1) Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw budżetu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komitetowi Stabilności Finansowej, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, podmiotowi prowadzącemu system rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych, w tym Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań lub ustawowych zadań Funduszu, lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;
- 2) instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii Europejskiej, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia 575/2013, podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, systemom rekompensat, podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez nie postępowań lub wykonywania ustawowych zadań lub ustawowych zadań Funduszu, lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;
- 3) sędziemu-komisarzowi, nadzorcy sądowemu, syndykowi lub zarządcy albo likwidatorowi podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prowadzenia postępowania upadłościowego albo likwidacji podmiotu w restrukturyzacji;
- 4) na żądanie sądu, prokuratora, Policji, komornika sądowego lub administracyjnego organu egzekucyjnego, w związku z prowadzonymi przez te organy postępowaniami lub realizowanymi przez nie zadaniami i w zakresie niezbędnym do ich prawidłowego prowadzenia lub realizacji;
- 5) adwokatowi lub radcy prawnemu, w związku ze świadczeniem pomocy prawnej na rzecz Funduszu i w zakresie niezbędnym do świadczenia tej pomocy;
- 6) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa, wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań lub praw udziałowych podmiotu, wobec którego może zostać wszczęta

przymusowa restrukturyzacja, albo podmiotu w restrukturyzacji, w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub w zakresie niezbędnym do zaoferowania przez podmiot zainteresowany ceny przejęcia, lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu;

- 7) instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, dotyczących podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym do wydania i wykonania decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia praw majątkowych;
- 8) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem kasy, jej przedsiębiorstwa, zobowiązań lub praw majątkowych, w zakresie niezbędnym do prowadzenia uzgodnień dotyczących warunków i zasad udzielenia wsparcia przez Fundusz w zakresie restrukturyzacji kas;
- 9) innym osobom lub podmiotom, którym Fundusz ma zamiar powierzyć lub powierzył wykonywanie czynności w związku z przygotowaniem lub prowadzeniem przymusowej restrukturyzacji, wypłatą środków gwarantowanych, restrukturyzacją kas lub innych ustawowych zadań Funduszu, w zakresie niezbędnym do wykonania tych czynności lub w zakresie niezbędnym do powierzenia ich wykonywania, w tym:
 - a) administratorowi lub pełnomocnikowi, w zakresie niezbędnym do wykonania jego praw i obowiązków ustawowych i wynikających z decyzji Funduszu o jego ustanowieniu oraz kandydatom do tych funkcji w zakresie niezbędnym do ich ustanowienia,
 - b) podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub art. 241, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tego oszacowania, oraz podmiotowi zainteresowanemu przeprowadzeniem oszacowania w zakresie niezbędnym do złożenia oferty na jego wykonanie i zlecenia jego wykonania,
 - c) innym podmiotom w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 4 pkt 3, w zakresie niezbędnym do wyboru podmiotu przejmującego lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu,
 - d) osobom lub podmiotom świadczącym na rzecz Funduszu usługi doradztwa lub świadczącym usługi w zakresie prowadzenia lub zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji,

- e) podmiotom, o których mowa w art. 45 ust. 1, w zakresie niezbędnym do realizacji wypłat środków gwarantowanych;
- 10) firmie audytorskiej badającej sprawozdania finansowe Funduszu na podstawie umowy zawartej z Funduszem i w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia badania;
- 11) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celu, o którym mowa w art. 22a ust. 1 tej ustawy, lub zadania organu zarządzającego systemem ochrony, określonego w art. 22i ust. 1 pkt 3 tej ustawy.

5. Informacje przekazane lub wymienione zgodnie z ust. 4 pkt 1, 2, 6, 8 i 9 mogą być przekazywane innym osobom lub podmiotom wyłącznie za zgodą Funduszu, chyba że przekazanie to następuje w ramach wykonywania przez te podmioty kompetencji lub zadań określonych w ustawie lub dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, z późn. zm.³⁾), lub gdy przekazanie następuje w formie skrótovej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji lub podmiotów.

6. Z zastrzeżeniem ust. 8–10, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz przekazanie dokumentów w uzupełnieniu do zawiadomienia nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

7. Udzielenie informacji w przypadkach określonych w ust. 4 pkt 5–11 jest dopuszczalne pod warunkiem zapewnienia ich ochrony przez osobę lub podmiot, któremu mają zostać udzielone.”,

- c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

³⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 349 z 05.12.2014, str. 68 oraz Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 96.

„11. Osoby, podmioty i organy, inne niż wymienione w ust. 1, które zapoznały się z informacjami stanowiącymi tajemnicę zawodową, w szczególności w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 8, są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, o ile z przepisów odrębnych nie wynika obowiązek dalszego udzielania tych informacji.”;

62) w art. 325:

- a) w ust. 1 po wyrazach „systemem gwarantowania,” dodaje się wyrazy „banków hipotecznych,”
- b) w ust. 2 po wyrazach „systemem gwarantowania” dodaje się wyrazy „, banków hipotecznych”;

63) w art. 326 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „systemem gwarantowania” dodaje się wyrazy „, bankach hipotecznych”;

64) w art. 330:

- a) w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „systemem gwarantowania,” dodaje się wyrazy „banki hipoteczne,”
- b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Rada Funduszu może, w drodze uchwały, uwzględniając ograniczony negatywny wpływ, jaki mogłaby mieć upadłość podmiotu krajowego lub upadłość podmiotów określonego rodzaju na sytuację finansową innych podmiotów i stabilność rynku finansowego oraz gospodarkę, określić listę podmiotów, wobec których Fundusz nie będzie realizował uprawnień, o którym mowa w ust. 1, o ile podmioty te nie są podmiotami znaczącymi lub nie zostały zidentyfikowane lub uznane za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1934 oraz z 2018 r. poz. 650).”;

65) po art. 331 dodaje się art. 331a w brzmieniu:

„Art. 331a. Korespondencja między Funduszem a podmiotami prowadzącymi systemy gwarantowania depozytów oraz ich stowarzyszeniami, właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, właściwymi organami nadzoru państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, Komisją Europejską oraz członkami Europejskiego Systemu Nadzoru

Finansowego może być prowadzona w innym niż język polski języku urzędowym Unii Europejskiej. Dokumenty przekazywane w ramach tej korespondencji, w tym zawierające oświadczenia woli, nie muszą być tłumaczone na język polski.”;

66) w art. 334 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Tej samej karze podlega także ten, kto:

- 1) nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku powiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o wypełnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy – Prawo bankowe albo art. 110zzh ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo;
- 2) nie dopełnia obowiązków, o których mowa w art. 110zj ust. 1 i 7, art. 110zk ust. 1, art. 110zl ust. 1, art. 110zm ust. 1 oraz art. 110zx ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub art. 141m ust. 1, 4 i 5, art. 141n ust. 1 oraz art. 141v ust. 7 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe;
- 3) nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku sporządzenia lub przedstawienia Funduszowi sprawozdania finansowego lub innych sprawozdań i informacji związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo.”;

67) w art. 335:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, przez osoby, o których mowa w tym przepisie, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 2, przez osoby, o których mowa w tym przepisie, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 2, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”;

68) w art. 336 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, przez osoby, o których mowa w tym przepisie, Fundusz może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”;

69) w art. 338 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 335 ust. 1 i 2, przez podmiot zarządzany przez osoby, o których mowa w tych przepisach, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”;

70) po art. 338 dodaje się art. 338a w brzmieniu:

„Art. 338a. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 335, art. 336 i art. 338, stanowią dochód budżetu państwa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, 1162, 1291, 1629, 1669 i 1693) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 4:

a) pkt 23 i 24 otrzymują brzmienie:

„23) otrzymanych środków, o których mowa w art. 112 ust. 3 pkt 2 i art. 179 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji, a w przypadku przejęcia praw udziałowych, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3 tej ustawy – podmiotowi będącemu emitentem tych praw;

24) otrzymanych środków, o których mowa w art. 112 ust. 3 pkt 2 i art. 188 ust. 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny instytucji pomostowej, a w przypadku przeniesienia praw udziałowych, o którym mowa w art. 188 ust. 1 pkt 1 tej ustawy – podmiotowi będącemu emitentem tych praw;”;

b) po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:

„24a)otrzymanych środków, o których mowa w art. 264 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie

gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu zobowiązania kasy;”;

2) w art. 17 w ust. 1:

a) pkt 56 otrzymuje brzmienie:

„56) otrzymane środki, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu w wykonaniu gwarancji pokrycia strat, o której mowa w art. 112 ust. 3 pkt 1 lub art. 264 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w zakresie, w jakim stanowią one pokrycie powstałych po przejściu strat podmiotu przejmującego, dotyczących przejętych praw majątkowych, nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów;”;

b) po pkt 56 dodaje się pkt 56a w brzmieniu:

„56a) otrzymane środki, w przypadku przejęcia lub przeniesienia praw udziałowych, o których mowa odpowiednio w art. 174 ust. 1 pkt 3 i w art. 188 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny emitentowi praw udziałowych w wykonaniu gwarancji pokrycia strat, o której mowa w art. 112 ust. 3 pkt 1 tej ustawy, w zakresie, w jakim stanowią one pokrycie powstałych po przejęciu lub przeniesieniu praw udziałowych strat podmiotu będącego emitentem praw udziałowych, dotyczących praw majątkowych objętych tą gwarancją, nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów;”;

3) w art. 26 w ust. 2c pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przychodów wymienionych w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. a, b, e oraz g, uzyskanych z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych albo na rachunkach zbiorczych”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2361 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106, 138, 650, 685, 723, 864, 1000, 1075, 1499 i 1629.

- 1) w art. 49 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) rad rodziców.”;
- 2) w art. 95:
 - a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do ujawnienia w księdze wieczystej zmiany treści hipoteki oraz do dokonania wpisu hipoteki obciążającej użytkowanie wieczyste, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz wierzytelność hipoteczną.”,
 - b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio do przeniesienia hipoteki w związku ze zbyciem wierzytelności bankowej.”;
- 3) w art. 104 w ust. 2:
 - a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) udzielenie informacji podmiotowi wiodącemu w konglomeracie finansowym lub podmiotom regulowanym w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o nadzorze uzupełniającym, wchodzącym w skład konglomeratu finansowego, jest niezbędne do należytego wykonywania, określonych w przepisach prawa, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;”,
 - b) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu:
„12) ujawnienie informacji objętych tajemnicą bankową następuje na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednostki zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, lub banku zrzeszającego i jest niezbędne do zawarcia lub wykonywania umów o ustanowienie zabezpieczenia finansowego na wierzytelnościach kredytowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891).”;
- 4) w art. 105:
 - a) w ust. 1 po pkt 1i dodaje się pkt 1j w brzmieniu:
„1j) zakładom ubezpieczeń, zakładom reasekuracji, dominującym podmiotom ubezpieczeniowym, dominującym podmiotom nieregulowanym lub

mieszanym dominującym podmiotom ubezpieczeniowym w zakresie niezbędnym dla wykonywania obowiązujących te podmioty przepisów dotyczących nadzoru nad grupą, o których mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 999, 1000 i 1669), oraz w zakresie niezbędnym dla wykonywania obowiązujących te podmioty przepisów dotyczących nadzoru uzupełniającego sprawowanego na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym;”;

- b) w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
 - „5) jednostce zarządzającej systemem ochrony lub bankowi zrzeszającemu – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim są one niezbędne dla realizacji jej zadań określonych w art. 19 ust. 2, art. 22i ust. 1 i 3–5 oraz art. 22v ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.”;
- 5) w art. 128 w ust. 6a:
 - a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
 - „1a) surowsze kryteria niż wymienione w art. 125 ust. 2 i art. 126 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, ustanowione na potrzeby określania wag ryzyka ekspozycji zabezpieczonych hipotekami, zgodnie z art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013;”;
 - b) po pkt 2a dodaje się pkt 2b–2d w brzmieniu:
 - „2b) poziom istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego, o którym mowa w art. 178 ust. 2 lit. d rozporządzenia 575/2013;
 - 2c) dłuższy okres wskazany na potrzeby określania zwłoki w wykonaniu zobowiązań kredytowych przez dłużnika, zgodnie z art. 178 ust. 1 lit. b rozporządzenia 575/2013;
 - 2d) wyższy poziom współczynnika alfa określonego na potrzeby stosowania modelu wewnętrznego w zakresie obliczania ekwiwalentu bilansowego transakcji pozabilansowych, o którym mowa w art. 284 ust. 4 rozporządzenia 575/2013;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 398, 685, 1544 i 1629) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Upadły wykonuje zobowiązania – w związku z którymi zostało ustanowione zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2 – na warunkach obowiązujących w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia upadłości. Przepisów art. 102 nie stosuje się.”;

2) w art. 169 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Obowiązek przekazywania informacji, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, a także w art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 596/2014”, ciąży na syndyku.

3. Upadły jest obowiązany do natychmiastowego udostępniania syndykowi posiadanych informacji i dokumentów pozwalających na wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, a także w art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014. Jeżeli dla upadłego został ustanowiony kurator w postępowaniu upadłościowym, obowiązek ten ciąży na kuratorze.”;

3) w art. 440:

a) w ust. 2:

– pkt 6–9 otrzymują brzmienie:

„6) kategoria szósta – należności z tytułu obligacji, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, z wyłączeniem należności z pkt 9, z tytułu innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320.

dłużnych instrumentów finansowych, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) pierwotny umowny termin zapadalności należności wynosi co najmniej jeden rok,
 - b) w umowie lub załączonych do niej dokumentach i informacjach dotyczących emisji dłużnych instrumentów finansowych, a w stosownych przypadkach także w prospekcie emisyjnym, w sposób wyraźny i przystępny określono kategorię zaspokojenia należności,
 - c) nie wynikają one z:
 - instrumentów pochodnych, w szczególności takich, które odnoszą się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, lub które wykazują właściwości pochodnych instrumentów finansowych,
 - strukturyzowanych produktów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84, z późn. zm.⁶⁾),
 - d) wartość nominalna jednej obligacji nie jest niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia decyzji emitenta o emisji;
- 7) kategoria siódma – należności z tytułu zobowiązań podporządkowanych niezaliczanych do funduszy własnych banku, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;
 - 8) kategoria ósma – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 62 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1.

inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;

9) kategoria dziewiąta – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 51 rozporządzenia 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;”,

– dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) kategoria dziesiąta – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 26 rozporządzenia nr 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do kategorii szóstej, o której mowa w ust. 2 pkt 6, zalicza się instrumenty dłużne, o zmiennym oprocentowaniu, wynikającym z powszechnie stosowanej stopy procentowej wyrażonej za pomocą wskaźnika o charakterze referencyjnym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 (Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1), oraz instrumentów dłużnych, które są denominowane w walucie innej niż waluta polska, o ile świadczenia główne lub uboczne są denominowane w tej samej walucie.”;

4) w części trzeciej w tytule II tytuł działu III otrzymuje brzmienie:

„DZIAŁ III

Postępowanie upadłościowe wobec instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, banków zagranicznych oraz banków krajowych prowadzących działalność za granicą”;

5) w art. 451 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 322 z 07.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 137 z 04.06.2018, str. 3.

- „4) ogłoszenia upadłości domu maklerskiego, jeżeli prowadzi on działalność maklerską także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w co najmniej jednym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 5) ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej, jeżeli prowadzi ona działalność maklerską także w Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 6) w art. 452 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Ilekroć w ustawie jest mowa o „oddziale firmy inwestycyjnej”, „zagranicznej firmie inwestycyjnej” oraz „domu maklerskim” – rozumie się przez to instytucje określone w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.⁸⁾.”;
- 7) w art. 453 po wyrazach „instytucji kredytowych” dodaje się wyrazy „lub zagranicznych firm inwestycyjnych”;
- 8) w art. 454 po wyrazach „instytucji kredytowych” dodaje się wyrazy „lub zagranicznych firm inwestycyjnych”;
- 9) w art. 455 po wyrazach „banku krajowego” dodaje się wyrazy „oraz domu maklerskiego”;
- 10) w art. 456:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Sąd, który ogłosił upadłość banku krajowego, banku zagranicznego, domu maklerskiego lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym znajduje się oddział banku krajowego za granicą, inny oddział banku zagranicznego, oddział domu maklerskiego albo oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej, informując o skutkach ogłoszenia upadłości.”;
- b) w ust. 2 po wyrazach „oddział banku” dodaje się wyrazy „albo oddział firmy inwestycyjnej”;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 685, 723, 771 i 1669.

- 11) w art. 458 w ust. 1 wyrazy „banku krajowego lub banku zagranicznego” zastępuje się wyrazami „banku krajowego, banku zagranicznego, domu maklerskiego lub zagranicznej firmy inwestycyjnej”;
- 12) w art. 459 w ust. 1 po wyrazach „terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „lub zagranicznej firmy inwestycyjnej”;
- 13) w art. 523 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tej samej karze podlega, kto będąc upadłym albo osobą uprawnioną do reprezentowania upadłego, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, nie udziela syndykowi lub sędziemu-komisarzowi informacji dotyczących majątku upadłego lub nie udostępnia syndykowi posiadanych przez siebie danych lub dokumentów pozwalających na wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, oraz obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub 2 i art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wymogu uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 104 ust. 2 pkt 12 oraz art. 105 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo bankowe.”;
- 2) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli zastaw ustanowiono na skarbowych papierach wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanym przez ministra właściwego do spraw budżetu rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi, zastawnik i zastawca mogą w umowie o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego postanowić o wycenie przejmowanych skarbowych papierów wartościowych po kursie z końca dnia przejęcia obowiązującym na tym rynku. Jeżeli w dniu przejęcia nie został ustalony kurs dla skarbowych papierów wartościowych będących przedmiotem przejęcia, ich wartość ustala się po ostatnim dostępnym kursie z końca dnia ustalonym dla kwotowania tych papierów na tym rynku. Jeżeli dla przejmowanych skarbowych papierów wartościowych na tym rynku nie jest ustalany kurs lub zaprzestano ustalania kursu, kursem wyceny jest średni kurs z dnia przejęcia liczony jako średni ważony wolumenem kurs z wszystkich

bezwarunkowych transakcji zawartych na tym rynku w dniu przejęcia, a w przypadku gdy nie został wyliczony, ostatni dostępny średni kurs.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, 650, 685 i 1075) w art. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydawania aktów, o których mowa w art. 89 ust. 3, art. 124 ust. 2, art. 164 ust. 5, art. 178, art. 284 ust. 4, art. 327 ust. 2, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2 i 3, art. 412 ust. 5 zdanie drugie i art. 416 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 575/2013;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669 i 1693) art. 78b otrzymuje brzmienie:

„Art. 78b. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4, Minister Finansów przyjmuje wolne środki w depozyt na warunkach określonych w umowie.

2. Minister Finansów może przyjmować wolne środki podmiotów niebędących jednostkami sektora finansów publicznych a zaliczanych do sektora instytucji rządowych i samorządowych, w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 174 z 26.06.2013, str. 1, z późn. zm.⁹⁾) w depozyt na warunkach określonych w umowie.

3. Przyjęcie wolnych środków w depozyt na okres do 3 dni, od podmiotów, o których mowa w ust. 1 i 2, może nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy obsługę bankową prowadzi Bank Gospodarstwa Krajowego.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) instytucja kredytowa – instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L

⁹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 207 z 04.08.2015, str. 35.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106, 138, 650, 723, 771, 864, 1000, 1075, 1499, 1544 i 1629.

176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾), mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.”;

2) w art. 38 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) papiery wartościowe emitowane przez rządy lub banki centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EEA) innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państw należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej lub państwa należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EEA) lub papiery wartościowe gwarantowane przez rządy tych państw.”;

3) w art. 74c:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku braku zgody innej kasy na przejęcie kasy lub braku możliwości przejęcia kasy przez inną kasę, Komisja Nadzoru Finansowego, uwzględniając potrzebę ochrony stabilności rynku finansowego i bezpieczeństwa środków zgromadzonych na rachunkach kasy, może podjąć decyzję o przejęciu kasy albo o przejęciu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy przez bank krajowy albo instytucję kredytową, za ich zgodą, albo decyzję o likwidacji kasy.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Podejmując decyzję, o której mowa w ust. 3 albo 4, Komisja Nadzoru Finansowego bierze także pod uwagę oferowane przez podmiot przejmujący warunki finansowe, na jakich ma nastąpić przejęcie.”,

c) w ust. 5 wyrazy „w art. 20g ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym” zastępuje się wyrazami „w art. 264 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji”;

4) w art. 74i:

¹¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 322 z 07.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 137 z 04.06.2018, str. 3.

a) ust. 1–5 otrzymują brzmienie:

„1. Na dzień poprzedzający dzień przejęcia sporządza się sprawozdanie finansowe kasy przejętej albo kasy, której wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania zostały przejęte przez inną kasę, bank krajowy albo instytucję kredytową. Sprawozdanie finansowe sporządza podmiot przejmujący kasę, a w przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań – zarządca komisaryczny, na zasadach właściwych dla rocznych sprawozdań finansowych określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2018 r. poz. 395, 398, 650 i 1629). W sprawozdaniu finansowym wykazuje się wartość i zakres umorzenia instrumentów kapitałowych i zobowiązań podporządkowanych, o których mowa w art. 268 ust. 9 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.

2. Z dniem przejęcia kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki kasy przejmowanej. W przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań następstwo prawne ogranicza się do przejmowanych praw majątkowych i zobowiązań.

3. Sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 1, jest poddawane badaniu przez firmę audytorską. W przypadku ubiegania się o wsparcie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w art. 264 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny ma dostęp do dokumentacji z badania.

4. Kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca zgłasza do właściwego rejestru sądowego przejęcie kasy wraz ze sprawozdaniem finansowym zbadanym przez firmę audytorską. Zarządca komisaryczny kasy, w stosunku do której podjęto decyzję o przejęciu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, zgłasza do właściwego rejestru sądowego przejęcie wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań wraz ze sprawozdaniem finansowym zbadanym przez firmę audytorską.

5. Kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca składa do właściwego rejestru sądowego wnioski o wykreślenie z rejestru przejmowanej kasy.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli przejętej kasy z jej majątku kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca dokonuje wypłat członkom przejętej kasy z jej pozostałego majątku, w proporcji do funduszu udziałowego przejmowanej kasy ustalonego na dzień poprzedzający dzień przejęcia. Wartość prawa do funduszu udziałowego jest ustalana przy uwzględnieniu sprawozdania finansowego kasy przejmowanej sporządzonego za okres sprawozdawczy kończący się w dniu poprzedzającym dzień przejęcia.”;

5) w art. 74j:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca obejmuje zarząd majątkiem przejmowanej kasy w zakresie określonym w decyzji, o której mowa w art. 74c ust. 3 albo 4;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca ogłasza dwukrotnie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Spółdzielczym decyzję o przejęciu kasy oraz wzywa wierzycieli tej kasy do zgłoszenia roszczeń w terminie miesiąca od daty ostatniego ogłoszenia. Obowiązek zgłoszenia roszczenia nie dotyczy wierzycieli z tytułu rachunków. W przypadku niezgłoszenia roszczenia przez wierzyciela przejmowanej kasy nie przysługuje mu wierzytelność w stosunku do kasy, banku krajowego albo instytucji kredytowej przejmującej.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca ogłasza dwukrotnie o takim przejęciu w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.”;

d) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca powiadamia dłużników i wierzycieli przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań o takim przejęciu.”;

e) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Kasa, w stosunku do której podjęto decyzję o przejęciu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, na wniosek kasy, banku krajowego albo instytucji kredytowej przejmującej, niezwłocznie zamieszcza ogłoszenie, o którym mowa w ust. 5:”;

6) w art. 74q ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Powództwo likwidatora, kasy, banku krajowego albo instytucji kredytowej przejmującej o ustalenie wysokości należnego wynagrodzenia rozpoznaje właściwy miejscowo sąd okręgowy sąd gospodarczy.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149, 398, 1544 i 1629) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 54 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Obowiązek przekazywania informacji, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 512 i 685) oraz w art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 1, z późn. zm.¹²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 596/2014”, ciąży na zarządcy.

3. Dłużnik jest obowiązany do natychmiastowego udostępniania zarządcy posiadanych informacji i dokumentów pozwalających na wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, a także w art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014. Jeżeli dla dłużnika został ustanowiony kurator w postępowaniu restrukturyzacyjnym, obowiązek ten ciąży na kuratorze.”;

2) art. 399 otrzymuje brzmienie:

¹²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 175 z 30.06.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 287 z 21.10.2016, str. 320.

„Art. 399. Kto, będąc dłużnikiem lub osobą uprawnioną do reprezentowania dłużnika, dostarcza nadzorcy, zarządcy lub sędziemu-komisarzowi nieprawdziwych informacji w celu ich wykorzystania w postępowaniu restrukturyzacyjnym lub zataja przed nimi informacje mające istotne znaczenie dla przeprowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego lub nie udostępnia posiadanych przez siebie danych lub dokumentów pozwalających na wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 lub ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz w art. 17 ust. 1 lub 2 i art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”.

Art. 10. Przepisy art. 259 ust. 1 pkt 4 i art. 263 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po osiągnięciu po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w art. 288 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 11. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 330 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 330 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej regulacji

W ciągu ostatnich lat UE wdrożyła istotne reformy ram regulacyjnych dotyczących usług finansowych w celu zwiększenia odporności instytucji. Ten pakiet reform obejmował w szczególności rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1), dalej „rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych”, i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338), dalej „dyrektywa w sprawie wymogów kapitałowych”, które zawierają wymogi ostrożnościowe i nadzorcze w odniesieniu do instytucji, jak również dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190), dalej „dyrektywa BRR”, oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. Urz. UE L 225 z 30.07.2014, str. 1). Z perspektywy pewności bezpieczeństwa obrotu, w szczególności dla klientów detalicznych, kluczowe było wprowadzenie ochrony depozytów w ramach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.), dalej „dyrektywa DGS”.

Reformy te podjęto w odpowiedzi na kryzys finansowy, który miał miejsce w latach 2007 i 2008. Brak odpowiednich ram z zakresu zarządzania kryzysowego oraz restrukturyzacji

i uporządkowanej likwidacji zmusił rządy na całym świecie do ratowania banków przed skutkami kryzysu finansowego. Późniejszy wpływ tych działań na finanse publiczne oraz niepożądane zachęty do obciążania społeczeństw kosztami upadłości banków uwydatniły konieczność opracowania odmiennego podejścia do zarządzania kryzysami w sektorze bankowym oraz ochrony stabilności finansowej.

Niniejszy projekt ma na celu usprawnienie obecnych rozwiązań związanych z funkcjonowaniem przepisów dotyczących przymusowej restrukturyzacji oraz systemu gwarantowania depozytów zawartych w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937, z późn. zm.), dalej „ustawa o BFG”. W tym celu w ustawie o BFG wprowadza się szereg zmian dotyczących systemowego wyłączenia banków hipotecznych z niektórych regulacji tej ustawy, usprawnienia restrukturyzacji banku zrzeszającego w postaci utworzenia instytucji pomostowej, funkcjonowania systemu gwarantowania depozytów i związanych z tym obowiązków, rozszerzenia wariantów zarządzania środkami finansowymi BFG, zapewnienia możliwości krzyżowego wykorzystywania funduszy gwarancyjnych banków i kas, skorygowania przepisów w zakresie restrukturyzacji kas, rozszerzenia zakresu przejmowanych informacji o podmiocie przejmowanym, uregulowania kwestii dotyczących klauzul umownych, podziału obciążeń w ramach pomocy publicznej oraz zbycia wierzytelności bankowej z zachowaniem tajemnicy bankowej. Jednocześnie proponowane zmiany umożliwią bardziej precyzyjne dostosowanie przepisów krajowych do zaimplementowanych wcześniej rozwiązań zawartych w dyrektywie BRR i dyrektywie DGS i zapewnią stosowanie rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych.

Proponowana regulacja stanowi implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającej dyrektywę Parlamentu i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (OJ L 345 z 27.12.2017, str. 96), dalej „dyrektywa BCH”. Wprowadzenie dodatkowej kategorii wierzytelności z tytułu długu nieuprzywilejowanego w ramach postępowania upadłościowego ma także na celu usprawnienie procesu przymusowej restrukturyzacji, w szczególności w aspekcie ewentualnego przeprowadzania procesu umorzenia lub konwersji zobowiązań (bail-in).

Celem projektowanej ustawy jest również realizacja zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wobec Komisji Europejskiej związanych z programem pomocowym dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych zatwierdzonego decyzją z dnia 18 lutego 2014 r. SA.37245 (2013/N), obecnie obowiązującego na mocy decyzji przedłużającej z dnia 2 sierpnia 2017 r. SA.48256 (2017/N) w zw. z Komunikatem Komisji Europejskiej w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”, Dz. Urz. UE C z dnia 30 lipca 2013 r. Nr 216, s. 1), dalej „komunikat bankowy”, oraz w komunikacie Komisji w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa 2009/C 195/04 (Dz. U. UE C 195 z dnia 19 sierpnia 2009 r. Nr 195, s. 9), dalej „komunikat w sprawie restrukturyzacji”.

2. Szczegółowe rozwiązania zawarte w projekcie

1) Zmiany w ustawie o BFG

W dodawanym w **art. 1 ust. 3** wyłącza się stosowanie niektórych przepisów ustawy o BFG w odniesieniu do banków hipotecznych. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771) podmioty te nie przyjmują środków, które podlegałyby ochronie gwarancyjnej w rozumieniu ustawy o BFG. Z uwagi na nieprowadzenie co do zasady działalności depozytowej, w przypadku upadłości banku hipotecznego nie wystąpi przypadek wypłaty środków gwarantowanych. W związku z tym brak jest uzasadnienia, aby banki te ponosiły obciążenia finansowe i administracyjne wynikające z uczestniczenia w obowiązkowym systemie gwarantowania depozytów. Wyłączenia dotyczą stosowania przepisów działu II (m.in. utrzymywanie systemu wyliczania, działania w związku ze spełnieniem warunku gwarancji), działu V rozdziału 2 oddziału 1 (wnoszenie składek na finansowanie obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów), art. 318 i art. 319, art. 330 ust. 3 pkt 1 oraz art. 331 (obowiązki informacyjne względem deponentów oraz BFG) oraz działu IX rozdziału 1 (utrzymywanie funduszy ochrony środków gwarantowanych).

W **art. 2 pkt 2a** wprowadzana definicja banku zrzeszającego wynika z faktu, że w dalszej części ustawy następuje odwołanie do definicji banku zrzeszającego (zob. art. 121, art. 160 i art. 181). W obecnym brzmieniu ustawy o BFG nie zdefiniowano, w jaki sposób należy rozumieć termin „bank zrzeszający”. W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych przewiduje się zdefiniowanie tego pojęcia.

W **art. 2 pkt 41 lit. a** wprowadza się definicyjne wyłączenie banku hipotecznego z podmiotu objętego systemem gwarantowania. Bank hipoteczny, zgodnie z przepisami szczególnymi, tj. art. 15 ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych, nie przyjmuje depozytów. Dzięki wyłączeniu banki hipoteczne nie musiałyby wykonywać obowiązku utrzymywania systemu wyliczania, o którym mowa w art. 28 ustawy o BFG, a także funduszu środków gwarantowanych, o którym mowa w art. 369 ustawy o BFG.

Korekta w definicji „podmiotu znaczącego” dokonywana w **art. 2 pkt 47 lit. a i b** ma na celu zapewnienie, aby ocena danego podmiotu jako znaczącego była oparta na możliwie najbardziej aktualnych danych. Obecnie brzmienie tych przepisów przewiduje, że znaczący charakter podmiotu ustala się, biorąc pod uwagę kwotę wyrażoną w złotych, której równowartość w euro ustala się według średniego kursu z ostatniego dnia roboczego roku poprzedniego ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski. Po zmianie równowartości w złotych będzie ustalana w oparciu o średni kurs ogłoszony przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego.

W **art. 2 pkt 57 lit. a** banki hipoteczne wyłącza się z katalogu podmiotów, wobec których może nastąpić spełnienie warunku gwarancji, gdyż tego rodzaju zdarzenie może dotyczyć wyłącznie podmiotów przyjmujących środki podlegające ochronie gwarancyjnej BFG.

W ramach dodawanego w **art. 2 pkt 91** uzupełnia się katalog definicji stosowanych w ustawie o BFG o „zobowiązanie zabezpieczone”, które zostało zdefiniowane w dyrektywie BRR. Mając na uwadze, że aktualnie w ustawie o BFG nie zostało wskazane wprost pojęcie zobowiązania zabezpieczonego, należy stwierdzić, że wprowadzenie definicji będzie miało charakter porządkujący na gruncie wykładni językowej, w szczególności ograniczy wątpliwości interpretacyjne dotyczące rozumienia instytucji zobowiązań zabezpieczonych, zwłaszcza w kontekście art. 206 ustawy o BFG. Pojęcie to obejmuje transakcje sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu oraz transakcje kupna instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odsprzedaży, tj. repo, reverse-repo, sell buy back i buy sell back. Katalog zabezpieczeń obejmuje formy zastawu i hipoteki. Jednocześnie za zobowiązania zabezpieczone uznaje się tylko takie zobowiązania, w przypadku których zabezpieczenie jest ustanowione na aktywach podmiotu – dłużnika.

W związku z wyłączeniem banków hipotecznych z katalogu podmiotów objętych systemem gwarantowania w **art. 5 ust. 1 pkt 6** niezbędne jest wskazanie tych banków jako odrębnej kategorii podmiotów, w odniesieniu do których Fundusz realizuje zadania określone w tym

przepisie. Analogiczny, dostosowawczy charakter, mają zmiany dokonywane w **art. 325 ust. 1 i 2**, **art. 326 ust. 1** oraz **art. 330 ust. 3**.

Zmiana w **art. 5 ust. 2 pkt 3** jest związana z realizacją zadań Funduszu w zakresie procesów restrukturyzacji podmiotów sektora spółdzielczych kas oszczędnościowo kredytowych, dalej „SKOK, kasy”, w ramach których stosowanym mechanizmem są przejęcia, w kontekście unijnych zasad pomocy publicznej w związku z Programem pomocowym uporządkowanej likwidacji kas. Obecnie z przepisu wynika, że wsparcie finansowe jest udzielane podmiotom przejmującym kasy, przejmującym prawa majątkowe lub zobowiązania kasy albo nabywcom przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych. Po zmianie przepis określi, że wsparcie będzie udzielane na rzecz działalności kasy, tj. według kryterium celowościowego, w przypadku jej przejęcia, przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych. Na tym tle zmiana w **art. 5 ust. 2 pkt 4** ma charakter dostosowujący zasady udzielania pomocy dla podmiotu, który ma kłopoty finansowe. Wprowadzone rozwiązanie umożliwi obrót środkami pomocowymi na konkretny cel, wyłączając ryzyko prawne związane ze zmianą statusu kasy przejmowanej w rejestrze przedsiębiorców. Skoro za podmiot, któremu Fundusz udzielił wsparcia, nie będzie uważany podmiot przejmujący, konieczne jest wskazanie, że do zadań Funduszu należy monitorowanie dodatkowo także sytuacji podmiotu przejmującego (tj. kasy, banku krajowego lub instytucji kredytowej).

Zmiany w **art. 17 ust. 2 pkt 1** i **art. 18 ust. 2 pkt 1** mają charakter korygujący i doprecyzowujący. Celem zmiany jest wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości co do tego, które środki i wpłacone do jakich podmiotów są wyłączone spod ochrony gwarancyjnej. Dotychczasowe brzmienie ww. przepisów mogło sugerować, że ochroną gwarancyjną nie są objęte środki wpłacone tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich do wszystkich podmiotów działających w formie spółdzielni, również będących klientami banków (np. spółdzielni mieszkaniowych będących deponentami banku, od których bank, jako podmiot zewnętrzny, musiałby pozyskiwać dodatkowe informacje). Natomiast zgodnie z implementowanym art. 5 ust. 1 dyrektywy DGS wyłączone z ochrony gwarancyjnej powinny być fundusze własne banków spółdzielczych, a nie klientów banków, jakimi są np. spółdzielnie mieszkaniowe.

W **art. 19 ust. 2** w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych związanych z rozumieniem dnia, na jaki nalicza się stan odsetek w ramach wartości środków

objętych ochroną gwarancyjną, doprecyzowano, że odsetki nalicza się „na początek dnia spełnienia warunku gwarancji”. Tak zmodyfikowane brzmienie jest zgodne z dotychczas stosowanymi zasadami obliczania odsetek na potrzeby procesu wypłat środków gwarantowanych i nie powoduje jakiegokolwiek zmiany w kwestii naliczania odsetek objętych ochroną gwarancyjną. Ma jedynie charakter doprecyzowujący.

W art. 20 pkt 6 uzupełnia się katalog deponentów o „rady rodziców”, co pozostaje w związku ze zmianą w art. 49 ust. 3 ustawy z dnia – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.). Zgodnie z art. 84 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59, z późn. zm.) fundusze gromadzone przez radę rodziców mogą być przechowywane na odrębnym rachunku bankowym rady rodziców, które w obecnym kształcie funkcjonuje w ramach stosunków umownych, np. jako szczególny typ rachunków szkolnych kas oszczędnościowych. Do założenia i likwidacji rachunku oraz dysponowania funduszami na tym rachunku są uprawnione osoby posiadające pisemne upoważnienie udzielone przez radę rodziców. Jednocześnie, w świetle obowiązujących przepisów oraz orzecznictwa dotyczących ustroju rady rodziców, status rady rodziców nie pozwala na zakwalifikowanie rady rodziców do którejkolwiek z kategorii deponentów określonych w art. 20 pkt 1–5, co powoduje, że środki na rachunkach bankowych prowadzonych dla rad rodziców nie są objęte ochroną gwarancyjną BFG. Uzupełnienie katalogu deponentów ma na celu zapewnienie takiej ochrony.

W art. 56 ust. 6 i art. 57 ust. 6 skorygowano błędne odesłania. Po zmianie z art. 56 ust. 6 będzie wynikało w sposób jednoznaczny, że w przypadku gdy w związku z brakiem środków w funduszu gwarancyjnym banków na wypłatę środków gwarantowanych deponentom banku, w ramach art. 56 ust. 5, Rada Funduszu podejmuje decyzję o sięgnięciu do zasobów zgromadzonych na funduszu gwarancyjnym kas, wtedy Fundusz może wezwać kasy do dokonania wpłaty na fundusz gwarancyjny kas środków z tytułu zobowiązań do zapłaty, co ma na celu zapewnienie zachowania proporcji określonej w art. 303 ust. 2 tak, aby zobowiązania do zapłaty nie stanowiły więcej niż 30% funduszu gwarancyjnego kas. Analogiczny mechanizm przewidziano w art. 57 ust. 6 w przypadku wypłat dla deponentów kas. Przepisy art. 56 ust. 6 i art. 57 ust. 6 powinny więc odsyłać „krzyżowo”, tj. w przypadku wypłat dla deponentów banków – do funduszu gwarancyjnego kas i w związku z tym zobowiązań do zapłaty kas (art. 305 ust. 3), natomiast w przypadku deponentów kas – do funduszu gwarancyjnego banków i w związku z tym zobowiązań do zapłaty banków (art. 305 ust. 2). Korekty w art. 56 ust. 6 i art. 57 ust. 6 są niezbędne, ponieważ w obecnym brzmieniu przepisy te nie spełniają zamierzonego

celu i de facto stanowią jedynie powtórzenie przepisów odpowiednio art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1.

Wprowadzenie **ust. 3 w art. 73** oraz **ust. 2a w art. 97**, a także korespondujące zmiany w **art. 91 ust. 1, 4, 6 i 7**, w **art. 92 ust. 1** oraz w **art. 97 ust. 13** mają na celu usprawnienie oraz przyspieszenie procesu przyjmowania i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji. Wprowadzenie trzydziestodniowego terminu na sporządzenie opinii przez Komisję Nadzoru Finansowego pozwala na przyjmowanie i aktualizację planów przymusowej restrukturyzacji bez obawy naruszenia ustawowych terminów.

Zmiana w **art. 77 ust. 7** ma na celu zapewnić Funduszowi możliwość przystąpienia do procedury przyjęcia grupowego planu przymusowej restrukturyzacji w drodze tzw. wspólnej decyzji, w sytuacji gdy podmiotem zależnym jest podmiot będący podmiotem znaczącym. W konsekwencji proponowanych zmian Fundusz będzie miał także możliwość opracowania indywidualnego planu przymusowej restrukturyzacji dla zależnego podmiotu krajowego będącego podmiotem znaczącym, niezależnie od procedury określonej w art. 77 ust. 2. Obecne brzmienie tego przepisu wyklucza bowiem możliwość przystąpienia Funduszu do wspólnej decyzji, w przypadku gdy podmiot krajowy wchodzący w skład grupy jest podmiotem znaczącym.

Dodanie w **art. 79 ust. 1a** (podobne zmiany w art. 95 ust. 6a, art. 335 ust. 1a i 2a, art. 336 ust. 3 oraz art. 338 ust. 1a) ma na celu uzupełnienie implementacji art. 111 ust. 2 lit. f dyrektywy BRR przez zapewnienie możliwości nałożenia przez Fundusz kary pieniężnej w wysokości dwukrotności uzyskanych korzyści, w przypadku nieprzekazania informacji lub niewykonania obowiązków przez podmiot krajowy, o których mowa w ust. 1 tego artykułu. Warunkiem zastosowania sankcji będzie ustalenie kwoty korzyści przez zastosowanie adekwatnych narzędzi, np. metody analizy finansowej. Określenie wysokości kary pieniężnej będzie następowało na zasadach i w trybie przewidzianych w dziale IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.).

Zmiana w **art. 86 ust. 2** ma na celu zapewnienie w pełni prawidłowej implementacji art. 13 ust. 1 dyrektywy BRR i doprecyzowanie zakresu informacji przekazywanych innym organom (katalog podmiotowy bez zmian) oraz zwiększenie transparentności przepisu. Zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy BRR: „Unijne jednostki dominujące przedkładają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje, które

mogą być wymagane zgodnie z art. 11. Informacje te dotyczą unijnej jednostki dominującej oraz w wymaganym stopniu każdego z podmiotów powiązanych, w tym podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit c) i d)”. Dotychczas przepis pozwalał na przekazywanie jedynie informacji bezpośrednio dotyczących podmiotu dominującego. Dodatkowo zmiana we wprowadzeniu do wyliczenia w **art. 86 ust. 2** wprowadza korektę legislacyjną przez zastąpienie wyrazami „w tym” wyrazu „także”.

W **art. 91 ust. 2** zmiana ma na celu skorygowanie odwołania. Wcześniejsze odwołanie do art. 74 ust. 1 było błędne, bowiem przepis powinien odnosić się do sytuacji, w której podmiot krajowy posiada istotny oddział w innym państwie członkowskim.

Zmiany w **art. 91 ust. 1, 4, 6 i 7** oraz **art. 92 ust. 1** związane są z wprowadzaniem w art. 73 ust. 3 terminu mającego na celu usprawnienie oraz przyspieszenie procesu przyjmowania i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji:

- w art. 91 ust. 1 wprowadzono ramy czasowe na wyrażanie opinii przez nadzór w ramach oceny wykonalności planów po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej,
- w art. 91 ust. 4 – podobnie jak w art. 91 ust. 2 – skorygowano błędne odesłanie do art. 74 ust. 1 na odesłanie do art. 73 ust. 2,
- w art. 91 ust. 6 i 7 – wprowadzono ramy czasowe na wyrażenie opinii przez Komisję Nadzoru Finansowego w ramach oceny planu w celu usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, również w sytuacji sformułowania przez podmiot planu niewystarczającego,
- w art. 92 ust. 1 wprowadzono ramy czasowe na wyrażenie opinii przez Komisję Nadzoru Finansowego w ramach oceny wykonalności grupowych planów w ramach kolegiów przymusowej restrukturyzacji.

Dodanie w **art. 95 ust. 6a** (podobne zmiany w art. 79 ust. 1a, art. 335 ust. 1a i 2a, art. 336 ust. 3 oraz art. 338 ust. 1a) ma na celu implementację art. 111 ust. 2 lit. f dyrektywy BRR, przez zapewnienie możliwości nałożenia przez Fundusz kary pieniężnej w wysokości dwukrotności uzyskanych korzyści w przypadku przedstawienia przez podmiot niewystarczających propozycji usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji. Warunkiem zastosowania sankcji będzie możliwość ustalenia kwoty korzyści przez zastosowanie adekwatnych narzędzi, np. analizy finansowej czy ustalenia stanu realizacji przez podmiot zaleceń Funduszu.

Określenie wysokości kary pieniężnej będzie następowało na zasadach i w trybie przewidzianych w dziale IVa Kodeksu postępowania administracyjnego.

W **art. 97 ust. 2a** wprowadza się związany z art. 73 ust. 3 termin mający na celu usprawnienie procesu określania wysokości minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji dla podmiotu objętego wymogiem.

Przepis **art. 97 ust. 12** implementuje art. 45 ust. 13 i 14 dyrektywy BRR. Obecne brzmienie wskazuje na możliwość wyrażenia przez Fundusz zgody na zaliczenie do utrzymywanego przez banki minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych (MREL) instrumentów, których warunki emisji zawierają klauzule wskazujące na możliwość umorzenia lub konwersji oraz ich podporządkowanie w hierarchii wierzytelności. Zgodnie z art. 45 ust. 13 BRRD, decyzje w sprawie MREL mogą przewidywać, że minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany za pośrednictwem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu. Przepis ten należy interpretować w ten sposób, że organ przymusowej restrukturyzacji w ramach określania MREL (vide art. 45 ust. 1 BRRD i art. 97 ust. 2 ustawy o BFG) ma kompetencję do nałożenia wymogu, o którym mowa w art. 45 ust. 13 BRRD. Stąd też, w ramach procedury określenia MREL, Fundusz powinien móc wymagać od podmiotu (w ramach podejmowania decyzji o wysokości MREL), aby część tego obowiązku była spełniona przez zobowiązania wynikające z umów, spełniających warunki określone w art. 97 ust. 12 ustawy o BFG. Art. 45 ust. 13 BRRD nie przewiduje zatem dodatkowych uprawnień dla podmiotów, ale kompetencję organu przymusowej restrukturyzacji do ograniczenia możliwości w zakresie sposobu spełnienia wymogu MREL. W konsekwencji prawidłowe jest użycie wyrazu „wymagać”, a nie „zezwolić”.

Intencją prawodawcy unijnego było nadanie organom przymusowej restrukturyzacji możliwości żądania, aby instrumenty zaliczane do MREL spełniały dodatkowe warunki, w szczególności w zakresie podporządkowania. Wskazuje na to wprost motyw 5 preambuły do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1450 z dnia 23 maja 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metody ustalania wysokości minimalnego wymogu w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (Dz. Urz. UE L 237 z 03.09.2016, str. 1), zgodnie z którym w celu wyeliminowania przeszkód dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy do spraw restrukturyzacji

i uporządkowanej likwidacji mogą nałożyć wymóg, aby część MREL, o której mowa w art. 45 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE, była spełniana przez podporządkowane umowne instrumenty umorzenia lub konwersji długu lub przez ustalenie wyższych minimalnych wymogów bądź też przez alternatywne środki. Jeżeli ryzyko naruszenia zasady niepogarszania sytuacji wierzycieli jest wystarczająco niskie, nie jest konieczne wprowadzanie zmian do MREL.

Dodatkowo należy wskazać, że art. 97 ust. 12 w obecnym brzmieniu posługuje się pojęciem „instrumentów finansowych”, które zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 23 ustawy o BFG przez odwołanie do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.), co potencjalnie może ograniczać zakres regulacji w stosunku do implementowanego przepisu dyrektywy BRR, który odnosi się do zobowiązań kwalifikowalnych, w tym depozytów długoterminowych składanych przez podmioty finansowe. Celem poprawki jest usunięcie wskazanych powyżej rozbieżności pomiędzy art. 97 ust. 12 a implementowanymi przepisami art. 45 ust. 13 i 14 BRR.

Zmiana w **art. 97 ust. 13** związana jest z wprowadzaniem w art. 73 ust. 3 terminu mającego na celu usprawnienie oraz przyspieszenie procesu przyjmowania i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji. Odpowiednie stosowanie przepisu ma stworzyć ramy czasowe również dla grupowych planów przymusowej restrukturyzacji w związku z aktualizacją minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji.

W art. 98 ust. 2 obowiązującej ustawy o BFG wskazuje się na kompetencje Funduszu i właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla podmiotów zależnych do określania (po zasięgnięciu opinii KNF) w formie wspólnej decyzji minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji (MREL) na poziomie skonsolidowanym. Jednocześnie zgodnie z art. 97 ust. 12 ustawy o BFG Fundusz może wymagać (w ślad za projektowaną zmianą) od podmiotu, w ramach podejmowania decyzji o wysokości MREL, aby część obowiązku dotyczącego MREL była spełniona przez zobowiązania wynikające z umów spełniających warunki określone w tym przepisie. Dodanie w **art. 98 ust. 2** zdania drugiego, tj. odpowiedniego stosowania art. 97 ust. 12, ma na celu wprowadzenie kompetencji Funduszu, o której mowa w art. 97 ust. 12, także w ramach uczestniczenia przez Fundusz w wyznaczaniu wymogu MREL w odniesieniu do krajowych spółek zależnych, w stosunku do których decyzja o wysokości MREL podejmowana jest w formie wspólnej decyzji.

Zmiana **art. 101 ust. 11 i 12** ma charakter legislacyjny. Zastosowanie spójnika „i” w wyliczeniu ustępów art. 101 powoduje, że przepis ten może zostać zinterpretowany w ten sposób, że Fundusz ma obowiązek poinformowania Komisji Nadzoru Finansowego jedynie o łącznym braku spełnienia przesłanek, określonych w art. 101 ust. 7 i 8 ustawy. W zakresie zmiany art. 101 ust. 12 należy wskazać, że co do zasady ustanawianie pełnomocników stanowi czynność o charakterze cywilnoprawnym, a ustawa o BFG przewiduje powołanie pełnomocnika w drodze decyzji jedynie w przypadku, o którym mowa w art. 214 ust. 1. Aktualne sformułowanie zawarte w art. 101 ust. 11 mogłoby prowadzić do uznania, że możliwe byłoby wskazanie w niej pełnomocników ustanowionych na zasadach ogólnych.

Zmiana **art. 110 ust. 4** ma na celu umożliwienie prowadzenia przymusowej restrukturyzacji bez wątpliwości interpretacyjnych w stosunku do banków spółdzielczych – chodzi o wyłączenie przepisów dotyczących uzyskiwania członkostwa przez złożenie deklaracji albo poprzez podpisanie statutu. Spółdzielcza forma banku z definicji preferuje połączenie z innym lokalnym bankiem jako formę zarządzania kryzysem. Forma prawna spółdzielni sprzyja takiemu rozwiązaniu wobec braku uprawnienia członków do aktywów netto. Jednocześnie istniejące spółdzielcze systemy solidarnościowe (systemy IPS) stanowią realne narzędzie prewencji i zarządzania kryzysowego. Celem takiego instrumentarium, jakim dysponują systemy IPS, i co także jest uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie wymogów kapitałowych, jest kontrola, pomoc i eksperckie działania wobec banku bliskiego załamania, a w tym ewentualna restrukturyzacja, dokapitalizowanie w celu dalszego funkcjonowania instytucji, ale wciąż jako elementu sektora spółdzielczego. Niemniej banki spółdzielcze nie są wyłączone z BRRD, a więc przepisy dotyczące bail-in muszą się do nich stosować. Rozstrzygnięcie zastosowania właściwego instrumentarium materializuje się na gruncie stosowalności prawa, w tym możliwości technicznych, które ostatecznie będą zależeć od oceny BFG.

Zmiana w **art. 110 ust. 5** ma charakter legislacyjny. W treści przepisu usunięto publikator oraz skróconą nazwę ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2018 r. poz. 613), dalej „ustawa o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających”, ponieważ elementy te zostały wprowadzone w dodawanym w art. 2 pkt 2a (definicja banku zrzeszającego).

Zmiana **art. 110 ust. 6** (podobnie jak i zmiana **art. 203**) ma na celu wyeliminowanie ograniczeń w zakresie zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji. Obecne rozwiązanie (zamknięcie ksiąg rachunkowych i sporządzenie sprawozdania) wykluczają szybkie zastosowanie instrumentów przymusowej restrukturyzacji w przypadku zamiaru pokrycia strat podmiotu w restrukturyzacji z funduszy własnych. Wynika to z faktu, że proces zamknięcia ksiąg rachunkowych i sporządzenia sprawozdania finansowego jest czasochłonny. W rezultacie konieczność szybkiego przeprowadzania procesów przymusowej restrukturyzacji stoi w kolizji z opcją polegającą na zamknięciu ksiąg i sporządzeniu sprawozdania finansowego. Proponowana zmiana polega na rozdzieleniu procesu zamknięcia ksiąg rachunkowych i sporządzenia sprawozdania finansowego od procesów związanych z przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji. Proponowana zmiana nie naruszy interesów podmiotu w restrukturyzacji. W związku z tym konieczne stało się wprowadzenie warunku zastosowania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, które będzie mogło nastąpić wyłącznie w przypadku, gdy w wyniku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji wierzyciele ponieśliby straty lub ich zobowiązania podlegałyby konwersji. Ponadto zrezygnowano z dotychczasowego zdania drugiego, ponieważ nowe brzmienie przepisu reguluje sytuację jednoczesnego lub uprzedniego umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych wraz z zastosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań, w celu pokrycia strat podmiotu. Przepis art. 110 ust. 6 w proponowanym brzmieniu zapewnia bardziej prawidłową implementację art. 37 ust. 2 dyrektywy BRR.

Zmiana **art. 112 ust. 3** ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących możliwości udzielenia wsparcia podmiotowi przejmującemu prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji – zarówno wartość zobowiązań, jak i wartość praw majątkowych będzie określana na podstawie oszacowania. W przypadku wykorzystania instrumentu przymusowej restrukturyzacji w postaci przejęcia praw udziałowych nie dochodzi do bezpośredniego przejęcia praw majątkowych i zobowiązań, w związku z czym określenie „przejmowane prawa majątkowe” lub „przejmowane zobowiązania” mogłoby sugerować, że w przypadku przejęcia praw udziałowych udzielenie wsparcia określonego w tym artykule nie jest możliwe. Dodatkowa zmiana w pkt 2 dotyczy uszczegółowienia relacji pomiędzy dotacją określoną w tym punkcie a środkami przekazanymi zgodnie z art. 179 lub art. 188 ust. 5.

Zmiana w **art. 113 ust. 1 pkt 8** rozszerza katalog wyłączeń ewentualnych tytułów wypłat od podmiotu w restrukturyzacji po zakończeniu pełnienia funkcji przez organy podmiotu w restrukturyzacji. Obecnie obowiązujące przepisy przewidują, iż w razie

niewywiązywania się pracodawcy z obowiązku wypłaty odszkodowania umowa o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy nie przestaje obowiązywać przed upływem terminu, na jaki została zawarta, a pracownik zachowuje roszczenie o odszkodowanie. Brak jest celowościowego (intencja stron zawierających umowę) uzasadnienia dla ochrony interesów pracodawcy związanego z umowami wyłączającymi konkurencję, w sytuacji przymusowej restrukturyzacji – reorganizacji przedsiębiorstwa. W przypadku zastosowania instrumentów, o których mowa w art. 101 ust. 1, wraz z wygaśnięciem praw do wynagrodzeń i odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji wygasa obowiązek powstrzymywania się od konkurencji. Z uwagi na swobodę kontraktową istnieje możliwość, szczególnie w sytuacji przejęcia przedsiębiorstwa, zawarcia ponownej umowy o zakazie konkurencji z osobą wchodzącą w skład organów podmiotu albo zajmującą stanowisko kierownicze.

Projektowany przepis powinien wyeliminować ryzyko ewentualnych roszczeń członków zarządu i rady nadzorczej do odpraw, świadczeń pieniężnych o podobnym charakterze, odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji, wynagrodzeń za pełnienie wykonywanych funkcji, m.in. z tytułu umów o pracę lub umów o charakterze cywilnoprawnym, a także innych świadczeń należnych od podmiotu w restrukturyzacji, a ponadto roszczeń wynikających z treści stosunku organizacyjnego istniejącego między spółką a członkiem zarządu lub rady nadzorczej, od momentu jego powołania w skład tego organu do dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.

W przypadku **art. 113 ust. 1 pkt 9** rozszerzono przepis o przypadek wygaśnięcia prawa do odszkodowania z tytułu umów o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. Przepis ma na celu zapewnienie wyeliminowania korzyści materialnych przez osoby, które nie wykazały się należyłą starannością w pełnieniu funkcji menedżerskich.

Zmiana w **art. 113 ust. 1 pkt 10** ma celu doprecyzowanie stanu prawnego w zakresie wygasania obowiązku powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej. Wszczęcie przymusowej restrukturyzacji ma stanowić dookreślony termin, w ramach którego wygasa stosunek konkurencji immanentnie związany ze świadczeniami. Należy mieć na uwadze, że przepisy dot. zakazu konkurencji, tj. art. 101¹ § 2 Kodeksu pracy, wskazuje, że ustaje on w przypadku *niewywiązywania się przez pracodawcę z obowiązku wypłaty odszkodowania* czy w przypadku wystąpienia *przyczyny uzasadniającej ustanie zakazu konkurencji*. Hipoteza projektowanego przepisu obejmuje dwa stany prawne – sytuację, kiedy pracownik nie może podejmować działalności konkurencyjnej w trakcie stosunku pracy, oraz w przypadek, w który

doszło do zawarcia odrębnej umowy dot. szczególnych ważnych informacji po ustaniu stosunku pracy. Stanowi to materię tożsamą z regulacjami prawa pracy. W przypadku gdy pracownik otrzymał świadczenia za przyszły okres, w ramach którego zobowiązał się do nieprowadzenia działalności konkurencyjnej, powinien on zwrócić uzyskane świadczenia restrukturyzowanemu podmiotowi.

Zmiana w **art. 121 pkt 6** ma na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dotyczących zrzeczenia banków spółdzielczych z bankiem zrzeszającym w restrukturyzacji w ramach powiązań kapitałowych. Zgodnie z art. 70 ust. 1 pkt 2 oraz art. 203 i art. 209 ust. 3 ustawy o BFG, Fundusz, w ramach przymusowej restrukturyzacji, może dokonać umorzenia instrumentów kapitałowych podmiotu w restrukturyzacji. W przypadku umorzenia akcji banku zrzeszającego może więc zaistnieć sytuacja, gdy na skutek tego umorzenia żaden z banków spółdzielczych – dotychczasowych akcjonariuszy banku zrzeszającego, nie będzie już dłużej jego akcjonariuszem (nie będzie spełniany wymóg, o którym mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, aby banki spółdzielcze zrzeszone z bankiem zrzeszającym w restrukturyzacji nabyły lub posiadały co najmniej jedną akcję banku zrzeszającego).

Ponadto gdy w przymusowej restrukturyzacji na Fundusz przechodzą wszelkie uprawnienia organów podmiotu w restrukturyzacji, w tym walnego zgromadzenia akcjonariuszy (art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy o BFG), funkcja regulacji art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających w zakresie dotyczącym tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze przestanie mieć znaczenie. Żaden akcjonariusz banku zrzeszającego w restrukturyzacji nie będzie bowiem mógł wykonywać prawa głosu ze swoich akcji. W konsekwencji nie będzie celowe egzekwowanie od banków spółdzielczych, których nadal łączyć będzie z bankiem zrzeszającym umowa zrzeczenia, obowiązku posiadania lub nabycia akcji banku zrzeszającego.

Dodatkowo w przypadku restrukturyzacji banku zrzeszającego wyłączony zostaje art. 21 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. Z uwagi na operacyjne i kierownicze działania podejmowane przez Fundusz nie jest niezbędne pozostawienie rady zrzeczenia jako organu opiniodawczo-doradczego. Z chwilą wszczęcia przymusowej restrukturyzacji zarząd komisaryczny ulega rozwiązaniu, a kompetencje pozostałych organów podmiotu w restrukturyzacji zostają zawieszane. Termin

„organy podmiotu w restrukturyzacji” użyty w tym przepisie może być interpretowany wyłącznie jako „organy spółki akcyjnej” w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577, z późn. zm.), dlatego konieczne jest doprecyzowanie.

W **art. 122 ust. 1 pkt 3** dodaje się odwołanie do art. 230 ust. 5. Celem zmiany jest doprecyzowanie, że zakończeniem przymusowej restrukturyzacji jest likwidacja podmiotu rezydualnego przez Fundusz również w przypadku prawomocnego oddalenia przez sąd wniosku Funduszu o ogłoszenie upadłości, co może nastąpić np. w przypadku brak środków na pokrycie kosztów przymusowej restrukturyzacji.

Zmiana **art. 123 i art. 124** ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, co zapewni skuteczność zastosowania tego instrumentu dla uniknięcia znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej oraz osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji. Obowiązujące obecnie przepisy dotyczące przejęcia podmiotu w restrukturyzacji nie pozwalają na automatyczne (z mocy prawa) przejęcie pracowników przez nowego pracodawcę, na którego przejdzie zakład pracy podmiotu w restrukturyzacji. Dotychczasowy przepis art. 124 ustawy o BFG, wyłączający art. 23¹ § 1 Kodeksu pracy, tego nie gwarantuje i skutkuje tym, że pracownicy mogą pozostawać w podmiocie zagrożonym niewypłacalnością, który ostatecznie będzie zlikwidowany. Dla pracowników wiązać się to może de facto z koniecznością poszukiwania nowego zatrudnienia. Może być to oczywiście niekorzystne z punktu widzenia ochrony praw pracowniczych, a ponadto utrudnić postępowanie restrukturyzacyjne (podmiot w restrukturyzacji będzie musiał podjąć czynności zmierzające do zakończenia dotychczasowych stosunków pracy z pracownikami w zakresie wynikającym z rzeczowej potrzeby). Nowelizacja art. 124 ustawy o BFG nie przewiduje już takiego wyłączenia, co jest rozwiązaniem oczywiście korzystnym dla pracowników.

Celem przymusowej restrukturyzacji jest m.in. utrzymanie stabilności finansowej (płynności finansowej) przez zachowanie możliwie najwęższego kręgu osób dysponujących informacjami wrażliwymi i zapobieżenie tzw. „szturmu na bank” – wystąpienia trudności z wycofaniem depozytów i rozprzestrzenienia się tej informacji zwiększającymi w sposób nadmiarowy wycofywanie depozytów.

Zachowanie ciągłości zatrudnienia pracowników może sprzyjać szybkości postępowania restrukturyzacyjnego oraz mieć istotne znaczenie przy przejęciu funkcji krytycznych podmiotu

w restrukturyzacji. Zgodnie ze zmienianym **art. 123** do przejścia zakładu pracy w przypadku zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa (a także instrumentu instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych) powinien mieć zastosowanie art. 23¹ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917, z późn. zm.) stanowiący, że w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy. Wyłączenie stosowania art. 23¹ § 2 Kodeksu pracy przewidującego odpowiedzialność solidarną za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed przejściem części zakładu pracy na innego pracodawcę, pozostaje w zgodzie z dotychczasową regulacją art. 123, podtrzymaną w proponowanym nowym brzmieniu.

Zmiana **art. 124 ust. 1** polegająca na wykreśleniu pierwszego zdania jest konsekwencją opisanej wyżej propozycji zmiany art. 123. Odrębnym zagadnieniem jest przekazywanie informacji, o której mowa w art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy, dokonywane niezwłocznie, najpóźniej na 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, *per analogiam* stosowane wobec pracowników przejmowanej spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej w przypadku przejęcia takiej kasy – art. 74c pkt 15 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.), dalej „ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych”. Zmiana terminu na przekazanie informacji zakładowym organizacjom związkowym o przejściu zakładu pracy nie wpływa na obowiązek podjęcia rokowań przez podmiot przejmujący, w sytuacji gdy podmiot ten zamierza podjąć działania dotyczące warunków zatrudnienia pracowników. Obowiązek dostarczenia tej informacji został nałożony zarówno na dotychczasowego jak i nowego pracodawcę, co wzmocni pewność zapoznania się z informacją przez pracownika.

Sposób przekazania informacji będzie dostosowany do specyfiki organizacyjnej podmiotu. Jednocześnie obowiązek przekazania informacji obciąża pracodawców w stosunku do każdego pracownika. Zostanie on spełniony dopiero z chwilą, gdy pracownik mógł faktycznie zapoznać się z treścią zawiadomienia (indywidualne zawiadomienie). W związku z postępującą cyfryzacją należy mieć na uwadze, że udostępnienie informacji (ogólnodostępny kanał informacyjny) powinno nosić znamiona faktycznej możliwości zapoznania się z informacją każdego pracownika w miejscu ogólnie dla niego dostępnym. Może to polegać np. na zamieszczeniu widocznej informacji na elektronicznej tablicy w miejscu odznaczania przybycia pracownika do pracy, wewnętrznym systemie „intranet” czy też powołania przez

pracodawcę specjalnego zespołu informującego pracowników nieobecnych. Pracodawca, uwzględniając specyfikę czasu pracy, system zmianowy, zastępstwa, urlopy czy choroby, powinien wykorzystać jak najszersze spektrum środków informacyjnych, w tym przekazanie informacji za pomocą wiadomości tekstowej na telefony komórkowe czy też inny sposób uzgodniony z pracownikiem (np. elektroniczna poczta prywatna). W praktyce funkcjonowania firm istnieją bowiem zróżnicowane sposoby wzajemnej komunikacji między pracodawcą i pracownikiem.

Wprowadzany przepis w **art. 124 ust. 2** ujednocila termin (niezwłocznie, jednak termin nie krótszy niż 2 dni) na przekazanie informacji o przejściu zakładu pracy podmiotu w restrukturyzacji na innego pracodawcę w wyniku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji – zarówno pracownikom zatrudnionym w zakładzie pracy, w którym działają organizacje związkowe, jak i w takim, w którym organizacje te nie działają. Obowiązek jej dostarczenia został nałożony zarówno na dotychczasowego, jak i nowego pracodawcę, w celu wzmocnienia pewności zapoznania się z informacją przez pracownika. Pozostawienie dłuższego terminu mogłoby doprowadzić podmiot w restrukturyzacji do likwidacji i utraty miejsc pracy w terminie kilku dni, szczególnie z uwagi na zjawisko „szturmu na bank” (lawinowej wypłaty depozytów, która może spowodować utratę płynności finansowej). Dodatkowo należy mieć na uwadze, że umożliwienie przymusowej restrukturyzacji będzie realizować koncepcję „społecznej odpowiedzialności biznesu” w zakresie ochrony otoczenia klientowskiego (konsumenckiego) i powiązanych instytucji finansowych. Informacja o zamiarze przeprowadzenia restrukturyzacji nie może być przekazana do wiadomości publicznej przed wydaniem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. Sam podmiot, wobec którego wszczęto przymusową restrukturyzację, uzyskuje taką informację dopiero z chwilą doręczenia mu decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. Możliwe będzie poinformowanie zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej o przejściu zakładu pracy przez przekazanie tej informacji na adres poczty elektronicznej (efektywna, rozpowszechniona komunikacja) przewodniczącego organizacji związkowej. Przepis ten będzie miał szczególnie istotne znaczenie w przypadku, gdy przewodniczącym organizacji związkowej nie jest pracownik podmiotu, wobec którego zastosowano przymusową restrukturyzację. Proponowany przepis art. 124 ust. 2 wskazuje również, że organizacja związkowa może zostać poinformowana przez każdy inny dostępny dla tej organizacji kanał komunikacji. Powyższe ma umożliwić jak najszybsze zapoznanie się z jej treścią i skontaktowanie z pracownikami oraz Funduszem. Niezależnie od powyższego, informacja

zostanie przekazana pracownikom w sposób określony w zaproponowanym nowym brzmieniu art. 124 ust. 1.

Projektowany art. 124 ust. 1 i 2 ma umożliwić przeprowadzenie tzw. „weekendowej restrukturyzacji”. Proces ten powinien przebiegać szybko i sprawnie, aby nie dopuścić do zachwiania stabilności finansowej na rynku. Przepisy Kodeksu pracy nie zawierają regulacji w zakresie sposobu liczenia terminów, z wyjątkiem liczenia terminów wypowiedzeń. Zasady dotyczące obliczania upływu terminów w prawie pracy wynikają zatem z Kodeksu cywilnego, z odmiennościami charakterystycznymi dla specyfiki stosunku pracy, która pozwoliła na wykształcenie pewnych reguł odmiennych potwierdzonych orzecznictwem Sądu Najwyższego (por. w szczególności wyrok SN z dnia 19 grudnia 1996 r., sygn. akt I PKN 47/96). Art. 115 k.c. dotyczy wyłącznie czynności, jaka ma być podjęta w wyznaczonym terminie (koniec terminu wykonania czynności). Przepis ma zatem zastosowanie tylko do terminów, które określają ramy czasowe wykonania jakiejś czynności, a nie znajduje natomiast zastosowania w przypadkach, w których mamy do czynienia z czasowym ograniczeniem stosunków prawnych.

Informacja o zagrożeniu upadłością podmiotu może wywołać panikę wśród jego klientów i istotnie przyczynić się do pogorszenia jego sytuacji, w tym przez lawinową wypłatę depozytów, która może spowodować utratę płynności finansowej (tzw. „szturmu na bank”). Restrukturyzacja w trybie „weekendowym”, tj. w okresie, gdy rynek finansowy funkcjonuje tylko w sposób ograniczony, jest najmniej narażona na niepowodzenie. Z tego względu ważne jest przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji szybko i utrzymanie możliwie największego kręgu osób, które mają wiedzę o planowanym procesie. Służą temu m.in. także przepisy ograniczające uprawnienia podmiotu w restrukturyzacji do informacji o wszczętym postępowaniu administracyjnym w przedmiocie przymusowej restrukturyzacji. Specyfika przymusowej restrukturyzacji wymaga więc, aby termin na przekazanie informacji organizacjom związkowym, jak i pracownikom był krótszy, niż określa to art. 23¹ § 3 Kodeksu pracy. Pozostawienie terminu 30 dni na przekazanie informacji o przewidywanym terminie przejścia podmiotu, który jest zagrożony upadłością, może uniemożliwić przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji i doprowadzić taki podmiot do likwidacji i do utraty miejsc pracy. Doświadczenia praktyczne wielu krajów i konieczność ograniczonego w czasie przerwania działalności podmiotu w restrukturyzacji podczas procesu przymusowej restrukturyzacji wskazują, że w zdecydowanej większości proces ten powinien odbywać się w dni wolne od pracy. Jednakże pracownicy podmiotu w restrukturyzacji zobowiązani będą,

zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa pracy, świadczyć pracę w tym okresie i będą mieli możliwość zapoznania się z informacją o przejęciu przedsiębiorstwa. Warto też podkreślić, że przekazanie informacji o przejściu zakładu pracy nie ma wpływu na zatrudnienie oraz na warunki pracy i płacy pracowników w związku z wprowadzaną zasadą automatycznego przejścia pracowników przez nowy podmiot (art. 23¹ § 1 Kodeksu pracy). Ponadto, zgodnie z art. 23¹ § 4 Kodeksu pracy, pracownik, w terminie 2 miesięcy od przejścia zakładu pracy, może, bez wypowiedzenia, za siedmiodniowym uprzedzeniem, rozwiązać stosunek pracy.

Zaproponowany **art. 124 ust. 3** nie zawiera nowych regulacji i jest powtórzeniem dotychczasowego brzmienia art. 124 ust. 2 ustawy, który stanowi, że w przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji podmiot w restrukturyzacji będzie mógł skorzystać z ułatwień, o których mowa w art. 41¹ Kodeksu pracy w zakresie wypowiedzania i rozwiązywania umów o pracę, polegających na zniesieniu szczególnej ochrony stosunku pracy przewidzianej zarówno w przepisach Kodeksu pracy, jak i w przepisach szczególnych. Zmiana ma charakter legislacyjny – przesunięcie dotychczasowego ust. 2 do ust. 3.

Proponowana zmiana jest zgodna z przepisami dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz. Urz. UE L 82 z 22.03.2001, str. 16), ponieważ art. 7 ust. 1 tej dyrektywy przewiduje jedynie obowiązek poinformowania przedstawicieli pracowników o przejęciu, przez zbywającego – we właściwym czasie, przed przejęciem, a przez przejmującego – we właściwym czasie, ale w każdym przypadku, zanim jego pracownicy bezpośrednio odczują skutki przejęcia w warunkach pracy i zatrudnienia¹⁾.

Zmiana w **art. 125** ma na celu doprecyzowanie ochrony praw pracowniczych, w przypadku gdy członkiem zarządu lub rady nadzorczej jest przedstawiciel pracowników. Bezpośrednia reprezentacja praw pracowniczych na najwyższym stopniu decyzyjnym może przyczynić się do usprawnienia procesu konsultacji przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie przewidziano możliwość poinformowania pracowników przez Fundusz o działaniach podmiotu w ramach restrukturyzacji – może to przygotować pracowników na sytuację konieczności przejścia zakładu pracy. Poprawka stanowi implementację art. 34 ust. 6 dyrektywy BRR.

¹⁾ Również w art. 27 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej wskazano, że pracownikom i ich przedstawicielom należy zagwarantować, na właściwych poziomach, informację i konsultację we właściwym czasie, w przypadkach i na warunkach przewidzianych w prawie Unii oraz ustawodawstwach i praktykach krajowych.

Zmiana w **art. 129** ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych przez wyposażenie Funduszu w kompetencje do uczestnictwa w kolegiach przymusowej restrukturyzacji utworzonych przez właściwe organy przymusowej restrukturyzacji dla grupy, do której należy istotny oddział działający na terytorium RP.

Dodanie w **art. 134 ust. 5a** zapewni uzgodnienie schematu przymusowej restrukturyzacji w ramach restrukturyzacji grup w przypadku gdy właściwy organ przymusowej restrukturyzacji nie wyraził zgody w zakresie przyjęcia schematu przymusowej restrukturyzacji. Fundusz wraz z pozostałymi organami przymusowej restrukturyzacji będzie mógł przyjąć taki schemat w formie wspólnej decyzji, w celu zapewnienia właściwego postępowania wobec podmiotu krajowego. Zmiana uzupełnia brzmienie art. 134 ust. 5a doprecyzowując wyjątkowy przypadek niezgodnienia planu przymusowej restrukturyzacji. Wprowadzenie odstępstwa od pełnego konsensu umożliwia dalsze procedowanie, zapewniając że schemat zostanie przyjęty w uzgodnieniu z pozostałymi podmiotami. W art. 134 ust. 6 przewidziano postępowanie zgodne z art. 133 ust. 10 i 11 również w przypadku braku uzgodnienia schematu przymusowej restrukturyzacji, zgodnie z procedurą awaryjną, o której mowa w art. 134 ust. 5a.

Zmiana **art. 141** polega na doprecyzowaniu terminu, na który możliwe jest zamknięcie ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji, statusu sprawozdania finansowego tego podmiotu sporządzonego na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych oraz możliwości podziału zysków lub pokrywania strat ujętych w tym sprawozdaniu finansowym. Fundusz może dokonać takiego zamknięcia na wybrany dzień, w tym również na dzień poprzedzający dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, co nie wynikało wprost z obowiązującego dotychczas przepisu art. 141.

Dodanie w **art. 153 ust. 1a** stanowi uzupełnienie art. 153 ust. 1 w zw. z art. 154 przez sformułowanie dyrektyw interpretacyjnych odnośnie do kompetencji i pośrednio miary należytej staranności osoby, której powierza się funkcję administratora podmiotu w restrukturyzacji. Powinna ona posiadać niezbędne kwalifikacje, umiejętności i wiedzę, związane z wykorzystaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, niezbędne do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności w zakresie podwyższenia kapitału, zmiany struktury własnościowej podmiotu w restrukturyzacji lub jego przejęcia przez inny stabilny finansowo i organizacyjnie podmiot. Poprawka stanowi implementację art. 35 ust. 1 dyrektywy BRR.

Zmiana w **art. 172 ust. 1** ma charakter legislacyjny, wynikający z wprowadzenia w art. 124 ust. 3 odwołania do Kodeksu cywilnego.

W **art. 174 ust. 3** dokonano modyfikacji terminu, w jakim Komisja Nadzoru Finansowego powinna udzielić niezbędnego zezwolenia podmiotowi przejmującego określoną działalność w związku z procesem przymusowej restrukturyzacji. Mając na uwadze, że termin, który „nie opóźni procesu przejęcia w stopniu ograniczającym lub uniemożliwiającym osiągnięcie celów przymusowej restrukturyzacji”, jest terminem niedookreślonym, konieczne jest zagwarantowanie szybkiego podjęcia decyzji w tej kwestii przez wskazanie precyzyjnego terminu. Analogiczna zmiana została przewidziana w **art. 185 ust. 4**.

Według zmienianego **art. 177 ust. 1** instrument przejęcia zdematerializowanych praw udziałowych ma zmierzać do umożliwienia przejęcia przez podmiot przejmujący praw udziałowych w rozumieniu art. 2 pkt 48, wyemitowanych przez podmiot w restrukturyzacji, a nie praw udziałowych należących do podmiotu w restrukturyzacji. Jeżeli prawa są zapisane na rachunkach osób uprawnionych z tych praw, a nie znajdują się na rachunku papierów wartościowych podmiotu w restrukturyzacji, podmiot powinien móc je przejąć. Proponowany przepis wyeliminuje wątpliwości interpretacyjne. Proponowana poprawka uwzględnia również sytuację, w której prawa udziałowe wyemitowane przez podmiot w restrukturyzacji znajdować się będą na rachunkach zbiorczych. Dodatkowo art. 177 w swoim obecnym brzmieniu odnosił się wyłącznie do akcji, pomijał natomiast inne papiery wartościowe będące prawami udziałowymi w rozumieniu art. 2 pkt 48 ustawy o BFG. W związku z tym korekta w **art. 177 ust. 2 i 4** polega na zastąpieniu wyrazów „akcji” na „prawa udziałowe”. Ponadto dyspozycje, o których mowa w **art. 177 ust. 2**, to zlecenia rozrachunku wprowadzane przez podmiot pośredniczący do systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez Krajowy Depozyt. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych (Dz. U. poz. 1112), do którego odsyła obecnie przepis art. 177 ust. 2, nie zawiera wymogów odnoszących się do formy lub treści albo sposobu lub terminu przekazywania zleceń rozrachunku do tego systemu. Wymogi w tym zakresie są zawarte w regulacjach wydawanych przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych, które stanowią wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 Kodeksu cywilnego stosowany w stosunkach pomiędzy Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych i jego uczestnikami. W związku z tym proponowana jest korekta odesłania. Wykreślona została także ostatnia część ust. 4 („w zamian za zapłatę ceny ustalonej zgodnie z

art. 174 ust. 5”). Przepisy art. 177 ust. 1–4 są wzorowane na przepisie § 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie nabywania akcji spółki publicznej w drodze przymusowego wykupu (Dz. U. poz. 1948). W § 4 ust. 4 tego rozporządzenia wskazuje się, że przymusowy wykup akcji zdematerializowanych następuje przez dokonanie zapisu tych akcji na rachunku papierów wartościowych wykupującego, w zamian za zapłatę ceny wykupu. To zastrzeżenie wskazuje, że rozrachunek przymusowego wykupu przeprowadzany przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych powinien zostać zrealizowany na zasadzie *delivery vs. payment*, tzn., że zapisanie wykupywanych akcji na rachunku papierów wartościowych wykupującego powinno nastąpić jednocześnie z obciążeniem go ceną wykupu i uznaniem nią wykupywanych akcjonariuszy. Z art. 174 ust. 5 wynika co prawda, że przejęcie przez podmiot przejmujący praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji następuje na zasadzie odpłatnej, jednak wynagrodzenie z tego tytułu nie musi stanowić świadczenia pieniężnego. Jeżeli wynagrodzenie to nie będzie miało formy pieniężnej, jego zapłata nie będzie mogła nastąpić za pośrednictwem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych.

Zmiana w **art. 177 ust. 3** ma na celu umożliwienie przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego w terminie umożliwiającym przeprowadzenie właściwego rozrachunku, w ramach którego, wraz z przeniesieniem praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, podmiot ten zostanie obciążony odpowiednią kwotą wynagrodzenia. Kwota ta zostanie następnie rozdystrybuowana przez KDPW pomiędzy uczestników KDPW prowadzących rachunki, na których te prawa udziałowe zostały wcześniej zablokowane. Uczestnicy ci powinni odpowiednio rozdzielić otrzymane kwoty pomiędzy posiadaczy rachunków.

Zgodnie z art. 177 ust. 3 pkt 1 KDPW powinien otrzymać od Funduszu informację o wysokości wynagrodzenia pieniężnego przypadającego na każdy przejmowany papier wartościowy, co pozwoli zweryfikować prawidłowość kwoty wskazanej w dyspozycji przez podmiot pośredniczący. Zgodnie z art. 177 ust. 3 pkt 2 rozrachunek umożliwiający przejęcie praw udziałowych przez podmiot przejmujący nie powinien nastąpić przed zapłatą przez ten podmiot ewentualnej niepieniężnej części wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust. 5, a więc należy uwarunkować jego przeprowadzenie przez KDPW od uprzedniego otrzymania od Funduszu potwierdzenia zapłaty tej części wynagrodzenia. W związku z powyższym nie zaistnieje potrzeba dodatkowego potwierdzania zapłaty tego wynagrodzenia podmiotowi pośredniczącemu, ponieważ podmiot ten nie będzie pośredniczył w realizacji zapłaty wynagrodzenia w części mającej postać niepieniężną. Podmiot pośredniczący powinien zatem

wraz z zapisaniem przejmowanych praw udziałowych na rachunku podmiotu przejmującego obciążyć podmiot przejmujący kwotą, którą w ramach tego rozrachunku został sam obciążony przez KDPW.

Zmieniany **art. 179** umożliwia udzielenie wsparcia w przypadku przejęcia praw udziałowych. Dotychczas przepis odnosił się jedynie do przejęcia praw majątkowych. Zmiana w tym artykule jest powiązana z art. 112 ust. 3 oraz art. 188 ust. 5.

Zmiana w **art. 181 ust. 1** polega na usunięciu odwołania do decyzji oraz wskazania sposobu rozpoczęcia działalności, co jest uzasadnione faktem, iż utworzenie instytucji pomostowej nie będzie następowało w formie odrębnej decyzji Zarządu Funduszu – w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o BFG, a sposób jej powstania i rozpoczęcia działalności jest już uregulowany w art. 188 ust. 1 ww. ustawy. Brak sformułowania „w celu kontynuowania działalności prowadzonej przez podmiot w restrukturyzacji oraz reorganizacji jego przedsiębiorstwa do czasu zbycia podmiotowi trzeciemu lub otwarcia likwidacji” wynika z faktu, że cel działalności jest już wskazany w definicji zawartej w art. 2 pkt 26 ustawy o BFG. Odnotować należy, że zmiana w dalszym ciągu zapewnia, że cele utworzonej instytucji pomostowej mogą być realizowane przez Fundusz bezpośrednio za pośrednictwem administratora, o którym mowa w art. 153 ust. 1 lub przez pełnomocników.

W **art. 181 ust. 6** przewidziano zmianę polegającą na wyłączeniu stosowania do instytucji pomostowej – banku przepisu art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.), przewidującego, że to zarząd banku występuje z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności przez bank. Mając na uwadze, iż zgodnie z art. 113 ust. 1 pkt 3 ustawy o BFG z chwilą wszczęcia przymusowej restrukturyzacji zarząd banku ulega rozwiązaniu, a mandaty jego członków wygasają, zasadne jest wprowadzenie zastrzeżenia, że w takim wypadku ze stosownym wnioskiem do Komisji Nadzoru Finansowego występuje Fundusz. Konsekwencją powyższego jest wyłączenie powiadamiania Funduszu (ust. 4).

Ponadto w przepisie tym w miejsce wyłączenia stosowania uchylonego ustawą z dnia 1 marca 2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 685) przepisu art. 84 ust. 2 pkt 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, wprowadzono wyłączenie stosowania art. 84 ust. 1a tej ustawy, przewidującego obowiązek zatwierdzania niektórych członków zarządu domu maklerskiego przez Komisję Nadzoru

Finansowego. Mając na uwadze, że Fundusz jest jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym instytucji pomostowej, pozostawienie tego wymogu nie jest konieczne.

Dodawany **art. 181 ust. 6a** przewiduje wyłączenie wobec instytucji pomostowej będącej bankiem zrzeszającym stosowania niektórych przepisów ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, tj. art. 2 pkt 2 przewidującego tworzenie banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze oraz art. 16 ust. 1 przewidującego obowiązek posiadania lub nabycia przez banki spółdzielcze co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego. Podobnie jak w zmienianym art. 121 ust. 6, w przypadku umorzenia akcji banku zrzeszającego może zaistnieć sytuacja, gdy na skutek tego umorzenia żaden z banków spółdzielczych – dotychczasowych akcjonariuszy banku zrzeszającego nie będzie jego akcjonariuszem, skutkiem czego nie będzie możliwe wykonywanie prawa głosu z akcji. Kluczowe jest, że instytucja pomostowa (będąca bankiem zrzeszającym) nie jest tworzona przez banki spółdzielcze, a jej jedynym akcjonariuszem lub podmiotem dominującym jest Fundusz. W konsekwencji nie spełnia ona definicji banku zrzeszającego określonej w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, a więc nie jest celowe egzekwowanie od banków spółdzielczych powiązań kapitałowych oraz prawnych (umowy) z bankiem zrzeszającym.

Zmiana brzmienia **art. 184 ust. 2** polega na wprowadzeniu możliwości zezwolenia przez Komisję Nadzoru Finansowego na niespełnianie przez podmiot w restrukturyzacji niektórych wymogów regulacyjnych w przypadku gdy instytucja pomostowa posiada jedynie akcje lub udziały w podmiocie w restrukturyzacji i nie prowadzi działalności operacyjnej. Pozwoli to na zachowanie porównywalności rozwiązań przewidzianych w przypadku przeniesienia przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji do instytucji pomostowej. Odpowiednie stosowanie przepisu art. 185 ma zapewnić – w przypadku gdy jest to konieczne dla osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji, a więc gdy instytucji pomostowa nie będzie mogła utrzymać sumy funduszy własnych na wymaganym poziomie – przyspieszenie trybu przewidzianego z art. 181 przez możliwość uzyskania zezwolenia wyłączającego wymogi przepisów rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych, według trybu z art. 185.

Dodanie w **art. 185 ust. 1a** przewiduje wyłączenie stosowania art. 36 ustawy – Prawo bankowe w celu wyeliminowania obowiązku występowania o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności przez instytucję pomostową będącą bankiem, w szczególnym przypadku jej utworzenia mimo niespełnienia niektórych wymogów. Zgodnie z art. 30a w zw.

z art. 31 oraz art. 36 tej ustawy bank może występować w obrocie gospodarczym po uzyskaniu zezwolenia na utworzenie i zezwolenia na rozpoczęcie działalności. Utrata mocy prawnej zezwolenia to okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Termin ten jest podyktowany zapewnieniem czasu na zorganizowanie dokumentacji, procedur, warunków technicznych i kapitału. W przypadku utworzenia *ad hoc* instytucji pomostowej nie jest możliwe zapewnienie podobnych ram czasowych oraz sprostanie podobnym wymaganiom. W związku z powyższym konieczne jest przygotowanie podstaw prawnych do zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji w pilnej i nagłej potrzebie.

W **art. 185 ust. 4** dokonano analogicznej zmiany do wprowadzonej już w art. 174 ust. 3, tj. modyfikacji (niedookreślonego) terminu, w jakim Komisja Nadzoru Finansowego powinna udzielić niezbędnego zezwolenia podmiotowi przejmującego określoną działalność w związku z procesem przymusowej restrukturyzacji. Powyższe ramy czasowe znajdują zastosowanie zarówno w przypadku stosowania trybu utworzenia instytucji pomostowej z art. 185, jak i przejścia z trybu z art. 181 do trybu z art. 185.

Zmiana w **art. 188 ust. 1 pkt 2** ma na celu ujednoczenie konstrukcji instytucji pomostowej albo podmiotu przejmującego, w ramach której jednym ze składników może być przedsiębiorstwo. Przyjmuje się, że „zorganizowana część”, z uwagi na substrat, jakim dysponują banki, oraz cele przymusowej restrukturyzacji, może nie być wystarczające. Byt prawny wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, która nie zostałaby włączona do instytucji pomostowej mogłaby prowadzić do dalszych, większych strat, ponoszonych przez przedsiębiorstwo restrukturyzowane w ramach instytucji pomostowej. W kontekście możliwości skorzystania z wyodrębnienia praw udziałowych czy praw majątkowych nie jest konieczne wydzielanie zorganizowanych części.

Zmiana w **art. 188 ust. 2** ma na celu umożliwić Funduszowi zwrotne przeniesienie praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań będących przedmiotem pierwotnego przeniesienia, odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, w sytuacji gdy ww. prawa udziałowe, wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania w rzeczywistości nie należą do kategorii praw udziałowych, praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu. Poprawka stanowi uzupełnienie implementacji art. 40 ust. 7 lit. b dyrektywy BRR.

Zmiana **art. 188 ust. 5** ma na celu umożliwienie udzielenia wsparcia w przypadku przejęcia praw udziałowych, przy wykorzystaniu instrumentu instytucji pomostowej. Źródłem wsparcia będą właściwe środki z funduszu gwarancyjnego banków lub z funduszu gwarancyjnego kas. Należy mieć na uwadze, że co do zasady wartość przejmowanych przez instytucję pomostową zobowiązań nie powinna przekraczać wartości przenoszonych praw majątkowych, a powyższa zmiana doprecyzowuje ramy prawne wyjątku.

Proponowane dodanie w **art. 188 ust. 7** ma na celu zapewnienie instytucji pomostowej możliwości powierzenia innemu przedsiębiorcy wykonywania czynności banku lub firmy inwestycyjnej w restrukturyzacji, co pozwoli w istotny sposób ograniczyć koszty działalności instytucji pomostowej, bez dodatkowych obciążeń proceduralnych. Zwiększy to efektywność instrumentu instytucji pomostowej przy obniżeniu inwestycji początkowych i koniecznych do stałego utrzymywania zasobów.

Powyższa propozycja jest zgodna z jedną z podstawowych zasad przymusowej restrukturyzacji, wyrażoną w art. 67 ust. 2, zgodnie z którą, realizując cele przymusowej restrukturyzacji, Fundusz dąży do ograniczenia jej kosztów oraz ograniczenia utraty wartości przedsiębiorstwa podmiotu, wobec którego prowadzona jest przymusowa restrukturyzacja.

Dodawany **art. 188 ust. 8** ma na celu umożliwienie, w przypadku restrukturyzacji banku zrzeczającego, wykonywania przez ten bank funkcji zarządczych. Z uwagi na następczy brak powiązań kapitałowych i prawnych banków spółdzielczych z bankiem zrzeczającym również akcjonariusze niebędący bankami spółdzielczymi nie powinni móc wykonywać praw głosu.

Dodawany **art. 188 ust. 9** ma na celu umożliwienie instytucji pomostowej kapitalizowanie podmiotu w restrukturyzacji. Jest to istotne w przypadku gdy umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych lub zobowiązań może być niewystarczająca dla zapewnienia kontynuacji działalności podmiotu w restrukturyzacji, którego prawa udziałowe zostały przeniesione do instytucji pomostowej.

Zmiana w **art. 189** polega na uzupełnieniu pierwszego zdania o możliwość przenoszenia przez Fundusz do instytucji pomostowej praw udziałowych w jednym lub kilku podmiotach w restrukturyzacji. Zmiana ta zapewni spójności art. 189 z art. 188 ust. 1 zmienianej ustawy, zgodnie z którym instytucja pomostowa rozpoczyna działalność z chwilą przeniesienia do niej m.in. praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji.

Przepis **art. 194a** ma na celu stworzenie reżimu prawnego „wyjścia” z przymusowej restrukturyzacji banku zrzeszającego w postaci sprzedaży akcji instytucji pomostowej. Przepis art. 194a ust. 1 przewiduje wyłączenie art. 2 pkt 2 stosowania ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, tj. konieczność utworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze. Jeśli zakończenie restrukturyzacji z zastosowaniem instrumentu instytucji pomostowej nastąpi przez sprzedaż akcji tej instytucji pomostowej, to kontynuacja działalności takiego banku, jako banku zrzeszającego, wymagałaby wypełnienia definicji wynikającej z art. 2 pkt 2 ww. ustawy. W takiej sytuacji niemożliwe będzie jednak spełnienie warunku utworzenia tego banku przez banki spółdzielcze. Konieczne jest więc wyłączenie wobec takiego banku obowiązku spełnienia tego warunku.

Proponowany art. 194a ust. 2 ma na celu ustalenie okresu dostosowawczego dla działalności banku zrzeszającego oraz banków w nim zrzeszonych do przepisów ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających w postaci wyłączenia konieczności nabycia co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego oraz możliwości wykonywania prawa głosu przez akcjonariuszy niebędących bankami spółdzielczymi. Taki sam okres dostosowawczy 5 lat jest przewidziany w art. 194a ust. 3 ustawy o BFG w przypadku zbycia praw udziałowych w banku zrzeszającym w restrukturyzacji.

Wprowadzenie przepisu **art. 194b** jest konsekwencją omówionej wyżej zmiany art. 194a. Po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji materializuje się obowiązek kontynuowania wykonywania czynności banku zrzeszającego na rzecz banków spółdzielczych. Przepis został ujęty w ramach odrębnej jednostki redakcyjnej.

Celem zmiany w **art. 201 ust. 1 pkt 4** jest wprowadzenie możliwości dokonywania konwersji zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa. Dzięki projektowanej zmianie przepis będzie w pełni spójny z dyrektywą BRR. Dotychczas przepis pozwalał jedynie na umorzenie zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa. Dodanie w **art. 201 ust. 3** wynika z obserwacji, że przepis art. 43 ust. 4 dyrektywy BRR został implementowany w sposób niepełny w związku z niewłaściwym tłumaczeniem ww. przepisu dyrektywy na język polski. W związku z powyższym, celem zapewnienia pełnej zgodności przepisów ustawy z dyrektywą BRR konieczne jest doprecyzowanie przepisu, w zakresie możliwości zmiany formy prawnej. Reorganizacja

prawna może być dokonana po spełnieniu przepisów dotyczących wpisu do właściwego rejestru przedsiębiorców oraz wyłącznie w przypadku gdy restrukturyzowany podmiot może prowadzić działalność na podstawie przepisów szczególnych w innej formie prawnej.

Projektowany **art. 203** wprowadza zmiany analogiczne do art. 110 ust. 6, umożliwiając dokonanie umorzenia lub konwersji zobowiązań również równocześnie z umorzeniem lub konwersją instrumentów kapitałowych. Zmiana ma na celu rozszerzenie horyzontu czasowego symultanicznego zastosowania instrumentów oraz minimalizacji konieczności wykorzystania systemu rekompensat.

Zmiana w **art. 206 ust. 1 pkt 7** ma charakter doprecyzowujący możliwość stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji w odniesieniu do zmiennych składników wynagrodzenia nieuregulowanych przez zbiorowy układ pracy lub zmiennych składników wynagrodzenia pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku. Zarówno bank, jak i dom maklerski sporządzają politykę wynagrodzeń obejmującą „uznaniowe świadczenia emerytalne”, tj. świadczenia emerytalne przyznawane na zasadzie uznaniowej pracownikowi jako część pakietu wynagrodzenia zmiennego, które nie obejmują nabytych świadczeń przyznanych pracownikowi w ramach systemu emerytalnego przedsiębiorstwa. Za zmienne składniki wynagrodzenia mogą być w szczególności uznane świadczenia zależne od osiągniętych wyników indywidualnych, wyników jednostki organizacyjnej, premie regulaminowe, świadczenia motywacyjne, które mogą mieć szczególne cechy wyjątkowości, uznaniowości, warunkowości lub zmienności w wartości w czasie.

Zmiana **art. 206 ust. 3 pkt 3** doprecyzowuje niespójność terminologiczną. Termin „depozyt” zostaje zastąpiony pojęciem „środków objętych ochroną gwarancyjną”, które zgodnie z art. 17–19 stanowią środki deponenta objęte ochroną. Powyższa zmiana ma umożliwić prawidłowe zastosowanie wyłączeń w przypadku umorzenia lub konwersji zobowiązań, określenia kwoty strat do pokrycia i rekaptalizacji oraz przestrzeganie zasady ponoszenia strat i odpowiedzialności akcjonariuszy i wierzycieli, określonej w art. 34 (1) BRR. W przepisie dokonano zmiany pojęcia „zagrożenia stabilności finansowej” na „niezbędność i proporcjonalność środków w celu uniknięcia szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania”, z perspektywy środków objętych ochroną gwarancyjną. Nowe pojęcie powinno być interpretowane przez pryzmat wzajemnych powiązań pomiędzy instytucjami, które może rodzić ryzyko przenoszenia strat. Po zmianie wyłączenie będzie dokonywane z perspektywy bardziej skonkretyzowanej, tj. konsumenckich depozytów, których lawinowa wypłata może

doprowadzić do zagrożenia funkcjonowania rynku finansowego lub gospodarki. Tym samym doprecyzowane zostaje funkcjonujące pojęcie „stabilności finansowej”, na gruncie analizowanego ryzyka „szturmu na bank” czy „efektu zarażania”.

Zmiana **art. 208 ust. 2** ma charakter legislacyjny, która polega na doprecyzowaniu podstawy naliczania odsetek. Jednocześnie zrezygnowano ze zbędnego sformułowania, iż Fundusz ma możliwość podejmowania także innych działań wynikających z ustawy.

Dodanie przepisu **art. 209 ust. 5**, zmiana w **art. 210 ust. 1** oraz dodanie **art. 201 ust. 1a, 2a i 2b** mają na celu prawidłową implementację art. 48 ust. 2 dyrektywy BRR. Obecne przepisy mogą rodzić wątpliwości w odniesieniu do kolejności zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań w przypadku, gdy część zobowiązań została wyłączona z zakresu stosowania tego instrumentu. Dodanie **art. 209 ust. 5** wskazuje na powiązanie kolejności umorzenia lub konwersji zobowiązań z ust. 3, z wyłączeniem części lub całości zobowiązań zgodnie z art. 206 ust. 3. Zmiana w **art. 210 ust. 1** określającym zasadę konieczności i proporcjonalności umożliwia doprecyzowanie wyłączeń zawartych w art. 206 ust. 3. Dodawany **art. 210 ust. 1a** wskazuje na możliwość odejścia od zasady proporcjonalności w stosunku do niewyłączonych zobowiązań – jest to konsekwencja zastosowania wyjątku. Będzie to możliwe, o ile wierzycielom lub właścicielom nie będzie przysługiwać roszczenie uzupełniające. Dodawany **art. 210 ust. 2a i 2b** umożliwia zastosowanie zróżnicowanych stóp konwersji w przypadku różnicy wartości instrumentów własnościowych wydawanych w wyniku konwersji, o której mowa w art. 138 ust. 8, a kwotą, o jaką powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji.

Zmiana w **art. 214 ust. 3 i 5** ma na celu dookreślenie założeń programu restrukturyzacji, który powinien uwzględniać warunki gospodarcze oraz warunki i prognozy dotyczące stanu na rynkach finansowych, przy uwzględnieniu różnych wariantów – optymistycznych i pesymistycznych. Szczególne zwrócenie uwagi na analizę warunków skrajnych ma na celu określenie obszarów największej wrażliwości podmiotu w restrukturyzacji z perspektywy różnych ryzyk. Oparcie programu restrukturyzacji na realnych założeniach będzie zapewniać porównanie z planowanymi założeniami dla innych podmiotów oraz z możliwościami gospodarczymi całego sektora finansowego. Proponowana zmiana zapewnia pełną spójność z przepisami art. 52(4) BRRD.

Celem zmiany **art. 222** jest zapewnienie jego stosowania w świetle uprzednio implementowanego art. 55 dyrektywy BRR oraz bezpośrednio stosowanych przepisów sekcji

1 rozdziału piątego rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (OJ L 184 z 08.07.2016, str. 1), dalej „rozporządzenie delegowane Komisji 2016/1075”. Przepis ustawy o BFG nakłada obowiązek wprowadzenia odpowiednich klauzul umownych do wszystkich zobowiązań, niezależnie od prawa właściwego dla umów, na podstawie których powstają, co należy ocenić jako regulację nadmierną wobec przepisów ustawy o BFG dotyczących uprawnienia Funduszu do umorzenia lub konwersji zobowiązań. Obecne rozwiązanie – obowiązek wprowadzenia odpowiednich klauzul umownych do wszystkich zobowiązań – nie jest sprzeczne z dyrektywą BRR, jednak rozszerza zakres instrumentów objętych tą regulacją. Dyrektywa BRR wymaga od państw członkowskich przyjęcia takiego rozwiązania jedynie dla zobowiązań powstałych na podstawie prawa państw trzecich (spoza UE). Przyjęte dotychczas podejście nie zwiększało efektywności przeprowadzania przymusowej restrukturyzacji, gdyż możliwość dokonania umorzenia lub konwersji zobowiązań powstałych nad podstawie prawa krajów UE wynika z mocy ustawy.

Zmiana w **art. 225 ust. 2 i 3** w zw. ze zmianą art. 188 ust. 2 ma na celu zachowanie spójności przepisów ustawy w części dotyczącej instytucji pomostowej i instrumentu wydzielenia praw majątkowych. Zmianę art. 225 uzasadniają tożsame warunki przeniesienia zwrotnego wskazane w art. 42 ust. 10 oraz art. 40 ust. 7 dyrektywy BRR. Zmiana służy zapewnieniu pełnej implementacji art. 42 ust. 10 dyrektywy BRR. Przepis umożliwi Funduszowi zwrotne przeniesienie praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań będących przedmiotem pierwotnego przeniesienia, odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, w sytuacji gdy ww. prawa udziałowe, wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania w rzeczywistości nie należą do kategorii praw udziałowych, praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu, a były one przedmiotem wydzielenia o którym mowa w art. 223.

Art. 230 ust. 1 stanowi implementację dyrektywy BRR. Przepis art. 230 ust. 1 ustawy zostaje zmodyfikowany w celu pełnej zgodności z art. 37 ust. 6 dyrektywy BRR. Zakres przedmiotowy art. 37 ust. 6 dyrektywy BRR ograniczony jest jedynie do „instrumentu zbycia działalności” i „instrumentu instytucji pomostowej”, podczas gdy art. 230 ust. 1 ustawy, który go implementuje, obejmuje także o „wydzielenie praw majątkowych”. Powyższa rozbieżność jest usuwana proponowaną zmianą.

W **art. 230 ust. 6** dodaje się sformułowanie „i okresie”, co ma na celu rozwianie wątpliwości, że „świadczenie usług”, o których mowa w tym przepisie, następuje jedynie w okresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi aktywami. Przepis stanowi także uzupełnienie implementacji art. 37 ust. 6 dyrektywy BRR w tym zakresie.

Zmieniany **art. 235 pkt 2** ma na celu ujednoczenie terminologii ustawowej. Przepis art. 137 ust. 2 i 3 stanowi o „oszacowaniu” a nie o „wycenie”, na co wskazuje art. 235 pkt 2. W dalszej kolejności przepis art. 235 pkt 2 uzupełnia katalog kosztów przymusowej restrukturyzacji o koszty przeprowadzenia dodatkowego oszacowania, o którym mowa w art. 241 ustawy o BFG. Przepis ten ma charakter porządkujący i doprecyzowujący – już z art. 235 pkt 1 wynika, że koszt takiego oszacowania zaliczony może zostać do kosztów przymusowej restrukturyzacji. Ponadto uzupełnienie katalogu kosztów o dodatkową pozycję nie ogranicza prawa podmiotów prywatnych, w szczególności z uwagi na przysługujące im roszczenie uzupełniające do BFG (art. 242 ustawy o BFG).

Zmieniany **art. 235 pkt 10** doprecyzowuje kwestię kosztów poniesionych podczas likwidacji podmiotu rezydualnego. Art. 122 ust. 1 pkt 3 wskazuje, iż zakończenie przymusowej restrukturyzacji następuje wraz z likwidacją podmiotu rezydualnego, dlatego czynności podejmowane przed likwidacją mieszczą się w ramach działań przymusowej restrukturyzacji. Dodatkowo uzupełnienie art. 235 o pkt 10 w brzmieniu zaproponowanym i tym samym zaliczenie kosztów likwidacji do kosztów przymusowej restrukturyzacji będzie uzupełnieniem regulacji zawartych w art. 235 pkt 1, tj. zaliczenia opłat sądowych do kosztów przymusowej restrukturyzacji, a więc np. również część kosztów likwidacji (wykreślenia z rejestru) w postępowaniu likwidacyjnym.

Dodawany **art. 258a** ma na celu zapewnienie prawidłowej implementacji art. 117 BRR, który odnosi się do zmian w dyrektywie 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz. Urz. UE L 2001 Nr 125, str. 15). Zakres dyrektywy, zgodnie z art. 1 ust. 4, obejmuje bowiem także

przypadki podmiotu zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (przymusowa restrukturyzacja). Odwołanie do ustawy – Prawo upadłościowe w przypadku zastosowania jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji (przejęcie przedsiębiorstwa, instytucja pomostowa, umorzenie lub konwersja zobowiązań, wydzielenie praw majątkowych) ma na celu umożliwienie zastosowania prawa właściwego (normy kolizyjne), ochronę praw osób trzecich, zastrzeżenie prawa własności sprzedawcy, zapewnienie możliwości wykonywania praw oraz skuteczność czynności prawnych, a także zastosowania prawa odkupu i kompensacji.

Niektóre przepisy zawarte w **dziale IV (zakres art. 256–268)** wymagają zmiany w celu bardziej precyzyjnego odzwierciedlenia wdrożonych fakultatywnych przepisów art. 11 ust. 3–6 dyrektywy DGS. Przepisy Działu IV stanowią normatywne rozwinięcie art. 5 ust. 2 ustawy o BFG, zgodnie z którym Fundusz realizuje zadania w zakresie restrukturyzacji kas, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności. Niezależnie od faktu wprowadzenia w Unii Europejskiej rozwiązań przewidzianych w dyrektywie BRR, w dyrektywie DGS wskazano, że – jeśli prawo krajowe na to pozwala – systemy gwarancji depozytów powinny mieć możliwość wykraczania w swojej działalności poza funkcję polegającą wyłącznie na dokonywaniu wypłat na rzecz deponentów i podejmowania działań mających na celu zapobieganie upadłości instytucji kredytowych oraz wdrażania środków służących zmniejszeniu prawdopodobieństwa wystąpienia przyszłych roszczeń wobec systemów gwarancji depozytów, dążąc do uniknięcia kosztów wynikających z wypłat na rzecz deponentów i innych negatywnych skutków. W dyrektywie DGS dokonuje się rozróżnienia na działania mające na celu zapobieganie upadłości podmiotu (art. 11 ust. 3) oraz działania mające na celu zabezpieczenie deponentom dostępu do ich gwarantowanych środków w ramach krajowych postępowań upadłościowych (art. 11 ust. 6). W odniesieniu do działań mających na celu zapobieganie upadłości podmiotu nie wskazano, jakie mogą to być działania, pozostawiając ich zdefiniowanie w gestii państw członkowskich. Określono natomiast warunki, które muszą być spełnione, aby działania w tym zakresie mogły być podejmowane (w ustawie o BFG zostały one odzwierciedlone w **art. 259 ust. 1**). Jednocześnie prawodawca unijny nie przewiduje, aby warunki te miały zastosowanie do działań mających na celu zabezpieczenie deponentom dostępu do ich gwarantowanych środków w ramach krajowych postępowań upadłościowych. W transponowanych przepisach ustawy o BFG działaniami mającymi na celu zapobieganie upadłości kas i umożliwienie im dalszego funkcjonowania są działania określone

w **art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2** (art. 11 ust. 3 dyrektywy DGS), zaś działaniami ukierunkowanymi bezpośrednio na zabezpieczenie deponentom dostępu do ich środków gwarantowanych w ramach postępowań likwidacyjnych kas są działania określone w art. 264 (art. 11 ust. 6 dyrektywy DGS). Aktualnie z brzmienia art. 259 ust. 1 wynika, że warunki przewidziane w pkt 1–4 tego przepisu mają zastosowanie do wszystkich kategorii działań w dziale IV, co w świetle zasad dyrektywy DGS nie jest odpowiednie. Stąd w art. 259 ust. 1 w zdaniu wprowadzającym niezbędne jest zawężenie stosowania warunków wymienionych w dalszej części tego przepisu wyłącznie do działań, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2. Ponadto w art. 259 ust. 1 pkt 2 rezygnuje się z uwzględniania kosztów dotyczących przymusowej restrukturyzacji, w celu dostosowania tego przepisu do art. 11 ust. 3 lit. c dyrektywy DGS. Tym samym urzeczywistnia się zasadę ponoszenia przez system gwarancji depozytów niższych kosztów w przypadku podejmowania działań mających na celu zapobieżenie upadłości instytucji kredytowej, w stosunku do kosztów związanych z realizacją przez ten system mandatu w zakresie funkcji gwaranta depozytów (least cost principle). W warunku wskazanym w art. 259 ust. 1 pkt 3 zastąpiono odniesienie do art. 260 ust. 1 odniesieniem także do art. 5 ust. 2 pkt 1 lub 2, ponieważ warunek ten powinien mieć zastosowanie do form pomocy przewidzianych w obu tych przepisach. W art. 259 ust. 1 pkt 4, ze względu na brzmienie art. 11 ust. 3 lit. f dyrektywy DGS, dookreślono warunek zawarty w tym przepisie, przez odniesienie do przepisów art. 263 ust. 2. Bardziej precyzyjne i jednocześnie zgodne z intencją prawodawcy unijnego jest wskazanie w tym warunku, że potwierdzenie zdolności kas do wniesienia składek nadzwyczajnych dotyczy sytuacji, o której mowa w art. 263 ust. 2.

Jednocześnie w **art. 263 ust. 2** uzupełnia się zdanie wprowadzające w końcowej jego części o treść, która ma na celu doprecyzowanie przesłanek niezwłocznego zapewnienia Funduszowi środków finansowych przez kasy. Wymóg ten będzie mógł mieć zastosowanie dopiero wtedy, gdy przesłanki wskazane w art. 263 ust. 2 pkt 1 i 2 będą mogły faktycznie zaistnieć. Termin na osiągnięcie minimalnego poziomu środków systemu gwarantowania depozytów w kasach wynoszącego 0,8%, o którym mowa w art. 288 ust. 1, został wyznaczony do dnia 31 grudnia 2020 r. Co więcej, w przypadku spełnienia się przesłanek wskazanych w art. 288 ust. 4 ustawy o BFG ulega on przedłużeniu o 4 lata. Oznacza to, że obowiązki dotyczące kas wynikające z art. 263 ust. 2 będą mogły mieć zastosowanie dopiero po tym terminie i w związku z tym dopiero wtedy zastosowanie mogłaby mieć także kompetencja Komisji Nadzoru Finansowego do potwierdzania zdolności kas do spełnienia warunku, o którym mowa w art. 259 ust. 1 pkt 4.

Zmiana w **art. 264 ust. 1** związana jest ze zmianą wprowadzoną w art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy o BFG i polega na odpowiednim zastąpieniu sformułowań wskazujących na udzielanie przez Fundusz wsparcia podmiotom innym niż kasa przejmowana lub kasa, której prawa lub zobowiązania są przejmowane. Ponadto dodaje się ust. 4, którego celem jest pełniejsze odzwierciedlenie brzmienia art. 11 ust. 6 dyrektywy DGS w odniesieniu do generalnej zasady, zgodnie z którą koszty poniesione przez system gwarancji depozytów nie mogą przekraczać kwoty netto kompensowania deponentów.

Analogicznie jak w przypadku art. 264 ust. 1 także zmiana w **art. 266** związana jest ze zmianą wprowadzoną w art. 5 ust. 2 pkt 3 ustawy o BFG. Podmiotem korzystającym ze wsparcia jest wyłącznie kasa przejmowana lub działalność likwidowanej kasy, a nie podmiot przejmujący lub nabywca, który jednak, w związku z ustaniem bytu kasy, będzie przekazywał żądane informacje, będąc podmiotem obowiązany do zwrotu wsparcia.

Zmiany mające na celu zapewnienie zgodności działań w zakresie procesów restrukturyzacji kas z unijnymi zasadami pomocy publicznej wprowadza się także w ramach rozszerzanego **art. 268**. Aby pomoc udzielana ze środków publicznych mogła zostać uznana przez Komisję Europejską za zgodną ze wspólnym rynkiem, podejmowane działania i środki muszą spełniać warunki i wymogi określone w komunikacie bankowym. Podstawą prawną dla wydawanych przez Komisję Europejską komunikatów (w tym komunikatu bankowego) zawierających szczegółowe wskazówki dotyczące kryteriów zgodności pomocy państwa na rzecz sektora finansowego z rynkiem wewnętrznym jest art. 107 ust. 3 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W sekcji 3.1.2. „Podział obciążenia przez udziałowców i wierzycieli podporządkowanych” komunikatu bankowego w pkt 40 wskazuje się, że „Wsparcie publiczne może stwarzać pokusy nadużycia i naruszać dyscyplinę rynkową. Aby ograniczyć pokusę nadużycia, pomoc należy przyznawać wyłącznie na warunkach obejmujących odpowiedni podział obciążenia przez obecnych inwestorów.” Zasady dotyczące dokonywania podziału obciążenia związanego ze wspieraniem instytucji pomiędzy państwo (środki publiczne) i beneficjenta wsparcia, doprecyzowano w kilku kolejnych punktach komunikatu bankowego. Z pkt 41 wynika, że „Odpowiedni podział obciążenia zazwyczaj obejmuje, po pokryciu strat przez kapitał własny, wkład posiadaczy kapitału hybrydowego i właścicieli długów podporządkowanych. Posiadacze kapitału hybrydowego i właściciele długów podporządkowanych muszą w maksymalnym możliwym stopniu przyczynić się do ograniczenia niedoboru kapitału.”, a w pkt 44 dodatkowo wskazuje się, że „Pomoc państwa można przyznać dopiero po tym, gdy kapitał własny, kapitał hybrydowy i dług

podporządkowany wniosą pełny wkład w pokrycie strat.”. Zapewnienie wkładu w podział obciążeń (w projektowanej ustawie – w postaci umorzenia) jest warunkiem *sine qua non* udzielania pomocy/wsparcia z wykorzystaniem środków publicznych. Komunikat bankowy nie daje podstaw do tego, aby w ustaleniach dotyczących umorzeń uczestniczyły podmioty, których takie umorzenia dotyczą, w tym nie przewiduje możliwości prowadzenia z nimi negocjacji, np. co do akceptowalnej wartości umorzenia. Działania w zakresie podziału obciążenia nie mają charakteru postępowania układowego, lecz wynikają z narzuconych odgórnie zasad pomocy publicznej, które muszą zostać spełnione, aby taka pomoc mogła zostać przyznana oraz uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. W związku z tym należy zapewnić, aby przepisy regulujące kwestie podziału obciążenia nie kreowały niepewności co do faktycznego spełnienia warunku o dokonaniu umorzenia przed rozstrzygnięciem o udzieleniu pomocy/wsparcia przez BFG. Brak takiej pewności mógłby uniemożliwić udzielenie pomocy/wsparcia w odpowiednim czasie. Jak wynika z art. 5 ust. 2 ustawy o BFG, działania restrukturyzacyjne są podejmowane w przypadku kas, w których zdiagnozowano niebezpieczeństwo niewypłacalności. W takich okolicznościach kluczowym aspektem jest szybkość i sprawność interwencji w celu zapobieżenia eskalacji negatywnych zjawisk i wzrostu kosztów. W tym kontekście ewentualne angażowanie udziałowców i/lub wierzycieli podporządkowanych kasy w ustalenia dotyczące umorzeń mogłoby skomplikować cały proces oraz prowadzić do opóźnień w podjęciu interwencji z użyciem środków BFG, a w konsekwencji udaremnić pomyślną restrukturyzację kasy. Sytuacja finansowa problematycznego podmiotu może zmieniać się dynamicznie, w związku z czym w przypadku zwłoki w podjęciu interwencji mogłoby okazać się, że koszty podjęcia interwencji wraz z upływem czasu stałyby się jeszcze wyższe, co nie jest pożądane, zwłaszcza że w przypadku takich interwencji nadrzędną zasadą (wynikającą też z komunikatu bankowego) jest minimalizacja zaangażowania środków publicznych, do których zalicza się środki z BFG. W związku z tym, że interesariusze kas nie uczestniczą w ustaleniach dotyczących umorzeń, jednak w ramach projektowanych przepisów nie uniemożliwia się ani nie ogranicza im się dochodzenia roszczeń na podstawie przepisów prawa cywilnego. Dotychczasowa praktyka decyzyjna Komisji Europejskiej w zakresie notyfikacji pomocy publicznej dla podmiotów z sektora SKOK pokazuje, że reguły przewidziane w komunikacie bankowym mają zastosowanie także do wsparcia udzielanego przez BFG w ramach restrukturyzacji kas. Jednocześnie w obowiązującym stanie prawnym brak jest przepisów zapewniających, że wynikające z komunikatu bankowego wymogi dotyczące podziału obciążenia mają zastosowanie, co może kreować niepewność. Z tego względu dostrzega się potrzebę umocowania możliwości podejmowania tego rodzaju działań w prawie. W tym celu

w art. 268 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się szereg kolejnych przepisów, które mają zapewnić, że zgodnie z zasadami komunikatu bankowego beneficjent pomocy (tj. kasa, jej udziałowcy oraz wierzyciele podporządkowani), dla ograniczenia angażowania pomocy publicznej do niezbędnego minimum, w jak największym stopniu będzie przyczyniał się do pokrywania niedoboru kapitału w kasie, a w przypadku konieczności pokrycia strat – w pełnym zakresie.

W projektowanych przepisach art. 268 wskazuje się zasady dotyczące ustalania podziału obciążenia przez umorzenie odnoszące się do najistotniejszych kwestii, takich jak przedmiot umorzenia, wielkość umorzenia, kolejność umarzania, termin umorzenia, podmiot przesądzający o wartości i zakresie umorzenia.

W art. 268 ust. 2 wskazuje się do jakiej wysokości („do wysokości strat”) ulegają umorzeniu instrumenty kapitałowe (np. fundusz udziałowy i zasobowy) oraz zobowiązania podporządkowane (fundusz stabilizacyjny, inne źródła, pożyczki Funduszu) kasy-beneficjenta, w odniesieniu do której angażowane są środki finansowe BFG. W przepisie tym odzwierciedla się zasadę wynikającą z komunikatu bankowego stanowiącą o obowiązku pełnego wkładu w pokrywanie strat. W przepisie dookreślony został termin umorzenia (termin strat), który zostanie jednostronnie określony w decyzji Funduszu na dzień przejęcia kasy albo dzień nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych niepokrytych dotychczas przez fundusze własne. Zakres umożliwia restrukturyzację kasy w różnej kondycji finansowej.

W art. 268 ust. 3 ustanawia się generalną zasadę, że umorzenie będzie następować w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne, aby zapewnić zgodność warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa. W komunikacie bankowym (zwłaszcza pkt 41–44) wskazuje się, w jakim celu stosowany jest podział obciążeń (m.in. ograniczenie pokusy nadużycia, minimalizowanie wykorzystania środków publicznych na pomoc), instrumenty jakich kategorii podmiotów mają być umarzone oraz w jakim stopniu w ramach tego podziału, tj. do jakiej wysokości, aby zapewnione było wymagane pokrycie niedoboru kapitału/pokrycie strat. Elementy te przekładają się na możliwość uznania pomocy publicznej za zgodną z unijnymi zasadami. W związku z tym zakres umorzenia odnosi się do podejmowania działań na podstawie projektowanych przepisów art. 268 regulujących materię umorzenia w taki sposób, aby zapewnić, że spełnione będą warunki udzielania pomocy publicznej wynikające z komunikatu bankowego, a tym samym zapewniona zgodność z unijnymi zasadami pomocy publicznej. W kolejnych ustępach doprecyzowuje się też zasady dotyczące umorzenia, takie jak

m.in. kolejność umarzania, możliwość umarzania częściowego, jeśli całkowite nie jest konieczne.

W art. 268 ust. 4 określa się termin umorzenia w przypadku poszczególnych kategorii pomocy BFG. W przypadku udzielania zwrotnej pomocy finansowej lub nabycia wierzytelności kasy będzie to dzień określony w decyzji BFG o udzieleniu pomocy, natomiast w przypadku udzielenia przez BFG wsparcia w procesach przejmowania/nabywania kas będzie to dzień przejęcia lub nabycia.

W art. 268 ust. 5 ustanawia się, tak jak art. 72, odwrotną w stosunku do art. 440 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.), hierarchię umorzenia.

W art. 268 ust. 6 doprecyzowuje się, tak jak art. 208, że umorzeniu podlegają również odsetki. Należy wskazać, że ww. art. 440 ustawy – Prawo upadłościowe zapisane zostały zasady dot. zaspokojenia czy umarzania również odniesienie do odsetek każdego instrumentu.

W art. 268 ust. 7 przewidziano dokonywanie umorzenia proporcjonalnie w sytuacji, jeśli okaże się, że całkowite umorzenie nie jest konieczne dla zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.

W art. 268 ust. 8 wskazuje się, że w przypadku gdy instrument kapitałowy lub zobowiązanie podporządkowane (w sytuacji, o której mowa w ust. 7) jest umarzane jedynie w części, w odniesieniu do pozostałej części instrumentu kapitałowego lub zobowiązania podporządkowanego warunki umowne dotyczące tych instrumentów lub zobowiązań zasadniczo nie ulegają zmianie. Niemniej fakt objęcia części instrumentu lub zobowiązania umorzeniem spowoduje, że zmianie ulegnie podstawa naliczania odsetek.

Art. 268 ust. 9 ma na celu zapewnienie prawidłowości wykorzystania wsparcia, monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania kasą korzystającej z pomocy finansowej przed udzieleniem wsparcia przez profesjonalną firmę audytorską, a w przypadku likwidacji kasy – przez weryfikację sprawozdania finansowego przez likwidatora. Wartość i zakres umorzenia powinny być wskazane na określony zgodnie z ust. 4 pkt 2 dzień.

Art. 268 ust. 10 nakłada na kasę obowiązek do weryfikacji stanu instrumentów i zobowiązań umarzalnych.

W art. 268 ust. 11 – *ratio legis* projektowanego ust. 11 to zapewnienie, aby wartość i zakres umorzenia były ustalane przy wykorzystaniu wiarygodnych, zweryfikowanych informacji. Ma

to zapewnić zobiektywizowanie podstaw ustalania umorzenia. Zgodnie z art. 261 pkt 1 ustawy o BFG jednym z warunków udzielenia przez Fundusz pomocy w postaci zwrotnej pomocy finansowej albo nabycia wierzytelności kasy jest uznanie wyników badania sprawozdania finansowego przez Zarząd Funduszu. Rozwiązaniem jest wprowadzenie w przepisach treści, z których wynika, że wskazywanie wartości i zakresu umorzenia będzie dokonywane na podstawie uznanego, sprawozdania finansowego. Wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy podmiot powinien przedstawiać aktualne, dodatkowo zweryfikowane informacje.

W art. 268 ust. 12 stanowi się, że w przypadku umorzenia nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze, co zapewnia równe traktowanie podmiotów objętych podziałem obciążenia, a jednocześnie wskazuje na ryzyko wynikające ze statusu wierzyciela podporządkowanego/udziałowca kasy w przypadku procesów restrukturyzacyjnych.

W art. 268 ust. 13 zapewnia się realizację obowiązków informacyjnych przez zamieszczenie informacji o umorzeniu na stronie internetowej przejmowanej kasy lub podmiotu przejmującego, gwarantując, że informacja dotrze do wszystkich zainteresowanych podmiotów.

W **art. 272 ust. 2** w ostatnim zdaniu zrezygnowano z części dotyczącej doprecyzowania w zakresie spełnienia warunków określonych w art. 259 ust. 1, ponieważ w przypadku działań na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 konieczność spełnienia tych warunków wynika już ze zdania wprowadzającego w art. 259 ust. 1. Z kolei warunki te nie mają zastosowania do działań na podstawie art. 264. Doprecyzowano odwołanie do art. 5 ust. 2 pkt 1–3 z uwagi na fakt, że art. 5 ust. 2 pkt 4 nie dotyczy działań pomocowych *sensu stricte*, a kontroli prawidłowości wykorzystania pomocy i wsparcia.

W **art. 275 pkt 3** ma na celu zapewnienie, aby ocena możliwości wykorzystania środków funduszy przymusowej restrukturyzacji (art. 275) była oparta na możliwie najbardziej aktualnych danych. Obecne brzmienie tego przepisu przewiduje, że wartość w złotych kwot wyrażonych w euro ustala się według średniego kursu z ostatniego dnia roboczego roku poprzedniego, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski. Po zmianie wartość równowartości w złotych będzie ustalana w oparciu o średni kurs ogłoszony przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia sprawozdania finansowego, na podstawie którego Fundusz dokonuje oceny spełnienia warunków określonych w ustawie o BFG.

Zmiana w **art. 295 ust. 7** ma na celu zwolnienie podmiotów, wobec których nastąpiło spełnienie warunku gwarancji (została zawieszona działalność), z obowiązku wnoszenia

składek na fundusze przymusowej restrukturyzacji, analogicznie jak ma to miejsce w takiej sytuacji w przypadku składek na fundusze gwarancyjne (art. 286 ust. 4). Brak wprowadzenia takiego zwolnienia powoduje, że z aktualnego brzmienia przepisów ustawy o BFG wynika, iż podmioty, których działalność została zawieszona w trakcie okresu składkowego (roku kalendarzowego), są zobowiązane do wniesienia składki na właściwe fundusze przymusowej restrukturyzacji. W ustawie o BFG wyraźnie przewidziano zwolnienie z obowiązku wniesienia składki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji jedynie dla podmiotu rezydualnego (art. 295 ust. 5) oraz dla kas realizujących program postępowania naprawczego.

Projektowana zmiana w **art. 315** wprowadza możliwość lokowania przez Fundusz środków w depozycie u Ministra Finansów, co rozszerza dostępne warianty zarządzania środkami finansowymi Funduszu w obszarze inwestycyjnym. Jednocześnie środki ulokowane przez Fundusz na rachunkach Ministra Finansów, w ramach konsolidacji zarządzania płynnością, potencjalnie mogłyby się przyczynić do zmniejszenia potrzeb pożyczkowych o wartość ulokowanych środków, a tym samym obniżenia długu sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z definicją UE. Łączna wartość środków posiadanych przez Fundusz w formie gotówki, depozytów oraz bonów pieniężnych NBP na koniec III kw. 2017 r. wynosiła ok. 2,3 mld zł (15% całego portfela Funduszu). Z perspektywy lokowania przez Fundusz środków w ten sposób istotne jest, że operacje wskazane w zmienianym w ramach niniejszego projektu ustawy art. 78 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.) stanowią dodatkowy instrument zarządzania płynnością, która umożliwi sterowanie przez Fundusz dostępnością (płynnością) środków, zapewniając możliwość ich zwrotnego otrzymania w terminie umożliwiającym wypłatę świadczeń pieniężnych w ustawowym terminie 7 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji. Należy jednak zwrócić uwagę, iż obsługę bankową Funduszu prowadzi Narodowy Bank Polski, zatem Fundusz będzie mógł lokować środki powyżej 3 dni.

Doświadczenia związane z realizacją obowiązku ochrony tajemnicy zawodowej wskazują, że **art. 320** w obecnym brzmieniu może ograniczać wykonywanie części kompetencji Funduszu, a sam przepis wymaga sformułowania w bardziej przejrzysty sposób z uwagi na możliwość pociągnięcia osób naruszających obowiązek ochrony tajemnicy zawodowej do odpowiedzialności karnej. Celem pośrednim jest ograniczenie wątpliwości interpretacyjnych.

W odniesieniu do art. 320 ust. 1 przepisu dokonano korekty polegającej na wskazaniu, iż obowiązkiem zachowania tajemnicy objęci są pracownicy Funduszu oraz osoby, z którymi zawarto odpowiednie umowy cywilnoprawne, nie zaś Biura Funduszu.

W art. 320 ust. 3 wprowadzono liczbę mnogą w celu zapewnienia jego spójności z ust. 1.

Zmiana w **art. 320 ust. 4** polega m.in. na skonkretyzowaniu katalogu podmiotów, którym można udzielać informacji objętych tajemnicą, oraz rozszerzeniu katalogu wyjątków o przekazanie informacji podmiotowi zainteresowanemu przejęciem podmiotu, wobec którego planowane jest wydanie decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji. Rozszerzenie katalogu podmiotowego wynika z dotychczasowych doświadczeń Funduszu, zdecydowano się na wprowadzenie jedenastu grup:

- 1) podmioty, z którymi Fundusz współpracuje permanentnie, zapewniające stabilność oraz monitorowanie systemu finansowego,
- 2) podmioty Unii Europejskiej z innych państw członkowskich oraz powołane na podstawie właściwych aktów prawa,
- 3) podmioty związane z władzą sądowniczą i postępowaniem upadłościowym,
- 4) podmioty związane z zapewnieniem bezpieczeństwa i zapewniające stosowność sankcji prawa karnego albo egzekucję,
- 5) podmioty świadczące wyspecjalizowaną pomoc prawną,
- 6) podmioty zainteresowane przejęciem przedsiębiorstwa albo wybranych praw czy zobowiązań,
- 7) powołane instytucje pomostowe,
- 8) podmioty zainteresowane przejęciem przedsiębiorstwa albo wybranych praw czy zobowiązań w przypadku kas,
- 9) osoby lub podmioty, którym powierzono zadania związane z przygotowaniem lub przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji lub wypłatą środków gwarantowanych,
- 10) firmy audytorskie,
- 11) jednostka zarządzająca systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.

Zmiana ta ma na celu faktyczne umożliwienie poszukiwania potencjalnego podmiotu przejmującego. Przepis art. 320 ust. 4 pkt 6 w obecnym brzmieniu przewiduje możliwość

przekazywania informacji potencjalnemu podmiotowi przejmującemu jedynie w okresie po wydaniu decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, co utrudnia znalezienie podmiotu zainteresowanego przejęciem przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji. Zgodnie z art. 101 ust. 12 przewiduje się możliwość jednoczesnego wydania decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji i o zastosowaniu instrumentu przymusowej restrukturyzacji. W kontekście zmian, jakie zachodzą w organizacji i funkcjonowaniu podmiotu w przypadku wszczęcia wobec niego przymusowej restrukturyzacji, wydanie decyzji o przejęciu przedsiębiorstwa podmiotu w restrukturyzacji przez określony podmiot przejmujący jednocześnie z decyzją o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji może okazać się szczególnie istotne dla możliwości osiągnięcia celów przymusowej restrukturyzacji. Brak możliwości poszukiwania podmiotu przejmującego przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji i związany z tym brak możliwości szybkiego wydania decyzji o przejęciu może zaś w konsekwencji prowadzić nawet do konieczności wyboru ścieżki postępowania upadłościowego jako lepiej zabezpieczającego interesy klientów i kontrahentów podmiotu. W celu wykluczenia wątpliwości interpretacyjnych co do możliwości przekazywania informacji stanowiących tajemnicę zawodową w celu wykonania uprawnienia do poszukiwania podmiotu przejmującego w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 4 pkt 3, tj. w przypadku, gdy Fundusz samodzielnie lub we współpracy z podmiotem przejmowanym poszukuje podmiotu przejmującego, po otrzymaniu od zarządu banku powiadomienia o wdrożeniu planu naprawy albo powiadomienia od Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 326 ust. 1 pkt 2 lub 3, proponuje się wskazać na tę możliwość wprost w art. 320 ust. 4.

W odniesieniu do proponowanego **art. 320 ust. 4 pkt 9 lit. b** należy wskazać, że zgodnie z art. 137 ust. 1, Fundusz, przed podjęciem decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji, zapewnia przeprowadzenie oszacowania wartości aktywów i pasywów podmiotu. Oszacowania dokonuje na zlecenie Funduszu podmiot niezależny od organów publicznych, Funduszu, podmiotu, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu, oraz podmiotu dominującego wobec tego podmiotu lub innych podmiotów grupy, w skład której wchodzi podmiot, którego aktywa i pasywa podlegają oszacowaniu (art. 137 ust. 2). Wymogi w zakresie niezależności podmiotu przeprowadzającego oszacowanie określają także przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji 2016/1075. Fundusz zobowiązany jest do weryfikacji niezależności podmiotu przeprowadzającego oszacowanie od konkretnego podmiotu, którego aktywa i pasywa mają podlegać oszacowaniu – przed przystąpieniem do oszacowania. Dopiero w przypadku potwierdzenia niezależności audytora możliwe jest zawarcie z nim umowy na

przeprowadzenie oszacowania. Co więcej, zawarcie umowy i ustalenie ceny oszacowania wymaga uprzedniego określenia jej przedmiotu, czyli co najmniej nazwy podmiotu, wobec którego ma być wszczęta przymusowa restrukturyzacja. Brak możliwości przekazania informacji niezbędnych do wyboru i zawarcia umowy z podmiotem dokonującym oszacowanie przesądzałby o niemożności realizacji ustawowego obowiązku zapewnienia oszacowania aktywów i pasywów podmiotu.

Zmiana **art. 320 ust. 5** jest związana z rozszerzeniem katalogu określonych w ust. 4 podmiotów i osób, którym Fundusz może przekazywać informacje stanowiące tajemnicę zawodową. Przepis art. 320 ust. 5 w dotychczasowym brzmieniu umożliwiał udostępnianie informacji, pod warunkiem uzyskania zgody Funduszu, m.in.: organom właściwym w sprawach przymusowej restrukturyzacji oraz podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, w zakresie niezbędnym dla wykonywania ustawowych zadań Funduszu lub zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej oraz organom nadzorczym państw członkowskich. Mając na uwadze modyfikację i rozszerzenie katalogu osób i podmiotów, którym Fundusz może udzielać zgody na dalsze przekazanie informacji stanowiącej tajemnicę zawodową, konieczne stała się aktualizacja katalogu osób i podmiotów wskazanych w ustępie 5. Obecnie do katalogu tego należą podmioty i osoby wskazane w pkt 1, 2, 6, 8 i 9, które ze względu na swoje ustawowe zadania albo rolę, jaką mogą pełnić w kontekście przymusowej restrukturyzacji, powinny mieć możliwość dalszego przekazywania informacji za zgodą Funduszu. W szczególności, możliwość występowania o zgodę na przekazywanie informacji powinny mieć podmioty zainteresowane przejęciem banku (pkt 6), przejęciem kasy (pkt 8) lub osoby, którym Fundusz może powierzyć wykonywanie niektórych swoich zadań lub obowiązków (pkt 9).

W przepisie wprowadza się także wyjątek od zasady wyrażania zgody przez Fundusz. Proponowane brzmienie ma na celu zapewnienie pełnej zgodności przepisów ustawy z art. 84 ust. 3 akapit 1 dyrektywy BRR²⁾, który zezwala na przekazywanie informacji poufnych (tajemnicy zawodowej) tylko za zgodą organu przymusowej restrukturyzacji, chyba że następuje to przy spełnieniu przesłanek wymienionych w tym przepisie dyrektywy, tj. „w ramach wykonywania przez nie funkcji przewidzianych na mocy niniejszej dyrektywy lub w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych

²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d)”. Fundusz nie będzie zobligowany do wyrażania zgody w przypadku zawężonego kręgu podmiotów, w razie gdy przekazanie następuje:

- w celu wykonywania przez te podmioty zadań określonych w dyrektywie BRR lub w ustawie,
- w formie skrótowej lub zbiorczej uniemożliwiającej identyfikację poszczególnych podmiotów lub instytucji, czego przykładem mogą być ogólne analizy i opracowania dotyczące stanu sektora.

Przepis **art. 320 ust. 6** ustanawia możliwość przekazywania przez Fundusz w przypadku konieczności złożenia zawiadomienia o przestępstwie właściwych dokumentów, co eliminuje wątpliwości proceduralne bez konieczności podejmowania dodatkowych, wyłącznie formalnoprawnych rozstrzygnięć przez właściwe organy.

Zmiana **art. 320 ust. 7** ma charakter legislacyjny związany z rozszerzeniem katalogu podmiotów w ust. 4 o pojęcie „osoby”. Zachowane zostaje dotychczasowe brzmienie przepisu w zakresie dopuszczalności przekazania informacji pod warunkiem zapewnienia ich ochrony przez podmiot, któremu mają zostać udzielone. Fundusz przeprowadzi ocenę istotności informacji i ryzyka potencjalnej szkody. Fundusz będzie monitorował poziom ochrony informacji. W przypadku udzielenia informacji osobie, która może nie dysponować tak specjalistycznymi środkami jak podmiot, konieczne może być określenie innych ścieżek dostarczenia danych.

Zmiana **art. 320 ust. 11** ma charakter legislacyjny związany z rozszerzeniem katalogu podmiotów w ust. 4 (substrat osobowy oraz organy), związany z obrotem informacjami wrażliwymi pomiędzy instytucjami tworzącymi tzw. sieć bezpieczeństwa finansowego, tj. Ministerstwem Finansów, Bankowym Funduszem Gwarancyjnym, Narodowym Bankiem Polskim i Komisją Nadzoru Finansowego.

Zmiany dokonywane w **art. 325 ust. 1 i 2**, **art. 326 ust. 1** oraz **art. 330 ust. 3**, w związku z wyłączeniem banków hipotecznych z katalogu podmiotów objętych systemem gwarantowania, mają na celu wskazanie tych banków jako odrębnej kategorii podmiotów, w odniesieniu do których Fundusz realizuje zadania określone w powyższych przepisach.

Zmiana w **art. 330 ust. 8** ma zapewnić możliwość Funduszowi określenia, w trybie uchwały, listy podmiotów, które powinny przekazywać informacje niezbędne do oszacowania wartości

aktywów i pasywów lub opracowania planu przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu, w stosunku do którego powinny zostać podjęte odpowiednie działania na podstawie odrębnych przepisów, takich jak plan naprawy, program postępowania naprawczego, wczesna interwencja czy zarząd komisaryczny. W przypadku banków spółdzielczych, które nie realizują funkcji krytycznych, nie są uznawane za instytucje o znaczeniu systemowym ani nie występuje w ich przypadku interes publiczny prawdopodobieństwo żądania przez Fundusz takich informacji jest znikome. Celem przepisu jest minimalizacja obowiązków sprawozdawczych związanych z koniecznością utrzymywania czy wdrożenia systemów informatycznych umożliwiających przedstawienie informacji w ciągu 7 dni. Pozostawienie uznaniowości decyzji i możliwości wydawania uchwały zapewnia, że objęte obowiązkiem zostaną podmioty, od których uzyskanie takich informacji jest kluczowe z perspektywy stabilności systemu finansowego, np. sektor bankowości komercyjnej czy banki zrzeszające. Zaznaczyć należy, że obecny stan prawny przewiduje co prawda możliwość zwolnienia podmiotów, jednak każdorazowo wiąże się to z podjęciem działań przez Fundusz. Mając na uwadze rozwój rynku finansowego – pojawianie się nowych podmiotów, fuzje czy przejęcia – bardziej zasadne jest nakładanie obowiązków na pewne podmioty dopiero w sytuacji, kiedy jego udział w rynku jest odpowiednio wysoki.

Dodawany **art. 331a** ma na celu usprawnienie współpracy Funduszu w zakresie jego ustawowych zadań z instytucjami z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, z państw trzecich, z Komisją Europejską i członkami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, w tym z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego, a także z innymi podmiotami, przez umożliwienie prowadzenia korespondencji w języku angielskim. W związku z presją czasu wypłaty środków gwarantowanych w terminie 7 dni roboczych od dnia spełnienia warunku gwarancji, reżimów czasowych dotyczących informowania Komisji Europejskiej o zamiarze wyłączenia niektórych zobowiązań z umorzenia lub konwersji zobowiązań czy uczestnictwem w przygotowaniu grupowych planów przymusowej restrukturyzacji w ramach kolegiów, efektywność, terminowość w tym zakresie zapewni przepis umożliwiający prowadzenie korespondencji o charakterze formalnoprawnym w języku urzędowym UE – angielskim.

Zmiana przewidująca dodanie w **art. 334 ust. 6** ma na celu rozszerzenie katalogu naruszeń podlegających sankcjom karnym pozostającym w dyspozycji sądu o naruszenia przewidziane w art. 335 i art. 336, umożliwiając w ten sposób zastosowanie przez sąd przewidzianego w art. 41 w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204, z późn. zm.) środka karnego w postaci zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu lub

prowadzenia działalności. Tego rodzaju środek karny nie ma jednak charakteru samodzielnego, w związku z czym, aby sąd mógł orzec o zakazie, niezbędne jest zapewnienie powiązania z inną sankcją.

Poprawka ta ma na celu pełną implementację art. 111 ust. 2 dyrektywy BRR, który w lit. c przewiduje dla państw członkowskich obowiązek zapewnienia wprowadzenia wobec naruszeń wskazanych w ust. 1 sankcji w postaci tymczasowego zakazu pełnienia funkcji w instytucjach lub podmiotach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b, c, lub dotyczących każdego odpowiedzialnego członka zarządu lub kierownictwa wyższego szczebla takiej instytucji lub podmiotu lub innej odpowiedzialnej osoby fizycznej.

Dodanie w **art. 336 ust. 3** (podobne zmiany w art. 79 ust. 1a, art. 95 ust. 6a, art. 335 ust. 1a i 2a oraz art. 338 ust. 1a) ma na celu implementację art. 111 ust. 2 lit. f dyrektywy BRR, przez zapewnienie możliwości nałożenia przez Komisję Nadzoru Finansowego kary pieniężnej w wysokości dwukrotności uzyskanych korzyści na członka zarządu lub rady nadzorczej w przypadku nierzetelnego, nieterminowego albo braku sporządzenia lub przedstawienia Funduszowi sprawozdania finansowego lub innych sprawozdań i informacji związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji. Warunkiem zastosowania sankcji będzie możliwość ustalenia kwoty korzyści przez adekwatne narzędzia. Powyższe rozwiązanie, z uwagi na brzmienie ust. 1, będzie miało zastosowanie w przypadku ustalenia kwoty korzyści powyżej 10.000.000,00 euro.

Dodanie w **art. 335 ust. 1a i 2a** (podobne zmiany w art. 79 ust. 1a, art. 95 ust. 6a, art. 336 ust. 3 oraz art. 338 ust. 1a) ma na celu implementację art. 111 ust. 2 lit. f dyrektywy BRR, przez zapewnienie możliwości nałożenia przez Komisję Nadzoru Finansowego kary pieniężnej w wysokości dwukrotności uzyskanych korzyści na członka zarządu lub rady nadzorczej w przypadku braku powiadomienia Komisji o zaistnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji. Warunkiem zastosowania sankcji będzie możliwość ustalenia kwoty korzyści przez adekwatne narzędzia, np. metodę analizy finansowej czy informacje uzyskane z raportów. Powyższe rozwiązanie, z uwagi na brzmienie ust. 1, będzie miało zastosowanie w przypadku ustalenia kwoty korzyści powyżej 2.500.000,00 euro.

Dodanie w **art. 338 ust. 1a** (podobne zmiany w art. 79 ust. 1a, art. 95 ust. 6a oraz art. 335 ust. 1a i 2a oraz art. 336 ust. 3) ma na celu implementację art. 111 ust. 2 lit. f dyrektywy BRR, przez zapewnienie możliwości nałożenia przez Fundusz kary pieniężnej w wysokości dwukrotności uzyskanych korzyści na zarządzany podmiot w przypadku braku

powiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o zaistnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji. Warunkiem zastosowania sankcji będzie możliwość ustalenia kwoty korzyści przez adekwatne narzędzia, np. metodę analizy finansowej czy informacje uzyskane z raportów. Powyższe rozwiązanie, z uwagi na brzmienie ust. 1, będzie miało zastosowanie w przypadku ustalenia kwoty korzyści powyżej 100.000.000,00 zł.

W celu doprecyzowania informacji w zakresie wpływów z tytułu kar pieniężnych w dziale VII ustawy oraz mając na uwadze zachowanie spójności z już obowiązującymi przepisami art. 79 ust. 2 i art. 95 ust. 9, przewiduje się dodanie **art. 338a**, który będzie wskazywał, że kary pieniężne nakładane przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny na podstawie art. 335, art. 336 oraz art. 338 stanowią dochód budżetu państwa.

2) Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych

Projektowane zmiany **art. 12 ust. 4 pkt 23, 24 i 24a** oraz **art. 17 ust. 1 pkt 56 i 56a** (art. 12 – niezaliczanie do przychodu, art. 17 – zwolnienie podatkowe) mają na celu wyłączenie obowiązku podatkowego w stosunku do świadczeń, o których mowa w art. 112 ust. 3, art. 179 oraz 264 ust. 2 pkt 3 i 4 (rozszerzenie o przypadki przejmowania kas) ustawy o BFG. Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 12 ust. 4 pkt 23 i 24 do przychodu nie zalicza się środków przekazanych przez BFG dla podmiotu przejmującego/institucji pomostowej przy zastosowaniu instrumentu przeniesienia przedsiębiorstwa lub wybranych praw majątkowych. Obecna regulacja nie uwzględnia jednak „zwolnienia” podatkowego w sytuacji zastosowania instrumentu przejęcia praw udziałowych. Przedmiotowe zwolnienie (niezaliczanie do przychodu) będzie także przysługiwało przy zastosowaniu instrumentu przejęcia praw udziałowych. Wprowadzane zmiany doprecyzowują aktualnie obowiązujące przepisy, pozostając w zakresie przedmiotowym, nie rozszerzając przepisów prawa podatkowego.

W art. 12 ust. 4 pkt 24a dodaje się normę, że do przychodów nie będzie się zaliczać dotacji na pokrycie różnicy między wartością przejmowanych lub nabywanych praw majątkowych i przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na rachunkach deponentów kasy, do wysokości łącznej maksymalnej kwoty z tytułu gwarancji w kasie liczonej jako suma środków gwarantowanych na rachunkach deponentów kasy, w której stwierdzono niebezpieczeństwo niewypłacalności. Jest to przepis analogiczny do obecnie funkcjonującego przepisu art. 12 ust. 4 pkt 23 i 24, które swoim zakresem zastosowania nie obejmują kas. Zmiana ta powinna być rozpatrywana także z perspektywy programu pomocowego dla kas, w szczególności zmienianego art. 264 ust. 4, który będzie odzwierciedlał zasadę, zgodnie z którą

koszty poniesione przez system gwarancji depozytów nie mogą przekraczać kwoty netto kompensowania deponentów.

Zmiana w art. 17 ust. 1 pkt 56 ma na celu rozszerzenie zwolnienia podatkowego („wolne od podatku są”) na środki przekazywane przez BFG podmiotowi przejmującemu kasę. W przepisie przewidziano, że do kategorii świadczeń wolnych od podatku zalicza się także gwarancje całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi lub nabywanymi prawami majątkowymi lub przejmowanymi zobowiązaniami w przypadku restrukturyzacji kas (wsparcia dla podmiotu przejmowanego). Obecnie zwolnienie to nie dotyczy sytuacji przejmowania kas.

Dodawany w art. 17 ust. 1 pkt 56a stanowi komplementarne zwolnienie w perspektywie zmian w art. 12 ust. 4 pkt 24 i 24a w perspektywie stosowania art. 112 ust. 3 pkt 1 ustawy o BFG. Powyższa regulacja ma zapewnić, że wsparcie udzielone na podstawie art. 179 lub art. 188 nie przekroczy ogólnego limitu ustalonego w art. 112 ust. 3 – pasywów (strat) pomniejszonych o aktywa. Obecnie na podstawie przepisów art. 17 ust. 1 pkt 56 wolne od podatku są środki przekazane przez BFG dla podmiotu przejmującego/institucji pomostowej w wykonaniu gwarancji pokrycia strat przy zastosowaniu instrumentu przeniesienia przedsiębiorstwa lub wybranych praw majątkowych. Przepis w aktualnym brzmieniu nie uwzględnia jednak tego „zwolnienia” podatkowego w sytuacji zastosowania instrumentu przejęcia praw udziałowych. Projektowana zmiana to zmienia. Przedmiotowe zwolnienie będzie także przysługiwało przy zastosowaniu instrumentu przejęcia praw udziałowych.

Projektowana zmiana w **art. 26 ust. 2c** ma na celu przesunięcie obowiązku płatnika na podmioty prowadzące rachunki publiczne fundusze inwestycyjne zamknięte, jeżeli wypłata tych dochodów następuje za ich pośrednictwem, niż nakładanie ich na emitenta certyfikatów inwestycyjnych. Wprowadzone z dniem 1 stycznia 2018 r. zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych w szczególności objęły przychody, które uzyskują uczestnicy funduszy inwestycyjnych z dochodów tych funduszy wypłacanych im bez odkupywania jednostek uczestnictwa albo wykupywania certyfikatów inwestycyjnych, zryczałtowanym podatkiem, o którym mowa w art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. W przypadku takich dochodów wypłacanych przez publiczne fundusze inwestycyjne zamknięte, ich wypłata następuje, co do zasady, za pośrednictwem podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, na których zapisane są uprawniające do niej certyfikaty inwestycyjne. Z uwagi na to, że identyfikacja podatników następuje w takim

przypadku na poziomie podmiotów prowadzących te rachunki, bardziej uzasadnione jest nałożenie obowiązków płatnika w zakresie takich dochodów – podobnie jak to ma miejsce w przypadku dywidend i pozostałych przychodów wskazanych w art. 26 ust. 2c pkt 2 – na podmioty prowadzące te rachunki. W praktyce nastąpi rozszerzeniem kategorii przychodów z udziału w zyskach osób prawnych, w zakresie których obowiązki płatnika wykonywać będą podmioty prowadzące rachunki papierów wartościowych lub rachunki zbiorcze, o dochody wypłacane uczestnikom publicznych funduszy inwestycyjnych zamkniętych bez wykupywania certyfikatów inwestycyjnych, wymienione w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

3) Zmiany w ustawie – Prawo bankowe

Zmiana w **art. 49 ust. 3 pkt 4** pozostaje w związku ze zmianą w art. 20 pkt 6 ustawy o BFG. Od dnia 1 września 2017 r. obowiązuje art. 84 ust. 7 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 996, z późn. zm.), z którego wynika, że fundusze gromadzone przez radę rodziców mogą być przechowywane na odrębnym rachunku bankowym rady rodziców. Do założenia i likwidacji tego rachunku bankowego oraz dysponowania funduszami na tym rachunku są uprawnione osoby posiadające pisemne upoważnienie udzielone przez radę rodziców.

W przepisach powszechnie obowiązujących, w szczególności w ustawie – Prawo oświatowe, brak przepisów wprost przyznających radzie rodziców osobowość prawną lub zdolność prawną. W praktyce przyjmuje się, że rada rodziców utworzona przez rodziców szkoły (placówki) jako ich reprezentant jest wyłącznie wewnętrznym organem takiego podmiotu i nie posiada w związku z tym osobowości prawnej ani nie jest jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną.

Zważywszy, że przepisy dotyczące ustroju i kompetencji rady rodziców, o których mowa w art. 83 i art. 84 ustawy – Prawo oświatowe, są analogiczne do uchylanych nią art. 53 i art. 54 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2017 r. poz. 2198, z późn. zm.), należy uznać dotychczasowe orzecznictwo w zakresie statusu rady rodziców za aktualne. W art. 84 ust. 7 ustawy – Prawo oświatowe został jedynie doprecyzowany sposób reprezentowania rady rodziców w zakresie założenia i likwidacji oraz dysponowania środkami na rachunku bankowym prowadzonym na rzecz rady rodziców i wydaje się, że nie ma to wpływu na sam status rady rodziców. Stanowisko takie zajął NSA w Warszawie w postanowieniu z 15 września 2000 r. (I SA 943/00) stwierdzając, że w

konsekwencji rada rodziców, będąc społecznym organem opiniodawczym i wnioskodawczym szkoły (placówki), nie jest podmiotem, który może samodzielnie występować w obrocie prawnym.

Zmianie ustawy – Prawo oświatowe nie towarzyszyły zmiany w ustawie – Prawo bankowe. Skutkiem powyższego jest możliwość tworzenia rachunków stricte rozliczeniowych albo rachunków oszczędnościowych, oszczędnościowo-rozliczeniowych oraz terminowych lokat oszczędnościowych, funkcjonujących w oparciu o postanowienia umowne zawarte pomiędzy bankiem a reprezentantem rady rodziców, umocowanym na podstawie odrębnych umów (wielostronne stosunki prawne). Innym wykorzystywanym w obrocie prawnym narzędziem jest interpretacja art. 49 ust. 3 pkt 3 w taki sposób, który zapewnia utworzenie podtypu szkolnej kasy oszczędnościowej, jakim byłyby rachunki nie tyle służące do gromadzenia środków przez małoletnich co przez rady rodziców na rzecz małoletnich. Z uwagi na wątpliwość, jaką może rodzić prawidłowość rozliczeń pomiędzy rodzicami, w przypadku upadłości banku konieczne jest uregulowanie „nowego typu rachunku” oraz sytuacji prawnej deponenta.

Zmiana w **art. 95** ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w przypadku przeniesienia hipoteki w związku ze zbyciem wierzytelności bankowej zabezpieczonej hipotecznie. Propozycja zmierza do wyeliminowania konieczności uzyskania dodatkowego oświadczenia, o którym mowa w art. 95 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe. Ujednoliconą zostanie praktyka reprezentowana w doktrynie i orzecznictwie przez trzy poglądy, szczególnie w zakresie braku zgody właściciela nieruchomości obciążonej hipoteką.

Obecne brzmienie przepis art. 95 ust. 5 powoduje, że operacje, o których mowa w ust. 5, wymagają złożenia przez właściciela nieruchomości oświadczenia z zachowaniem formy pisemnej. Takie uregulowanie znacząco utrudnia i spowalnia czynności, o których mowa w ust. 5. Wydaje się niecelowe utrzymywanie takiej regulacji, która *de facto* nie zmienia sytuacji właściciela nieruchomości. Brak jest bowiem podstaw aksjologicznych do tego, aby dłużnik hipoteczny miał wpływ na osobę wierzyciela hipotecznego. Przyjmuje się, że zaproponowana zmiana będzie miała wpływ na pewność obrotu wierzytelnościami przez zrównanie sytuacji dłużnika hipotecznego wierzytelności bankowej z sytuacją innych dłużników hipotecznych.

Dodanie w **art. 104 ust. 7a** ma na celu zapewnienie należytego wykonywania przez podmiot wiodący oraz podmioty regulowane wchodzące w skład konglomeratu finansowego określonych w przepisach prawa obowiązków w zakresie przeciwdziałaniu praniu brudnych

pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Zgodnie z art. 104 ust. 2 pkt 7 ustawy – Prawo bankowe banki są zwolnione z zachowania tajemnicy bankowej, jeżeli udzielenie informacji innym bankom, instytucjom kredytowym lub instytucjom finansowym należącym do tego samego holdingu finansowego jest niezbędne do należytego wykonywania określonych w przepisach prawa obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Proponuje się dodanie analogicznego przepisu w odniesieniu do banków wchodzących w skład konglomeratu finansowego.

Zmiana **art. 104 ust. 2 pkt 12** ustawy – Prawo bankowe związana jest ze zmianą art. 7a ust. 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych. Dodany przepis umożliwia bankom udzielenie informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie niezbędnym do zawarcia i wykonania umowy o ustanowienie zabezpieczenia finansowego. Celem proponowanego rozwiązania jest wyeliminowanie wątpliwości, czy informacja chroniona tajemnicą bankową może zostać udzielona Skarbowi Państwa. Najczęściej to te właśnie podmioty będą udzielały kredytu na zasadach określonych w ustawie o niektórych zabezpieczeniach finansowych ze względu na ich rolę w utrzymywaniu stabilności finansowej.

Zmiana w **art. 105 ust. 1** ustawy – Prawo bankowe jest następstwem wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 999, z późn. zm.), dalej „ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej”, w szczególności nowych regulacji dotyczących nadzoru nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji w ubezpieczeniowych grupach kapitałowych – ma na celu zapewnienie skutecznego funkcjonowania nadzoru grupowego.

Nowe przepisy nakładają na zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji, w stosunku do których zachodzą przesłanki zastosowania nadzoru nad grupą określone w art. 374 ust. 1 o ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (ewentualnie na inne niż zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji podmioty dominujące w grupie), m.in. obowiązki sprawozdawcze w zakresie koncentracji ryzyka na poziomie grupy oraz transakcji przeprowadzonych wewnątrz grupy. Rzetelna sprawozdawczość wymaga dostępu do informacji umożliwiających identyfikację koncentracji ryzyka oraz transakcji podlegających obowiązkowi sprawozdawczemu. W przypadku gdy podmiotem wchodzącym w skład grupy jest bank (co zdarza się w praktyce), wymaga to dostępu do informacji objętych tajemnicą bankową.

Przepisy ustawy – Prawo bankowe nie zawierają regulacji, zgodnie z którą bank miałby obowiązek udzielania zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji, ewentualnie innym niż zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji podmiotom dominującym w grupie, informacji

objętych tajemnicą bankową na potrzeby wykonywania obowiązków związanych z nadzorem grupowym. W szczególności możliwości takiej nie przewiduje art. 105 ust. 1 pkt 1b ustawy – Prawo bankowe, ponieważ odnosi się on wyłącznie do informacji udzielanych bankom, instytucjom kredytowym lub instytucjom finansowym, a ta ostatnia kategoria nie obejmuje zakładów ubezpieczeń, zakładów reasekuracji oraz podmiotów dominujących w ubezpieczeniowych grupach kapitałowych (art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy – Prawo bankowe w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych).

Podstawą prawną do udzielania w omawianym przypadku informacji objętych tajemnicą bankową nie może być przepis art. 410 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Wprawdzie stanowi on, że „podmioty podlegające nadzorowi nad grupą, podmioty powiązane podmiotów podlegających nadzorowi nad grupą oraz podmioty posiadające udziały kapitałowe w podmiotach podlegających nadzorowi nad grupą mogą dokonywać wymiany informacji, które mogą być odpowiednie dla celów nadzoru nad grupą”. Regulacja ta ma jednak zbyt ogólny charakter, aby można było dopatrywać się na jej gruncie odstępstwa od obowiązku zachowania tajemnicy bankowej.

Zmiana obejmuje ponadto nadzór uzupełniający, obejmuje bowiem wszystkie podmioty regulowane wchodzące w skład konglomeratu finansowego, o którym mowa w ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1252, z późn. zm.), dalej „ustawa o nadzorze uzupełniającym”. Obowiązki regulacyjne związane z tym nadzorem ciążą na podmiotach wymienionych w art. 19 ustawy o nadzorze uzupełniającym także na podmiocie regulowanym będącym podmiotem wiodącym w konglomeracie finansowym. Należy wskazać iż po wdrożeniu nadzoru uzupełniającego nad zidentyfikowanym konglomeratem w aktualnym stanie prawnym nie będzie możliwe wypełnianie w pełnym zakresie obowiązków podmiotu dominującego dotyczących raportowania do organu nadzoru danych wynikających z ustawy o nadzorze uzupełniającym, m.in. odnośnie do adekwatności kapitałowej konglomeratu finansowego i strategii postępowania w tym zakresie, znaczących transakcji wewnątrzgrupowych czy poziomu koncentracji ryzyka w konglomeracie finansowym oraz znaczącej koncentracji ryzyka, mimo że jest to wymagane przepisami ustawy o nadzorze uzupełniającym oraz dookreślone na mocy stosownych rozporządzeń, z uwagi na ograniczenie dostępu zakładów ubezpieczeń i reasekuracji do informacji stanowiących tajemnicę bankową.

Mając na uwadze powyższe, w celu zapewnienia zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji oraz podmiotom dominującym w ubezpieczeniowych grupach kapitałowych możliwości rzetelnego wykonywania obowiązków nałożonych reżimem nadzoru grupowego, a w konsekwencji w celu zapewnienia, że regulacje wymagane dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (OJ L 335 z 17.12.2009, str. 1), tzw. „Wyłatalność II”, będą w polskim systemie prawa należycie stosowane, proponuje się dokonanie nowelizacji art. 105 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe przez dodanie pkt 1g w brzmieniu zaproponowanym w projekcie.

Zmiana proponowana w art. 2 pkt 3 projektu polega na dodaniu w **art. 105 ust. 4 pkt 5** ustawy – Prawo bankowe i ma na celu umożliwienie przekazywania do systemów ochrony przez Biuro Informacji Kredytowej informacji na temat niewykonywania zobowiązania przez klientów banków, będących uczestnikami systemu ochrony w rozumieniu ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. Informacje te są niezbędne do utworzenia bazy danych o klientach posiadających ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania. Obowiązek utworzenia takiej bazy wynika z art. 113 ust. 7 lit. c rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych, stanowiącego że instytucjonalny system ochrony ma odpowiednie i jednakowo zorganizowane mechanizmy monitorowania i klasyfikowania ryzyka, co pozwala m.in. na kontrolowanie ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania. W celu doprecyzowania katalogu ujawnianych informacji wskazano na zadania organu zarządzającego oraz zakres zadań banku zrzeszającego w ramach zrzeszenia zintegrowanego, które może w przyszłości pojawić się na rynku.

Zmiany w **art. 128** mają na celu zapewnienie możliwości doprecyzowania warunków i parametrów stosowanych przez banki przy obliczaniu wymogów kapitałowych. Taka możliwość została przewidziana dla właściwych organów nadzorczych w poszczególnych artykułach rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych. Ze względu na uwarunkowania konstytucyjne Komisja Nadzoru Finansowego nie ma jednak możliwości wydawania regulacji powszechnie obowiązujących, co determinuje konieczność wprowadzenia delegacji ustawowych do ustawy – Prawo bankowe do wydania rozporządzeń przez Ministra Finansów.

Obecne przepisy nie przewidują możliwości określenia warunków i parametrów, o których mowa w art. 124, art. 178 czy art. 284 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych, stosowanych na potrzeby obliczania wymogów kapitałowych. Tym samym ani Komisja

Nadzoru Finansowego, ani Minister Finansów nie mają możliwości doprecyzowania zasad obliczania tych wymogów w celu odpowiedniego odzwierciedlenia panujących warunków gospodarczych oraz ujęcia rodzajów ryzyka, na które narażone są instytucje kredytowe działające na terenie Polski. Proponowane zmiany zagwarantują możliwość właściwej kalibracji wymogów ostrożnościowych, z uwzględnieniem specyfiki polskiego sektora bankowego.

4) Zmiany w ustawie – Prawo upadłościowe

Przepis art. 67 ust. 1 umożliwia realizację w ramach postępowania upadłościowego dodatkowego zabezpieczenia związanego z uczestnictwem w systemie płatności, systemie rozrachunku papierów wartościowych. Syndyk w celu usprawnienia postępowania likwidacyjnego może dokonać wyboru umów korzystnych dla masy upadłości, rozwiązując umowy, które wiążą się z ponoszeniem kosztów. Umowy takie mogą obejmować także inne postanowienia niż ustanowienie zabezpieczenia do poprawnego i skutecznego wykonania tych umów, jak zarząd, zorganizowanie warunków technicznych i prawnych.

W sytuacji gdy przed ogłoszeniem upadłości zostały zawarte odpowiednie umowy przez podmioty z bankami centralnymi, których skutkiem miało być zapewnienia wykonywania wszystkich postanowień umów dotyczących uczestnictwa podmiotu w systemie płatności lub systemie rozrachunku oraz umów związanych z operacjami podmiotu z bankiem centralnym, także po ogłoszeniu upadłości podmiotu, rozwiązywanie takich umów nie uwzględnia celu ich zawarcia, ekwiwalentności otrzymywanych świadczeń, warunków – akceptacji przez strony pewnego stopnia prawdopodobieństwa ryzyka upadłości podmiotu. Dodatkowo aktualne brzmienie art. 102 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe umożliwia wykonanie prawa odstąpienia od umowy zlecenia i komisu również syndykowi.

W związku z powyższym propozycja dodanie w **art. 67 ust. 4** zmierza do ukonstytuowania stanu prawnego w terminie przed dniem ogłoszenia upadłości, wyłączając możliwość rozwiązania umów, których obowiązywanie jest właściwe z perspektywy banku centralnego, stabilności finansowej (konsekwencji ekonomicznych i finansowych) i świadczeń otrzymywanych przez strony na zasadzie kontraktowej. Wprowadzana regulacja zapewniać będzie ciągłość operacyjną podmiotu trzeciego z bankiem centralnym oraz spójność działań banku centralnego i syndyka w postępowaniu upadłościowym.

Celem zmian w **art. 169 ust. 2 i 3** jest umożliwienie stosowania przez zarządców oraz kuratorów rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16

kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (OJ L 173 z 12.06.2014, str. 1), dalej „rozporządzenie MAR”, tj. art. 17 ust. 1 lub 2 i art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia (nadzór nad firmami inwestycyjnymi objętymi odstępstwem od obowiązku stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej, jednostki wyłączone z zakresu konsolidacji ostrożnościowej). Zmiany polegają na wskazaniu podmiotu obowiązującego do podawania do publicznej wiadomości informacji wymaganych przepisami rozporządzenia MAR, w przypadku gdy spółka publiczna jest w stanie upadłości lub restrukturyzacji. Stosowanie przepisów wymaga wprowadzenia odpowiednich sankcji. Przepisy w dotychczasowym kształcie nie dają pełnej możliwości wykonywania obowiązków informacyjnych przez zarządcę lub kuratora, reprezentujących emitentów, którzy podlegają restrukturyzacji, dlatego zachodzi konieczność ich uzupełnienia.

Zmieniany **art. 440 ust. 2 pkt 6** stanowi implementację dyrektywy BCH. Zmiana dyrektywy BRR jest odpowiedzią na konieczność zwiększenia efektywności instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań (bail-in). Obecne regulacje w zakresie hierarchii wierzytelności w postępowaniu upadłościowym banków w niedostateczny sposób pozwalają na zabezpieczenie prawidłowej wykonalności instrumentu bail-in. Uwzględnienie w jednej kategorii hierarchii wierzytelności różnego rodzaju instrumentów (tych podlegających umorzeniu lub konwersji oraz niepodlegających) może doprowadzić do konieczności wypłacenia z funduszu przymusowej restrukturyzacji odszkodowań wierzycielom, którzy poprzez zastosowanie tego instrumentu zostaliby potraktowani gorzej niż byliby potraktowani w hipotetycznej, standardowej procedurze upadłościowej.

Efektom powyższego są ukierunkowane zmiany dyrektywy BRR (a na gruncie prawa krajowego ustawy – Prawo upadłościowe) dotyczące obowiązującej w postępowaniu upadłościowym hierarchii posiadaczy instrumentów dłużnych wyemitowanych przez banki do celów wypełnienia wymogów dyrektywy BRR w zakresie zdolności banków do pokrywania strat i dokapitalizowania.

Projektowany **art. 440 ust. 2 pkt 6** wprowadza kategorię długu nieuprzywilejowanego (w dyrektywie BCH pojęcie „podrzędny dług uprzywilejowany”). Nową grupę należności będą stanowiły obligacje (imienne, na okaziciela, zamienne, z prawem pierwszeństwa, obligacje przychodowe, własne, wieczyste), o ile nie będą zaliczane do pozycji w kapitale Tier 2 (zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wymogów kapitałowych), inne instrumenty dłużne, które

wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności oraz instrumenty wywołujące skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych. W celu rozwiania wątpliwości oraz ograniczenia zakresu powyższej kategorii wprowadzone zostają dodatkowe przesłanki. W art. 440 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe w zakresie aktualnych kategorii nr 1–3 odsetki i koszty egzekucji zostały ujęte w ramach oddzielnej kategorii 4. W obecnych przepisach w ramach kategorii 6–9 poza należnościami głównymi zostały również ujęte należności uboczne, tj. „odsetki i koszty egzekucji”. W związku z powyższym zasadne jest zapewnienie spójności systemowej przepisów przez dodanie tożsamego wyrażenia w ramach kategorii szóstej.

Po pierwsze, nowa kategoria nie może składać się z krótkoterminowych papierów wartościowych, dlatego też pierwotny umowny termin zapadalności instrumentów finansowych powinien stanowić okres dłuższy niż rok. Po drugie, wprowadza się obowiązki informacyjne w ramach prospektu emisyjnego, umowy oraz dokumentów do niej załączonych, które w sposób klarowny mają określać kategorię zaspokojenia należności. W szczególności celem jest rozwianie wątpliwości w odniesieniu do obligacji, których zakwalifikowanie do kategorii trzeciej albo ósmej prowadzi do odmiennej sytuacji prawnej wierzyciela w razie podjęcia procesu upadłościowego albo użycia instrumentów bail-in. Wprowadzenie klarownego obowiązku informacyjnego będzie prowadzić do wyższej świadomości wśród uczestników rynku w zakresie ryzyka inwestycyjnego.

Po trzecie, w ramach nowej kategorii za dług nieuprzywilejowany nie będą uznawane należności wynikające z instrumentów pochodnych, w szczególności takich, które odnoszą się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, które wykazują właściwości pochodnych instrumentów finansowych. Wyłączeniu podlegać będą także strukturyzowane produkty finansowe, które oznaczają papiery wartościowe stworzone do celów sekurytyzacji i przenoszenia ryzyka kredytowego związanego z pulą aktywów finansowych i uprawniające posiadacza papieru wartościowego do otrzymywania regularnych płatności zależnych od przepływów pieniężnych z tytułu aktywów bazowych. Regulacja ma na celu zapewnienie, że instrumenty dłużne o zmiennym oprocentowaniu, wynikającym z powszechnie stosowanej stopy referencyjnej, takiej jak Euribor lub Libor, nie powinny być uznawane za instrumenty z wbudowanymi instrumentami pochodnymi.

Uzupełnieniem powyższej zasady jest projektowany przepis **art. 440 ust. 2a**, który ma na celu zapewnienie, że za instrumenty strukturyzowane nie zostaną uznane instrumenty dłużne, o zmiennym oprocentowaniu, wyrażane za pomocą stopy procentowej obliczanej na podstawie

m.in. ww. wskaźników referencyjnych. Planowane jest wprowadzenie rozwiązania podobnego do rozwiązania zastosowanego przy obligacjach podporządkowanych dla inwestora nieprofesjonalnego, który nie powinien nabywać instrumentów ryzykownych jako alternatywy dla depozytów, tj. zapewniona zostanie ochrona w postaci wprowadzenia limitu dla jednego instrumentu z długu nieuprzywilejowanego na poziomie 400.000,00 zł.

Pozostałe zmiany **art. 440 ust. 2 pkt 7–10** mają charakter legislacyjny.

Zmiany w dziale III – Postępowanie upadłościowe wobec instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, banków zagranicznych oraz banków krajowych prowadzących działalność za granicą mają na celu zapewnienie prawidłowej implementacji art. 117 BRR, który odnosi się do zmian w dyrektywie 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych.

Implementowane przepisy wymagają uzupełnienia o firmy inwestycyjne. Zakres dyrektywy, zgodnie z art. 1 ust. 4, obejmuje bowiem także przypadki podmiotu zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (przymusowa restrukturyzacja). Dodatkowo, z uwagi na zbiór zasad kolizyjnych dotyczących prawodawstw państw członkowskich, w sytuacji wszczęcia w jednym z nich postępowania upadłościowego zasady te powinny być także stosowane do podmiotów objętych ustawą o BFG w razie stosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji. Wprowadzone w ustawie – Prawo upadłościowe zmiany będą korespondowały z odesłaniem dodawanym w ustawie o BFG art. 258a i odpowiednim stosowaniem przepisów.

W części trzeciej w tytule II w dziale III dodaje się sformułowanie „firmy inwestycyjne”, co odpowiadać ma rozszerzeniu katalogu podmiotowego w przepisach.

W art. 451 dodawany pkt 4 i 5 rozszerza przepis o dom maklerski prowadzący działalność także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej oraz firmę inwestycyjną.

W art. 452 ust. 1a analogicznie jak w ust. 1 do przepisu wprowadza się odwołanie systemowe do ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w celu zapewnienia klarownej siatki pojęciowej.

W art. 453 wskazuje się na brak jurysdykcji polskich sądów w zakresie zagranicznej firmy inwestycyjnej.

W art. 454 rozszerza się stosowanie zasady dotyczącej uznania orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego, postępowania układowego lub innego podobnego postępowania państw członkowskich UE lub EFTA na zagraniczne firmy inwestycyjne.

W art. 455 wskazuje się, że w skład masy upadłości domu maklerskiego wchodzi także mienie upadłego znajdujące się na terytorium innych państw członkowskich UE lub EFTA.

W art. 456 ust. 1 rozszerza się zakres informacyjny, o którym mowa w tym przepisie, o przypadki upadłości domu maklerskiego lub zagranicznej firmy inwestycyjnej, w przypadku ust. 2 również o oddział firmy inwestycyjnej.

Zgodnie z art. 458 ust. 1 zrównanie w prawach wierzycieli będzie dotyczyło także wierzycieli domu maklerskiego lub zagranicznej firmy inwestycyjnej.

W art. 459 ust. 1 rozszerzeniu ulega urzędowe poświadczenie uprawnień o zagraniczną firmę inwestycyjną, tj. odpisem orzeczenia lub decyzji o jego ustanowieniu wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

Celem zmian w **art. 523 ust. 2** jest umożliwienie stosowania przez zarządców oraz kuratorów rozporządzenia MAR, tj. art. 17 ust. 1 lub 2 i art. 19 ust. 3 przedmiotowego rozporządzenia (nadzór nad firmami inwestycyjnymi objętymi odstępstwem od obowiązku stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej, jednostki wyłączone z zakresu konsolidacji ostrożnościowej). Zmiany polegają na wskazaniu podmiotu obowiązującego do podawania do publicznej wiadomości informacji wymaganych przepisami rozporządzenia MAR, w przypadku gdy spółka publiczna jest w stanie upadłości lub restrukturyzacji. Stosowanie przepisów wymaga wprowadzenia odpowiednich sankcji. Przepisy w dotychczasowym kształcie nie dają pełnej możliwości wykonywania obowiązków informacyjnych przez zarządcę lub kuratora, reprezentujących emitentów, którzy podlegają restrukturyzacji, dlatego zachodzi konieczność ich uzupełnienia.

5) Zmiany w ustawie o niektórych zabezpieczeniach finansowych

Proponowane przepisy usuwają niespójność pomiędzy przepisami ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych i ustawy – Prawo bankowe (zmiana w art. 104). Przy obecnym brzmieniu przepisów bank ustanawiający zabezpieczenie może udzielić informacji stanowiących tajemnicę bankową bez zgody klienta innemu bankowi dla potrzeb udzielenia

kredytu. Równocześnie takie działanie byłoby niezgodne z ustawą o niektórych zabezpieczeniach finansowych, która wymaga każdorazowo uzyskania zgody klienta banku. Bank, w sytuacji kryzysowej, wtedy gdy najbardziej potrzebuje kredytowania z rynku międzybankowego, nie może więc uzyskać w praktyce kredytu od innego banku, ponieważ musiałby mieć zgodę od klienta na ujawnienie tajemnicy bankowej.

Zgodnie z **art. 7a** ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych, jeżeli zabezpieczenie finansowe ustanawiane jest na wierzytelności kredytowej, do umowy o ustanowienie zabezpieczenia finansowego należy dołączyć m.in. wyrażoną uprzednio w formie pisemnej zgodę dłużnika wierzytelności kredytowej na udostępnienie przyjmującemu zabezpieczenie, w celu wykorzystania wierzytelności kredytowej jako zabezpieczenia finansowego, informacji objętych tajemnicą bankową.

Przepis art. 7a został wprowadzony ustawą z dnia 27 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych oraz ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. poz. 173). Ustawa ta miała na celu implementację do polskiego systemu prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (OJ L 146 z 10.06.2009, str. 37). Przepis art. 7a implementuje art. 2 ust. 6 lit. b ww. dyrektywy, dodający w art. 3 dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (OJ L 168, 27.06.2002, str. 43–50) nowy ust. 3 w brzmieniu, zgodnie z którym dłużnicy wierzytelności kredytowych powinni, zachowując formę pisemną lub równoważną, móc zrzec się praw związanych z tajemnicą bankową ze względu na fakt, że jej dotrzymanie uniemożliwiłoby pozyskanie informacji na temat wierzytelności kredytowej lub dłużnika oraz utrudniało wykorzystanie informacji w celu zabezpieczenia wierzytelności kredytowej.

Pierwotnie wskazany przepis dyrektywy został transponowany jako „doszczelnienie” tajemnicy bankowej. Wprowadza bowiem dodatkowe ograniczenie w stosunku do ochrony przewidywanej ustawą – Prawo bankowe. Po zebraniu doświadczeń z kilku dotychczasowych sytuacji kryzysowych, należy go jednak rozumieć jako możliwość uchylecia tajemnicy bankowej w krajach, gdzie reżim tajemnicy bankowej stanowi normę bezwzględnie

obowiązującą. Należy podkreślić, że w Polsce ten reżim nie jest bezwzględnie obowiązujący w obrocie pomiędzy podmiotami profesjonalnymi działającymi na rynku międzybankowym. Zważywszy, że poszerzenie dyrektywy 2002/47/WE o możliwość zabezpieczenia kredytów pomiędzy podmiotami profesjonalnymi na wierzytelnościach kredytowych było jednym z pierwszych działań antykryzysowych UE, rozumienie przepisu jako konieczność uzyskiwania każdorazowej zgody klienta na wykorzystanie tajemnicy bankowej przeczyłoby istocie tej nowelizacji, przynajmniej w realiach polskiego rynku finansowego.

Projektowany **art. 11 ust. 1a** ma na celu uporządkowanie praktyki na rynku finansowym w zakresie skarbowych papierów wartościowych (SPW), będących przedmiotem zabezpieczeń finansowych, gdzie rynek Treasury Bondspot Poland (TBSP) stanowi istotny punkt odniesienia w zakresie wyceny skarbowych papierów wartościowych. W ramach tzw. umów zabezpieczających strony zgłaszają do wyceny skarbowych papierów wartościowych inne rynki niż rynek regulowany, między innymi TBSP. Zarówno wycena dokonywana przez strony zabezpieczeń finansowych (zastawu, blokady) w trakcie umowy, jak i w dniu przejęcia, powinna odnosić się do tego samego rynku. Tymczasem wg art. 11 ust. 1 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych wartość przejętych instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym ustala się po kursie z końca dnia przejęcia z tego rynku regulowanego.

Obecnie na platformie TBSP ustalane są 2 razy w ciągu dnia kursy fixingowe. Propozycja zmiany odnosi się do kursu niezależnie od jego rodzaju czy nazwy kursu (czy jest to kurs zamknięcia, otwarcia, czy fixingowy), obowiązującego na koniec dnia, podobnie jak w art. 11 ust. 1 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych, oraz niezależnie od faktu, czy minister właściwy do spraw budżetu powierzył organizację takiego rynku podmiotowi trzeciemu, czy też nie, o czym stanowi dodany art. 13c ustawą z dnia 1 marca 2018 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 685). Na rynku TBSP obowiązkowemu kwotowaniu w celu ustalenia kursu fixingowego podlegają tylko emisje bazowe (obligacje skarbowe o stałym dochodzie i terminie wykupu nie krótszym niż jeden rok oraz wartości nominalnej nie mniejszej niż 10 mld zł lub emisje SPW będące w bieżącej sprzedaży na przetargach, które osiągnęły wartość co najmniej 2 mld zł). W związku z tym, iż kurs fixingowy nie jest ustalany już kilka miesięcy przed wykupem (obecnie 3 miesiące), propozycja zmierza do dopuszczenia w zakresie wyceny kursu opartego na średnim ważonym wolumenem kursie transakcyjnym.

6) Zmiany w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym

Wprowadzane w ustawie – Prawo bankowe zmiany w zakresie art. 128 mają na celu zapewnienie możliwości doprecyzowania warunków i parametrów stosowanych przez banki przy obliczaniu wymogów kapitałowych. Taka możliwość została przewidziana dla właściwych organów nadzorczych w poszczególnych artykułach rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych. Ze względu na uwarunkowania konstytucyjne Komisja Nadzoru Finansowego nie ma jednak możliwości wydawania regulacji powszechnie obowiązujących, co determinuje konieczność wprowadzenia delegacji ustawowych do ustawy – Prawo bankowe do wydania rozporządzeń przez Ministra Finansów. W konsekwencji konieczne jest również dodanie w **art. 3a** ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym wyłączenia Komisji Nadzoru Finansowego jako organu właściwego (jest nim oficjalnie uznany, który na podstawie tego prawa jest upoważniony do sprawowania nadzoru nad instytucjami, w ramach systemu nadzorczego funkcjonującego w danym państwie członkowskim), w odpowiednim zakresie.

7) Zmiany w ustawie o finansach publicznych

Z projektowaną zmianą w art. 315 ustawy o BFG związana jest zmiana art. 78b ustawy o finansach publicznych. Celem jest zapewnienie Ministrowi Finansów możliwości przyjmowania wolnych środków w depozyt od podmiotów niebędących jednostkami sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, a zaliczanych do sektora instytucji rządowych i samorządowych na podstawie odrębnych regulacji. Powyższy zakres sektora instytucji rządowych i samorządowych nieznacznie różni się od zakresu sektora finansów publicznych. Przykładowo do sektora instytucji rządowych i samorządowych zalicza się Fundusz oraz fundusze utworzone ustawowo w Banku Gospodarstwa Krajowego, z których środki służą finansowaniu zadań publicznych (np. Krajowy Fundusz Drogowy). Natomiast według ustawy o finansach publicznych wskazane wyżej jednostki nie są zaliczane do sektora finansów publicznych.

Środki ulokowane w ramach konsolidacji zarządzania płynnością na rachunkach Ministra Finansów przez BFG, fundusze BGK oraz przedsiębiorstwa publiczne zaliczone do sektora instytucji rządowych i samorządowych potencjalnie mogłyby przyczynić się do zmniejszenia potrzeb pożyczkowych o wartość ulokowanych środków, a tym samym obniżenia długu sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z definicją UE, stanowiąc zwiększenie bezpieczeństwa potrzeb pożyczkowych budżetu państwa.

Proponowana zmiana rozszerza katalog podmiotowy funkcjonującego mechanizmu w ustawie o finansach publicznych pozwalającego na przyjmowanie depozytów od jednostek sektora finansów publicznych. Wolne środki jednostki sektora finansów publicznych mogą być lokowane jako depozyty terminowe (zakładane na podstawie dyspozycji jednostki) lub *overnight* (ale tylko w przypadku jednostek posiadających rachunki w Banku Gospodarstwa Krajowego, z których środki nie zostaną zdeponowane na depozycie terminowym lub wydatkowane do godziny 15:00), działające na zasadzie automatyzmu, czyli bez konieczności codziennego składania dyspozycji ulokowania ich jako depozyt *overnight*. Szczegółowe warunki przekazywania i przyjmowania wolnych środków w depozyt określa rozporządzenie Ministra Finansów wydane na podstawie art. 78g ustawy o finansach publicznych.

Szacuje się, że łączna wartość środków posiadanych przez jednostki sektora instytucji rządowych i samorządowych w formie gotówki, depozytów oraz bonów pieniężnych NBP wynosi ok. 8,6 mld zł, w tym: środki Funduszu – 2,3 mld zł, środki przedsiębiorstw publicznych zaliczonych do sektora instytucji rządowych i samorządowych – 4,5 mld zł, środki funduszy BGK (np. Krajowy Fundusz Drogowy, Fundusz Kolejowy, Fundusz Wsparcia Kredytobiorców) – ok. 1,8 mld zł. Wartość środków posiadanych przez przedsiębiorstwa publiczne zaliczone do sektora instytucji rządowych i samorządowych w formie gotówki, depozytów oraz bonów pieniężnych NBP została obliczona na podstawie sprawozdań RF-02 – sprawozdanie o stanie należności i zobowiązań, przekazywanych do Głównego Urzędu Statystycznego, a następnie zbiorczo do Ministerstwa Finansów, według stanu na dzień 30 września 2017 r., a w przypadku BGK według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r.

Oszacowanie oparto na założeniu niezmienności stanu środków i wykorzystaniu możliwości składania środków w depozyt na rachunku Ministra Finansów przez ww. podmioty. Wyposażenie podmiotów w możliwość, a nie obowiązek lokowania środków u Ministra Finansów powoduje, że ostateczna wielkość lokat będzie zależała od przyjętej polityki inwestycyjnej.

8) Zmiany w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych

W projektowanej ustawie wprowadza się też szereg zmian mających znaczenie z perspektywy procesów restrukturyzacji podmiotów sektora spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, w ramach których stosowanym mechanizmem są przejęcia. Działania te są realizowane na podstawie zatwierdzonego pod koniec 2013 r. przez Komisję Europejską programu pomocowego pn. „Program pomocowy uporządkowanej likwidacji kas”

(*Credit Unions Orderly Liquidation Scheme*), przedłużanego od tego momentu na kolejne półroczne okresy. Akceptacja programu pomocowego dla kas została dokonana pod warunkiem, że będzie on realizowany zgodnie z zasadami uznania pomocy publicznej dla instytucji kredytowych za zgodną z rynkiem wewnętrznym Unii Europejskiej, określonymi w komunikatach Komisji Europejskiej. Zgodnie z ogólnymi zasadami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz praktyką Komisji i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, każdy program pomocowy musi spełniać przesłanki niezbędności (*necessity*), odpowiedniości (*appropriateness*) i proporcjonalności (*proportionality*). W odniesieniu do przesłanki niezbędności pomocy należy wskazać, że oznacza ona, iż pomoc państwa powinna być ograniczona do niezbędnego minimum i może być zatwierdzona przez Komisję, jeżeli jest niezbędna dla osiągnięcia celów zdefiniowanych w art. 107 ust. 3 lit. b Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a zatem w przypadku, gdy udzielana jest podmiotom potrzebującym wsparcia, a nie instytucjom prawidłowo funkcjonującym. W związku z tym beneficjentami pomocy publicznej na uporządkowaną likwidację są *de facto* instytucje kredytowe, których dotyczy uporządkowana likwidacja, czyli w świetle polskich przepisów o restrukturyzacji kas są to kasy (a ściślej – działalność przejmowanych/likwidowanych kas) jako podmioty, których trudna sytuacja finansowa wymaga interwencji państwa, a nie podmioty przejmujące będące w zasadniczo dobrej kondycji finansowej. Ponadto, w celu wykluczenia pomocy publicznej dla przejmującego w ramach pomocy publicznej na uporządkowaną likwidację, w pkt 79 komunikatu bankowego ustanowiono wymóg, aby sprzedaż instytucji kredytowej podczas uporządkowanej likwidacji została zorganizowana w ramach otwartej, bezwarunkowej i konkurencyjnej procedury. Jeżeli bowiem aktywa przekazuje się oferentowi proponującemu najwyższą cenę sprzedaży, cenę uznaje się za cenę rynkową i możliwe jest stwierdzenie, że podmiot nabywający nie otrzymał pomocy. W kontekście powyższego niektóre przepisy zawarte w ustawie o BFG dotyczące restrukturyzacji kas z wykorzystaniem mechanizmów przejść wymagają zmiany, ponieważ obecnie wskazują, że wsparcie finansowe jest udzielane podmiotowi przejmującemu kasę, przejmującemu wybrane prawa majątkowe lub wybrane zobowiązania kasy albo nabywcy przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych. Ponadto w celu uwzględnienia ww. przesłanek dla programu pomocowego zmiany wymaga także szereg przepisów w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Zmiany wprowadzane w tej ustawie w ramach **art. 8** projektu mają na celu zapewnienie, aby w procedurze przejścia kasy albo przejścia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy, o której mowa w art.

74c ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, mogły uczestniczyć podmioty zarówno krajowe, jak i zagraniczne.

W przypadku procesów restrukturyzacyjnych kas, ustawa o BFG przewiduje możliwość udzielania przez Fundusz wsparcia finansowego w dwóch sytuacjach:

- w przypadku zastosowania instrumentu przymusowej restrukturyzacji kasy, w szczególności przepisów Rozdziału 13 ustawy o BFG („Przejęcie przedsiębiorstwa”),
- w przypadku restrukturyzacji prowadzonej na podstawie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, zgodnie z Działem IV ustawy o BFG („Restrukturyzacja kas”); powyższy tryb może być zastosowany pod warunkiem dostosowania prawa krajowego do unijnych ram pomocy publicznej oraz pod warunkiem realizacji, dopuszczalnego na gruncie DGS, zatwierdzonego przez Komisję Europejską programu pomocowego dla SKOK – „Credit Unions Orderly Liquidation Scheme”.

Art. 1a w pkt 5, poprzez odwołanie do rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych, wprowadza do słowniczka definicję „instytucji kredytowej”, ponieważ w dalszej części ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych będzie posługiwała się tym pojęciem.

W **art. 38 ust. 4 pkt 3** poszerzono katalog możliwych instrumentów finansowych, w które mogą być inwestowane środki pieniężne stanowiące rezerwę płynną kas, o papiery wartościowe emitowane przez rządy lub banki centralne państw Unii Europejskiej oraz państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, innych niż tylko państwa należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), a także o papiery wartościowe gwarantowane przez rządy wskazanych wyżej państw. Poprawka jest zgodna z unijną zasadą swobody przepływu kapitału, wyrażoną w art. 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W **art. 74c ust. 4** dodawana jest możliwość przejmowania kasy również przez instytucję kredytową, dla zapewnienia prawa udziału w procedurze przejmowania kas podmiotów z innych państw członkowskich, szczególnie w wypadku, kiedy oferta przetargowa nie może zostać zrealizowana przez inną małą instytucję w ramach przestrzegania zasad spółdzielczości. Projektowany przepis **art. 74c ust. 4a** zapewnia, aby procedura wyboru podmiotu przejmującego miała charakter konkurencyjny (charakter otwarty, bezwarunkowy, niedyskryminacyjny, na warunkach rynkowych).

Zmiana **art. 74c ust. 5** ma charakter legislacyjny – zaktualizowane zostaje odwołanie do nowej ustawy o BFG, odnośnie do zasady podejmowania decyzji przez Komisję Nadzoru

Finansowego, oraz określa możliwe formy udzielenia wsparcia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Art. 74i wprowadza zmiany, które wynikają z uwzględnienia instytucji kredytowych jako podmiotów przejmujących lub nabywających. Doprecyzowano również kwestie związane z określeniem warunków sporządzenia sprawozdania finansowego kasy przejętej albo kasy, której wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania zostały przejęte przez inną kasę, bank krajowy albo instytucję kredytową, w zakresie:

– art. 74i ust. 1 – odwołanie do standardów sprawozdawczości finansowej z ustawy o rachunkowości, w celu uwzględnienia ujednoliconych międzynarodowych norm pozwalających na weryfikację sytuacji i analizę finansową przez podmioty z innych krajów członkowskich; w związku z dodawanym art. 268 ust. 9 ustawy o BFG proponuje się doprecyzowanie obowiązku uwzględniania w sprawozdaniu informacji stanowiących podstawę do określenia skali umorzenia,

– art. 74i ust. 2 – uwzględnienie instytucji kredytowych, w przypadku przejęcia kasy,

– art. 74i ust. 3 – w przypadku objęcia akcji banku przejmującego, udzielenia pożyczki lub gwarancji, udzielenia gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi lub nabywanymi prawami majątkowymi lub przejmowanymi zobowiązaniami, udzielenie dotacji na pokrycie różnicy między wartością przejmowanych lub nabywanych praw majątkowych i przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na rachunkach deponentów kasy, celem zachowania bezstronności i wysokiego stopnia rzetelności sprawozdanie będzie poddawane badaniu przez firmę audytorską, do którego to zgodnie z projektowaną zmianą wgląd będzie miał Bankowy Fundusz Gwarancyjny (obecne brzmienie mogło wywoływać wątpliwości w zakresie takich uprawnień),

– art. 74i ust. 4 i 5 – wyposażenie instytucji kredytowych w możliwość zgłoszenia do sądu rejestrowego wniosku o przejęcie oraz wykreślenie, zachowując równość uprawnień podmiotów zdolnych do przejęcia,

– art. 74i ust. 7 – uwzględnienie instytucji kredytowych przy dokonywaniu wypłat członkom przejętej kasy przy uwzględnieniu zasady braku dodatkowego pogarszania sytuacji wierzycieli.

Zmiana **art. 74j** wynika z uwzględnienia możliwości przejmowania kas lub ich wybranych praw lub zobowiązań, także przez instytucje kredytowe, w zakresie:

- art. 74j ust. 1 pkt 2 – przejście z mocy prawa na instytucję kredytową wszelkich praw i obowiązków kasy przejmowanej,
- art. 74j ust. 2 i 4 – zobowiązanie przejmującej instytucji kredytowej do ogłoszenia decyzji o przejęciu kasy oraz wezwania jej wierzycieli do zgłoszenia roszczeń w terminie miesiąca od daty ostatniego ogłoszenia,
- art. 74j ust. 5 – zobowiązanie przejmującej instytucji kredytowej do ogłoszenia decyzji o przejęciu kasy na swojej stronie internetowej, siedzibie, placówkach, formach zgodnych z postanowieniami umownymi,
- art. 74j ust. 6 – lustrzane zobowiązanie przejmowanej przez instytucję kredytową kasy do zamieszczenia stosownego ogłoszenia na stronie internetowej, w siedzibie i placówkach.

Zmiana w **art. 74q ust. 3** ma na celu umożliwienie uzyskania statusu podmiotu przejmującego również przez instytucję kredytową poprzez wskazanie właściwego gospodarczego wydziału sądu okręgowego do rozpatrzenia spraw dot. wynagrodzenia. Kwestia właściwości w perspektywie przejęć przez podmioty z innych państw pozostaje komplementarna z przepisami prawa pracy.

9) Zmiany w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne

Celem zmian w **art. 54 ust. 2 i 3** oraz **art. 399** jest umożliwienie stosowania przez zarządców oraz kuratorów rozporządzenia MAR, tj. art. 17 ust. 1 lub 2 i art. 19 ust. 3 przedmiotowego rozporządzenia (nadzór nad firmami inwestycyjnymi objętymi odstępstwem od obowiązku stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej, jednostki wyłączone z zakresu konsolidacji ostrożnościowej). Zmiany polegają na wskazaniu podmiotu obowiązującego do podawania do publicznej wiadomości informacji wymaganych przepisami rozporządzenia MAR, w przypadku gdy spółka publiczna jest w stanie upadłości lub restrukturyzacji. Stosowalności przepisów towarzyszy zapatrywanie, że niezbędne jest także wprowadzenie odpowiednich sankcji. Przepisy w dotychczasowym kształcie nie dają pełnej możliwości wykonywania obowiązków informacyjnych przez zarządcę lub kuratora, reprezentujących emitentów, którzy podlegają restrukturyzacji, dlatego zachodzi konieczność ich uzupełnienia.

10) Przepisy końcowe i termin wejścia w życie projektowanej regulacji

Ponieważ przepisy art. 259 ust. 1 pkt 1–3 nie kreowały po stronie kas ani praw, ani ich ekspektatywy, modyfikacja tych przepisów nie powoduje zmiany, w tym pogorszenia ich

sytuacji prawnej. Nie jest zatem konieczne stosowanie przepisów przejściowych. Natomiast wymagane jest wprowadzenie przepisu przejściowego (**art. 10**) w odniesieniu do sytuacji, o których mowa w art. 259 ust. 1 pkt 4 i art. 263 ust. 1. Działania wskazane w art. 259 ust. 1 pkt 4 będą mogły być podejmowane dopiero, gdy zajdą zdarzenia, o których mowa w art. 263. Jednocześnie także powstanie dla kas obowiązków wynikających z tego przepisu jest uzależnione od przesłanki osiągnięcia poziomu minimalnego środków funduszy gwarancyjnego kas.

W **art. 11** wskazano, że dotychczasowe przepisy stosuje się do postępowań wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy. Projekt aktu został kompleksowo przanalizowany z perspektywy międzyczasowości każdego zmienianego przepisu. Wiele wprowadzanych zmian doprecyzowuje obecnie obowiązujące przepisy na gruncie wykładni językowej, umożliwiając ich prawidłowe stosowanie. Wskazać należy, że zastosowanie wielu norm (w ramach obecnego porządku prawnego, np. zaopiniowania przez KNF planu przymusowej restrukturyzacji czy udzielenie wsparcia) polegać będzie na ograniczonych czasowo rozstrzygnięciach, w ramach których ziszczenie się dyspozycji będzie następować w momencie zbliżonym do wystąpienia hipotezy danej normy. Przykładowo zmiany norm dotyczące obowiązków informacyjnych czy szczególnego powoływania i funkcjonowania instytucji pomostowej, a więc w zakresie przepisów, które przewidują *sensu stricte* nowe rozwiązania prawne, nie noszą *per se* znamion czasowości tzn. zastosowanie obecnie obowiązującej normy prawnej poprzez wykreowanie danego stanu faktycznego, uniemożliwi w przyszłości stosowanie nowej normy, której skutkiem ma być podobny stan faktyczny, ale w ramach której zmianie ulegają warunki.

Zastosowanie pojęcia postępowań „wszczętych i niezakończonych” jest konieczne z perspektywy utrzymania zasady pewności prawa w świetle zasady demokratycznego państwa prawnego. Podmioty bankowe, wobec których – w przypadku zagrożenia lub naruszenia właściwych norm dotyczących kapitałów własnych, miar płynności i innych szczególnych wymogów – zastosowano instrumenty wczesnej interwencji (plan naprawy), powinny mieć pewność, że opracowane w ramach aktualnego porządku programy postępowania naprawczego, które mogą stanowić grunt do przymusowej restrukturyzacji, powinny być osadzone w dotychczasowym otoczeniu prawnym. Bank realizujący program postępowania naprawczego albo wykazujący stratę powinien dodatkowo podjąć właściwe czynności w zakresie zarządzania „ryzykiem prawnym”, z jakim może wiązać się wszczęcie przymusowej restrukturyzacji po 1 stycznia 2019 r. (termin wejścia w życie ustawy, poza wyjątkami).

Art. 12 ma na celu umożliwienie w perspektywie czasowej osiągnięcie zwolnienia banków hipotecznych z obowiązków oraz obciążeń finansowych, informacyjnych i administracyjnych. W tym zakresie zamiast wprowadzenia innego niż 1 stycznia 2019 r. terminu wejścia w życie ustawy proponowane jest dodanie przepisu przejściowego. W związku z pośrednią zmianą art. 330 ust. 7, polegającą na zmianie kręgu podmiotów zobowiązanych do realizacji obowiązków określonych w wydanym na jego podstawie akcie wykonawczym, tj. rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. poz. 470), przepisy te zostaną czasowo utrzymane w mocy.

Odnosnie do terminu wejścia w życie, tj. **art. 13**, w przypadku większości przepisów dot. zmian w ustawie o BFG z uwagi na ich stosowalność w ramach przymusowej restrukturyzacji lub pozostających w gestii BFG skrócony termin nie dotyczy bezpośrednio obowiązków podmiotowych rynkowych. Największy ciężar zmian dotyczy niestosowanej dotychczasowo w Polsce procedury przymusowej restrukturyzacji. Doprecyzowania, skorygowanie odesłań, ujednolicenie terminologii służą lepszemu przygotowaniu przepisów na wypadek niekorzystnych fluktuacji rynkowych czy zagrożeniu stabilności finansowej. Należy zwrócić w szczególności uwagę, że wejście w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2019 r. w zakresie przepisów dotyczących:

- terminów opiniowania w zakresie przygotowywania planów przymusowej restrukturyzacji, których przegląd co do zasady jest dokonywany raz w roku,
- instytucji pomostowej banku zrzeczającego,
- programu pomocowego dla kas,
- wielkość sumy bilansowej podmiotu w restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym,
- możliwość lokowania przez Fundusz środków w depozycie u Ministra Finansów,
- rachunków dla rad rodziców,
- zmienianych przepisów prawa podatkowego,

z perspektywy obowiązków rachunkowych (sprawozdawczości), domyślnego roku podatkowego w przypadku podatku od osób prawnych, kalendarzowego roku budżetowego, zapewni płynne przejście pomiędzy stanem prawnym obowiązującym w ww. zakresie do końca

2018 r. a nowym stanem prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2019 r. Projekt ma na celu zapewnienie, że sytuacje międzyczasowe, potencjalne wątpliwości, które mogłyby się pojawić w przypadku konieczności zaksięgowania wykorzystywanych środków, zostaną rozwiązane przez zgodność z czasowymi, systemowymi rozwiązaniami rachunkowymi, podatkowymi, a także biznesowymi, które towarzyszą początkowi każdego roku.

W związku z brzmieniem § 30 ust. 1 pkt 2 Regulaminu pracy Rady Ministrów, dotyczącym wyjaśnienia przyczyny terminu wejścia w życie ustawy w zakresie uwzględnienia wymogów w zakresie wdrożenia dyrektyw, wskazać należy na tabelę zbieżności, która szczegółowo objaśnia zakres implementacji każdego przepisu. W zakresie:

- dyrektywy BCH – termin transpozycji został oznaczony na 29 grudnia 2018 r., wejście w życie ustawy będzie spełniać powyższe wymagania w świetle rozwiązań prawa polskiego,
- dyrektywy BRR, dyrektywy DGS, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającej dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych, dyrektywy Wypłacalność II – termin wdrożenia jest zgodny z terminem transpozycji, ponieważ implementacji stanowi uzupełnienie implementowanych przepisów,
- rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych, rozporządzenia MAR, rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 – termin wdrożenia jest zgodny z terminem transpozycji ponieważ implementacja ma służyć stosowaniu powyższych przepisów,
- programu pomocowego dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych – termin wdrożenia nie wynika ze specyfiki aktu prawnego; zmiany służą stosowaniu właściwych regulacji pozostając w zgodzie z obowiązującym już programem pomocowym.

3. Kwestia zgodności regulacji z prawem Unii Europejskiej

Przepisy projektu pozostają w zgodzie z zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt zawiera przepisy, które wykraczają poza minimalny zakres wymagany prawem UE. Przepisy te zostały

ujęte w załączonej do projektu odwróconej tabeli zgodności i pozostają bez wpływu na zgodność z prawem UE.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 oraz Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446). Projekt ustawy nie wywołuje istotnego wpływu na stabilność instytucji finansowych i rynków. Należy wskazać, że zmiany dot. przymusowej restrukturyzacji zapewnią stabilność finansową, umożliwiając lepsze zastosowanie instrumentów w przypadku wystąpienia warunków skrajnych.

4. Wymóg dokonania notyfikacji projektowanej ustawy

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

5. Możliwość podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie celu, powstrzymania się od ingerencji prawnej, interesu publicznego, oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych (wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców)

W przypadku implementacji dyrektyw, zapewnieniu stosowalności przepisów rozporządzeń, programu pomocowego dla kas jak i zmian w ustawie o BFG nie istnieje skuteczne odmienne rozwiązanie, w tym możliwość powstrzymania się od ingerencji prawnej z perspektyw prowadzonej przed podmioty sektora finansowego działalności gospodarczej. Uwzględniając ważny interes publiczny, zgodnie z normą art. 22 Konstytucji RP, nie stwierdza się ingerencji w wolność gospodarczą – wprowadzane przepisy stanowią normy o charakterze ostrożnościowym umożliwiającym utrzymanie podmiotów sektora finansowego w dobrej kondycji, zaś w przypadku wystąpienia trudności ich restrukturyzację. Proponowane zmiany pozostają bez wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, z wyjątkiem:

- w zakresie dużych przedsiębiorstw – zmniejszenie obciążeń dla banków hipotecznych w związku z wyłączeniem ich z obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie gwarantowania depozytów,
- w zakresie sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw – dostosowanie przepisów regulujących procesy restrukturyzacyjne w sektorze SKOK do unijnych zasad pomocy publicznej pośrednio przyczyni się do zwiększenia skuteczności regulacji, a tym samym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sektora kas,
- zapewnienie ochrony gwarancyjnej dla środków gromadzonych na rachunkach bankowych rad rodziców pozytywnie wpłynie na bezpieczeństwo finansowe rodziny, obywateli, gospodarstw domowych w przypadku upadłości banku,
- zmniejszenie obciążeń regulacyjnych dotyczących banków hipotecznych, mniejszych banków, obrotu wierzytelnościami bankowymi zabezpieczonymi hipotecznie, tajemnicy zawodowej Funduszu.

6. Zgłoszenia lobbingowe

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Natomiast zgodnie z art. 5 tej ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji – numer z wykazu UC110. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie tej ustawy.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krzysztof Budzich, naczelnik wydziału, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, tel.: 22 694 54 36, email: krzysztof.budzich@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 14.05.2018</p> <p>Źródło: Prawo UE Inne</p> <p>Nr w wykazie prac UC110</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Proponowana regulacja stanowi przede wszystkim implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz. U. L 345 z 27.12.2017, str. 96). Zmiana dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz. U. L 173 z 12.6.2014, str. 190), dalej „dyrektywa BRR”, jest odpowiedzią na konieczność zwiększenia efektywności instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań (bail-in).

Obecne regulacje w zakresie hierarchii wierzytelności w postępowaniu upadłościowym banków w niedostateczny sposób pozwalają na zabezpieczenie prawidłowej wykonalności instrumentu bail-in. Uwzględnienie w jednej kategorii hierarchii wierzytelności różnego rodzaju instrumentów (tych podlegających umorzeniu lub konwersji oraz niepodlegających) może doprowadzić do konieczności wypłacenia z funduszu przymusowej restrukturyzacji odszkodowań wierzycielom, którzy poprzez zastosowanie tego instrumentu zostaliby potraktowani gorzej niż byliby potraktowani w hipotetycznej, standardowej procedurze upadłościowej.

Jednocześnie, w toku stosowania ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937, z późn. zm.), dalej „ustawa o BFG”, zdiagnozowano obszary, w których przepisy wprowadzone w 2016 r. z różnych względów wymagają udoskonalenia, ponieważ występują trudności z ich praktycznym stosowaniem lub pojawiają się wątpliwości interpretacyjne. Dotyczy to także niektórych przepisów, w ramach których dokonano implementacji dyrektywy BRR i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 149, z późn. zm.), dalej „dyrektywa DGS”. Oprócz potrzeby dokonania szeregu zmian mających na celu dopracowanie przepisów, skorygowanie odesłań, ujednoczenie terminologii, możliwość korzystania z aktualnych danych, w ramach projektowanych regulacji wprowadza się też bardziej znaczące zmiany dotyczące takich kwestii jak:

- systemowe wyłączenie banków hipotecznych z regulacji dotyczących funkcjonowania systemu gwarantowania depozytów i związanych z tym obowiązków, ponieważ banki hipoteczne nie przyjmują depozytów;
- usprawnienie restrukturyzacji banku zrzeszającego w postaci utworzenia instytucji pomostowej (również wzmocnienie i skorygowanie instrumentu instytucji pomostowej);
- uporządkowanie i skorygowanie przepisów dotyczących warunków podejmowania i prowadzenia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny działań w zakresie restrukturyzacji spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych z perspektywy wdrożonych art. 11 ust. 3 i 6 dyrektywy DGS oraz ich uzupełnienie w celu uwzględnienia unijnych zasad pomocy publicznej;
- rozszerzenie wariantów zarządzania środkami finansowymi BFG w obszarze inwestycyjnym przez wprowadzenie polityki inwestycyjnej BFG (możliwości lokowania przez BFG wolnych środków w depozycie u Ministra Finansów);
- zapewnienie ochrony gwarancyjnej dla środków gromadzonych na rachunkach bankowych dla rad rodziców działających przy szkołach, dla których zgodnie z Prawem oświatowym takie rachunki mogą być prowadzone;
- zredukowanie ograniczeń związanych zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji (zamykanie ksiąg rachunkowych, doprecyzowania dotyczące umorzenia lub konwersji akcji, przenoszenia praw udziałowych i przygotowania programów przymusowej restrukturyzacji);

- doprecyzowania stanu prawnego w zakresie przejmowania praw udziałowych;
- skorygowanie implementacji art. 45 ust. 9, 13 i 14 dyrektyw BRR dot. nadania organom przymusowej restrukturyzacji możliwości żądania, aby instrumenty zaliczane do minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL) spełniały dodatkowe warunki, w szczególności w zakresie podporządkowania;
- skorygowanie implementacji art. 55 dyrektywy BRR nakładającej obecnie obowiązek wprowadzenia odpowiednich klauzul umownych do wszystkich zobowiązań, niezależnie od prawa właściwego dla umów, na podstawie których powstają, ponieważ dyrektywa BRR stanowi o stosowaniu tej regulacji jedynie do zobowiązań regulowanych w państwach trzecich;
- normy kolizyjne oraz uzupełnienie przepisów o „firmy inwestycyjne” w zakresie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych, zasady współpracy (terminy) pomiędzy instytucjami zapewniającymi stabilność systemu finansowego.

Dodatkowo projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zmian w niektórych przepisach:

- ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, z późn. zm.) w celu umożliwienia prawidłowej realizacji świadczeń przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny w związku z wykonywaniem zadań ustawowych w zakresie restrukturyzacji podmiotów;
- ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.);
- ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344, z późn. zm.);
- ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891);
- ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, z późn. zm.);
- ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.) w celu uwzględnienia unijnych zasad pomocy publicznej przez zapewnienie, że w procedurze przejęć oprócz podmiotów krajowych będą mogły uczestniczyć również podmioty zagraniczne;
- ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.) w celu zapewnienia możliwości przyjmowania wolnych środków w depozyt od podmiotów niebędących jednostkami sektora finansów publicznych w rozumieniu tej ustawy, a zaliczanych do sektora instytucji rządowych i samorządowych na podstawie odrębnych regulacji (np. BFG), co potencjalnie mogłyby się przyczynić do zmniejszenia potrzeb pożyczkowych o wartość ulokowanych środków, a tym samym obniżenia długu sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z definicją UE, stanowiąc zwiększenie bezpieczeństwa potrzeb pożyczkowych budżetu państwa;
- ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508, z późn. zm.).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie ustawy proponuje się, aby implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz. Urz. L 345 z 27.12.2017, str. 96) nastąpiła poprzez zmianę ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe w zakresie hierarchii posiadaczy instrumentów dłużnych wyemitowanych przez banki. Intencją jest klarowne wyodrębnienie dodatkowej kategorii długu oraz pozycji zaspokojenia wierzycieli w przypadku upadłości banku. Dlatego też, w ślad za przepisami ww. dyrektywy, proponuje się wprowadzenie nowej kategorii długu (przed kategorią zobowiązań podporządkowanych), która w całości zaliczać się będzie do minimalnego wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL), a cechy instrumentów do niej zaliczanych będą w całości zgodne z założeniami dyrektywy.

Natomiast, w związku ze zidentyfikowanymi trudnościami lub wątpliwościami interpretacyjnymi w stosowaniu przepisów ustawy o BFG oraz niedostatkami regulacji w niektórych obszarach, proponuje się wprowadzenie zmian w niektórych przepisach tej ustawy mających na celu udoskonalenie dotychczasowych regulacji. Jednocześnie proponowane zmiany umożliwią bardziej precyzyjne dostosowanie przepisów krajowych do zaimplementowanych wcześniej rozwiązań zawartych w dyrektywie BRR i dyrektywie DGS. Ponadto zapewnią zgodność krajowych regulacji z unijnymi zasadami pomocy publicznej w przypadku restrukturyzacji spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych przez zapewnienie otwartej i konkurencyjnej procedury przejścia kasy dla wszystkich krajowych i unijnych instytucji kredytowych oraz usunięcie przepisów wskazujących, że wsparcie finansowe udzielane jest podmiotowi przejmującemu kasę (wsparcie jest udzielane na rzecz działalności kasy).

Dodatkowo projekt ustawy przewiduje wprowadzenie zmian w niektórych przepisach ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w celu zwiększenia sprawności i efektywności procesów restrukturyzacyjnych podejmowanych i prowadzonych na podstawie przepisów ustawy o BFG. Proponuje się, aby środki związane z przejmowaniem praw udziałowych nie stanowiły przychodów podmiotów, zaś środki z tytułu otrzymanych gwarancji oraz dotacji powinny podlegać zwolnieniom podatkowym.

Zmiany z zakresu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe zmniejszą obowiązki w zakresie hipoteki w związku ze zbyciem wierzytelności bankowej, umożliwią bankom udzielenie informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie

niezbędnym do zawarcia i wykonania umowy o ustanowienie zabezpieczenia finansowego oraz na potrzeby wykonywania obowiązków związanych z nadzorem grupowym przez zakłady ubezpieczeń, zakłady reasekuracji, dominujących podmiotów: ubezpieczeniowych, nieregulowanych lub mieszanych. Ponadto konieczne jest uporządkowanie praktyki zabezpieczeń finansowych skarbowych papierów wartościowych (SPW), zapewniając wpływ na zarządzanie długiem Skarbu Państwa (adekwatna wycena i bezpieczeństwo obrotu). Pomniejsze zmiany przewidują kalibrację wymogów ostrożnościowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie UE, tak jak Polska, zostały zobowiązane do implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Parlamentu i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu do dnia 1 stycznia 2019 r. Część państw członkowskich, w tym Niemcy oraz Francja, wprowadziła rozwiązania dotyczące nowej kategorii w hierarchii wierzytelności jeszcze przed rozpoczęciem prac nad tym zagadnieniem na forum unijnym.

Natomiast zmiany wprowadzone do ustawy o BFG dotyczą przede wszystkim przymusowej restrukturyzacji, wprowadzonej dyrektywą BRR. Państwa członkowskie zakończyły już proces implementacji tej dyrektywy do swoich porządków krajowych. W Austrii implementacja art. 55 dyrektywy BRR przeprowadzona została przy wykorzystaniu niemalże tych samych sformułowań, co w prawie europejskim. Podobne podejście wykorzystano we Włoszech z zastrzeżeniem, że procedura bail-in, umorzenie lub konwersja, będą funkcjonowały z samej mocy prawa, pomimo odmiennych czy też braku zastrzeżeń umownych. Implementacja powyższego przepisu na Litwie została dokonana z wyłączeniem obowiązku przekazywania organom nadzorującym opinii prawnej dotyczącej wykonalności i skuteczności restrukturyzacji.

Zmiany wprowadzane do ustawy o BFG odnoszą się także do niektórych kwestii uregulowanych w dyrektywie DGS, dla której procesy implementacyjne w państwach członkowskich też już się zakończyły. Istotne zmiany w ustawie o BFG mają na celu skorygowanie regulacji utrudniających praktyczne stosowanie transponowanych (fakultatywnych) przepisów art. 11 dyrektywy DGS. Państwa członkowskie UE, które zdecydowały się na wprowadzenie rozwiązań na podstawie art. 11 ust. 3–6 dyrektywy DGS, powinny zapewnić, aby odpowiednie przepisy lub rozwiązania, niezależnie od ich istoty, były zgodne z przepisami dyrektywy DGS oraz unijnymi zasadami pomocy publicznej. Z możliwości wprowadzenia fakultatywnych rozwiązań na podstawie art. 11 ust. 3 (w związku z tym konieczność wdrożenia także ust. 4 i 5) i/lub ust. 6 dyrektywy DGS, oprócz Polski skorzystało 12 państw (Austria, Niemcy, Hiszpania, Francja, Włochy, Irlandia, Malta, Chorwacja, Belgia, Grecja, Dania, Wielka Brytania).

Natomiast w przypadku udzielania pomocy publicznej instytucjom kredytowym państwa członkowskie Unii Europejskiej zapewniają zgodność obowiązujących procedur z komunikatami Komisji Europejskiej – wytyczne zawarte w komunikatach są wiążące dla wszystkich państw członkowskich, zgodnie z zasadą równości.

Z unijnych zasad dotyczących pomocy publicznej (*Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego – „komunikat bankowy”*) wynika m.in. wprowadzany w art. 268 ustawy o BFG wymóg podziału obciążenia w ramach procesów restrukturyzacyjnych kas przewidujący wykorzystanie środków o charakterze publicznym. Zgodność pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem jest przez KE rozpatrywana m.in. przez pryzmat spełnienia wymogów, o których mowa w komunikacie bankowym. Stąd państwa członkowskie UE powinny zapewniać warunki umożliwiające m.in. ponoszenie obciążeń ratowania problematycznych instytucji kredytowych w największym stopniu przez ich właścicieli i wierzycieli podporządkowanych. Przykładowo w Hiszpanii instytucją posiadającą mandat w zakresie restrukturyzacji banków jest Fundusz Uporządkowanej Restrukturyzacji Banków (Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria, FROB). W ramach pomocy możliwe jest m.in. udzielanie gwarancji, pożyczek, linii kredytowych, nabywanie aktywów lub zobowiązań oraz stosowanie środków rekapitalizacji. W związku z możliwością otrzymania pomocy w prawodawstwie hiszpańskim przewiduje się, że plany restrukturyzacji powinny obejmować możliwość zarządu nad instrumentami hybrydowymi (w tym akcje uprzywilejowane, obligacje zamienne, obligacje podporządkowane, inne finansowanie podporządkowane) oraz instrumentami podporządkowanymi, w celu zapewnienia obowiązkowego podziału kosztów restrukturyzacji w pierwszej kolejności przez właścicieli, w dalszej przez wierzycieli podporządkowanych). FROB określa, które instrumenty mają podlegać takiemu zarządowi, jednocześnie posiadacze takich instrumentów nie mogą oczekiwać rekompensaty. Z doświadczeń hiszpańskich wynika, że umorzenie lub konwersja na kapitał tego rodzaju instrumentów umożliwiła wygenerowanie środków pokrywających w przypadku 8 banków ok. 23 % zapotrzebowania na kapitał. Z kolei z doświadczeń cypryjskich wynika, że w przypadku 2 banków działających na Cyprze partycypacja właścicieli i wierzycieli podporządkowanych umożliwiła wygenerowanie 100% pokrycia potrzeb kapitałowych, co wyeliminowało konieczność sięgania po środki publiczne.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	Ustawa o BFG	Udoskonalenie przepisów ustawy o BFG powinno oddziaływać pozytywnie na przejrzystość i pewność

			<p>prawną w działaniach podejmowanych i prowadzonych przez BFG. Konieczna może być jednak zweryfikowanie i dostosowanie przez BFG procedur związanych z przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji; przeprowadzeniem restrukturyzacji kas (m.in. z uwagi na zmieniony zakres stosowania warunków dla podejmowania działań z Działu IV ustawy o BFG, konieczność uwzględnienia wymogu w zakresie umorzeń instrumentów kapitałowych i zobowiązań podporządkowanych kas przy udzielaniu kasom pomocy, zmiana beneficjenta pomocy w przypadku przejęć); gospodarką finansową (możliwość krzyżowego finansowania z funduszy gwarancyjnych, nowa opcja inwestowania wolnych środków BFG); funkcjonowaniem systemu gwarantowania depozytów (uwzględnienie faktu wyłączenia banków hipotecznych, dodanie nowej kategorii deponenta) do zmian wprowadzanych projektowaną regulacją. Dodatkowe zmiany w zakresie współpracy z KNF, międzynarodowej.</p>
Komisja Nadzoru Finansowego	1	Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym	<p>KNF pełni rolę w procesie restrukturyzacji kas (zwłaszcza przy przejęciach). W szczególności znaczenie będzie miało rozszerzenie kręgu podmiotów, które mogą przejmować kasy o instytucje kredytowe, co spowoduje, że przy wyborze podmiotu przejmującego powinny być uwzględniane również zainteresowane przejęciem instytucje kredytowe. Dodatkowo proces wyboru podmiotu przejmującego przeprowadzany przez KNF powinien być oparty na warunkach rynkowych.</p> <p>Dodatkowe zmiany w zakresie współpracy z BFG (terminy).</p>
Banki w formie spółek akcyjnych	34	Rejestr podmiotów sektora bankowego KNF (stan na dzień 26 stycznia 2018 r.) ¹	<p>Dostosowanie do modyfikowanych przepisów związanych z przymusową restrukturyzacją. W przypadku banków hipotecznych (są to obecnie 3 podmioty) spodziewane jest zmniejszenie obciążeń informacyjnych, finansowych i administracyjnych w związku z wyłączeniem tych banków z uczestnictwa w systemie gwarantowania depozytów.</p>
Instytucje kredytowe w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe	Niemierzalna. Wejście w życie zmian wynikających z projektowanej ustawy będzie miało wpływ wyłącznie na instytucje kredytowe, które będą uczestniczyć w procesach restrukturyzacji kas		<p>Możliwość uczestnictwa w procesach restrukturyzacji kas oraz wynikające z tego obowiązki, np. informacyjne względem BFG.</p>

¹ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego

Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe	35	Rejestr podmiotów sektora kas KNF (stan na dzień 26 stycznia 2018 r.) ²	Dostosowanie do modyfikowanych przepisów związanych z przymusową restrukturyzacją oraz uwzględnienie zmian w zakresie restrukturyzacji kas na podstawie Działu IV ustawy o BFG (wymóg dokonywania umorzenia instrumentów kapitałowych i zobowiązań podporządkowanych kasy jako warunek dla uzyskania pomocy z BFG). Ponadto w związku ze zmianami w ustawie o SKOK w ramach procesów restrukturyzacji kasa będzie mogła zostać przejęta nie tylko przez podmiot krajowy, ale także przez instytucję zagraniczną. Zgodność działań pomocowych BFG względem kas z unijnymi zasadami pomocy publicznej powinna sprzyjać prowadzeniu procesów restrukturyzacji kas i w związku z tym zapewnianiu stabilizacji całego sektora.
Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa	1	Rejestr podmiotów sektora kas KNF (stan na dzień 26 stycznia 2018 r.)	Dostosowanie do nowych przepisów związanych z przymusową restrukturyzacją oraz uwzględnienie zmian w zakresie restrukturyzacji kas na podstawie Działu IV ustawy o BFG (wymóg dokonywania umorzenia instrumentów kapitałowych i zobowiązań podporządkowanych kasy jako warunek dla uzyskania pomocy z BFG). Ponadto w związku ze zmianami w ustawie o SKOK kasa będzie mogła zostać przejęta nie tylko przez podmiot krajowy, ale także przez instytucję zagraniczną.
Banki Spółdzielcze	558	Rejestr podmiotów sektora bankowego KNF (stan na dzień 26 stycznia 2018 r.) ³	Dostosowanie do modyfikowanych przepisów związanych z przymusową restrukturyzacją, możliwość uzyskania zwolnienia z konieczności utrzymywania czy wdrożenia systemów informatycznych umożliwiających przedstawienie informacji w ciągu 7 dni, zmiany dostosowawcze w zakresie zrzeczenia z bankiem zrzeczającym w przypadku jego restrukturyzacji.
Domy Maklerskie	48	Rejestr podmiotów sektora kapitałowego KNF (stan na dzień 26 stycznia 2018 r.) ⁴	Dostosowanie do modyfikowanych przepisów związanych z przymusową restrukturyzacją.
Zakłady ubezpieczeń z siedzibą w Polsce, oddziały zakładów ubezpieczeń z państw członkowskich UE oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu oraz notyfikowane w Polsce zakłady ubezpieczeń	649 podmiotów	Rejestr podmiotów sektora ubezpieczeniowego KNF (stan na dzień 28 września 2017 r.) ⁵	Dostosowanie przepisów nadzoru grupowego w zakresie tajemnicy bankowej.

² https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_kas_spoldzielczych

³ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/banki_spoldzielcze

⁴ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_ryнку_kapitałowego/domy_maklerskie

⁵ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_ryнку_ubezpieczeniowego

Syndyk	1227 uprawnionych, wpływ na poszczególne osoby uzależniony od ryнку (procesu)	Rejestr prowadzony przez Ministra Sprawiedliwości – Lista osób posiadających licencję doradcy restrukturyzacyjnego (stan na dzień 14 maja 2018 r.) ⁶	Umożliwienie stosowania przez zarządców oraz kuratorów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.
--------	---	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Procedowany akt został skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania, z 14-dniowym terminem na zgłaszanie uwag. Projekt przedstawiono następującym podmiotom:

- 1) Komisji Nadzoru Finansowego,
- 2) Narodowemu Bankowi Polskiemu,
- 3) Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu,
- 4) Bankowi Gospodarstwa Krajowego,
- 5) Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- 6) Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej,
- 7) Związkowi Banków Polskich,
- 8) Spółdzielczemu Systemowi Ochrony SGB,
- 9) Systemowi Ochrony Zrzeszenia BPS,
- 10) Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych,
- 11) Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych S. A.,
- 12) Głównemu Urzędowi Statystycznemu,
- 13) Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych,
- 14) Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa,
- 15) Giełdzie Papierów Wartościowych S. A.,
- 16) BondSpot S. A.,
- 17) Stowarzyszeniu Inwestorów Indywidualnych,
- 18) Związkowi Maklerów i Doradców,
- 19) Izbie Domów Maklerskich,
- 20) Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych,
- 21) Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami,
- 22) Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych,
- 23) Stowarzyszeniu Rynków Finansowych – ACI Polska,
- 24) Federacji Przedsiębiorców Polskich,
- 25) Radzie Dialogu Społecznego,
- 26) Konfederacji Lewiatan,
- 27) Business Centre Club,
- 28) Polskiej Izbie Ubezpieczeń,
- 29) Polskiej Izbie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych,
- 30) Izbie Gospodarczej Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka,
- 31) Polskiej Izbie Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

W dniach 26 i 28 marca 2018 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa.

W toku opiniowania i konsultacji publicznych uwagi zgłosiły następujące podmioty: Bankowy Funduszu Gwarancyjny, Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Bondspot S.A., Fundacja na rzecz Kredytu Hipotecznego, Giełda Papierów Wartościowych, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Związek Banków Polskich.

W toku ponownych konsultacji publicznych i opiniowania uwagi zgłosiły następujące podmioty: Bankowy Funduszu Gwarancyjny, Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa i Krajowy Związek Banków Spółdzielczych.

⁶ <https://bip.ms.gov.pl/pl/rejstry-i-ewidencje/lista-osob-posiadajacych-licencje-doradcy-restrukturyzacyjnego/>

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	<p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie powoduje skutków finansowych dla jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów tych jednostek w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Jakkolwiek w projektowanej ustawie w ramach zmian w ustawie o finansach publicznych wprowadza się nowe rozwiązanie, które potencjalnie mogłoby wyłącznie korzystnie oddziaływać na finanse publiczne przez zmniejszenie potrzeb pożyczkowych budżetu państwa i tym samym długu Skarbu Państwa, państwowego długu publicznego i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych, materializacja tych korzyści będzie uzależniona od faktycznej realizacji zakładanych scenariuszy i skłonności podmiotów do korzystania z tego rozwiązania. Ponieważ ma ono charakter fakultatywny, przyjęto brak wpływu na finanse publiczne. Odnośnie do zmian w materii podatkowej czy doprecyzowania sankcji – kary pieniężnej jako dochodu budżetu państwa należy wskazać, że szacowana liczba przypadków, które będą się kwalifikowały do zwolnienia, albo liczba podmiotów lub osób, wobec których zostanie zastosowana sankcja, jest marginalna. Od początku obowiązywania ustawy o BFG nie zastosowano przymusowej restrukturyzacji, co w przypadku banków komercyjnych, firm inwestycyjnych oraz banków spółdzielczych jest warunkiem przyznania zwolnienia podatkowego. W latach 2006–2016 nie upadł żaden bank komercyjny. W związku z kondycją finansową dwóch banków spółdzielczych zdecydowano na przeprowadzenie likwidacji w ramach postępowania upadłościowego. W latach 2014–2016 udzielono wsparcia w formie dotacji na łączną kwotę 458.524,36 tys. zł dla spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Wprowadzane zmiany doprecyzowują aktualnie obowiązujące przepisy pozostając w zakresie przedmiotowym, nie rozszerzając przepisów prawa podatkowego. Procesy restrukturyzacji kas są realizowane w ramach cyklicznie przedłużanego programu pomocowego pn. „Program pomocowy uporządkowanej likwidacji kas”. Decyzja Komisji Europejskiej zatwierdzająca program pomocowy przewiduje możliwość udzielania pomocy publicznej z BFG w wysokości 3,3 mld zł. Nie są to środki z budżetu państwa, w związku z czym udzielenie kasom wsparcia finansowego nie będzie stanowiło obciążenia dla sektora finansów publicznych.</p>											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie zmian w ustawie o BFG uzupełni kompetencje Funduszu w ramach ochrony środków gwarantowanych i stabilności sektora. Wykonywanie zadań z zakresu gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji banków, firm inwestycyjnych oraz kas odbywać się będzie z zastosowaniem dotychczasowych ram prawnych. Wykorzystane zostaną istniejąca infrastruktura oraz zaplecze kadrowe Funduszu. Przeprowadzenie prognozy odnośnie do emisji nowego typu długu przez podmioty sektora bankowego, z uwagi na nowy charakter instrumentu i ograniczone zastosowanie w prawodawstwie innych krajów europejskich, nie jest możliwe.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym	Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe będą mogły, na podstawie decyzji Komisji Europejskiej, otrzymywać pomoc finansową z BFG do wysokości 3,3 mld złotych, w formach przewidzianych w ustawie o BFG.						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zmniejszenie obciążeń dla banków hipotecznych w związku z wyłączeniem ich z obowiązków wynikających z uczestnictwa w systemie gwarantowania depozytów.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Dostosowanie przepisów regulujących procesy restrukturyzacyjne w sektorze SKOK do unijnych zasad pomocy publicznej pośrednio przyczyni się do zwiększenia skuteczności regulacji, a tym samym do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sektora kas, pozytywnie wpłynie na jego stabilność finansową oraz konkurencyjność gospodarki w tym obszarze.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zapewnienie ochrony gwarancyjnej dla środków gromadzonych na rachunkach bankowych rad rodziców pozytywnie wpłynie na bezpieczeństwo tych środków w razie upadłości banku, a tym samym możliwość niezakłóconej realizacji celów, dla których są one gromadzone. Poza wskazanym powyżej zakresem projekt nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Oprócz powyższego wejście w życie projektowanej ustawy pozostanie bez wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Podmioty, na które oddziaływać będą nowe przepisy, pozostają tożsame z dotychczasowym katalogiem podmiotowym zmienianych przepisów, w szczególności ustawy o BFG. Poprawki mają bowiem na celu usprawnienie wdrożonych rozwiązań, które zapewniają stabilność sektora finansowego. Wprowadzenie nowej klasy w hierarchii wiarytelności, a przez to nowego instrumentu, który banki będą mogły emitować w celu spełnienia wymogu dotyczącego funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL), pozwoli na dywersyfikację źródeł pozyskiwania finansowania w zakresie kapitałów własnych.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: (komentarz)
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
<p>Projekt ustawy zmniejsza obowiązki informacyjne w związku ze zmianą zakresu stosowania art. 222 ustawy o BFG. Ponadto spodziewane jest zmniejszenie obowiązków dla banków hipotecznych w związku z wyłączeniem ich z przepisów dotyczących systemu gwarantowania depozytów. Do zmniejszenia obowiązków informacyjnych ma prowadzić możliwość złożenia przez właściciela nieruchomości oświadczenia w przypadku przeniesienia hipoteki w związku ze zbyciem wiarytelności bankowej zabezpieczonej hipotecznie, możliwość ograniczenia przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wobec mniejszych banków konieczności utrzymywania lub wdrożenia systemów informatycznych umożliwiających przedstawienie informacji w ciągu 7 dni, wskazaniu podmiotu obowiązującego do podawania do publicznej wiadomości informacji wymaganych przepisami rozporządzenia MAR. Doprecyzowane zostaną zasady dotyczące ochrony (w tym zwolnień) w zakresie tajemnicy zawodowej w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (przepisy umożliwiające zapewnienie profesjonalizmu).</p>	

9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie na rynek pracy. Wyeliminowanie ryzyka ewentualnych roszczeń członków zarządu i rady nadzorczej odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji należnych od podmiotu w restrukturyzacji odznacza się zachowaniem społecznej sprawiedliwości, nie deprecjonując sprawowanej funkcji menedżerskiej. Zmiany w zakresie sankcji (kar pieniężnych) mają charakter doprecyzowujący. Jakkolwiek projekt zakłada korzystne zmiany z punktu widzenia prawa pracy (np. doprecyzowanie ochrony praw przedstawicieli pracowników w organach decyzyjnych) przewidziano automatyczne (z mocy prawa) przejście pracowników podmiotu w restrukturyzacji przez nowego pracodawcę. W przypadku upadłości kas i mniejszych banków spółdzielczych oraz ich restrukturyzacji, istnieje duże prawdopodobieństwo przejścia klientów przy wykorzystaniu dotychczasowych zasobów pracowniczych. W przypadku „zwolnień grupowych” wartość transferów pieniężnych przy przedziale etatów 150–300 szacuje się na 1200–2500 tys. zł (wpływ marginalny).		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne: ...		
Omówienie wpływu	Projekt ustawy nie wpływa na pozostałe obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi w z dniem wejścia w życie ustawy. Ponadto wykonanie projektowanych zmian w zakresie przepisów dotyczących restrukturyzacji kas nastąpi przez realizację programu pomocowego dla kas, określonego w decyzji Komisji Europejskiej.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się przeprowadzania formalnej ewaluacji efektów projektu. Ocena funkcjonowania zaproponowanych rozwiązań będzie dokonywana na bieżąco, jako ewaluacja punktowa na wewnętrzne potrzeby Ministerstwa Finansów, która m.in. zawierać będzie wnioski wynikające z bieżącego funkcjonowania zaproponowanych rozwiązań. Niemniej ocena wykonania projektowanych zmian w zakresie przepisów dotyczących restrukturyzacji kas zostanie dokonana na podstawie informacji Komisji Europejskiej w sprawie wywiązania się przez stronę polską z zobowiązań związanych z realizacją programu pomocowego, po zakończeniu okresu jego obowiązywania.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym			
Legenda:					
Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 398, 685 i 1544) – dalej „Prawo upadłościowe”					
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji oraz uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012. – dalej „dyrektywa BRR”					
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów – dalej „dyrektywa DGS”					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
		T / N			
Artykuł 1 Zmiany w dyrektywie 2014/59/UE					
Art. 2 ust. 1 pkt 48	„48) »instrumenty dłużne«: (i) do celów art. 63 ust. 1 lit. g) i j), oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności, instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność oraz instrumenty dające prawa do nabycia instrumentów	T	Art. 440 ust. 2 pkt 6 Prawo upadłościowe wprowadz	Art. 3. W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r., Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 2171 z późn. zm.) w art. 440 wprowadza się następujące zmiany: 1) w ust. 2:	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	dłużnych; oraz (ii) do celów art. 108, oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności oraz instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność;”;		enie do wyliczenia	a) pkt 6 – 9 otrzymują brzmienie: 6) kategoria szósta - należności z tytułu obligacji, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, z wyłączeniem należności z pkt 9, inne instrumenty dłużne, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności lub z tytułu instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:	
Art. 108 Tytuł	Artykuł 108 Stopień uprzywilejowania w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym	<i>T</i>	Art. 440 ust. 1 Prawo upadłościowe	(Tytuł art. 108 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 440 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2013 r. – Prawo upadłościowe.)	
Art. 108 ust. 1 wprowadzenie	1. Państwa członkowskie zapewniają, by w przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe:	<i>T</i>	Art. 440 ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia Prawo upadłościowe	(Przepis art. 108 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 440 ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia ustawy z dnia 28 lutego 2013 r. – Prawo upadłościowe.)	
Art. 108 ust. 1 lit a (i) (ii)	a) następujące roszczenia miały taki sam stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania przewidzianego dla roszczeń zwykłych, niezabezpieczonych wierzycieli: (i) ta część kwalifikujących się depozytów osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw, która przekracza poziom gwarancji przewidziany w art. 6 dyrektywy 2014/49/UE; (ii) depozyty osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw,	<i>T</i>	Art. 440 ust. 2 pkt 2 Prawo upadłościowe	(Przepis art. 108 ust. 1 lit a (i) (ii) dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 440 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2013 r. – Prawo upadłościowe.)	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	które byłyby kwalifikującymi się depozytami, gdyby nie zostały one złożone za pośrednictwem zlokalizowanych poza Unią oddziałów instytucji mających siedzibę w Unii;			
Art. 108 lit b (i) (ii)	b) następujące roszczenia miały taki sam stopień uprzywilejowania, który jest wyższy od stopnia uprzywilejowania przewidzianego w lit. a): (i) depozyty gwarantowane; (ii) systemy gwarancji depozytów, które w przypadku upadłości wstępują w prawa i obowiązki deponentów posiadających depozyty gwarantowane.	<i>T</i>	Art. 440 ust. 2 pkt 1 Prawo upadłościowe	(Przepis art. 108 ust. 1 lit b (i) (ii) dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 440 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2013 r. – Prawo upadłościowe.)
Art. 108 ust. 2 wprowadzenie	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), zwykle niezabezpieczone roszczenia miały, w ich przepisach krajowych regulującym standardowe postępowanie upadłościowe, wyższy stopień uprzywilejowania niż niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych spełniających poniższe warunki:	<i>T</i>	Art. 440 ust. 2 pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia Prawo upadłościowe	<u>Art. 3. Projektowanej ustawy:</u> W ustawie z dnia 28 lutego 2003 r., Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 2171 z późn. zm.) w art. 440 wprowadza się następujące zmiany: 1) w ust. 2: a) pkt 6 – 9 otrzymują brzmienie: 6) kategoria szоста – należności z tytułu obligacji, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji, z wyłączeniem należności z pkt 9, inne instrumenty dłużne, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności lub instrumenty wywołujące skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, jeżeli:
Art. 108 ust. 2 lit a	a) pierwotny, umowny termin wymagalności instrumentów dłużnych wynosi co najmniej jeden rok;	<i>T</i>	Art. 440 ust. 2 pkt 6 lit a Prawo upadłościowe	a) pierwotny umowny termin zapadalności należności wynosi co najmniej jeden rok,
Art. 108 ust. 2 lit b	b) instrumenty dłużne nie zawierają wbudowanych instrumentów pochodnych ani same w sobie nie są instrumentami pochodnymi;	<i>T</i>	Art. 440 ust. 2 pkt 6 lit c Prawo upadłościowe	c) nie wynikają one z: - instrumentów pochodnych, w szczególności takie, które odnoszą się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, lub które wykazują właściwości pochodnych

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				instrumentów finansowych, - strukturyzowanych produktów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84),	
Art. 108 ust. 2 lit c	c) w odpowiednich dokumentach umownych i, w stosownych przypadkach, w prospekcie emisyjnym, które dotyczą danej emisji, wyraźnie wskazano na niższy stopień uprzywilejowania zgodnie z niniejszym ustępem.	T	Art. 440 ust. 2 pkt 6 lit b Prawo upadłościowe	b) w umowie lub załączonych do niej dokumentach i informacjach dotyczących emisji dłużnych instrumentów finansowych, a w stosownych przypadkach także w prospekcie emisyjnym, w sposób wyraźny i przystępny określono kategorię zaspokojenia należności,	
Art. 108 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych, które spełniają warunki określone w ust. 2 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, miały wyższy stopień uprzywilejowania w ich przepisach krajowych regulujących standardowe postępowanie upadłościowe niż roszczenia wynikające z instrumentów, o których mowa w art. 48 ust. 1 lit. a)–d).	T	Art. 440 ust. 2 pkt 8, 9, 10 Prawo upadłościowe	<u>W art. 440 ust. 2 pkt 7 – 10 ustawy Prawo upadłościowe otrzymują brzmienie:</u> 7) kategoria siódma – należności z tytułu zobowiązań podporządkowanych niezaliczanych do funduszy własnych banku, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji; 8) kategoria ósma – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 62 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.)), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji; 9) kategoria dziewiąta – należności z tytułu zobowiązań zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 51 rozporządzenia 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji;” „10) kategoria dziesiąta – należności z tytułu zobowiązań	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				zaliczanych do funduszy własnych banku, o których mowa w art. 26 rozporządzenia nr 575/2013, wraz z odsetkami i kosztami egzekucji.”, (Przepis art. 108 ust. 3 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 440 ust. 2 pkt 6 - 9 ustawy z dnia 28 lutego 2013 r. – Prawo upadłościowe. Zmiana wprowadzana w ustawie ma charakter porządkujący – tj. zmiana numeracji na pkt 7 – 10.)	
Art. 108 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla ust. 5 i 7 państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy krajowe regulujące standardowe postępowanie upadłościowe, przyjęte na dzień 31 grudnia 2016 r., miały zastosowanie do stopnia uprzywilejowania, w standardowym postępowaniu upadłościowym, niezabezpieczonych roszczeń wynikających z instrumentów dłużnych wyemitowanych przez podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), przed datą wejścia w życie środków przyjętych na mocy przepisów krajowych transponujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399.	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 108 ust. 5 wprowa dzenie	5. W przypadku gdy, po dniu 31 grudnia 2016 r. i przed dniem 28 grudnia 2017 r., państwo członkowskie przyjęło przepisy krajowe regulujące stopień uprzywilejowania – standardowym postępowaniu upadłościowym – niezabezpieczonych roszczeń wynikających z instrumentów dłużnych wyemitowanych po dacie rozpoczęcia stosowania takich przepisów krajowych, ust. 4 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do roszczeń wynikających z instrumentów dłużnych wyemitowanych po dniu rozpoczęcia stosowania takich przepisów krajowych, pod warunkiem że spełnione są wszystkie	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	następujące warunki:				
Art. 108 ust. 5 lit a	a) na mocy tych przepisów krajowych, oraz w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), zwykle niezabezpieczone roszczenia mają, w standardowym postępowaniu upadłościowym, wyższy stopień uprzywilejowania niż niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych spełniających poniższe warunki:	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 108 ust. 5 lit a pkt (i)	(i) pierwotny, umowny termin wymagalności instrumentów dłużnych wynosi co najmniej jeden rok;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 108 ust. 5 lit a pkt (ii)	(ii) instrumenty dłużne nie zawierają wbudowanych instrumentów pochodnych ani same nie są instrumentami pochodnymi; oraz	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 108 ust. 5 lit a pkt (iii)	(iii) w odpowiednich dokumentach umownych i, w stosownych przypadkach, w prospekcie emisyjnym, które dotyczą danej emisji, wyraźnie wskazano na niższy stopień uprzywilejowania zgodnie z tymi przepisami prawa krajowego;	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 108 ust. 5 lit b	b) na mocy tych przepisów krajowych niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych, które spełniają warunki określone w lit. a) niniejszego akapitu, mają – w standardowym postępowaniu upadłościowym – wyższy stopień uprzywilejowania niż roszczenia wynikające z instrumentów, o których mowa w art. 48 ust. 1 lit. a)–d).	N		Nie wymaga implementacji.	
Art. 108 ust. 5 akapit drugi	W dniu wejścia w życie środków przyjętych na mocy przepisów krajowych transponujących dyrektywę (UE) 2017/2399 niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), mają taki sam stopień uprzywilejowania	N		Nie wymaga implementacji.	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	jak stopień, o którym mowa w ust. 2 lit. a), b) i c) oraz w ust. 3 niniejszego artykułu.			
Art. 108 ust. 6	6. Do celów ust. 2 lit. b) oraz ust. 5 akapit pierwszy lit. a) ppkt (ii) instrumentów dłużnych o zmiennym oprocentowaniu, wynikającym z powszechnie stosowanej stopy referencyjnej oraz instrumentów dłużnych, które nie są denominowane w walucie krajowej emitenta, o ile kwota główna, spłata i odsetki są denominowane w tej samej walucie, nie uznaje się za instrumenty dłużne zawierające wbudowane instrumenty pochodne wyłącznie z powodu tych cech.		Art. 440 ust. 2a	2a. Do kategorii szóstej, o której mowa w ust. 2 pkt 6, zalicza się instrumenty dłużne, o zmiennym oprocentowaniu, wynikającym z powszechnie stosowanej stopy procentowej wyrażonej za pomocą wskaźnika o charakterze referencyjnym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniającego dyrektywę 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 oraz instrumentów dłużnych, które są denominowane w walucie innej niż waluta polska, o ile świadczenia główne lub uboczne są denominowane w tej samej walucie.
Art. 108 ust. 7	7. Państwa członkowskie, które – przed dniem 31 grudnia 2016 r. – przyjęły przepisy krajowe regulujące standardowe postępowanie upadłościowe, na mocy których zwykle niezabezpieczone roszczenia wynikające z instrumentów dłużnych wyemitowanych przez podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)–d), są rozdzielone na co najmniej dwa różne stopnie uprzywilejowania, lub na mocy których stopień uprzywilejowania zwykłych niezabezpieczonych roszczeń wynikających z takich instrumentów dłużnych został zmieniony w odniesieniu do wszystkich innych zwykłych niezabezpieczonych roszczeń o tym samym stopniu uprzywilejowania, mogą wprowadzić przepisy stanowiące, że instrumenty dłużne o najniższym stopniu uprzywilejowania spośród tych zwykłych niezabezpieczonych roszczeń mają ten sam stopień	N		Nie wymaga implementacji.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	uprzywilejowania co roszczenia, które spełniają warunki określone w ust. 2 lit. a), b) i c) oraz w ust. 3 niniejszego artykułu.				
Artykuł 2 Transpozycja					
Ust. 1	1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 29 grudnia 2018 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia ich wejścia w życie w prawie krajowym.	T		Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.	
Ust. 2	2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, przyjęte przez państwa członkowskie, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.	T	Odnosnik 1)	Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji: wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, str. 96—101).	
Ust. 3	Ust. 2 nie stosuje się w przypadku gdy przepisy krajowe państw członkowskich obowiązujące przed datą wejścia w życie niniejszej dyrektywy są zgodne z niniejszą dyrektywą. W takim przypadku państwa członkowskie odpowiednio informują Komisję.	N		Nie wymaga implementacji.	
Ust. 4	Państwa członkowskie przekazują Komisji i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Nie wymaga implementacji.	
Artykuł 3 Przegląd					
	Do dnia 29 grudnia 2020 r. Komisja dokona przeglądu stosowania art. 108 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE. Komisja oceni w szczególności potrzebę wprowadzenia ewentualnych dalszych zmian w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania w postępowaniu upadłościowym depozytów. Komisja przedłoży stosowne sprawozdanie	N		Nie wymaga implementacji.	

Ministerstwo Finansów
Departament Rozwoju Rynku Finansowego

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.			
Artykuł 4 Wejście w życie				
	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		Nie wymaga implementacji.
Artykuł 5 Adresaci				
	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Nie wymaga implementacji.
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾				
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu		

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia .

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji oraz uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012.			
Legenda: Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw – dalej „ustawa o BFG”					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniec -ność wdrożenia a T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 2 ust. 1 pkt 67	<p><i>Artykuł 2</i></p> <p>Definicje</p> <p>67) „zobowiązanie zabezpieczone” oznacza zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, prawo zastawu lub uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia, w tym zobowiązania wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu;</p>	N	Art. 2 pkt 91 ustawy o BFG	<p>W art. 2 w pkt 90 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 91 w brzmieniu:</p> <p>„91) zobowiązanie zabezpieczone - zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, zastaw, hipotekę lub inne formy zabezpieczenia ustanowione na prawach majątkowych dłużnika, w tym zobowiązania wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu do tego prawa majątkowego.”;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				(W toku stosowania przepisów ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji stwierdzono, że definicja zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 67 dyrektywy może zostać wprowadzona w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych w rozumieniu pojęcia „zobowiązania zabezpieczonego”.)
Art. 4 ust. 10	<p><i>Artykuł 4</i></p> <p>Uprozczone obowiązki w odniesieniu do niektórych instytucji</p> <p>10. Instytucje podlegające bezpośredniemu nadzorowi Europejskiego Banku Centralnego zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub stanowiące znaczną część systemu finansowego państwa członkowskiego sporządzają swoje plany naprawy zgodnie z sekcją 2 niniejszego rozdziału i podlegają indywidualnym planom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z sekcją 3. Do celów niniejszego ustępu działalność instytucji jest w każdym przypadku uznawana za stanowiącą istotną część systemu finansowego danego państwa członkowskiego, jeśli spełniony jest jeden z następujących warunków:</p> <p>a) całkowita wartość jej aktywów przekracza 30 000 000 000 EUR; lub</p> <p>b) stosunek całkowitej wartości jej aktywów do PKB państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20 %, chyba że całkowita wartość jej aktywów jest niższa niż 5 000 000 000 EUR;</p>	T	<p>Art. 2 pkt 47 lit. a i b ustawy o BFG</p> <p>Art. 77 ust. 7 ustawy o BFG</p>	<p>W art. 2 w pkt 47 lit. a i b otrzymują brzmienie:</p> <p>„a) łączna wartość jego aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego przekracza równowartość w złotych kwoty 30 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania,</p> <p>b) stosunek całkowitej wartości jego aktywów do produktu krajowego brutto państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, przekracza 20%, chyba że wartość jego aktywów ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego jest niższa niż równowartość w złotych kwoty 5 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania;”;</p> <p>W art. 77 ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>7. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Fundusz może opracować odrębny plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu krajowego będącego podmiotem znaczącym oraz odrębny plan przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu zidentyfikowanego jako inna instytucja o znaczeniu systemowym zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U z 2017 r. poz. 1934</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>oraz z 2018 r.), o ile nie spełnia on definicji podmiotu znaczącego.</p> <p>(Przepis art. 4 ust. 10 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 2 pkt 47 lit. a i b oraz art. 77 ust. 7 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiany w tych przepisach mają jedynie charakter doprecyzowujący. Zmiana w art. 77 ust. 7 wynika z doświadczeń interpretacyjnych i stosowania przepisu wskazanych przez Komisję Europejską. Obecne brzmienie tego przepisu wyklucza możliwość przystąpienia Funduszu do wspólnej decyzji, w przypadku gdy podmiot krajowy wchodzący w skład grupy jest podmiotem znaczącym. Przepis art. 4 ust. 10 powinno się interpretować łącznie z art. 4 ust. 8 i 9)</p>	
Art.10 ust. 1	<p><i>Artykuł 10</i></p> <p>Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>1. Po konsultacjach z właściwym organem i z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządza plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdej instytucji nienależącej do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 111 i 112 dyrektywy 2013/36/UE. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może podjąć w sytuacji, gdy instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury</p>	T	<p>Art. 73 ust. 2 ustawy BFG 0</p>	<p><u>W art. 73 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</u></p> <p>„3. Komisja Nadzoru Finansowego wyraża opinię, o której mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia projektu planu przymusowej restrukturyzacji przez Fundusz.”;</p> <p>(Przepis art. 10 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 73 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodanie nowego ustępu ma na celu jedynie doprecyzowanie terminu w jakim organ nadzoru powinien przekazać swoją opinię.)</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Informacje, o których mowa w ust. 7 lit. a), są ujawniane zainteresowanej instytucji.			
Art.10 ust.6	<p><i>Artykuł 10</i></p> <p>Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>6. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są poddawane przeglądowi i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku oraz po wszelkich istotnych zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności, lub sytuacji finansowej, które to zmiany mogą mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub które w inny sposób powodują konieczność zmiany planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Do celów przeglądu lub aktualizacji planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w akapicie pierwszym, instytucje i właściwe organy bezzwłocznie powiadamiają organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich zmianach, które powodują konieczność przeglądu lub aktualizacji tych planów.</p>	T	Art. 91 ust 1, 2, 6 oraz 7 ustawy o BFG	<p><u>W art. 91 ust 1, 2, 6 oraz 7 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„1. Po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu lub po wystąpieniu innego zdarzenia Fundusz dokonuje oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 79-81, art. 83-85 stosuje się odpowiednio.</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, Fundusz dokonuje oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału podmiotu krajowego.</p> <p>6. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny planu, o którym mowa w ust. 5. Przepisy art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 5, jest w opinii Funduszu niewystarczający, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 4. Przepisy art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				(Przepis art. 10 ust. 6 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 91 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodanie nowego ustępu ma na celu jedynie doprecyzowanie terminu w jakim organ nadzoru powinien przekazać swoją opinię oraz naniesienie kilku poprawek legislacyjnych.)	
Art.16 ust. 1	<p><i>Artykuł 16</i></p> <p>Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wraz z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jednostek zależnych, po konsultacjach z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i z właściwymi organami takich jednostek zależnych oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których są zlokalizowane istotne oddziały, w zakresie stosownym dla danego istotnego oddziału, ocenił, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup bez zakładania żadnego z następujących elementów:</p> <p>a) żadnego nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 100;</p> <p>b) żadnego awaryjnego wsparcia płynnościowego udzielanego przez bank centralny;</p> <p>c) żadnego wsparcia płynności udzielanego przez bank</p>	T	Art. 92 ust. 1 ustawy o BFG	<p>W art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84 i art. 86 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>(Przepis art. 16 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 92 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodanie nowego ustępu ma na celu jedynie doprecyzowanie terminu w jakim organ nadzoru powinien przekazać swoją opinię)</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>centralny na niestandardowych warunkach dotyczących zabezpieczenia, terminu lub stóp procentowych.</p> <p>Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja podmiotów powiązanych w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo ich restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie wobec grupy lub podmiotów powiązanych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, unikając w możliwie największym zakresie wszelkich znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwach członkowskich, w których mają siedzibę podmioty powiązane, lub w innych państwach członkowskich lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez podmioty powiązane, w przypadku gdy można oddzielić w rozsądnym terminie lub w inny sposób. Grupowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji terminowo powiadamiają EUNB, jeżeli przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zostało uznane za niemożliwe.</p> <p>Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy podlega analizie przez kolegia ds. restrukturyzacji i</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 88.			
Art. 13 ust. 1 akapit 1	<p><i>Artykuł 13</i></p> <p>Wymogi i procedura dotyczące grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>1. Unijne jednostki dominujące przedkładają grupowemu organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje, które mogą być wymagane zgodnie z art. 11. Informacje te dotyczą unijnej jednostki dominującej oraz w wymaganym stopniu każdego z podmiotów powiązanych, w tym podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit c) i d).</p>	T	Art. 86 ust. 1 i 2 ustawy o BFG	<p><u>W art. 86:</u></p> <p>a) w ust. 1 wyraz „także” zastępuje się wyrazami „w tym”;</p> <p>b) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 85” zastępuje się wyrazami „ust. 1”;</p> <p>(Przepis art. 13 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 86 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Proponowana zmiana ma jedynie charakter legislacyjny, w tym zmianę błędnego odwołania.)</p>
Art.17 ust. 1	<p><i>Artykuł 17</i></p> <p>Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by – jeżeli w wyniku oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji dokonanej zgodnie z art. 15 i 16 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacjach z właściwym organem, stwierdzi, że istnieją potencjalne istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji – organ ten pisemnie powiadomił o wynikach swoich ustaleń daną instytucję, właściwy organ i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w jurysdykcjach, w których zlokalizowane są istotne</p>	T	Art. 91 ust. 4 ustawy o BFG	<p><u>W art. 91 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„4. Jeżeli w wyniku oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji, zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot krajowy i Komisję Nadzoru Finansowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.”</p> <p>(Przepis art. 17 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 91 ust. 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Proponowana zmiana ma jedynie charakter legislacyjny, w tym zmianę błędnego odwołania.)</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	oddziały.			
Art. 32 ust. 1	<p><i>Artykuł 32</i></p> <p>Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), tylko wtedy, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uważa, że spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <p>a) właściwy organ po konsultacjach z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, po konsultacji z właściwym organem stwierdził, że instytucja jest na progu upadłości lub że jest zagrożona upadłością;</p> <p>b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, by jakiegokolwiek alternatywne środki sektora prywatnego, w tym środki w ramach systemów gwarancji depozytów lub instytucjonalnego systemu ochrony, lub środki organów nadzoru (w tym środki wczesnej interwencji lub obniżenie wartości lub konwersja odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59 ust. 2 podjęte w stosunku do instytucji, mogło w rozsądnym czasie zapobiec upadłości instytucji;</p> <p>c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 5.</p>	T	Art. 101 ust. 11 ustawy o BFG	<p>W art. 101 w ust. 11 wyrazy „ust. 7 i 8 lub 9” zastępuje się wyrazami „ust. 7, 8 lub 9”.</p> <p>(Przepis art. 32 ust. 1 dyrektywy został już wdrożony w ramach art. 101 ust. 8 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 101 ust. 11 ma jedynie charakter legislacyjny.)</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

Art. 34 ust. 1	<p><i>Artykuł 34</i></p> <p>Ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszystkie stosowne środki celem zagwarantowania, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z następującymi zasadami:</p> <p>a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń na mocy standardowego postępowania upadłościowego, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza dyrektywa wyraźnie stanowi inaczej;</p> <p>c) następuje wymiana zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, poza tymi przypadkami, gdy utrzymanie zarządu i kadry kierowniczej wyższego stopnia – w całości lub w części, stosownie do okoliczności – uznaje się za konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p>	T	<p>Art. 110 ust. 5 ustawy BFG 0</p> <p>Art. 122 ust. 1 pkt 3 ustawy BFG 0</p> <p>Art. 172 ust. 1 ustawy BFG 0</p>	<p><u>W art. 110 ust. 5 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„5. W przypadku, gdy nabywcą lub podmiotem przejmującym w ramach przymusowej restrukturyzacji jest bank spółdzielczy przepisy art. 5 ust. 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych stosuje się odpowiednio.”</p> <p>(Przepis art. 34 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 110 ust. 3-5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 110 ust. 5 ma jedynie charakter legislacyjny.)</p> <p><u>W art. 122 ust. 1 pkt 3 wyrazy „art. 230 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 230 ust. 4 lub 5, albo”.</u></p> <p>(Zmiana w ww. art. 122 ust. 1 pkt 3 ma na celu wyjaśnienie wątpliwości interpretacyjnych dot. zakończenia standardowego postępowania upadłościowego w świetle ponoszonych kosztów i strat.)</p> <p><u>W art. 172 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„1. W sprawach nieuregulowanych w art. 166–171 do zaskarżenia czynności prawnych podmiotu w restrukturyzacji dokonanych przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji z pokrzywdzeniem wierzycieli stosuje się odpowiednio art. 527-534 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.”;</p> <p>(Zmiana w ww. art. 172 ust. 1 pkt 3 ma na celu wyjaśnienie wątpliwości interpretacyjnych dot. ponoszonych strat w świetle</p>
-------------------	---	---	---	---

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>d) zarząd i kadra kierownicza wyższego stopnia instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zapewniają wszelką pomoc niezbędną do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>e) osoby fizyczne i prawne ponoszą na mocy prawa państwa członkowskiego i zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego osobistą odpowiedzialność za upadłość instytucji;</p> <p>f) o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani w ten sam sposób;</p> <p>g) żaden z wierzycieli nie ponosi strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zostały zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w art. 73–75;</p> <p>h) depozyty gwarantowane są w pełni chronione; oraz</p> <p>i) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podjęte zgodnie z zabezpieczeniami określonymi w niniejszej dyrektywie.</p>			<p>motywu 51 poprzez zapewnienie właściwej ochrony prawnej.)</p>	
<p>Art. 34 ust. 4 i 5</p>	<p><i>Artykuł 34</i></p> <p>Ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją</p> <p>4. Jeżeli wobec instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), stosuje się instrument zbycia działalności, instrument instytucji pomostowej lub</p>	<p><i>T</i></p>	<p>Art. 123 i 124 ustawy o BFG</p>	<p><u>Art. 123 i 124 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>Art. 123. Jeżeli w wyniku zastosowania wobec podmiotu w restrukturyzacji instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa, instytucji pomostowej lub wydzielenia praw majątkowych następuje przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, o którym mowa w art. 23¹ Kodeksu pracy, przejmujący, instytucja pomostowa lub podmiot zarządzający aktywami nie odpowiadają</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>instrument wydzielenia aktywów, uznaje się, że ta instytucja lub ten podmiot są objęte postępowaniem upadłościowym lub innym podobnym postępowaniem do celów art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE (1).</p> <p>5. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie przeprowadzania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w razie potrzeby informują przedstawicieli pracowników oraz konsultują się z nimi.</p>		<p>za zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji wynikające ze stosunku pracy powstałe przed przejściem tego zakładu pracy lub jego części. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy powstałe przed przejściem zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę odpowiada dotychczasowy pracodawca. Przepisu art. 23¹ § 2 Kodeksu pracy nie stosuje się.</p> <p>Art. 124. 1. Dotychczasowy i nowy pracodawca przekazują informację, o której mowa w art. 231 § 3 Kodeksu pracy, niezwłocznie, jednak w terminie nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę, w sposób umożliwiający zapoznanie się pracowników z tą informacją. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne w przypadku gdy informacja została umieszczona w ogólnodostępnym miejscu świadczenia pracy pracowników lub została wysłana na służbową pocztę elektroniczną, lub została przekazana przez inny kanał komunikacji ogólnodostępny dla pracowników, lub w inny sposób uzgodniony uprzednio z pracownikiem.</p> <p>2. Dotychczasowy i nowy pracodawca przekazują informację, o której mowa w art. 261 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881 oraz z 2018 r. poz. 1608), niezwłocznie, jednak w terminie nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę, w sposób umożliwiający zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne w przypadku gdy informacja ta została wysłana na adres poczty elektronicznej przewodniczącego organizacji związkowej lub została przekazana przez inny dostępny dla organizacji związkowej kanał komunikacji. Niezależnie od poinformowania organizacji</p>	
--	---	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>związkowej, informacja przekazana zostanie pracownikom w sposób określony w ust. 1, przy czym przekazanie informacji pracownikom pozostanie bez wpływu na bieg terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.</p> <p>3. W przypadku wszczęcia przymusowej restrukturyzacji przepis art. 41¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji.”</p> <p>(Przepis art. 34 ust. 4 i 5 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 123 i 124 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 123 i 124 ma na celu doprecyzowanie przepisów dotyczących instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.)</p>	
Art. 34 ust. 6	<p><i>Artykuł 34</i></p> <p>Ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją</p> <p>6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie naruszając przepisów dotyczących reprezentacji pracowników w organach zarządzających spółek, jak również zasad ukształtowanych przez praktykę.</p>	T	Art. 125 ustawy o BFG	<p><u>Art. 125 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„Art. 125. Fundusz, stosując instrumenty przymusowej restrukturyzacji i wykonując uprawnienia, o których mowa w art. 113 ust. 1 :</p> <p>1) uwzględnia wynikające z odrębnych przepisów uprawnienia pracowników do udziału w organach zarządzających lub nadzorczych podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) w razie potrzeby informuje o podejmowanych działaniach pracowników podmiotu w restrukturyzacji i konsultuje się z nimi.”</p> <p>(Przepis art. 34 ust. 6 dyrektywy BRR, nie wymagał implementacji z uwagi na możliwość wykładni celowościowej art. 125 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 125 ma na celu doprecyzowanie ochrony praw pracowniczych.)</p>	
Art. 35	<i>Artykuł 35</i>	T	Art. 153	<u>W art. 153 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</u>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

ust. 1	<p>Zarząd nadzwyczajny</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły powołać zarząd nadzwyczajny, który zastąpi organ zarządzający danej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podają do wiadomości publicznej informację o powołaniu zarządu nadzwyczajnego. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.</p>		ust. 1a	<p>„1a. Administratorem może być osoba, która posiada odpowiednie kwalifikacje, umiejętności i wiedzę do wykonywania powierzonych jej funkcji, w szczególności czynności, o których mowa w art. 154 ust. 1.”.</p> <p>(Przepis art. 35 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 153 ust. 1-4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodanie w art. 153 ust. 1a ma na celu profesjonalizację osoby administratora – kwalifikacje, wiedza, umiejętności.)</p>	
Art. 37 ust. 1	<p><i>Artykuł 37</i></p> <p>Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i do podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), które spełniają warunki zastosowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>	T	Art. 110 ust. 4 ustawy o BFG, Art. 121 pkt 6 i 7 ustawy o BFG	<p><u>W art. 110 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„4. W przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji wobec:</p> <p>1) kasy – przepisów art. 10 i art. 11 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych nie stosuje się;</p> <p>2) banków spółdzielczych – przepisów art. 16 i art. 17 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1285) nie stosuje się.”</p> <p><u>W art. 121 dodaje się pkt 6 brzmieniu:</u></p> <p>„6) prowadzonej wobec podmiotów w restrukturyzacji będących bankami zrzeszającymi nie stosuje się:</p> <p>a) przepisów art. 2 pkt 2 i art. 16 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie dotyczącym odpowiednio tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze oraz obowiązku posiadania lub nabycia przez zrzeszone banki spółdzielcze co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego,</p> <p>b) przepisów art. 21 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.”;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				(Przepis art. 37 ust. 1 dyrektywy został już wdrożony w ramach art. 110 ust. 1 i 2, art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 110 ust. 4 ma charakter doprecyzowujący, zmiana w art. 121 ust. 6 i 7 umożliwia stosowanie instrumenty wobec banku zrzeszającego.)	
Art. 37 ust. 2	<p>Artykuł 37</p> <p>Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia stosować jeden z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do danej instytucji lub do podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), a takie działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałoby poniesienie strat przez wierzycieli lub konwersję ich roszczeń, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 59 bezpośrednio przed zastosowaniem danego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jednocześnie z jego zastosowaniem.</p>	T	<p>Art. 110 ust. 6 ustawy o BFG, Art. 203 ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 110 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„6. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych przed lub równocześnie z zastosowaniem takich instrumentów przymusowej restrukturyzacji, jeżeli w wyniku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji wierzyciele ponieśliby straty lub ich zobowiązania podlegałyby konwersji.”</p> <p><u>Art. 203 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„Art. 203. Przed lub równocześnie z dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 72.”</p> <p>(Przepis art. 37 ust. 2 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 110 ust. 6 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 101 ust. 12 ma na celu rozdzielenie procesu zamknięcia ksiąg rachunkowych i sporządzenia sprawozdania finansowego. Zmiana w art. 203 wprowadza zmiany analogiczne do art. 110 ust. 6.)</p>	
Art. 37 ust. 6	Artykuł 37	T	Art. 230 ust. 1 i 6	<u>Art. 230 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</u>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>6. W przypadku zastosowania wyłącznie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 3 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, oraz jeśli są one zastosowane do przeniesienia jedynie części aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z których przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest likwidowana w ramach standardowego postępowania upadłościowego. Taką likwidację należy przeprowadzić w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem ewentualnej potrzeby świadczenia przez tę instytucję lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), usług lub zapewniania wsparcia zgodnie z art. 65, w celu umożliwienia nabywcy kontynuowania działalności lub świadczenia usług nabytych w wyniku tego przeniesienia, oraz wszelkich innych powodów wskazujących na to, że dalsze istnienie pozostałej części instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), jest konieczne do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub zgodności z zasadami, o których mowa w art. 34.</p>		<p>ustawy o BFG</p>	<p>„1. W przypadku gdy w wyniku zastosowania instrumentów przejścia przedsiębiorstwa lub instytucji pomostowej nie doszło do zbycia podmiotu w restrukturyzacji albo zastosowanie tych instrumentów nie było możliwe, podmiot ten podlega likwidacji w drodze postępowania upadłościowego albo likwidacyjnego.”</p> <p>W art. 230 w ust. 6 po wyrazach „do świadczenia usług w zakresie” dodaje się wyrazy „i w okresie”.</p> <p>(Przepis art. 37 ust. 6 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 230 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 230 ust. 1 ma na celu ograniczeniu ulega wprowadzone rozszerzenie obowiązku likwidacji w drodze postępowania upadłościowego, zmiana w art. 230 ust. 6 ma na celu dookreślenie ram czasowych świadczenia usług.)</p>	
<p>Art. 37 ust. 7</p>	<p><i>Artykuł 37</i></p> <p>Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jakikolwiek mechanizm finansowania działający zgodnie z art. 101 może odzyskać wszelkie uzasadnione</p>	<p>T</p>	<p>Art. 235 pkt 2 i 10 ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 235 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„2) koszty przeprowadzenia oszacowania, o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3, oraz oszacowania, o którym mowa w art. 241;”</p> <p><u>W art. 235 pkt 10 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„10) wydatki związane z likwidacją podmiotu, o której mowa w art. 230 ust. 4 i 5.”;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>koszty właściwie poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w związku z wykonaniem uprawnień w tym zakresie lub rządowych instrumentów stabilizacji finansowej na jeden lub kilka z poniższych sposobów:</p> <p>a) poprzez potrącenie z ewentualnego wynagrodzenia zapłaconego przez odbiorcę na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub, w zależności od przypadku, na rzecz właścicieli akcji lub innych instrumentów właścicielskich;</p> <p>b) od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją – jako wierzyciel uprzywilejowany; lub</p> <p>c) z wszelkich wpływów uzyskanych w wyniku zakończenia działalności instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami – jako wierzyciel uprzywilejowany.</p>			<p>(Przepis art. 37 ust. 7 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 235 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 235 ma na celu ujednoczenie terminologii ustawowej oraz doprecyzowanie kwestię kosztów poniesionych podczas likwidacji podmiotu rezydualnego.)</p>	
Art. 38 ust. 7	<p><i>Artykuł 38</i></p> <p>Instrument zbycia działalności</p> <p>7. Nabywca posiada odpowiednie zezwolenie na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa, które nabywa, w przypadku przeniesienia dokonanego zgodnie z ust. 1. Właściwe organy zapewniają terminowe rozpatrzenie wniosku o udzielenie zezwolenia, w związku z przeniesieniem.</p>	T	Art. 174 ust. 3 ustawy o BFG	<p><u>W art. 174 ust. 3 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„3. Jeżeli do uzyskania uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, konieczne jest uzyskanie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wnioski o udzielenie zezwolenia w terminie 3 dni.”</p> <p>(Przepis art. 38 ust. 7 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 174 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 174 ust. 3 ma na celu uszczegółowienie w zakresie procedury terminowego rozpatrzenia zezwolenia.)</p>	
Art. 40 ust. 2	<p><i>Artykuł 40</i></p> <p>Instrument instytucji pomostowej</p>	T	Art. 188 ust. 1 pkt 2 ustawy o	<p><u>W art. 188 w ust. 1 w pkt 2 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„2) przedsiębiorstwa”.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>2. Instytucja pomostowa jest osobą prawną która spełnia wszystkie poniższe wymogi:</p> <p>a) jest w całości lub w części własnością co najmniej jednego organu publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub znajduje się pod kontrolą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) została utworzona w celu otrzymania i posiadania niektórych lub wszystkich akcji lub innych instrumentów właścicielskich wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań co najmniej jednej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, z myślą o zachowaniu jej funkcji krytycznych i sprzedaży instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d).</p> <p>Zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w celu, o którym mowa w art. 43 ust. 2 lit. b) nie ma wpływu na możliwość kontrolowania instytucji pomostowej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>		BFG	<p>(Przepis art. 40 ust. 2 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 2 pkt 26 i art. 181 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 188 ust. 1 pkt 2 ma na celu ujednoczenie treści strukturalnej instytucji pomostowej.)</p>	
Art. 40 ust. 3	<p><i>Artykuł 40</i></p> <p>Instrument instytucji pomostowej</p> <p>3. Stosując instrument instytucji pomostowej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia, by łączna wartość zobowiązań przeniesionych do instytucji pomostowej nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przeniesionych z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub</p>	T	Art. 188 ust. 5 ustawy o BFG	<p><u>Art. 188 ust. 5 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„5. Jeżeli wartość przenoszonych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przekracza wartość przenoszonych praw majątkowych albo przy przeniesieniu praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wartość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na dzień poprzedzający dzień przeniesienia tych praw przekracza wartość praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji na ten dzień,</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	pochodzących z innych źródeł.			<p>Fundusz może przekazać instytucji pomostowej, a w przypadku przejęcia praw udziałowych podmiotowi w restrukturyzacji, środki z funduszu gwarancyjnego banków lub funduszu gwarancyjnego kas, do wysokości zobowiązań z tytułu tych środków pomniejszone o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym, w przypadku gdyby na dzień decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.”</p> <p>(Przepis art. 40 ust. 3 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 188 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 188 ust. 5 ma na celu doprecyzowanie wykorzystania wsparcia instytucji pomostowej w przypadku przejęcia praw udziałowych.)</p>	
Art. 40 ust. 6	<p>Artykuł 40</p> <p>Instrument instytucji pomostowej</p> <p>6. Po zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może:</p> <p>a) przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z instytucji pomostowej z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, bądź akcje lub inne instrumenty właścicielskie z powrotem do ich pierwotnych właścicieli, a instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pierwotni właściciele mają obowiązek przyjęcia z powrotem wszelkich takich aktywów, praw lub zobowiązań, bądź akcji lub innych instrumentów właścicielskich, pod</p>	T	<p>Art. 194a ustawy o BFG</p> <p>Art. 194b ustawy o BFG</p>	<p><u>Dodaje się art. 194a w brzmieniu:</u></p> <p>„Art. 194a 1. W przypadku zbycia praw udziałowych w instytucji pomostowej, do której w przymusowej restrukturyzacji przeniesiono przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji, przy pomocy którego wykonuje się czynności banku zrzeszającego na rzecz banków spółdzielczych, przepisu art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych dotyczącego tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze nie stosuje się.</p> <p>2. Przez okres 5 lat od dnia zbycia praw udziałowych, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 16 ust. 1 zdanie drugie i trzecie oraz art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.</p> <p>3. W przypadku zbycia przez instytucję pomostową praw udziałowych w banku zrzeszającym w restrukturyzacji, przez okres 5 lat od daty zbycia tych praw udziałowych, przepisów art. 16 ust.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 7; b) przenieść akcje lub inne instrumenty właścicielskie, bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z instytucji pomostowej na rzecz strony trzeciej.			1 zdanie drugie i trzecie oraz art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.” <u>Dodaje się art. 194b w następującym brzmieniu:</u> „Art. 194b. W przypadku, o którym mowa w art. 194a ust. 1 i 3, podmiot który nabył prawa udziałowe, zapewnia wykonywanie czynności banku zrzeszającego, przez okres nie krótszy niż 5 lat od daty nabycia tych praw.” (Przepis art. 40 ust. 6 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 188 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodanie art. 194a doprecyzowanie reżimu prawnego dla „wyjścia” z przymusowej restrukturyzacji banku zrzeszającego w postaci sprzedaży akcji instytucji pomostowej.)	
Art. 40 ust. 7 pkt b	<i>Artykuł 40</i> Instrument instytucji pomostowej 7. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenieść akcje lub inne instrumenty właścicielskie, bądź aktywa, prawa lub zobowiązania z powrotem z instytucji pomostowej w jednej z poniższych sytuacji: a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia; b) określone akcje lub inne instrumenty właścicielskie, aktywa, prawa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań	T	Art. 188 ust. 2 ustawy o BFG	<u>W art. 188 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</u> „2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przeniesienia przedsiębiorstwa lub wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z instytucji pomostowej, które były przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, jeżeli wystąpi jedna z następujących okoliczności: 1) taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu albo; 2) nie należą one do kategorii praw udziałowych, praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu lub nie spełniają warunków przeniesienia określonych w tej decyzji.”	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia akcji lub innych instrumentów właścicielskich, aktywów, praw lub zobowiązań określonych w tym instrumencie. Takie przeniesienie zwrotne może nastąpić w dowolnym terminie przewidzianym w tym celu w tym instrumencie i spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w tym instrumencie w tym celu.			
Art. 41 ust. 1	<p><i>Artykuł 41</i></p> <p>Działalność instytucji pomostowej</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy prowadzeniu działalności instytucji pomostowej przestrzegane były następujące wymogi:</p> <p>a) treść dokumentów założycielskich instytucji pomostowej zatwierdza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) w zależności od struktury własnościowej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje lub zatwierdza organ zarządzający instytucji pomostowej;</p> <p>c) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza wynagrodzenie członków organu zarządzającego oraz określa ich odpowiednie zakresy obowiązków;</p> <p>d) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza strategię i profil ryzyka instytucji pomostowej;</p> <p>e) instytucja pomostowa posiada zezwolenie zgodnie z, odpowiednio, dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE oraz zgodnie z obowiązującym prawem krajowym posiada niezbędne zezwolenie na prowadzenie</p>	T	<p>Art. 181 ust. 1 ustawy o BFG</p> <p>Art. 184 ust. 2 ustawy o BFG,</p> <p>Art. 185 ust. 1a i 4 ustawy o BFG</p> <p>Art. 188 ust. 7, 8, 9 ustawy o BFG</p> <p>Art. 189 ustawy o BFG</p>	<p><u>Art. 181 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„1. Fundusz może utworzyć instytucję pomostową, w formie spółki kapitałowej.”,</p> <p>(Przepis art. 41 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 187 ust. 1, art. 185, art. 186 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 181 ust 1 ma na celu doprecyzowanie brzmienia przepisu poprzez uwypuklenie celu do jakiego została powołana instytucja pomostowa.)</p> <p><u>W art. 184 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„ 2. Jeżeli instytucja pomostowa posiada jedynie akcje lub udziały w podmiocie w restrukturyzacji, podmiot ten jest zobowiązany do utrzymywania sumy funduszy własnych, o której mowa w ust. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może zezwolić podmiotowi w restrukturyzacji, na jego wniosek, na niespełnianie tych wymogów. Przepisy art. 185 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>(Przepis art. 41 ust. 1 pkt f dyrektywy BRR w zw. z art. 92 rozporządzenia CRR został już wdrożony w ramach art. 184 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>działalności lub świadczenie usług, które nabywa w wyniku przeniesienia dokonanego zgodnie z art. 63 niniejszej dyrektywy;</p> <p>f) instytucja pomostowa spełnia mające zastosowanie wymogi rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz dyrektyw 2013/36/UE i dyrektywy 2014/65/UE oraz podlega nadzorowi zgodnie z przepisami tych dyrektyw;</p> <p>g) działalność instytucji pomostowej jest zgodna z unijnymi ramami pomocy państwa, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stosownie określić ograniczenia jej działalności.</p> <p>Niezależnie od przepisów, o których mowa w lit. e) i f) akapitu pierwszego, oraz gdy konieczne jest to dla osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, instytucję pomostową można utworzyć i udzielić jej zezwolenia na działalność bez konieczności spełnienia dyrektyw 2013/36/UE lub 2014/65/UE przez krótki okres na początku jej działalności. W tym celu organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkłada właściwemu organowi stosowny wniosek. Jeżeli właściwy organ postanowi udzielić takiego zezwolenia, wskazuje okres, na który instytucja pomostowa otrzymuje odstępstwo od spełnienia wymogów tych dyrektyw.</p>			<p>Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 184 ust. 2 wprowadzeniu możliwości zezwolenia przez Komisję Nadzoru Finansowego na niespełnianie przez podmiot w restrukturyzacji niektórych wymogów regulacyjnych.)</p> <p><u>W art. 185 ust. 1a i 4:</u></p> <p>„1a. W przypadku udzielenia zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej pomimo niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1, do rozpoczęcia działalności przez instytucję pomostową będącą bankiem przepisów art. 36 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.</p> <p>„4. Komisja Nadzoru Finansowego rozpatruje wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 3 dni.”</p> <p>(Przepis art. 41 ust. 1 pkt e dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 185 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodanie w art. 185 ust. 1a ma na celu doprecyzowanie stanu prawnego w zakresie obowiązku występowania o zezwolenie na rozpoczęcie działalności bankowej. Zmiana w art. 185 ust. 4 ma na celu doprecyzowanie ram czasowych udzielenia zezwolenia na utworzenie instytucji pomostowej)</p> <p><u>W art. 188 dodaje się ust. 7-9 w brzmieniu:</u></p> <p>„7. Instytucja pomostowa, w przypadku rozpoczęcia działalności, może powierzyć bankowi, przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu wykonywanie czynności, o których mowa w art. 5 i</p>	
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>art. 6 ustawy - Prawo bankowe. Przepis art. 149 stosuje się odpowiednio</p> <p>8. W przypadku przejęcia akcji banku zrzeszającego przez instytucję pomostową art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych nie stosuje się.</p> <p>9. Instytucja pomostowa może obejmować prawa udziałowe podmiotu w restrukturyzacji.”</p> <p><u>Art. 189 otrzymuje brzmienie:</u> „Art. 189. Fundusz może przenieść do instytucji pomostowej prawa udziałowe w jednym lub w kilku podmiotach w restrukturyzacji, lub przedsiębiorstwo albo wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania z więcej niż jednego podmiotu w restrukturyzacji. W takim przypadku instytucja pomostowa jest obowiązana zarządzać majątkiem przeniesionym z każdego podmiotu w restrukturyzacji oddzielnie albo prowadzić ewidencję działalności w sposób umożliwiający wydzielenie ich majątku i zobowiązań oraz wyników zarządzania nimi.”</p> <p>(Przepis art. 41 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 187 ust. 1, art. 185, art. 186 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodanie w art. 188 ust. 7, 8, 9 ma na celu umożliwić posiadanie niezbędnych zezwoleń w zakresie powierzenia innemu przedsiębiorcy wykonywania czynności banku lub firmy inwestycyjnej w restrukturyzacji.)</p>	
Art. 41 ust. 2	<p>Artykuł 41</p> <p>Działalność instytucji pomostowej</p> <p>2. Z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń nałożonych</p>	T	Art. 181 ust. 6 i 6a ustawy o BFG	<p>W art. 181 ust. 6 i 6a:</p> <p>„6. Do utworzenia i działalności instytucji pomostowej przepisów art. 36 ust. 2 i 4, art. 38, art. 141m-art. 142, art. 142a, art. 144–147, art. 153–157f oraz art. 158 ust. 4, 5 i 7 ustawy – Prawo bankowe</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>zgodnie z unijnymi lub krajowymi przepisami dotyczącymi konkurencji, zarząd instytucji pomostowej kieruje instytucją pomostową, mając na celu zachowanie jej funkcji krytycznych i sprzedaż instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), ich aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz co najmniej jednego nabywcy z sektora prywatnego, na odpowiednich warunkach i w terminie określonym w ust. 4 niniejszego artykułu lub, w stosownych przypadkach, ust. 6 niniejszego artykułu.</p>			<p>oraz przepisów art. 84 ust. 1a, art. 89 ust. 1 pkt 1, art. 110zc–110zdd oraz art. 167 ust. 1 pkt 4 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie stosuje się. Z wnioskiem o wydanie zezwolenia przez Komisję Nadzoru Finansowego na rozpoczęcie działalności przez instytucję pomostową występuje Fundusz.”</p> <p>„6a. Instytucja pomostowa będąca bankiem, do której na podstawie decyzji Funduszu przeniesiono przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji będącego bankiem zrzeszającym staje się bankiem zrzeszającym dla banków spółdzielczych zrzeszonych w podmiocie w restrukturyzacji. Przepis art. 2 pkt 2 oraz art. 16 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych dotyczących odpowiednio tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze oraz obowiązku posiadania lub nabycia przez banki spółdzielcze co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego nie stosuje się.”</p> <p>(Przepis art. 41 ust. 2 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 181 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiany w art. 181 ust. 6 przepisach mają charakter doprecyzowujący w zakresie jaki organ należy utożsamiać z zarządem. Dodanie art. 181 ust. 6a umożliwia kierowanie przez zarząd bankiem zrzeszającym, zapewniając jej funkcje krytyczne.)</p>	
Art. 42 ust. 10	<p><i>Artykuł 42</i></p> <p>Instrument wydzielenia aktywów</p> <p>10. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z podmiotu zarządzającego aktywami z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i</p>	T	Art. 225 ust. 3 ustawy o BFG	<p><u>Art. 225 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia wybranych praw majątkowych lub zobowiązań, które były przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w art. 223, odpowiednio do podmiotu w restrukturyzacji lub instytucji pomostowej, jeżeli wystąpi jedna z następujących okoliczności</p> <p>1) taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu albo</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>uporządkowaną likwidacją, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:</p> <p>a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych praw, aktywów lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia;</p> <p>b) określone prawa, aktywa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii praw, aktywów lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, lub nie spełniają warunków przeniesienia praw, aktywów lub zobowiązań określonych w tym instrumencie.</p> <p>W obu przypadkach, o których mowa w lit. a) i b), przeniesienie takie może nastąpić w dowolnym terminie przewidzianym w tym celu w odnośnym instrumencie i spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w nim w tym celu.</p>			<p>2) nie należą one do kategorii praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu lub nie spełniają warunków przeniesienia określonych w tej decyzji.</p> <p>3. Szczegółowe warunki i tryb przeniesienia oraz zwrotnego przeniesienia określa decyzja Funduszu.”</p> <p>Zmiana w art. 225 ust. 2 i 3 ma na celu pełną implementację art. 42 ust. 10 dyrektywy BRR oraz zapewnienie spójności przepisów ustawy art. 188 ust. 2 i 3 ustawy.</p>	
Art. 43 ust. 2 pkt b (ii)	<p><i>Artykuł 43</i></p> <p>Instrument umorzenia lub konwersji długu</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu dla realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 31, zgodnie z zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją określonymi w art. 34 w każdym z następujących celów:</p> <p>b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej należności lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone:</p> <p>(i) do instytucji pomostowej, w celu zapewnienia kapitału</p>	T	Art. 201 ust. 1 pkt 4 ustawy o BFG	<p><u>W art. 201 ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>4) umorzenia lub konwersji zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.”;</p> <p>(Przepis art. 43 ust. 2 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiany w art. 201 ust. 1 pkt 4 ma na celu zapewnienie spójności z dyrektywą przez wprowadzenie możliwości dokonywania konwersji zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.)</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	dla tej instytucji pomostowej; lub (ii) w ramach instrumentu zbycia działalności lub instrumentu wydzielenia aktywów.			
Art. 43 ust. 4	<p><i>Artykuł 43</i></p> <p>Instrument umorzenia lub konwersji długu</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają, aby organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu do wszystkich instytucji lub podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), z poszanowaniem formy prawnej każdego z nich oraz faktu, że mogą one zmieniać formę prawną.</p>	T	Art. 201 ust. 1 pkt 5 ustawy o BFG	<p>W art. 201 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Dokonanie przez Fundusz umorzenia lub konwersji zobowiązań, o których mowa w ust. 1, może prowadzić do zmiany formy prawnej podmiotu w restrukturyzacji.”.</p> <p>(Przepis art. 43 ust. 4 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiany w art. 201 ust. 1 pkt 5 wynika z niepełną implementacją w związku z niewłaściwym tłumaczeniem ww. przepisu dyrektywy na język polski.)</p>
Art. 44 ust. 2 lit. g (i)	<p><i>Artykuł 44</i></p> <p>Zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu</p> <p>2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań niezależnie od faktu czy podlegają ustawodawstwu państwa członkowskiego czy też kraju trzeciego:</p> <p>g) zobowiązań w stosunku do:</p> <p>(i) pracowników, związanych z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy;</p>	T	Art. 206 ust. 1 pkt 7 ustawy o BFG	<p>W art. 206 ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7) wobec pracowników, w szczególności wynikających z należnego wynagrodzenia i świadczeń emerytalnych, z wyjątkiem zobowiązań wynikających ze zmiennych składników wynagrodzenia:</p> <p>a) nieregulowanych przez układ zbiorowy pracy lub</p> <p>b) pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, o których mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy – Prawo bankowe i w art. 110v ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.”</p> <p>(Przepis art. 44 ust. 2 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 206 ust. 1 pkt 7 ma doprecyzować możliwość stosowania instrumentu</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	Litera g) ppkt (i) niniejszego akapitu nie ma zastosowania do zmiennych składników wynagrodzenia osób podejmujących istotne ryzyko, o których mowa w art. 92 ust. 2 dyrektywy 2013/36/UE.			umorzenia lub konwersji w odniesieniu do zmiennych składników wynagrodzenia.)	
Art. 44 ust. 3 lit. c	<p><i>Artykuł 44</i></p> <p>Zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu</p> <p>3. W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy stosowany jest instrument umorzenia lub konwersji długu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć lub częściowo wyłączyć określone zobowiązania z zakresu uprawnień do umorzenia lub konwersji, gdy:</p> <p>c) takie wyłączenie jest absolutnie niezbędne i jest proporcjonalne do tego, by uniknąć spowodowania szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania, zwłaszcza jeśli chodzi o kwalifikujące się depozyty osób fizycznych oraz mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, co poważnie zakłóciłoby funkcjonowanie rynków finansowych, w tym infrastrukturę rynków finansowych, w sposób mogący spowodować poważne zakłócenie gospodarki państwa członkowskiego lub Unii; lub</p>	T	Art. 206 ust. 3 pkt 3	<p><u>W art. 206 ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„3) wyłączenie jest niezbędne i proporcjonalne w celu uniknięcia szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania, zwłaszcza poprzez przenoszenie strat z jednej instytucji na drugą ze względu na istniejące powiązania, w szczególności zagrażającego wypłacie środków objętych ochroną gwarancyjną należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, które mogłoby istotnie zagrozić funkcjonowaniu rynku finansowego, w tym jego infrastruktury w sposób, który może poważnie zakłócić funkcjonowanie gospodarki;”;</p> <p>(Przepis art. 44 ust. 3 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 206 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 206 ust. 3 pkt 3 ma na celu doprecyzować niespójność terminologiczną dot. terminu „depozyt”).</p>	
Art. 44 ust. 8 lit. c	<p><i>Artykuł 44</i></p> <p>Zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu</p> <p>8. W drodze odstępstwa od ust. 5 lit. a) mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może również przekazać wkład zgodnie z ust. 4, pod warunkiem że:</p> <p>c) dana instytucja ma aktywa poniżej 900 mld EUR na</p>	T	Art. 275 pkt 3 ustawy o BFG	<p><u>W art. 275 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„3) wielkość sumy bilansowej podmiotu w restrukturyzacji na poziomie skonsolidowanym ustalona na podstawie ostatniego zatwierdzonego sprawozdania finansowego nie przekracza równowartości w złotych kwoty 900 000 000 000 euro według średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na dzień sporządzenia tego sprawozdania.”</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	zasadzie skonsolidowanej.			(Przepis art. 44 ust. 8 lit. c dyrektywy został już wdrożony w ramach ww. art. 275 pkt 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w tym przepisie ma jedynie charakter doprecyzowujący.)	
Art. 45 ust. 1	<p><i>Artykuł 45</i></p> <p>Stosowanie minimalnego wymogu</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby instytucje przez cały czas spełniały minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych. Wymóg ten jest obliczany jako kwota funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, wyrażona jako odsetek łącznych zobowiązań i funduszy własnych instytucji.</p> <p>Do celów akapitu pierwszego do łącznej kwoty zobowiązań włącza się zobowiązania wynikające z instrumentu pochodnego przy założeniu, że w pełni uznaje się prawo kontrahenta do rekompensaty.</p>	T	Art. 97 ust. 2a ustawy o BFG	<p>W art. 97 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W zakresie wydawania przez Komisję Nadzoru Finansowego opinii, o której mowa w ust. 2, przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>(Przepis art. 45 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 97 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Proponowany ustęp polega jedynie na określeniu terminu dla organu nadzoru na przekazanie opinii.)</p>	
Art. 45 ust. 9	<p><i>Artykuł 45</i></p> <p>Stosowanie minimalnego wymogu</p> <p>9. Grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialne za jednostki zależne na zasadzie indywidualnej dokładają wszelkich starań, by osiągnąć wspólną decyzję w sprawie poziomu minimalnego wymogu stosowanego na poziomie skonsolidowanym.</p> <p>Wspólna decyzja jest opatrywana pełnym uzasadnieniem i przekazywana unijnej jednostce dominującej przez</p>		Art. 98 ust. 2 ustawy o BFG	<p>W art. 98 ust. 2 dodaje się drugie zdanie w brzmieniu: „Przepisy art. 97 ust. 12 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>(Przepis art. 45 ust. 9 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 98 ust. 2-6 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana art. 98 ust. 2 związana jest ze zmianą art. 97 ust. 12 – wprowadzeniem wymogu, zamiast „zezwolenia”, będzie zobowiązywać Fundusz do stosowania ww. przepisu w odniesieniu do wyznaczania MREL w formie wspólnej decyzji.)</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>W przypadku niepodjęcia takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy decyzja o minimalnym wymogu na poziomie skonsolidowanym jest podejmowana przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji po należyтым uwzględnieniu oceny jednostek zależnych przeprowadzonej przez stosowne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta. Jeżeli EUNB nie podejmie decyzji w terminie jednego miesiąca, zastosowanie ma decyzja grupowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>Wspólna decyzja i decyzja podjęta przez grupowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przypadku braku wspólnej decyzji są wiążące dla organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w danym</p>				
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>państwie członkowskim.</p> <p>Wspólna decyzja i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji są regularnie poddawane przeglądowi i w stosownym przypadku aktualizowane.</p>			
<p>Art. 45 ust. 13 i 14 zdanie pierwsze</p>	<p><i>Artykuł 45</i></p> <p>Stosowanie minimalnego wymogu</p> <p>13. Decyzje podjęte zgodnie z niniejszym artykułem mogą przewidywać, że minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych jest częściowo spełniany na zasadzie skonsolidowanej lub indywidualnej za pośrednictwem umownych instrumentów umorzenia lub konwersji długu.</p> <p>14. Aby dany instrument mógł być uznany za umowny instrument umorzenia lub konwersji długu na mocy ust. 13, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi być przekonany, że instrument ten:</p>	T	<p>Art. 97 ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia ustawy o BFG</p>	<p>W art. 97 w ust. 12 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Fundusz może wymagać, od podmiotu objętego obowiązkiem utrzymywania minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, aby część obowiązku była spełniona przez zobowiązania wynikające z umów, których warunki przewidują redukcję kwoty zobowiązania lub konwersję zobowiązania na prawa udziałowe lub inne pozycje funduszy własnych na wypadek wystąpienia negatywnych zmian sytuacji finansowej, wypłacalności, pozycji kapitałowej lub poziomu funduszy własnych oraz zapewniają, że w przypadku gdy:”;</p> <p>(Przepis art. 45 ust. 13 i 14 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 97 ust. 12 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Proponowany ustęp polega jedynie na doprecyzowaniu, że zgodnie z dyrektywą BRR, BFG będzie mógł nałożyć obowiązek utrzymywania części wymogu MREL w instrumentach podporządkowanych.)</p>
<p>Art. 45 ust. 15</p>	<p><i>Artykuł 45</i></p> <p>Stosowanie minimalnego wymogu</p> <p>15. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, wymagają, by instytucje spełniały minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych i zobowiązań</p>	T	<p>Art. 97 ust. 13 ustawy o BFG</p>	<p>W art. 97 ust. 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„13. Fundusz dokonuje oceny minimalnego poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji w ramach akceptacji i przeglądu planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji, i w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje wysokość minimalnego</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>kwalikowalnych określony w ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, wymóg określony w ust. 13, i sprawdzają, czy spełniają one te wymogi, a także podejmują wszelkie decyzje na podstawie niniejszego artykułu w trakcie opracowywania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p>			<p>poziomu funduszy własnych i zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji. Przepis art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>(Przepis art. 45 ust. 15 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach ww. art. 97 ust. 13 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Proponowany zmiana ma jedynie na celu określenie terminu dla organu nadzoru na wydanie opinii.)</p>	
<p>Art. 48 ust. 2</p>	<p><i>Artykuł 48</i> Kolejność umorzenia i konwersji</p> <p>2. Wykonując uprawnienia do umorzenia lub konwersji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przypisują straty reprezentowane przez sumę kwot, o których mowa w art. 47 ust. 3 lit. b) i c), po równo poszczególnym akcjom lub innym instrumentom właścicielskim i zobowiązaniom kwalifikowalnym o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń, poprzez obniżenie kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty w odniesieniu do tych akcji lub innych instrumentów właścicielskich i zobowiązań kwalifikowalnych w tym samym stopniu, proporcjonalnie do ich wartości z wyjątkiem przypadku gdy odmienny podział strat pomiędzy zobowiązaniami o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń jest dopuszczalny w okolicznościach opisanych w art. 44 ust. 3.</p> <p>Niniejszy ustęp nie uniemożliwia bardziej korzystnego traktowania zobowiązań, które zostały wyłączone z zastosowania umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 44</p>	<p><i>T</i></p>	<p>Art. 209 ust. 5, art. 210 ust. 1, art. 210 ust. 1a, 2a, 2b</p>	<p>W art. 209 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań zgodnie z kolejnością określoną w ust. 3, z uwzględnieniem wyłączeń, o których mowa w art. 206 ust. 3.”;</p> <p>Art. 210 ust. 1, 1a, 2a, 2b otrzymuje brzmienie: „Art. 210. 1. Jeżeli do osiągnięcia koniecznej kwoty umorzenia lub konwersji nie jest konieczne całkowite umorzenie lub konwersja zobowiązań danej kategorii, o której mowa w art. 209 ust. 3, zobowiązania w tej kategorii podlegają umorzeniu lub konwersji proporcjonalnie do wartości zobowiązania o ile Fundusz nie dokonał wyłączenia o którym mowa w art. 206 ust. 3.”; „1a. Jeżeli Fundusz dokonał wyłączenia, o którym mowa w art. 206 ust. 3, może dokonać umorzenia pozostałych zobowiązań w danej kategorii w stopniu wyższym niż proporcjonalny lub dokonać konwersji w stopniu wyższym niż proporcjonalny, w tym przez zastosowanie zróżnicowanych stóp konwersji, o ile nie zostanie spełniony warunek, o którym mowa w art. 242 ust. 1.”; „2a. Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji, jeżeli określona w oszacowaniu wartość instrumentów własnościowych wydawanych w wyniku konwersji, o której mowa</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	ust. 2 i 3, niż zobowiązań kwalifikowalnych, które mają tę samą pozycję w hierarchii roszczeń w zwykłym postępowaniu upadłościowym.			<p>w art. 138 ust. 8 różni się od kwoty, o jaką, zgodnie z art. 202, powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji.</p> <p>2b. W przypadku zróżnicowania stóp konwersji stopa konwersji może wynieść zero.”.</p> <p>(Przepis art. 210 ust. 2 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 214 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zaproponowane zmiany w art. 209 ust. 5, art. 210 ust. 1, 1a, 2a, 2b mają na celu doprecyzowanie obecnych przepisów w zakresie <u>kolejności przeprowadzania instrumentu umorzenia lub konwersji zobowiązań w sytuacji gdy część zobowiązań została wyłączona z zakresu stosowania tego instrumentu.</u>)</p>	
Art. 52 ust. 4	<p><i>Artykuł 52</i></p> <p>Plan reorganizacji działalności</p> <p>4. W planie reorganizacji działalności określone zostają środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub części ich działalności w rozsądnym terminie. Środki te są oparte na realistycznych założeniach dotyczących warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których instytucja lub podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), będzie prowadzić działalność.</p> <p>W planie reorganizacji działalności uwzględnia się między innymi obecny stan rynków finansowych oraz ich perspektywy, zakładając zarówno scenariusz optymistyczny, jak i pesymistyczny, w tym połączenie trudnych warunków, co pozwala na identyfikację najsłabszych punktów danej instytucji. Założenia</p>	T	<p>Art. 214 ust. 3 i 5 ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 214 w ust. 3:</u></p> <p>- pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) założenia przyjęte do przygotowania programu dotyczące warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których podmiot będzie prowadzić działalność i ich uzasadnienie;”, - w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) obecny i przewidywany stan rynków finansowych w scenariuszu optymistycznym i pesymistycznym, z uwzględnieniem skrajnych warunków pozwalających określić obszary największej wrażliwości podmiotu w restrukturyzacji na zmianę warunków zewnętrznych”.</p> <p><u>W art. 214 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</u> „5. Założenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2 porównuje się z założeniami przyjmowanymi przez inne podmioty sektora lub przeciętnymi prognozami dla sektora.”;</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	porównuje się z odpowiednimi wartościami odniesienia dla całego sektora.			(Przepis art. 52 ust. 4 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 214 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 214 ust. 3 i 5 ma na celu dookreślenie założeń programu restrukturyzacji.)	
Art. 53 ust. 4	<p><i>Artykuł 53</i></p> <p>Skutki umorzenia lub konwersji długu</p> <p>4. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża częściowo, ale nie w całości, wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania:</p> <p>a) zobowiązanie jest traktowane jako spłacone w stopniu odpowiadającym obniżonej kwocie;</p> <p>b) odpowiedni instrument lub uzgodnienie, na mocy którego powstało pierwotne zobowiązanie, w dalszym ciągu obowiązuje w stosunku do pozostałej kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany kwoty należnych odsetek służącej uwzględnieniu obniżenia kwoty głównej oraz każdej ewentualnej zmiany warunków, jakiej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać, wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 lit. j).</p>	T	Art. 208 ust. 2 ustawy o BFG	<p><u>W art. 208 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„2. Jeżeli umorzeniu lub konwersji podlega zobowiązanie lub prawo udziałowe w części, warunki umowne dla części nieobjętej umorzeniem lub konwersją nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek.</p> <p>(Przepis art. 53 ust. 4 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 208 ust. 2 i art. 221 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Proponowany zmiana w art. 208 ust. 2 ma charakter legislacyjny – podstawa naliczania odsetek.)</p>	
Art. 55 ust. 1 wprowa dzenie	<p><i>Artykuł 55</i></p> <p>Umowne uznanie umorzenia lub konwersji długu</p> <p>1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje i</p>	T	Art. 222 ust. 1 ustawy o BFG	<p><u>W art. 222 wprowadzenie do wyliczenia w ust. 1 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„W przypadku emisji instrumentu finansowego lub zaciągnięcia zobowiązania, dla których prawem właściwym jest prawo państwa</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	podmioty, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d), do włączenia postanowienia umownego, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy ustanawiającej zobowiązanie uznają, że zobowiązanie może podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji, oraz zgadzają się być związane każdym obniżeniem kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersją lub każdym umorzeniem, których dokonuje się w wyniku wykonania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że takie zobowiązanie:			trzeciego, podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, które nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 206 ust. 1 i nie należą do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości banku albo z funduszy masy upadłości kasy jest zobowiązany.”;	
Art.59 ust. 1	<i>Artykuł 59</i> Wymóg umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych 1. Uprawnienie do umorzenia lub konwersji odnośnych instrumentów kapitałowych można wykonać: a) niezależnie od działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; lub b) łącznie z działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy spełnione są również warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 32 i 33.	T	Art. 203 ustawy o BFG	<u>Art. 203 otrzymuje brzmienie:</u> „Art. 203. Przed dokonaniem umorzenia lub konwersji zobowiązań Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 72.”;	
Art. 63 ust. 1 lit b, 1	<i>Artykuł 63</i> Uprawnienia ogólne 1. Państwa członkowskie zapewniają, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszystkie niezbędne uprawnienia do zastosowania		Art. 113 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy o BFG	<u>W art. 113 ust. 1 pkt 8 i pkt 9 otrzymują brzmienie:</u> „8) wygasają prawa osób wchodzących w skład organów podmiotu w restrukturyzacji do odpraw pieniężnych oraz do wynagrodzenia za okres od dnia wszczęcia przymusowej restrukturyzacji z tytułu umów o pracę oraz umów o charakterze cywilnoprawnym, a także wygasają prawa tych osób do wypłaty zmiennych składników	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

<p>instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), w przypadku których spełnione są mające zastosowanie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą wykonywać pojedynczo lub w jakiegokolwiek kombinacji:</p> <p>b) uprawnienie do przejęcia kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw i uprawnień przyznanych akcjonariuszom, innym właścicielom i organowi zarządzającemu instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p> <p>l) uprawnienie do odwołania lub wymiany organu zarządzającego i kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p>			<p>wynagrodzeń i innych świadczeń o podobnym charakterze, oraz do odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji po wygaśnięciu mandatu lub ustaniu stosunku pracy;</p> <p>9) wygasają prawa osób zajmujących stanowiska kierownicze w podmiocie w restrukturyzacji do wypłaty zmiennych składników wynagrodzeń oraz do odszkodowań z tytułu umów o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy;”</p> <p><u>W pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:</u></p> <p>„10) w przypadku gdy zawarta została odrębna umowa (zakaz konkurencji), zgodnie z którą:</p> <p>a) pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność lub</p> <p>b) pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji zobowiązał się do ich nieujawniania po ustaniu stosunku pracy</p> <p>- stosunek prawny ulega zakończeniu, umowa wygasa, a wypłacone odszkodowania podlegają zwrotowi w odpowiedniej części w stosunku do pozostałego umownego okresu konieczności powstrzymania się od działalności konkurencyjnej lub pozostałego umownego okresu zobowiązania się do nieujawniania szczególnie ważnych informacji.”;</p> <p>(Przepis art. 63 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony m.in. w ramach ww. art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Proponowana zmiana ma na celu zapewnić odwołanie kadry kierowniczej</p>	
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				również w wymiarze ekonomicznym.)	
Art. 82 ust. 2	<p><i>Artykuł 82</i></p> <p>Decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>2. Decyzja w sprawie podjęcia lub niepodejmowania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), zawiera następujące informacje:</p> <p>a) powody podjęcia tej decyzji, w tym ustalenie, czy instytucja spełnia warunki dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;</p> <p>b) działania, jakie organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza podjąć, w tym w stosownych przypadkach ustalenie dotyczące wystąpienia z wnioskiem o likwidację, wyznaczenie zarządcy lub każdy inny środek zgodnie z obowiązującym zwykłym postępowaniem upadłościowym lub, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 7, zgodnie z prawem krajowym.</p>	T	Art. 101 ust. 12 ustawy o BFG	<p>W art. 101 w ust. 12 skreśla się wyrazy „, wyznaczyć pełnomocników”;</p> <p>(Przepis art. 82 ust. 2 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 101 ust. 12 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 101 ust. 12 ma jedynie charakter legislacyjny.)</p>	
Art. 84 ust. 4 i 6	<p><i>Artykuł 84</i></p> <p>Poufność</p> <p>4. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody w:</p> <p>a) wewnętrznej wymianie informacji między pracownikami i ekspertami organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a)–j); ani</p> <p>b) wymianie informacji między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz</p>	T	Art. 320 ustawy o BFG	<p>W art. 320:</p> <p>a) <u>ust. 1 otrzymuje brzmienie:</u> „1. Członkowie Rady Funduszu, członkowie Zarządu Funduszu, pracownicy Funduszu, oraz osoby z którymi Fundusz zawarł umowy o dzieło, umowy zlecenia albo inne umowy o podobnym charakterze są obowiązani do zachowania tajemnicy zawodowej.”;</p> <p>b) <u>ust. 3–7 otrzymują brzmienie:</u> „3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, istnieje również po ustaniu stosunków prawnych, o których mowa w ust. 1.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>właściwymi organami, w tym między ich pracownikami i ekspertami, oraz wymianie informacji z innymi unijnymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, innymi właściwymi organami Unii, właściwymi ministerstwami, bankami centralnymi, systemami gwarancji depozytów, systemami odszkodowań dla inwestorów, organami odpowiedzialnymi na standardowe postępowanie upadłościowe, organami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego państw członkowskich poprzez użycie zasad polityki makroostrożnościowej, osobami odpowiedzialnymi za wykonywanie audytów ustawowych kont, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 98, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, z zastrzeżeniem ścisłych wymogów poufności, potencjalnym nabywcą lub w razie potrzeby jakąkolwiek inną osobą do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.</p> <p>6. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów prawa krajowego dotyczących ujawniania informacji do celów postępowań sądowych w sprawach karnych lub cywilnych.</p>			<p>4. Z zastrzeżeniem ust. 7–9, nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1, udzielenie przez Fundusz informacji:</p> <p>1) Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, ministrowi właściwemu do spraw budżetu, Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komitetowi Stabilności Finansowej, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, podmiotowi prowadzącemu system rozliczeń i rozrachunków papierów wartościowych, w tym Krajowemu Depozytowi Papierów Wartościowych, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań lub ustawowych zadań Funduszu lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;</p> <p>2) instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii Europejskiej, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji, właściwym organom przymusowej restrukturyzacji państw trzecich, właściwym organom w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia 575/2013, podmiotom prowadzącym systemy gwarantowania depozytów, systemom rekompensat, podmiotom zarządzającym funduszami przymusowej restrukturyzacji w zakresie niezbędnym do prowadzonych przez nie postępowań lub wykonywania ustawowych zadań lub ustawowych zadań Funduszu lub obowiązków określonych przez bezpośrednio stosowane akty prawa europejskiego;</p> <p>3) sędziemu-komisarzowi, nadzorcy sądowemu, syndykowi lub zarządcy albo likwidatorowi podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prowadzenia postępowania upadłościowego albo likwidacji podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>4) na żądanie sądu, prokuratora, Policji, komornika sądowego lub administracyjnego organu egzekucyjnego, w związku z</p>	
---	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>prowadzonymi przez te organy postępowaniami lub realizowanymi przez nie zadaniami i w zakresie niezbędnym do ich prawidłowego prowadzenia lub realizacji;</p> <p>5) adwokatowi lub radcy prawnemu, w związku ze świadczeniem pomocy prawnej na rzecz Funduszu i w zakresie niezbędnym do świadczenia tej pomocy;</p> <p>6) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa, wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań lub praw udziałowych podmiotu, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacja albo podmiotu w restrukturyzacji, w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub w zakresie niezbędnym do zaoferowania przez podmiot zainteresowany ceny przejęcia lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu;</p> <p>7) instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami, dotyczących podmiotu w restrukturyzacji, w zakresie niezbędnym do wydania i wykonania decyzji Funduszu o zastosowaniu instrumentu instytucji pomostowej lub instrumentu wydzielenia praw majątkowych;</p> <p>8) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem kasy, jej przedsiębiorstwa, zobowiązań lub praw majątkowych, w zakresie niezbędnym do prowadzenia uzgodnień dotyczących warunków i zasad udzielenia wsparcia przez Fundusz w zakresie restrukturyzacji kas;</p> <p>9) innym osobom lub podmiotom, którym ma zamiar Fundusz powierzyć lub powierzył wykonywanie czynności w związku z przygotowaniem lub prowadzeniem przymusowej restrukturyzacji, wypłatą środków gwarantowanych, restrukturyzacją kas lub innych ustawowych zadań Funduszu w zakresie niezbędnym do wykonania tych czynności lub w zakresie niezbędnym do</p>	
--	--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>powierzenia ich wykonywania, w tym:</p> <p>a) administratorowi lub pełnomocnikowi, w zakresie niezbędnym do wykonania jego praw i obowiązków ustawowych i wynikających z decyzji Funduszu o jego ustanowieniu oraz kandydatom do tych funkcji w zakresie niezbędnym do ich ustanowienia,</p> <p>b) podmiotowi przeprowadzającemu oszacowanie, o którym mowa w art. 137 ust. 2 lub art. 241, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia tego oszacowania oraz podmiotowi zainteresowanemu przeprowadzeniem oszacowania w zakresie niezbędnym do złożenia oferty na jego wykonanie i zlecenia jego wykonania,</p> <p>c) innym podmiotom w przypadku, o którym mowa w art. 96 ust. 4 pkt 3, w zakresie niezbędnym do wyboru podmiotu przejmującego lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu,</p> <p>d) osobom lub podmiotom świadczącym na rzecz Funduszu usługi doradztwa lub świadczącym usługi w zakresie prowadzenia lub zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji,</p> <p>e) podmiotom, o których mowa w art. 45 ust. 1, w zakresie niezbędnym do realizacji wypłat środków gwarantowanych;</p> <p>10) firmie audytorskiej badającej sprawozdania finansowe Funduszu na podstawie umowy zawartej z Funduszem i w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia badania;</p> <p>11) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celu, o którym mowa w art. 22a ust. 1 tej ustawy, lub zadania organu zarządzającego systemem ochrony, określonego w art. 22i ust. 1 pkt 3 tej ustawy.</p> <p>5. Informacje przekazane lub wymienione zgodnie z ust. 4 pkt 1, 2,</p>	
--	--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>6, 8 i 9 mogą być przekazywane innym osobom lub podmiotom wyłącznie za zgodą Funduszu, chyba że przekazanie to następuje w ramach wykonywania przez te podmioty kompetencji lub zadań określonych w ustawie lub dyrektywie 2014/59/UE, lub gdy przekazanie następuje w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji lub podmiotów.</p> <p>6. Z zastrzeżeniem ust. 8–10, złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz przekazanie dokumentów w uzupełnieniu do zawiadomienia nie narusza obowiązku, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>7. Udzielenie informacji w przypadkach określonych w ust. 4 pkt 5–11 jest dopuszczalne pod warunkiem zapewnienia ich ochrony przez osobę lub podmiot, któremu mają zostać udzielone.”</p> <p><u>c) ust. 11 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„11. Osoby, podmioty i organy, inne niż wymienione w ust. 1, które zapoznały się z informacjami stanowiącymi tajemnicę zawodową, w szczególności w przypadkach, o których mowa w ust. 4 i 8, są obowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej, o ile z przepisów odrębnych nie wynika obowiązek dalszego udzielania tych informacji.”.</p> <p>(Przepis art. 84 ust. 4 i 6 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 321 i 322 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 320 ma na celu sformułowanie w sposób przejrzysty katalogu osób, których dotyczy obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej.)</p>	
Art. 88 ust. 2, ust. 5	Artykuł 88 Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej		Art. 129 ustawy o BFG	<p><u>Art. 129 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„Art. 129. Fundusz uczestniczy w kolegiach przymusowej restrukturyzacji utworzonych przez właściwe organy przymusowej</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>likwidacji</p> <p>2. Członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są:</p> <p>d) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których są zlokalizowane istotne oddziały;</p> <p>5. (...) Członkowie biorący udział w pracach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzą ścisłą współpracę.</p> <p>Niezależnie od przepisów lit. e) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo brać udział w posiedzeniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawsze, gdy wśród punktów porządku obrad danego posiedzenia znajdują się kwestie podlegające wspólnemu podejmowaniu decyzji lub kwestie dotyczące podmiotu powiązanego znajdującego się w ich państwach członkowskich.</p>			<p>restrukturyzacji dla grupy, do których należy podmiot krajowy lub istotny oddział działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”</p> <p>(Przepis art. 88 ust. 2 i 5 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 127 ust. 3 i art. 128 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w ww. art. 129 ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych wykładni celowościowej.)</p>	
<p>Art. 90 ust. 1</p>	<p><i>Artykuł 90</i></p> <p>Wymiana informacji</p> <p>1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 84, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy udostępniają sobie nawzajem, na wniosek, wszystkie informacje istotne dla realizacji zadań pozostałych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 331a ustawy o BFG</p>	<p>Po art. 331 dodaje się art. 331a w brzmieniu: „Art. 331a. Korespondencja między Funduszem a podmiotami prowadzącymi systemy gwarantowania depozytów oraz ich stowarzyszeniami, właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państwa trzeciego, właściwymi organami nadzoru państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, Komisją Europejską, członkami Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego, może być prowadzona w innym niż język polski języku urzędowym Unii Europejskiej. Dokumenty przekazywane w ramach tej korespondencji, w tym zawierające oświadczenia woli, nie muszą być tłumaczone na język polski.”</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				(Przepis art. 90 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 321 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodawany art. 331a ma na celu usprawnienie współpracy Funduszu w zakresie jego ustawowych zadań z instytucjami z innych państw.)	
Art. 91 ust. 9	<i>Artykuł 91</i> Grupowa restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja obejmująca jednostkę zależną grupy 9. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie wyraziły sprzeciwu na mocy ust. 8, mogą podjąć wspólną decyzję w sprawie grupowego programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmującego podmioty grupy znajdujące się w ich państwach członkowskich.	<i>T</i>	Art. 134 ust. 5a i 6 ustawy o BFG	W art. 134: a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „5a. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5 z powodu braku zgody właściwego organu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji mogą przyjąć, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, w formie wspólnej decyzji schemat przymusowej restrukturyzacji dla pozostałych podmiotów.” b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „6. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5 i 5a, przepisy art. 133 ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio.” (Przepis art. 91 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 134 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodawany art. 134 ust. 5a i zmieniany art. 134 ust. 6 mają na celu doprecyzowanie awaryjnych procedur na wypadek nieuzgodnienia planu przymusowej restrukturyzacji.)	
Art. 101 ust. 1 lit. a - c	<i>Artykuł 101</i> Wykorzystanie mechanizmów finansowania	<i>T</i>	Art. 112 ust. 3 ustaw o BFG	W art. 112 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Fundusz może udzielić wsparcia z funduszy przymusowej restrukturyzacji w celu zastosowania instrumentu przejęcia	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	<p>restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji</p> <p>1. Mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 100 mogą być wykorzystywane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyłącznie w zakresie niezbędnym do zapewnienia skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w następujących celach:</p> <p>a) gwarantowania aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;</p> <p>b) udzielania pożyczek instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnym, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami;</p> <p>c) nabycia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;</p>			<p>przedsiębiorstwa lub przeniesienia, o którym mowa w art. 188 ust. 1, polegającego na:</p> <p>1) udzieleniu gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z wszystkimi lub wybranymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji;</p> <p>2) udzieleniu dotacji w celu pokrycia różnicy między wartością zobowiązań i wartością praw majątkowych podmiotu w restrukturyzacji, określonych na podstawie oszacowania o którym mowa w art. 137 ust. 2 i 3, w części niepokrytej środkami, o których mowa w art. 179 lub art. 188 ust. 5.”</p> <p>(Przepis art. 101 ust. 1 lit. a - c dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana ma na celu rozwianie wątpliwości interpretacyjnych.)</p>	
<p>Art. 102 ust. 3 akapit 2</p>	<p><i>Artykuł 102</i></p> <p>Poziom docelowy</p> <p>3. Regularną składkę ustala się przy uwzględnieniu fazy cyklu koniunkturalnego, a także skutków, jakie procykliczne składki mogą powodować w związku z ustalaniem składek rocznych w kontekście niniejszego ustępu.</p>	<p><i>T</i></p>	<p>Art. 295 ust. 7 ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 295 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:</u></p> <p>„7. Z dniem spełnienia warunku gwarancji bank, oddział banku zagranicznego lub kasa są zwolnione z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 4.”;</p> <p>(Przepis art. 102 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 296 i 297 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana ma na celu rozwianie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie konieczności uiszczania składek przez podmioty, wobec których nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.)</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

<p>Art. 103 ust. 1</p>	<p>Artykuł 103</p> <p>Składki ex ante</p> <p>1. Aby osiągnąć poziom docelowy określony w art. 102, państwa członkowskie zapewniają, aby co najmniej raz w roku od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, w tym również od oddziałów unijnych, były pobierane składki.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 295 ust. 7 ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 295 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:</u></p> <p>„7. Z dniem spełnienia warunku gwarancji bank, oddział banku zagranicznego lub kasa są zwolnione z obowiązku wnoszenia składek, o których mowa odpowiednio w ust. 2 lub 4.”;</p> <p>(Przepis art. 103 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony w ramach art. 295 ust. 1-4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Jednocześnie zgodnie z dyrektywą składki są pobierane od podmiotów prowadzących działalność. W dodawanym w art. 295 ust. 7 doprecyzowuje się, że od podmiotów, które nie prowadzą już działalności (dzień spełnienia warunku gwarancji związany z jest z zawieszeniem działalności) składki nie są już pobierane.)</p>	
<p>Art. 111 ust. 2 lit c i f</p>	<p>Artykuł 111</p> <p>Przepisy szczególne</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach określonych w ust. 1 sankcje i inne środki administracyjne, które mogą zostać nałożone, obejmowały co najmniej:</p> <p>c) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji w instytucjach lub podmiotach, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), dotyczący każdego odpowiedzialnego członka zarządu lub kierownictwa wyższego szczebla instytucji lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d), lub każdej innej odpowiedzialnej osoby fizycznej;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 334 ust. 6 ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 334 dodaje się ust. 6 w brzmieniu</u></p> <p>„6. Tej samej karze podlega także ten, kto:</p> <p>1) nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku powiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o wypełnieniu przesłanek wszczęcia przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 157f ust. 3 ustawy - Prawo bankowe albo art. 110zzh ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo;</p> <p>2) nie dopełnia obowiązków, o których mowa w art. 110zj ust. 1 i 7, art. 110zk ust. 1, art. 110zl ust. 1, art. 110zm ust. 1 oraz art. 110zx ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub art. 141m ust. 1, 4 i 5, art. 141n ust. 1 oraz art. 141v ust. 7 pkt 1 ustawy - Prawo bankowe,</p> <p>3) nie wykonuje ciążącego na nim obowiązku sporządzenia lub przedstawienia Funduszowi sprawozdania finansowego lub innych sprawozdań i informacji związanych z przygotowaniem i przeprowadzeniem przymusowej restrukturyzacji albo wykonuje go nierzetelnie lub nieterminowo.”</p> <p>Wprowadzone przepisy mają umożliwić zastosowanie przez sąd środka karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska albo</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				wykonywania określonego zawodu orzkanego na podstawie art. 41 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks Karny (Dz.U. z 2017 r. poz. 2204) w przypadku braku spełnienia obowiązków wynikających z ustawy przed zobowiązane do tego osoby.	
Art. 111 ust. 2 lit f	<p>Artykuł 111</p> <p>Przepisy szczególne</p> <p>2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach określonych w ust. 1 sankcje i inne środki administracyjne, które mogą zostać nałożone, obejmowały co najmniej:</p> <p>f) grzywny administracyjne w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści.</p>		<p>Art. 79 ust. 1a, art. 95 ust. 6a, art. 335 ust. 1a i 2a, art. 336 ust. 3 art. 338 ust. 1a</p>	<p>W art. 79 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku, gdy możliwe jest ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot krajowy w wyniku nieprzekazania informacji lub niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, Fundusz może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”;</p> <p>2) W art. 95 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot w wyniku niewykonania przez podmiot zaleceń, Fundusz może nałożyć na ten podmiot karę pieniężną, o której mowa w ust. 6, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych przez ten podmiot korzyści.”;</p> <p>3) W art. 335: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, przez osoby, o których mowa w tym przepisie, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”, b) Po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 2, przez osoby, o których mowa w tym przepisie, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”.</p> <p>4) W art. 336 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1 przez osoby o których mowa w tym ustępie, Fundusz może nałożyć na te osoby karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”</p> <p>5) W art. 338 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku gdy jest możliwe ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa art. 335 ust. 1 i 2, przez podmiot zarządzany przez osoby, o których mowa w tych przepisach, Komisja Nadzoru Finansowego może nałożyć na te osoby karę pieniężną do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”.</p> <p>(Przepis art. 111 ust. 1 lit f dyrektywy BRR został już częściowo wdrożony w ramach art. 79 ust. 1, art. 95 ust. 6, art. 335 ust. 1 i 2, art. 336 ust. 3, art. 338 ust. 1 1ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Wprowadzone przepisy mają doprecyzować skalę odpowiedzialności w przypadku możliwości ustalenia osiągniętych korzyści).</p>	
Art. 117	<i>Artykuł 117</i> Zmiany w dyrektywie 2001/24/WE	T	Część Trzecia Tytuł II	<p>W ustawie - Prawo upadłościowe: 4) w części trzeciej w tytule II tytuł działu III otrzymuje brzmienie:</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

<p>W dyrektywie 2001/24/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1 dodaje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>„3. Niniejszą dyrektywę stosuje się również do firm inwestycyjnych zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (*) oraz ich zlokalizowanych oddziałów w państwach członkowskich innych niż te, w których znajdują się ich zarejestrowane siedziby.</p> <p>4. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (**) niniejsza dyrektywa ma również zastosowanie do instytucji finansowych, firm inwestycyjnych i jednostek dominujących objętych zakresem dyrektywy 2014/59/UE.</p> <p>5. Art. 4 i 7 niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 83 dyrektywy 2014/59/UE.</p> <p>6. Art. 33 niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania w przypadku, gdy ma zastosowanie art. 84 dyrektywy 2014/59/UE.</p> <p>2) art. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Artykuł 2</p> <p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszej dyrektywy:</p> <p>— »państwo członkowskie pochodzenia« oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,</p> <p>— »państwo członkowskie pochodzenia« oznacza państwo członkowskie pochodzenia zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 44 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,</p>	<p>Dział III, art. 451 pkt 4 i 5, art. 452 ust. 1a, art. 453, art. 454, art. 459 ust. 1, art. 455, art. 456 ust. 1 i 2, art. 458 ust. 1 ustawy Prawo upadłości owe, art. 258 ustawy o BFG</p>	<p>„Dział III. Postępowanie upadłościowe wobec instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych, banków zagranicznych oraz banków krajowych prowadzących działalność za granicą”;</p> <p>5) w art. 451 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:</p> <p>„4) ogłoszenia upadłości domu maklerskiego, jeżeli prowadzi on działalność maklerską także za granicą Rzeczypospolitej Polskiej w co najmniej jednym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;</p> <p>5) ogłoszenia upadłości, otwarcia postępowania układowego lub innego podobnego postępowania wobec zagranicznej firmy inwestycyjnej, jeżeli prowadzi ona działalność maklerską także w Rzeczypospolitej Polskiej.”;</p> <p>6) w art. 452 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a. Ilekroć w ustawie jest mowa o „oddziale firmy inwestycyjnej”, „zagranicznej firmie inwestycyjnej” oraz „domu maklerskim” – rozumie się przez to instytucje określone w przepisach ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.).”;</p> <p>7) w art. 453 po wyrazach „instytucji kredytowych” dodaje się wyrazy „lub zagranicznych firm inwestycyjnych”;</p> <p>8) w art. 454 po wyrazach „instytucji kredytowych” dodaje się wyrazy „lub zagranicznych firm inwestycyjnych”;</p> <p>9) w art. 455 po wyrazach „banku krajowego” dodaje się wyrazy „oraz domu maklerskiego”;</p> <p>10) w art. 456:</p> <p>a) ust 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Sąd, który ogłosił upadłość banku krajowego, banku zagranicznego, domu maklerskiego lub zagranicznej firmy</p>	
---	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>— »oddział« oznacza oddział zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 575/2013,</p> <p>— »właściwy organ« oznacza właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 2013 lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/59/UE w odniesieniu do środków służących reorganizacji podejmowanych zgodnie z tą dyrektywą,</p> <p>— »zarządca« oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie środkami służącymi reorganizacji,</p> <p>— »władze administracyjne lub sądowe« oznaczają takie władze administracyjne lub sądowe państw członkowskich, które są właściwe do celów środków służących reorganizacji lub postępowania likwidacyjnego,</p> <p>— »środki służące reorganizacji« oznaczają środki, które mają zachować lub przywrócić sytuację finansową instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i które mogą mieć wpływ na wcześniejsze prawa osób trzecich, włączając środki obejmujące możliwość zawieszenia płatności, zawieszenia stosowania środków egzekucyjnych lub redukcji roszczeń; środki te obejmują stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie 2014/59/UE,</p> <p>— »likwidator« oznacza każdą osobę lub organ mianowany przez władze administracyjne lub sądowe, którego zadaniem jest zarządzanie postępowaniem likwidacyjnym,</p> <p>— »postępowanie likwidacyjne« oznacza łączne postępowanie wszczęte i monitorowane przez władze administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego w celu sprzedaży aktywów pod nadzorem tych władz, łącznie z przypadkiem, gdy postępowanie</p>			<p>inwestycyjnej, powiadamia o tym niezwłocznie właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w którym znajduje się oddział banku krajowego za granicą, inny oddział banku zagranicznego, oddział domu maklerskiego albo oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej, informując o skutkach ogłoszenia upadłości.”</p> <p>b) w ust. 2 po wyrazach „oddział banku” dodaje się wyrazy „albo oddział firmy inwestycyjnej”;</p> <p>10) w art. 458 w ust. 1 wyrazy „banku krajowego lub banku zagranicznego” zastępuje się wyrazami „banku krajowego, banku zagranicznego, domu maklerskiego lub zagranicznej firmy inwestycyjnej”;</p> <p>11) w art. 459 w ust. 1 po wyrazach „terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,” dodaje się wyrazy „lub zagranicznej firmy inwestycyjnej”;</p> <p><u>W ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji po art. 258 dodaje się art. 258a w brzmieniu:</u></p> <p>„Art. 258a. W przypadku zastosowania przez Fundusz jednego z instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w art. 110 ust. 1 do instytucji kredytowej, banku, instytucji finansowej, firmy inwestycyjnej albo jednostki dominującej przepisy art. 460-466 oraz art. 468-470 ustawy Prawo upadłościowe stosuje się odpowiednio.”</p> <p>(Art. 117 BRR odnosi się do zmian w Dyrektywie 2001/24/WE w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych, która została implementowana w Części Trzeciej, Tytule II, Dziale III</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

<p>zakończono w rezultacie ugody lub innego, podobnego środka, — »rynek regulowany« oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 21 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (*), — »instrumenty finansowe« oznaczają instrumenty finansowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 50 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. 3) art. 25 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 25 Umowy o kompensowaniu Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE, umowy o kompensowaniu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.”; 4) art. 26 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 26 Umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu Bez uszczerbku dla art. 68 i 71 dyrektywy 2014/59/UE oraz art. 24 niniejszej dyrektywy, umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu są regulowane wyłącznie prawem zobowiązań, które reguluje takie umowy.”.</p>		<p>ustawy z dnia 27 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, dalej „ustawa – Prawo upadłościowe”. W opinii projektodawcy przepisy ww. dyrektywy w tym zakresie nie zostały w pełni implementowane i wymagają uzupełnienia o firmy inwestycyjne. Zakres dyrektywy obejmuje także przypadki podmiotu podlegającego procedurze przymusowej restrukturyzacji. Dodatkowo z uwagi na zbiór zasad kolizyjnych dot. prawodawstw państw członkowskich, w sytuacji wszczęcia w jednym z nich postępowania upadłościowego, zasady te powinny być także stosowane do podmiotów objętych ustawą o BFG w razie stosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji (procedury resolution)).</p>	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾			
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów.			
Legenda:					
Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw – dalej „ustawa o BFG”					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia a T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 2 ust. 1 pkt 6	<p><i>Artykuł 2</i></p> <p>Definicje</p> <p>6) „deponent” oznacza posiadacza lub, w przypadku wspólnego rachunku, każdego z posiadaczy depozytu;</p>	T	Art. 20 ustawy o BFG	<p>W art. 20 dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) rady rodziców”;</p> <p>(Przepis art. 2 ust. 1 pkt 6 dyrektywy został już wdrożony w ramach art. 2 pkt 3 i art. 20 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Dodawany pkt 6 stanowi jedynie uzupełnienie szczegółowego katalogu podmiotów uznawanych za deponentów.)</p>	
Art. 2 ust. 1 pkt 9	<p><i>Artykuł 2</i></p> <p>Definicje</p> <p>9) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p>	T	Art. 2 pkt (dodawany pkt 2a) ustawy o BFG	<p>W art. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:</p> <p>„2a) bank zrzeszający - bank, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2018 r. poz. 613) zwanej dalej „ustawą o funkcjonowaniu banków spółdzielczych;”</p> <p>(Przepis art. 2 ust. 1 pkt 9 dyrektywy został już wdrożony w</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				ramach art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. W uzupełnieniu dodaje się pkt 2a, który ma celu wyeliminowanie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych dotyczących pojęcia „banku zrzeszającego” – jednego z podmiotów w ramach pojęcia „instytucji kredytowej”.)
Art. 4 ust. 3	<p><i>Artykuł 4</i></p> <p>Urzędowe uznanie, członkostwo i nadzór</p> <p>3. Instytucja kredytowa posiadająca zezwolenie w państwie członkowskim zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE nie może przyjmować depozytów, jeżeli nie uczestniczy w systemie urzędowo uznanym w jej państwie członkowskim pochodzenia zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.</p>	T	<p>Art. 1 (dodawany ust. 3) ustawy o BFG</p> <p>Art. 2 pkt 41 lit. a ustawy o BFG</p> <p>Art. 2 pkt 57 lit. a ustawy o BFG</p> <p>Art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o BFG</p> <p>Art. 325 ust. 1 i 2 ustawy o BFG</p> <p>Art. 326 ust. 1 ustawy o</p>	<p>W art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Przepisów Działu II, Działu V rozdziału 2 oddziału 1, art. 318art. 319, art. 330 ust. 3 pkt 1, art. 331 oraz działu IX Rozdziału 1 nie stosuje się do banków hipotecznych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771).”</p> <p>W art. 2: w pkt 41 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) bank, z wyjątkiem banku hipotecznego,”</p> <p>w pkt 57 w lit. a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „a) w przypadku banku, z wyjątkiem banku hipotecznego:”</p> <p>W art. 5 ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) gromadzenie i analizowanie informacji o podmiotach objętych systemem gwarantowania oraz o bankach hipotecznych ,w szczególności w celu opracowywania analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego i sektora kas oraz poszczególnych banków i kas;”</p> <p>W art. 325: a) w ust. 1 po wyrazach „systemem gwarantowania,” dodaje się</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

			<p>BFG</p> <p>Art. 330 ust. 3 ustawy o BFG</p>	<p>wyrazy „banków hipotecznych”, b) w ust. 2 po wyrazach „systemem gwarantowania” dodaje się wyrazy „, bankach hipotecznych,”</p> <p><u>W art. 326 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „systemem gwarantowania” dodaje się wyrazy „, banków hipotecznych.”</u></p> <p><u>W art. 330 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „systemem gwarantowania,” dodaje się wyrazy „banki hipoteczne.”</u></p> <p>(Przepis art. 4 ust. 3 dyrektywy został już wdrożony w ramach art. 2 pkt 41 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, który wskazuje podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania. Opuszczenie tego systemu jest równoznaczne z brakiem możliwości przyjmowania depozytów. Ponieważ banki hipoteczne depozytów nie przyjmują, brak jest przesłanek dla ich uczestnictwa w systemie gwarancji depozytów. W związku z tym są wyłączone z tego systemu oraz z kategorii podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania i związanych z tym obowiązków.)</p>	
<p>Art. 5 ust. 4</p>	<p><i>Artykuł 5</i></p> <p>Kwalifikowalność depozytów</p> <p>4. Państwa członkowskie zapewniają oznaczanie przez instytucje kredytowe kwalifikujących się depozytów w sposób umożliwiający ich natychmiastową identyfikację.</p>	<p><i>T</i></p>	<p>Art. 206 ust. 3 pkt 3 ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 206 ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</u> „3) wyłączenie jest niezbędne i proporcjonalne w celu uniknięcia szerokiego rozprzestrzeniania się ryzyka zarażania, zwłaszcza przez przenoszenie strat z jednej instytucji na drugą ze względu na istniejące powiązania, w szczególności zagrażającego wypłacie środków objętych ochroną gwarancyjną należących do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, które mogłyby istotnie zagrozić funkcjonowaniu</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>ryнку finansowego, w tym jego infrastruktury w sposób, który może poważnie zakłócić funkcjonowanie gospodarki;”</p> <p>(Przepis art. 5 ust. 4 dyrektywy DGS został już wdrożony w ramach art. 28, art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 206 ust. 3 pkt 3 ma na celu doprecyzować niespójność terminologiczną dot. terminu „depozyt”.)</p>	
Art. 5 ust. 1 lit. b	<p>Artykuł 5</p> <p>Kwalifikowalność depozytów</p> <p>b) fundusze własne, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 118 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;</p>	T	<p>Art. 17 ust. 2 pkt 1 ustawy o BFG</p> <p>Art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy o BFG</p>	<p>W art. 17 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) środków wpłaconych do banku spółdzielczego tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich;”;</p> <p>W art. 18 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) środków wpłaconych do kasy tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich;”;</p> <p>(Przepis art. 5 ust. 1 lit. b dyrektywy został wdrożony w ramach ww. art. 17 ust. 2 pkt 1 i art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiany mają jedynie charakter doprecyzowujący.)</p>	
Art. 7 ust. 7	<p>Artykuł 7</p> <p>Określenie kwoty podlegającej wypłacie</p> <p>7. Odsetki od depozytów, które zostały naliczone do dnia, w którym właściwy organ administracyjny dokonuje ustalenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. a), lub dnia, w którym organ sądowy wydaje orzeczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 lit. b), ale nie zostały do tego</p>	T	<p>Art. 19 ust. 2 ustawy o BFG</p>	<p>W art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną, powiększonych o odsetki naliczone na początek dnia spełnienia warunku gwarancji, zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w umowie, niezależnie od terminu ich wymagalności, ustala się według stanu na początek dnia spełnienia warunku gwarancji.”</p> <p>(Przepis art. 7 ust. 7 dyrektywy został już wdrożony w ramach art.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	dnia zapisane na dobro rachunku, są zwracane przez system gwarancji depozytów. Górna granica, o której mowa w art. 6 ust. 1, nie może zostać przekroczona.			24 ust. 1 i ww. art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana stanowi jedynie doprecyzowanie w celu usunięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych.)	
Art. 10 ust. 3	<p><i>Artykuł 10</i></p> <p>Finansowanie systemów gwarancji depozytów</p> <p>3. Dostępne środki finansowe, jakie należy uwzględnić w celu osiągnięcia poziomu docelowego, mogą obejmować zobowiązania do zapłaty. Całkowity udział zobowiązań do zapłaty nie przekracza 30 % całkowitej kwoty dostępnych środków finansowych pozyskiwanych zgodnie z niniejszym artykułem.</p> <p>Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy, EUNB wydaje wytyczne w sprawie zobowiązań do zapłaty.</p>	T	<p>Art. 56 ust. 6 ustawy BFG</p> <p>Art. 57 ust. 6 ustawy BFG</p>	<p><u>W art. 56 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Fundusz może wezwać kasy, w sposób określony w art. 47 ust. 2, do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, w wysokości niezbędnej do zachowania proporcji, o której mowa w art. 303 ust. 2.”</p> <p><u>W art. 57 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Fundusz może wezwać banki i oddziały banków zagranicznych, w sposób określony w art. 47 ust. 2, do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, w wysokości niezbędnej do zachowania proporcji, o której mowa w art. 303 ust. 2.”</p> <p>(Przepis art. 10 ust. 3 dyrektywy został już wdrożony w ramach art. 303 ust. 2 i ww. art. 56 ust. 6 i art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiany mają jedynie charakter legislacyjny i korygują błędne odesłania w art. 56 ust. 6 i art. 57 ust. 6.)</p>	
Art. 10 ust. 7	<p><i>Artykuł 10</i></p> <p>Finansowanie systemów gwarancji depozytów</p> <p>7. Dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów powinny być inwestowane w sposób</p>	T	<p>Art. 315 ust. 1a i 1b (dodawane) ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 315 po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:</u></p> <p>„1a. Fundusz może, na podstawie umowy, lokować środki pieniężne w formie depozytu u Ministra Finansów.</p> <p>1b. W celu dokonywania lokat, o których mowa w ust. 1a, Fundusz może otwierać rachunki bankowe w Banku Gospodarstwa</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	zróżnicowany i obarczony niskim ryzykiem.			Krajowego.”;	
				(Przepis art. 10 ust. 7 dyrektywy został już wdrożony w ramach art. 314 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w art. 315 ma w tym zakresie charakter komplementarny.)	
Art. 11 ust. 3 lit. a-f	<p><i>Artykuł 11</i></p> <p>Wykorzystanie środków finansowych</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą pozwolić systemowi gwarancji depozytów na wykorzystywanie dostępnych środków finansowych na środki alternatywne, by zapobiec upadłości instytucji kredytowej, gdy spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie podjął żadnych działań związanych z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na mocy art. 32 dyrektywy 2014/59/UE;</p> <p>b) systemy gwarancji depozytów dysponują stosownymi systemami i procedurami w zakresie doboru i wdrażania alternatywnych środków oraz monitorowania związanego z tym ryzyka;</p> <p>c) koszty środków nie przekraczają kosztów spełniania ustawowego lub umownego mandatu danego systemu gwarancji depozytów;</p> <p>d) stosowanie przez system gwarancji depozytów środków alternatywnych wiąże się z nałożeniem określonych obowiązków na instytucję kredytową, która uzyskała wsparcie; obowiązki te dotyczą przynajmniej zaostrzonego monitorowania ryzyka oraz większych praw w zakresie</p>	N	<p>Art. 259 ust. 1 ustawy o BFG</p> <p>Art. 268 (dodawane ust. 2-11) ustawy o BFG</p> <p>Art. 272 ust. 2 ustawy o BFG</p>	<p>W art. 259 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 259. 1. Fundusz może podejmować i prowadzić działania, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lub nabywać wierzytelności, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 2, jeżeli łącznie zostały spełnione następujące warunki:</p> <p>1) nie podjął wobec kasy żadnych działań związanych z przymusową restrukturyzacją;</p> <p>2) koszty restrukturyzacji kasy nie przekraczają kosztów zadań realizowanych przez Fundusz na podstawie ustawy w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów;</p> <p>3) kasa korzystająca z pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 lub 2, zapewnia deponentom dostęp do środków gwarantowanych;</p> <p>4) Komisja Nadzoru Finansowego potwierdziła zdolność kas do wniesienia składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292 ust. 1, z uwzględnieniem składek, których wniesienie zostało odroczone zgodnie z art. 292 ust. 4 i 5, z zastrzeżeniem art. 263 ust. 2.”</p> <p>W art. 268 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–11 w brzmieniu:</p> <p>„2. W przypadku udzielenia przez Fundusz pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2, albo wsparcia, o którym mowa w art. 264,</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>weryfikacji, przysługujących systemowi gwarancji depozytów;</p> <p>e) stosowanie przez system gwarancji depozytów środków alternatywnych wiąże się z zobowiązaniami instytucji kredytowej, która uzyskała wsparcie, by zapewnić dostęp do gwarantowanych depozytów;</p> <p>f) w ocenie właściwego organu potwierdzona została zdolność wniesienia przez instytucje kredytowe należące do systemu składek nadzwyczajnych, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu.</p>		<p>instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane kasy, której Fundusz udzielił pomocy, a także instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane przejmowanej albo likwidowanej kasy, której Fundusz udzielił wsparcia, ulegają umorzeniu do wysokości strat kasy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) której Fundusz udzielił pomocy, 2) przejmowanej, 3) likwidowanej <p>- zidentyfikowanych odpowiednio na dzień określony w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy, dzień przejścia kasy albo dzień nabycia przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych niepokrytych dotychczas przez fundusze własne.</p> <p>3. Umorzenie następuje w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.</p> <p>4. Umorzenie następuje w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 – z dniem określonym w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy; 2) wsparcia, o którym mowa w art. 264 – z dniem przejścia lub nabycia. <p>5. Umorzenie, o którym mowa w ust. 2, następuje w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.</p> <p>6. Umorzeniu podlegają zobowiązania z tytułu kapitału i należnych odsetek.</p> <p>7. Jeżeli nie jest konieczne całkowite umorzenie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podporządkowanych, podlegają one umorzeniu proporcjonalnie w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.</p>	
---	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

			<p>8. Jeżeli instrument kapitałowy lub zobowiązanie podporządkowane podlega częściowemu umorzeniu, warunki umowne w pozostałym zakresie nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek z tytułu instrumentu kapitałowego lub zobowiązania podporządkowanego.</p> <p>9. W przypadku udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 264, wartość i zakres umorzenia, o którym mowa w ust. 2, są wskazywane:</p> <p>1) na dzień poprzedzający dzień przejęcia – w sprawozdaniu finansowym zweryfikowanym przez firmę audytorską albo</p> <p>2) na dzień poprzedzający dzień nabycia – przez likwidatora kasy.</p> <p>10. W przypadku udzielenia pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 260, wartość i zakres umorzenia jest wskazywana przez kasę.</p> <p>11. Wartość i zakres umorzenia ustala się na podstawie sprawozdania finansowego, którego wyniki badania zostały uznane przez Zarząd Funduszu zgodnie z art. 261 pkt 1.</p> <p>12. W przypadku umorzenia, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie.</p> <p>13. Kasa lub podmiot przejmujący kasę ogłasza informacje o umorzeniu, o którym mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.”</p> <p><u>W art. 272 w ust. 2 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:</u> „Środki funduszu gwarancyjnego kas mogą także służyć realizacji zadań Funduszu, o których mowa w art. 5 ust. 1-3.”</p> <p>(Przepisy art. 11 ust. 3 lit. a-f dyrektywy mają charakter fakultatywny, zostały jednak wdrożone w ramach art. 259 ust. 1 i art. 272 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				<p>oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiany w art. 259 ust. 1 stanowią jedynie korektę wdrożonych już przepisów, natomiast zmiana w ostatnim zdaniu w art. 272 ust. 2 usuwa nadmiarowy i jednocześnie nieprecyzyjny fragment dotyczący stosowania warunków dla angażowania środków na działania w zakresie restrukturyzacji kas. Z kolei art. 268 stanowi uzupełnienie wdrożonych przepisów w związku z wymogiem wynikającym z motywu 16 dyrektywy w zakresie konieczności zapewnienia, że w przypadku działań takich jak np. te w art. 11 ust. 3 dyrektywy, działania te są zgodne z zasadami pomocy państwa. Zasady pomocy państwa określone m.in. w <i>Komunikacie Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat bankowy”, Dz. U. UE C z dnia 30 lipca 2013 r. Nr 216, s. 1.)</i></p>	
Art. 11 ust. 5	<p><i>Artykuł 11</i></p> <p>Wykorzystanie środków finansowych</p> <p>5. Jeżeli dostępne środki finansowe są wykorzystywane zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, instytucje kredytowe należące do systemu gwarancji depozytów natychmiast zapewniają temu systemowi środki wykorzystywane na środki alternatywne, w razie potrzeby w formie składek nadzwyczajnych, w przypadku gdy:</p>	N	<p>Art. 263 ust. 2 ustawy o BFG</p>	<p><u>W art. 263 ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„Jeżeli środki funduszu gwarancyjnego kas są wykorzystywane do restrukturyzacji, kasy niezwłocznie zapewniają Funduszowi środki finansowe, w razie potrzeby w formie składek nadzwyczajnych, o których mowa w art. 292 ust. 1, w wysokości środków wykorzystanych do restrukturyzacji, w przypadku gdy po osiągnięciu po raz pierwszy minimalnego poziomu środków, o którym mowa w art. 288 ust. 1:”</p> <p>(Przepis art. 11 ust. 5 dyrektywy związany jest z fakultatywnym art. 11 ust. 3 dyrektywy i w związku z wdrożeniem art. 11 ust. 3 dyrektywy został już wdrożony w ramach art. 263 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Zmiana w zdaniu wprowadzającym w art. 263 ust.</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				2 stanowi jedynie doprecyzowanie.)	
<p>Art. 11 ust. 6</p>	<p><i>Artykuł 11</i></p> <p>Wykorzystanie środków finansowych</p> <p>6. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że dostępne środki finansowe mogą również zostać wykorzystane do sfinansowania środków zabezpieczających dostęp deponentów do ich gwarantowanych depozytów, w tym transfer aktywów i pasywów oraz transfer portfela depozytów, w kontekście krajowych postępowań w związku z niewypłacalnością, pod warunkiem że koszty poniesione przez system gwarancji depozytów nie przekraczają kwoty netto kompensowania deponentów posiadających depozyty gwarantowane w danej instytucji kredytowej.</p>	<p>N</p>	<p>Art. 5 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy o BFG</p> <p>Art. 179 ustawy o BFG</p> <p>Art. 264 ust. 1, ust. 4 (dodawany)) ustawy o BFG</p> <p>Art. 266 ustawy o BFG</p> <p>Art. 268 (dodawane ust. 2-11) ustawy o BFG</p> <p>Art. 272 ust. 2 ustawy o BFG</p> <p>Art. 8 projektu ustawy</p>	<p><u>W art. 5</u></p> <p><u>b) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:</u></p> <p>„3) udzielanie wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejścia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa kas w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych, podmiotowi przejmującemu lub nabywcy;;</p> <p>4) kontrola prawidłowości wykorzystania pomocy i wsparcia, o których mowa w pkt 1 i 3 oraz monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania</p> <p>a) kasy korzystającej z pomocy,</p> <p>b) podmiotu przejmującego kasę, wybrane prawa majątkowe lub wybrane zobowiązania kasy,</p> <p>c) nabywcy przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych.”;</p> <p><u>Art. 179 otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„Art. 179. W przypadku gdy wartość przejmowanych zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych przekracza wartość przejmowanych praw majątkowych albo gdy – przy przejęciu praw udziałowych podmiotu w restrukturyzacji, o których mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3 – wartość zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych na dzień poprzedzający dzień przejęcia tych praw przekracza wartość praw majątkowych na ten dzień, Fundusz może przekazać podmiotowi przejmującemu, a w przypadku przejęcia praw udziałowych podmiotowi w restrukturyzacji, środki z funduszu gwarancyjnego banków lub funduszu gwarancyjnego kas do wysokości zobowiązań z tytułu tych środków, pomniejszone o przewidywane kwoty zaspokojenia roszczeń z tytułu wypłaty</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>środków gwarantowanych w postępowaniu upadłościowym w przypadku, gdyby na dzień decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji sąd wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości podmiotu w restrukturyzacji.”;</p> <p><u>W art. 264</u> a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Realizując zadania, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3, Fundusz może, jeżeli nie podjął wobec kasy żadnych działań związanych z przymusową restrukturyzacją, udzielać wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejęcia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych, podmiotowi przejmującemu lub nabywcy. Wsparcie może zostać również udzielone w przypadku objęcia akcji banku przejmującego.”;</p> <p>b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Fundusz może udzielać wsparcia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli koszty restrukturyzacji kasy nie przekraczają kosztów zadań realizowanych przez Fundusz na podstawie ustawy w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów.”;</p> <p><u>Art. 266 otrzymuje brzmienie:</u> „Art. 266. Podmiot przejmujący kasę korzystającą ze wsparcia, przejmujący wybrane prawa majątkowe lub przejmujący wybrane zobowiązania kasy, lub nabywca przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych, na żądanie Funduszu udziela informacji niezbędnych do oceny ryzyka zwrotu udzielonego wsparcia lub</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

			<p>strat związanych z nabywanymi lub przejmowanymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami.”;</p> <p><u>W art. 268 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–12 w brzmieniu:</u></p> <p>„2. W przypadku udzielenia przez Fundusz pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2, albo wsparcia, o którym mowa w art. 264, instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane kasy, której Fundusz udzielił pomocy, a także instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane przejmowanej albo likwidowanej kasy, której Fundusz udzielił wsparcia, ulegają umorzeniu do wysokości strat kasy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) której Fundusz udzielił pomocy, 2) przejmowanej, 3) likwidowanej <p>- zidentyfikowanych odpowiednio na dzień określony w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy, dzień przejęcia kasy albo dzień nabycia przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych niepokrytych dotychczas przez fundusze własne.</p> <p>3. Umorzenie następuje w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.</p> <p>4. Umorzenie następuje w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 – z dniem określonym w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy; 2) wsparcia, o którym mowa w art. 264 – z dniem przejęcia lub nabycia. <p>5. Umorzenie, o którym mowa w ust. 2, następuje w kolejności odwrotnej do kolejności zaspokajania należności, o której mowa w art. 440 ust. 2 ustawy – Prawo upadłościowe.</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>6. Umorzeniu podlegają zobowiązania z tytułu kapitału i należnych odsetek.</p> <p>7. Jeżeli nie jest konieczne całkowite umorzenie instrumentów kapitałowych lub zobowiązań podporządkowanych, podlegają one umorzeniu proporcjonalnie w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.</p> <p>8. Jeżeli instrument kapitałowy lub zobowiązanie podporządkowane podlega częściowemu umorzeniu, warunki umowne w pozostałym zakresie nie ulegają zmianie, z wyłączeniem podstawy naliczania odsetek z tytułu instrumentu kapitałowego lub zobowiązania podporządkowanego.</p> <p>9. W przypadku udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 264, wartość i zakres umorzenia, o którym mowa w ust. 2, są wskazywane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) na dzień poprzedzający dzień przejęcia – w sprawozdaniu finansowym zweryfikowanym przez firmę audytorską albo 2) na dzień poprzedzający dzień nabycia – przez likwidatora kasy. <p>10. W przypadku udzielenia pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 260, wartość i zakres umorzenia jest wskazywana przez kasę.</p> <p>11. Wartość i zakres umorzenia ustala się na podstawie sprawozdania finansowego, którego wyniki badania zostały uznane przez Zarząd Funduszu zgodnie z art. 261 pkt 1.</p> <p>12. W przypadku umorzenia, o którym mowa w ust. 2, nie przysługuje roszczenie o odszkodowanie.</p> <p>13. Kasa lub podmiot przejmujący kasę ogłasza informacje o umorzeniu, o którym mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.”;</p> <p><u>W art. 272 w ust. 2 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:</u></p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

			<p>„Środki funduszu gwarancyjnego kas mogą także służyć realizacji zadań Funduszu, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1-3.”;</p> <p>Art. 8. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, 2486, 2491, z 2018 r. poz. 62, 106, 138, 650) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 1a w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu: „6) instytucja kredytowa - instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.) , mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;</p> <p>2) w art. 38 w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) papiery wartościowe emitowane przez rządy lub banki centralne państw członkowskich Unii Europejskiej, państw należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EEA) innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państw należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej lub państwa należące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EEA) lub papiery wartościowe gwarantowane przez rządy tych państw.”;</p> <p>3) w art. 74c: a) w ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. W przypadku braku zgody innej kasy na przejęcie kasy lub braku możliwości przejęcia kasy przez inną kasę, Komisja</p>	
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>Nadzoru Finansowego, uwzględniając potrzebę ochrony stabilności rynku finansowego i bezpieczeństwa środków zgromadzonych na rachunkach kasy, może podjąć decyzję o przejęciu kasy albo o przejęciu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy przez bank krajowy albo instytucję kredytową, za ich zgodą, albo decyzję o likwidacji kasy.”,</p> <p>b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. Podejmując decyzję, o której mowa w ust. 3 albo 4, Komisja Nadzoru Finansowego bierze także pod uwagę oferowane przez podmiot przejmujący warunki finansowe, na jakich ma nastąpić przejęcie.”,</p> <p>c) w ust. 5 wyrazy „w art. 20g ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym” zastępuje się wyrazami „w art. 264 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji”</p> <p>4) w art. 74i: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Na dzień poprzedzający dzień przejęcia sporządza się sprawozdanie finansowe kasy przejętej albo kasy, której wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania zostały przejęte przez inną kasę, bank krajowy albo instytucję kredytową. Sprawozdanie finansowe sporządza podmiot przejmujący kasę, a w przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań zarządca komisaryczny, na zasadach właściwych dla rocznych sprawozdań finansowych określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2017 r. poz. 2342). W sprawozdaniu finansowym wykazuje się wartość i zakres umorzenia instrumentów kapitałowych i zobowiązań podporządkowanych, o których mowa w art. 268 ust. 9 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji.”,</p> <p>b) ust. 2-5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. Z dniem przejścia kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki kasy przejmowanej. W przypadku przejścia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań następstwo prawne ogranicza się do przejmowanych praw majątkowych i zobowiązań.</p> <p>3. Sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 1, jest poddawane badaniu przez firmę audytorską. W przypadku ubiegania o wsparcie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w art. 264 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny ma dostęp do dokumentacji z badania.</p> <p>4. Kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca zgłasza do właściwego rejestru sądowego przejście kasy wraz ze sprawozdaniem finansowym zbadanym przez firmę audytorską. Zarządca komisaryczny kasy, w stosunku do której podjęto decyzję o przejściu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, zgłasza do właściwego rejestru sądowego przejście wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań wraz ze sprawozdaniem finansowym zbadanym przez firmę audytorską.</p> <p>5. Kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca składa do właściwego rejestru sądowego wnioski o wykreślenie z rejestru przejmowanej kasy.”,</p> <p>c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„7. Po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli przejętej kasy z jej majątku kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca dokonuje wypłat członkom przejętej kasy z jej pozostałego majątku, w proporcji do funduszu udziałowego</p>	
--	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				<p>przejmowanej kasy ustalonego na dzień poprzedzający dzień przejęcia. Wartość prawa do funduszu udziałowego jest ustalana przy uwzględnieniu sprawozdania finansowego kasy przejmowanej sporządzonego za okres sprawozdawczy kończący się w dniu poprzedzającym dzień przejęcia.”;</p> <p>5) W art. 74j:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca obejmuje zarząd majątkiem przejmowanej kasy w zakresie określonym w decyzji, o której mowa w art. 74-c ust. 3 albo 4;”;</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca ogłasza dwukrotnie w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Spółdzielczym decyzję o przejęciu kasy oraz wzywa wierzycieli tej kasy do zgłoszenia roszczeń w terminie miesiąca od daty ostatniego ogłoszenia. Obowiązek zgłoszenia roszczenia nie dotyczy wierzycieli z tytułu rachunków. W przypadku niezgłoszenia roszczenia przez wierzyciela przejmowanej kasy nie przysługuje mu wierzycielność w stosunku do kasy, banku krajowego albo instytucji kredytowej przejmującej.”;</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. W przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca ogłasza dwukrotnie o takim przejęciu w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.”;</p> <p>d) w ust. 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„W przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasa, bank krajowy albo instytucja kredytowa przejmująca powiadamia dłużników i wierzycieli przejmowanych praw majątkowych lub zobowiązań o takim</p>
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>przejęciu”;</p> <p>e) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Kasa, w stosunku do której podjęto decyzję o przejęciu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, na wniosek kasy, banku krajowego albo instytucji kredytowej przejmującej niezwłocznie zamieszcza ogłoszenie, o którym mowa w ust. 5.”;</p> <p>6) w art. 74q ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Powództwo likwidatora, kasy, banku krajowego albo instytucji kredytowej przejmującej o ustalenie wysokości należnego wynagrodzenia rozpoznaje właściwy miejscowo sąd okręgowy sąd gospodarczy.”.</p> <p>(Przepis art. 11 ust. 6 dyrektywy ma charakter fakultatywny, jednak został wdrożony w ramach art. 5 ust. 2 pkt 3 i 4, art. 264 ust. 1, art. 266, art. 272 ust. 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. W dodawanym w art. 266 ust. 4 uwzględnia się wynikające z art. 11 ust. 6 dyrektywy ograniczenie dotyczące wysokości środków angażowanych na działania inne niż wypłaty depozytów. Zmiana w ostatnim zdaniu w art. 272 ust. 2 usuwa nadmiarowy i jednocześnie nieprecyzyjny fragment dotyczący stosowania warunków dla angażowania środków na działania w zakresie restrukturyzacji kas. Zmiany w art. 5 ust. 2 pkt 3 i 4, art. 264 ust. 1, art. 266, art. 268 oraz w przepisach ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych mają na celu dostosowanie przepisów krajowych dotyczących procesów restrukturyzacji kas w zakresie przejęć do unijnych zasad pomocy publicznej. Zapewnienie takiej zgodności jest podstawową zasadą w przypadku prowadzenia przez system gwarancji depozytów działań</p>	
--	--	--	---	--

Ministerstwo Finansów
Departament Rozwoju Rynku Finansowego

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

				na podstawie art. 11 ust. 6 dyrektywy (por. motyw 16 dyrektywy). Art. 179 projektu ustawy dookreśla możliwość wsparcia instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa przy użyciu środków pochodzących z funduszu gwarancyjnego banków i funduszu gwarancyjnego kas w przypadku przejęcia praw udziałowych.)	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego			Uzasadnienie wprowadzenia przepisu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012.			
Legenda:					
Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw – dalej „ustawa o BFG”					
Ustawa Prawo bankowe – dalej „Prawo bankowe”					
Ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych – dalej „ustawa o SKOK”					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 4 ust. 1 pkt 1	<p><i>Artykuł 4</i></p> <p>Definicje</p> <p>1. Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>(1) „instytucja kredytowa” oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz na udzielaniu kredytów na swój własny rachunek;</p>	N	Art. 1a pkt 6 ustawy SKOK	<p>W art. 1a w pkt 5 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:</p> <p>„6) instytucja kredytowa – instytucję, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.)) , mającą siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

				członkowskiego Unii Europejskiej.”;	
				(Przepis art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy BRR został wprowadzony do polskiego systemu prawa, celem jego stosowania w ramach ww. art. 4 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe. Zmiana doprecyzowuje stosowanie pojęcia na gruncie ustawy o SKOK.)	
Art. 113 ust. 7 lit. c	<p><i>Artykuł 113</i></p> <p>Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem</p> <p>7. Z wyjątkiem ekspozycji stanowiących podstawę pozycji kapitału podstawowego Tier I, pozycji dodatkowych w Tier I i pozycji w Tier II, instytucje mogą – pod warunkiem uzyskania uprzedniego zezwolenia od właściwych organów – podjąć decyzję o niestosowaniu wymogów ust. 1 niniejszego artykułu w odniesieniu do ekspozycji wobec kontrahentów, z którymi dana instytucja przystąpiła do instytucjonalnego systemu ochrony stanowiącego umowne lub ustawowe uzgodnienie w sprawie odpowiedzialności, które chroni te instytucje, a w szczególności gwarantuje ich płynność i wypłacalność w celu uniknięcia upadłości, gdyby okazała się ona konieczna. Właściwe organy są upoważnione do udzielenia zezwolenia, jeżeli spełnione są następujące warunki:</p> <p>c) instytucjonalny system ochrony ma odpowiednie i jednakowo zorganizowane mechanizmy monitorowania i klasyfikowania ryzyka, co daje całościowy przegląd sytuacji ryzyka wszystkich indywidualnych członków oraz instytucjonalnego systemu ochrony jako całości, a także daje odpowiednie możliwości oddziaływania; mechanizmy te odpowiednio kontrolują ekspozycje, których dotyczy</p>	N	Art. 105 ust. 4 pkt 4	<p><u>W art. 105 w ust. 4 w pkt 4 ustawy Prawo bankowe kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:</u></p> <p>„5) jednostce zarządzającej systemem ochrony lub bankowi zrzeszającemu – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim są one niezbędne dla realizacji jej zadań określonych w art. 19 ust. 2, art. 22i ust. 1, art. 22v ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.”</p> <p>(Przepis art. 113 ust. 7 lit. rozporządzenia CRR został w głównej mierze już wdrożony w ramach Art. 1 pkt 3 , art. 2 pkt 6, art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 2a, rozdział 3a ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, art. 104 ust. 2 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Zmiana w art. 105 ust. 4 pkt 4 ma na celu uszczelnienie systemu ochrony poprzez umożliwienie przekazywania do systemów ochrony przez Biuro Informacji Kredytowej informacji na temat niewykonywania zobowiązania przez klientów banków, będących uczestnikami systemu ochrony.)</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	niewykonanie zobowiązania, zgodnie z art. 178 ust. 1;			
Art. 122 ust. 2 akapit 2	<p><i>Artykuł 124</i></p> <p>Ekspozycje zabezpieczone hipotekami na nieruchomościach</p> <p>Właściwe organy mogą ustanawiać wyższą wagę ryzyka lub surowsze kryteria niż wagi i kryteria ustanowione w przepisach art. 125 ust. 2 i art. 126 ust. 2, w stosownych przypadkach, kierując się względami stabilności finansowej.</p>	N	Art. 128 ust. 6a pkt 1a ustawy Prawo bankowe	<p>W art. 128 w ust. 6a ustawy Prawo bankowe po pkt. 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a) surowsze kryteria niż wymienione w art. 125 ust. 2 i art. 126 ust. 2 rozporządzenia 575/2013, ustanowione na potrzeby określania wag ryzyka ekspozycji zabezpieczonych hipotekami, zgodnie z art. 124 ust. 2 rozporządzenia 575/2013;”;</p> <p>(Przepis art. 122 ust. 2 dyrektywy BRR został wprowadzony do polskiego systemu prawa, celem jego stosowania w ramach ww. art. 128 ust. 6a pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe. Zmiana doprecyzowuje stosowanie pojęcia na gruncie ustawy o SKOK.)</p>
Art. 178 ust. 1 lit. b,	<p><i>Artykuł 178</i></p> <p>Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika</p> <p>1. Uznaje się, że niewykonanie zobowiązania przez określonego dłużnika ma miejsce w przypadku wystąpienia jednego lub obu z poniższych zdarzeń:</p> <p>b) zwłoka w wykonaniu przez dłużnika wszelkich istotnych zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych przekracza 90 dni. Właściwe organy mogą zastąpić okres 90 dni okresem wynoszącym 180 dni w przypadku ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi lub nieruchomości komercyjnymi MŚP należących do kategorii ekspozycji detalicznych, a także ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego. Okres wynoszący 180 dni nie ma zastosowania do celów art. 127.</p>	N	Art. 128 ust. 6a pkt 2c ustawy Prawo	<p>W art. 128 w ust. 6a ustawy prawo bankowe: po pkt. 2b dodaje się pkt. 2b-2d w brzmieniu:</p> <p>2c) dłuższy okres wskazany na potrzeby określania zwłoki w wykonaniu zobowiązań kredytowych przez dłużnika, zgodnie z art. 178 ust. 1 lit. b rozporządzenia 575/2013;</p> <p>(Wprowadzenie przepisu analogicznego do art. 178 ust. 1 lit. b rozporządzenia CRR ma na celu zminimalizowanie wątpliwości interpretacyjnych - doprecyzowania warunków i parametrów stosowanych przez banki przy obliczaniu wymogów kapitałowych.)</p>
Art 178 ust. 2 lit. d	<p><i>Artykuł 178</i></p> <p>Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika</p>	N	Art. 128 ust. 6a pkt 2b	<p>W art. 128 w ust. 6a ustawy prawo bankowe: po pkt. 2b dodaje się pkt. 2b-2d w brzmieniu:</p>

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

	2. Do celów ust. 1 lit. b) zastosowanie mają następujące przepisy: d) poziom istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego ocenia się względem progu ustanowionego przez właściwe organy. Próg ten odpowiada poziomowi ryzyka, który właściwe organy uznają za racjonalny;			„2b) poziom istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego, o którym mowa w art. 178 ust. 2 lit. d rozporządzenia 575/2013;” (Wprowadzenie przepisu analogicznego do art. 178 ust. 2 lit. d rozporządzenia CRR ma na celu zminimalizowanie wątpliwości interpretacyjnych - doprecyzowania warunków i parametrów stosowanych przez banki przy obliczaniu wymogów kapitałowych.)	
Art. 284 ust. 4	<p><i>Artykuł 284</i></p> <p>Wartość ekspozycji</p> <p>4. Z wyjątkiem kontrahentów, w odniesieniu do których stwierdzono, że posiadają szczególne ryzyko korelacji objęte zakresem stosowania art. 291 ust. 4 i 5, instytucje obliczają wartość ekspozycji jako iloczyn współczynnika alfa (α) i efektywnej EPE według następującego wzoru: <i>Exposure value</i> $\frac{1}{4} \alpha \cdot \text{Effective EPE}$ gdzie: $\alpha = 1,4$, chyba że właściwe organy wymagają wyższego współczynnika α lub zezwalają instytucjom na stosowanie ich własnych oszacowań zgodnie z ust. 9. Efektywną EPE oblicza się, szacując wartość oczekiwanej ekspozycji (EE_t) jako średnią ekspozycję liczoną w określonym terminie w przyszłości t, gdzie średnią tę uzyskuje się na podstawie wszystkich możliwych wartości stosownych czynników ryzyka rynkowego w przyszłości. Według modelu wartość EE szacuje się w szeregu terminów w przyszłości t_1, t_2, t_3 itp.</p>	N	Art. 128 ust. 6a pkt 2d ustawy Prawo	<p>W art. 128 w ust. 6a ustawy prawo bankowe: po pkt. 2b dodaje się pkt. 2b-2d w brzmieniu:</p> <p>„2d) wyższy poziom współczynnika alfa określonego na potrzeby stosowania modelu wewnętrznego w zakresie obliczania ekwiwalentu bilansowego transakcji pozabilansowych, o którym mowa w art. 284 ust. 4 rozporządzenia 575/2013;”</p> <p>(Wprowadzenie bezpośredniego odwołania do art. 284 ust. 4 rozporządzenia CRR ma na celu zminimalizowanie wątpliwości interpretacyjnych - doprecyzowania warunków i parametrów stosowanych przez banki przy obliczaniu wymogów kapitałowych.)</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI
*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU ⁴⁾		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE.			
Legenda:					
Tekst zaznaczony na szaro – przepisy wprowadzone do porządku prawnego lub których treść nie ulega zmianie, a ewentualne poprawki odnoszą się do legislacyjnego dostosowania tekstu aktu					
Tekst nieoznaczony – projektowane przepisy					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 17 ust. 1 lub 2, art. 19 ust. 3	Artykuł 17 Nadzór nad firmami inwestycyjnymi objętymi odstępstwem od obowiązku stosowania wymogów w zakresie funduszy własnych na zasadzie skonsolidowanej 1. Firmy inwestycyjne należące do grupy, której przyznano odstępstwo przewidziane w art. 15, powiadamiają właściwe organy o ryzykach mogących stanowić zagrożenie dla ich sytuacji	N	Art. 169 ust. 2 i 3, Art. 523 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe Art. 54 ust. 2 i	W art. 169 ust. 2 i 3 ustawy Prawo upadłościowe otrzymują brzmienie: „2. Obowiązek przekazywania informacji, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, a także w art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>finansowej, w tym o ryzykach związanych ze strukturą i źródłami ich funduszy własnych, kapitału wewnętrznego i finansowania.</p> <p>2. W przypadku gdy właściwe organy odpowiedzialne za nadzór ostrożnościowy nad firmą inwestycyjną odstępują od obowiązku sprawowania nadzoru na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z art. 15, podejmują one inne stosowne środki celem monitorowania ryzyk, w szczególności dużych ekspozycji, w skali całej grupy, w tym we wszelkich przedsiębiorstwach niemających siedziby w państwie członkowskim.</p> <p>Artykuł 19</p> <p>Jednostki wyłączone z zakresu konsolidacji ostrożnościowej</p> <p>3. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 lit. b), określone tam kryteria spełnia kilka przedsiębiorstw, są one również obejmowane konsolidacją, gdy wspólnie mają istotne znaczenie z punktu widzenia wspomnianych celów.</p>		<p>3, art. 399 ustawy Prawo restrukt uryzacy jne</p>	<p>2004/72/WE (Dz.U. UE L 173 z 12.06.2014 r., str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 596/2014”, ciąży na syndyku.</p> <p>3. Upadły jest obowiązany do natychmiastowego udostępniania syndykowi posiadanych informacji i dokumentów pozwalających na wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, a także w art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014. Jeżeli dla upadłego został ustanowiony kurator w postępowaniu upadłościowym, obowiązek ten ciąży na kuratorze.”;</p> <p><u>W art. 523 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„2. Tej samej karze podlega, kto będąc upadłym albo osobą uprawnioną do reprezentowania upadłego, który jest osobą prawną lub spółką handlową niemającą osobowości prawnej, nie udziela syndykowi lub sędziemu-komisarzowi informacji dotyczących majątku upadłego lub nie udostępnia syndykowi posiadanych przez siebie danych lub dokumentów pozwalających na wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7 oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014.”</p> <p><u>W art. 54 ust. 2 i 3 ustawy Prawo restrukturyzacyjne otrzymuje brzmienie:</u></p> <p>„2. Obowiązek przekazywania informacji, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7, oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 z późn. zm) oraz w art. 17 ust. 1 lub 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie</p>	
---	--	--	---	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			<p>nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. UE L 173 z 12.06.2014 r., str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 596/2014”, ciąży na zarządcy.</p> <p>3. Dłużnik jest obowiązany do natychmiastowego udostępniania zarządcy posiadanych informacji i dokumentów pozwalających na wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 i ust. 7, oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, a także w art. 17 ust. 1 lub 2 oraz art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014. Jeżeli dla dłużnika został ustanowiony kurator w postępowaniu restrukturyzacyjnym, obowiązek ten ciąży na kuratorze.”;</p> <p><u>W art. 399 ustawy Prawo restrukturyzacyjne otrzymuje brzmienie:</u> „Art. 399. Kto, będąc dłużnikiem lub osobą uprawnioną do reprezentowania dłużnika, dostarcza nadzorcy, zarządcy lub sędziemu-komisarzowi nieprawdziwych informacji w celu ich wykorzystania w postępowaniu restrukturyzacyjnym lub zataja przed nimi informacje mające istotne znaczenie dla przeprowadzenia postępowania restrukturyzacyjnego lub nie udostępnia posiadanych przez siebie danych lub dokumentów pozwalających na wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 2 lub ust. 7, oraz w art. 70 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz w art. 17 ust. 1 lub 2 oraz w art. 19 ust. 3 rozporządzenia 596/2014, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.”</p> <p>(Prace legislacyjne dostosowujące przepisy krajowe do rozporządzenia MAR nie zostały jeszcze zakończone.)</p>	
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU ⁴⁾				

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych.			

Legenda:					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 2 ust. 6 lit b	Artykuł 2 Zmiany dyrektywy 2002/47/WE W dyrektywie 2002/47/WE wprowadza się następujące zmiany: w art. 3 wprowadza się następujące zmiany: dodaje się ustęp w brzmieniu: „3. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (19) oraz przepisów krajowych dotyczących nieuczciwych warunków umownych, państwa członkowskie zapewniają,	T	Art. 7a ust. 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych	Art. 7a ust. 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych: „3. Wymogu uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 104 ust. 2 pkt 12 oraz art. 105 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo bankowe.” (Przepis art. 2 ust. 4 lit e (i) dyrektywy został wdrożony w ramach art. 3 pkt 2a i 2b, art. 7 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych. Pierwotnie wskazany przepis dyrektywy został transponowany jako „doszczelnienie” tajemnicy bankowej, obecna implementacja ma na celu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>aby dłużnicy wierzytelności kredytowych mogli skutecznie zrzec się, na piśmie lub w równoważny prawnie wiążący sposób: (i) praw do kompensaty, jakie przysługują im wobec wierzycieli wierzytelności kredytowych i wobec osób, na rzecz których wierzyciel przeniósł lub zastawił wierzytelność kredytową, lub w inny sposób wykorzystał ją jako zabezpieczenie; oraz (ii) praw związanych z tajemnicą bankową, która w przeciwnym razie uniemożliwiałaby wierzycielowi wierzytelności kredytowej pozyskanie informacji na temat wierzytelności kredytowej lub dłużnika lub ograniczałaby możliwość pozyskania takich informacji - do celów wykorzystania wierzytelności kredytowej jako zabezpieczenia.”.</p>			<p>zapewnienie doprecyzowania obowiązania normy bezwzględnie obowiązującej w zakresie tajemnicy bankowej.)</p>	
POZOSTALE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II).			
Legendas:					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Koniecz- ność wdrożeń a	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
	T / N				
Art. 213 ust. 1 akapit 1 w zw. z tytułem III – Nadzór nad zakładami ubezpie- czeń i zakładami reaseku- racji w grupach	<p><i>Artykuł 213</i></p> <p>Przypadki stosowania nadzoru nad grupą.</p> <p>Państwa członkowskie zgodnie z niniejszym tytułem zapewniają sprawowanie, na poziomie grupy, nadzoru nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji należącymi do grupy.</p>	T	Art. 105 ust. 1 pkt 1g ustawy Prawo bankowe	<p>W art. 105 w ust. 1 po pkt 1i dodaje się pkt 1j w brzmieniu:</p> <p>„1j) zakładom ubezpieczeń, zakładom reasekuracji, dominującym podmiotom ubezpieczeniowym, dominującym podmiotom nieregulowanym lub mieszanym dominującym podmiotom ubezpieczeniowym w zakresie niezbędnym dla wykonywania obowiązujących te podmioty przepisów dotyczących nadzoru nad grupą, o których mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 999 i 1000) oraz w zakresie niezbędnym dla wykonywania obowiązujących te podmioty przepisów dotyczących nadzoru uzupełniającego sprawowanego na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o nadzorze uzupełniającym;”</p> <p>(Przepis art. 213 oraz tytuł III „Nadzór nad zakładami</p>	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

			ubezpieczeń i zakładami reasekuracji w grupach” dyrektywy zostały wdrożone w rozdziale 15 - Nadzór nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji w grupach, w szczególności w przepisach art. 373 i 374 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Zmiana art. 105 ust. 1 pkt 1g ma na celu zapewnienia zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji oraz podmiotom dominującym w ubezpieczeniowych grupach kapitałowych możliwości rzetelnego wykonywania obowiązków nałożonych reżimem nadzoru grupowego (tytuł III). Systemowo jest to rozwiązanie implementujące art. 213.)
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾			
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

TYTUŁ PROJEKTU:		Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw			
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾ :		Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.			
Legenda:					
Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw – dalej „ustawa o BFG”					
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 43 w zw. z sekcją I rozdział	ROZDZIAŁ V RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA	N	Art. 222 ust. 1 ustawy	Art. 222 wprowadzenie do wyliczenia w ust. 1 ustawy o BFG otrzymuje brzmienie: „W przypadku emisji instrumentu finansowego lub	

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw

<p>u V</p>	<p>SEKCJA I - Umowne uznanie i uprawnienia do konwersji</p> <p>Artykuł 43 Zobowiązania, do których stosuje się wyłączenie z obowiązku włączenia postanowienia umownego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE</p> <p>1.Do celów art. 55 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 2014/59/UE zabezpieczone zobowiązanie nie może być postrzegane jako zobowiązanie wyłączone, jeżeli w momencie, w którym zostało utworzone:</p> <p>a) nie jest w pełni zabezpieczone;</p> <p>b) jest całkowicie zabezpieczone, lecz podlega postanowieniom umownym, które nie obligują dłużnika do ustanowienia w pełni zabezpieczonego zobowiązania w sposób ciągły zgodnie z obowiązującymi wymogami regulacyjnymi określonymi w prawie Unii lub w prawie państw trzecich, osiągając skutki, które można uznać za równoważne stosowaniu prawa Unii.</p> <p>2.Do celów art. 55 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) dyrektywy 2014/59/UE zobowiązania wyemitowane lub zawarte po dacie rozpoczęcia stosowania przepisów przyjętych przez państwa członkowskie w celu transpozycji tytułu IV rozdział IV sekcja 5 dyrektywy 2014/59/UE w państwie członkowskim obejmują:</p> <p>a) zobowiązania utworzone po tej dacie, bez względu na to, czy zostały utworzone na mocy odpowiednich umów zawartych przed tą datą, w tym na mocy zawartych między umawiającymi się stronami umów ramowych regulujących liczne zobowiązania;</p> <p>b) zobowiązania utworzone przed tą datą lub po niej na mocy odpowiednich umów zawartych przed tą datą, które są przedmiotem istotnej zmiany;</p> <p>c) zobowiązania z tytułu instrumentów dłużnych wydanych po tej dacie;</p> <p>d) zobowiązania z tytułu instrumentów dłużnych wydanych przed tą datą lub po niej na mocy odpowiednich umów zawartych przed tą datą, które są</p>	<p>o BFG</p>	<p>zaciągnięcia zobowiązania, dla których prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, podmiot emitujący instrument finansowy lub zaciągający zobowiązanie, które nie zostały wyłączone z umorzenia lub konwersji na podstawie art. 206 ust. 1 i nie należą do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości banku albo z funduszy masy upadłości kasy jest zobowiązany:”</p> <p>(Przepis art. 55 ust. 1 dyrektywy BRR został już wdrożony m.in. w ramach ww. art. 222 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji. Proponowana zmiana ma jedynie doprecyzowujący charakter oraz służy stosowaniu rozporządzenia.)</p>	
------------	---	--------------	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

<p>przedmiotem istotnej zmiany.</p> <p>3.Do celów art. 55 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustala, że wymóg włączenia postanowienia umownego do odpowiedniej umowy nie ma zastosowania w przypadku stwierdzenia, że prawo danego państwa trzeciego lub wiążąca umowa zawarta z tym państwem trzecim przewiduje procedurę administracyjną lub sądową, która:</p> <p>a) na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub z inicjatywy organu administracyjnego lub sądowego państwa trzeciego, którego prawo reguluje dane zobowiązanie lub instrument, umożliwia takiemu należycie upoważnionemu organowi administracyjnemu lub sądowemu państwa trzeciego, w okresie uznanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za niezagrażający skutecznemu wykonywaniu uprawnień do umorzenia i konwersji przez ten organ, wykonanie jednej z następujących czynności: (i) uznanie wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i nadanie skuteczności temu wykonywaniu; (ii) wsparcie wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez stosowanie odpowiednich uprawnień;</p> <p>b) zapewnia, aby uzasadnienie, na podstawie którego organ administracyjny lub sądowy państwa trzeciego może odmówić uznania lub wsparcia wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji zgodnie z lit. a), zostało wyraźnie określone i było ograniczone do jednego lub więcej następujących wyjątkowych przypadków: (i) uznanie lub wsparcie wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miałyby negatywny wpływ na stabilność finansową w danym państwie trzecim; (ii) uznanie lub wsparcie wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodowałyby, że wierzyciele w państwie trzecim, w szczególności deponenci z siedzibą w</p>				
--	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

	<p>tym państwie trzecim lub których należności są płatne w tym państwie trzecim, byliby traktowani mniej korzystnie niż wierzyciele i deponenci z siedzibą w Unii lub których należności są płatne w Unii, posiadający podobne prawa na mocy obowiązującego prawa Unii; (iii) uznanie lub wsparcie miałyby istotne skutki finansowe dla danego państwa trzeciego; (iv) skutki uznania lub wsparcia wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miałyby wpływ sprzeczny z porządkiem publicznym danego państwa trzeciego.</p> <p>4.Do celów stosowania art. 55 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2014/59/UE organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że uzasadnienie, o którym mowa w ust. 3 lit. b), nie uniemożliwia uznania lub wsparcia wykonywania uprawnień do umorzenia i konwersji we wszystkich okolicznościach, w których takie uprawnienia są stosowane</p>				
POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾					
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 1 - Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 685 i 723)		
Art. 141	<p>Art. 141 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz może dokonać zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu w restrukturyzacji na wybrany dzień. Zamknięcie ksiąg rachunkowych może być dokonane również na dzień poprzedzający dzień wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>2. Dzień, na który dokonuje się zamknięcia ksiąg rachunkowych stanowi dzień bilansowy w rozumieniu ustawy z dnia 24 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2017 r. poz. 2342). Sprawozdanie finansowe sporządzone na ten dzień nie jest rocznym sprawozdaniem finansowym w rozumieniu tej ustawy.</p> <p>3. Zyski lub straty, ustalone na podstawie sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 2, mogą podlegać odpowiednio podziałowi lub pokryciu.”</p>	<p>Art. 141 doprecyzowuje kwestię możliwości wyboru przez Fundusz dnia zamknięcia ksiąg rachunkowych podmiotu. Dotychczasowe sformułowanie „wybrany dzień” w zestawieniu z „podmiotem w restrukturyzacji” mogło budzić wątpliwości, że dzień ten może przypadać po wydaniu przez Fundusz decyzji o wszczęciu przymusowej restrukturyzacji.</p>
Art. 177 ust. 1	<p>W art. 177 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. W przypadku gdy przedmiotem przejęcia są wyemitowane przez podmiot w restrukturyzacji zdematerializowane prawa udziałowe, o których mowa w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi, podmiot prowadzący rachunki papierów wartościowych podmiotu w restrukturyzacji, na których są zapisane te prawa, po otrzymaniu od Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej informacji o decyzji, o której mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3, dokonuje ich blokady na tych rachunkach od dnia otrzymania informacji do dnia realizacji dyspozycji złożonej przez podmiot prowadzący działalność maklerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będący uczestnikiem Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych Spółki Akcyjnej, za pośrednictwem którego dokonuje się przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych (podmiot pośredniczący).”</p>	<p>Art. 177 ust. 1 ma na umożliwić przejmowanie przez podmiot przejmujący praw udziałowych w rozumieniu art. 2 pkt 48 ww. ustawy, zarówno tych w posiadaniu podmiotu w restrukturyzacji, jak i zdematerializowanych praw udziałowych wyemitowanych przez podmiot restrukturyzowany.</p>

Art. 177 ust. 2	W art. 177 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Podmiot pośredniczący składa w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej dyspozycje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, zgodnie co do formy, zakresu oraz sposobu i terminu ich składania z wymogami wynikającymi z umowy o uczestnictwo tego podmiotu w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych Spółce Akcyjnej.”	Art. 177 w swoim obecnym brzmieniu odnosił się wyłącznie do akcji, pomijał inne papiery wartościowe będące prawami udziałowymi w rozumieniu art. 2 pkt 48 ustawy o BFG. W związku z tym korekta w art. 177 ust. 2 polega na zastąpieniu wyrazów „akcji” na „ <i>prawa udziałowe</i> ”. Ponadto, dyspozycje, o których mowa w art. 177 ust. 2, to zlecenia rozrachunku wprowadzane przez podmiot pośredniczący do systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez Krajowy Depozyt. Rozporządzenie Ministra Finansów, do którego odsyła obecnie przepis art. 177 ust.2 nie zawiera żadnych wymogów odnoszących się do formy lub treści, albo sposobu lub terminu przekazywania zleceń rozrachunku do tego systemu.
Art. 177 ust. 3	3. W dniu realizacji dyspozycji Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna dokonuje przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, jeżeli w terminie umożliwiającym przeprowadzenie takiego rozrachunku w dniu realizacji dyspozycji rozrachunek ma nastąpić w zamian za zapłatę wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust. 5, co najmniej w części mającej postać: 1) pieniężną, a Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna otrzymał od Funduszu informację o wysokości wynagrodzenia należnej za przejęcie każdego zdematerializowanego prawa udziałowego lub 2) niepieniężną, a Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych Spółka Akcyjna otrzymał od Funduszu potwierdzenie zapłaty tego wynagrodzenia.	Art. 177 ust. 3 nie wyjaśnia tego, komu i kiedy BFG miałyby potwierdzać zapłatę wynagrodzenia przez podmiot przejmujący. Zmiana w art. 177 ust. 3 ma na celu umożliwić przeniesienia zdematerializowanych praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego w terminie umożliwiającym przeprowadzenie właściwego rozrachunku, w ramach którego wraz z przeniesieniem praw udziałowych na konto depozytowe podmiotu pośredniczącego, podmiot ten zostanie obciążony odpowiednią kwotą wynagrodzenia, która następnie zostanie rozdystrybuowana przez KDPW pomiędzy uczestników KDPW prowadzących rachunki, na których te prawa udziałowe zostały wcześniej zablokowane, a uczestnicy ci powinni odpowiednio rozdzielić otrzymane kwoty pomiędzy posiadaczy tych rachunków.
Art. 177 ust. 4	W art. 177 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych praw na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego w zamian za zapłatę wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust.5, o ile ma ono postać pieniężną.”;	Zmiana w art. 177 ust. 4 ma zapewnić, że rozrachunek przymusowego wykupu przeprowadzany przez Krajowy Depozyt powinien zostać zrealizowany na zasadzie <i>delivery vs. payment</i> , a więc, że zapisanie wykupywanych akcji na rachunku papierów wartościowych wykupującego powinno nastąpić jednocześnie z obciążeniem go ceną wykupu i uznaniem nią wykupywanych akcjonariuszy
Art. 330 ust. 8	W art. 330 po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu: „8. Rada Funduszu może, w drodze uchwały, uwzględniając ograniczony negatywny wpływ, jaki mogłaby mieć upadłość	Zmiana w art. 330 ust. 8 ma zapewnić możliwość Funduszowi w trybie uchwały określenia listy podmiotów, które powinny przekazywać informacje niezbędne informacje dotyczące

	podmiotu krajowego lub upadłość podmiotów określonego rodzaju na sytuację finansową innych podmiotów i stabilność rynku finansowego oraz gospodarkę, określić listę podmiotów wobec których Fundusz nie będzie realizował uprawnień, o którym mowa w ust. 1 o ile podmioty te nie są podmiotami znaczącymi lub nie zostały zidentyfikowane lub uznane za globalną instytucję o znaczeniu systemowym lub inną instytucję o znaczeniu systemowym, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz.U. z 2017 r. poz.1934 oraz z 2018 r. poz. 650).”;	przymusowej restrukturyzacji. Przepis ma na celu zmniejszenie obowiązków informacyjnych.
Art. 338a	„Po art. 338 dodaje się art. 338a w brzmieniu: Art. 338a. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 335, art. 336 i art. 338, stanowią dochód budżetu państwa.”	Celem zachowania spójności z przepisami art. 79 ust. 2 i art. 95 ust. 9 oraz brakiem precyzyjnej informacji w tym zakresie w dziale VII ustawy, proponuje się uzupełnienie ustawy o przepis wskazujący, iż kary pieniężne nakładane przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz Bankowy Fundusz Gwarancyjny wskazane w art. 335, art. 336 oraz 338 stanowią dochód budżetu państwa.
Art. 2 - Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036 i 1162)		
Art. 12 ust. 4 pkt 23, 24, 24a	W art. 12 w ust. 4: a) pkt 23 i 24 otrzymują brzmienie: „23) otrzymanych środków, o których mowa w art. 112 ust. 3 pkt 2 i art. 179 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu zobowiązania podmiotu w restrukturyzacji a w przypadku przejęcia praw udziałowych, o którym mowa w art. 174 ust. 1 pkt 3 tej ustawy – podmiotowi, będącemu emitentem tych praw; 24) otrzymanych środków, o których mowa w art. 112 ust. 3 pkt 2 i art. 188 ust. 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny instytucji pomostowej a w przypadku przeniesienia praw udziałowych, o którym mowa w art. 188 ust. 1 pkt 1 tej ustawy – podmiotowi, będącemu emitentem tych praw,” „24a) otrzymanych środków, o których mowa w art. 264 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu	Art. 12 ust. 4 pkt 23, 24 i 27 zawiera doprecyzowanie, że przychodu nie stanowią także środki pieniężne przekazywane emitentowi praw udziałowych przy zastosowaniu instrumentu przejęcia praw udziałowych. Przepis (pkt 27) wskazuje, że przychodu nie stanowią środki pieniężne przekazywane podmiotowi przejmującemu kasy.

	Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywanych przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu zobowiązania kasy;”;	
Art. 17 ust. 1 pkt 56 i 59	<p>W art. 17 w ust. 1:</p> <p>a) pkt 56 otrzymuje brzmienie: „56) otrzymane środki, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny podmiotowi przejmującemu w wykonaniu gwarancji pokrycia strat, o której mowa w art. 112 ust. 3 pkt 1 lub art. 264 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w zakresie, w jakim stanowią one pokrycie powstałych po przejęciu strat podmiotu przejmującego, dotyczących przejętych praw majątkowych, nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów;”</p> <p>b) po pkt 56 dodaje się pkt 56a w brzmieniu: „56a) otrzymane środki, w przypadku przejęcia lub przeniesienia praw udziałowych, o których mowa odpowiednio w art. 174 ust. 1 pkt 3 i w art. 188 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, przekazywane przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny emitentowi praw udziałowych w wykonaniu gwarancji pokrycia strat, o której mowa w art. 112 ust. 3 pkt 1 tej ustawy, w zakresie, w jakim stanowią one pokrycie powstałych po przejęciu lub przeniesieniu praw udziałowych, strat podmiotu będącego emitentem praw udziałowych, dotyczących praw majątkowych objętych tą gwarancją, nieuznawanych za koszty uzyskania przychodów.”</p>	Art. 17 ust. 1 pkt 56 i 59 zawiera uzupełnienie pkt 56 o zwolnienie podatkowe („wolne od podatku są...”) środków otrzymanych przez podmiot przejmujący kasę z tytułu gwarancji pokrycia strat. Analogicznie w art. 17 ust. 1 pkt 59 zwolnienie podatkowe środków otrzymanych z tytułu gwarancji pokrycia strat przy zastosowaniu instrumentu przejęcia lub przeniesienia praw udziałowych.
Art. 26 ust. 2c	<p>Art. 26 ust. 2c pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przychodów wymienionych w art. 7b ust. 1 pkt 1 lit. a, b, e oraz g, uzyskanych z papierów wartościowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych albo na rachunkach zbiorczych”</p>	Art. 26 ust. 2c ma na celu w przypadku wypłaty dochodów przez publiczne fundusze inwestycyjne zamknąć zasady identyfikacji podatników i nałożyć obowiązki płatnika na podmioty prowadzące rachunki zbiorcze lub papierów wartościowych, podobnie jak w przypadku dywidend i pozostałych przychodów wskazanych w art. 26 ust. 2c pkt 2. Zmiana skutkuje rozszerzeniem kategorii przychodów z udziału w zyskach osób prawnych.
Art. 3 - Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 1876 z późn. zm.)		
Art. 49 ust. 3	W art. 49 w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje	Art. 49 ust. 3 w związku z wprowadzeniem w ustawie o

pkt 4	się pkt 4 w brzmieniu: „4. rad rodziców.”	Bankowym Funduszu Gwarancyjnym rady rodziców jako deponenta środków oraz w związku ze zmianami w ustawie prawo oświatowe wprowadza możliwość prowadzenia rachunków oszczędnościowe, terminowych lokat oszczędnościowych oraz ROR przez rady rodziców, rozwiązując wątpliwości interpretacyjne w zakresie art. 49 ust. pkt 3.
Art. 95 ust. 5 i 6	W art. 95: a) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio do ujawnienia w księdze wieczystej zmiany treści hipoteki oraz do dokonania wpisu hipoteki obciążającej użytkowanie wieczyste, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz wierzytelność hipoteczną.”, b) po art. 95. ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do przeniesienia hipoteki w związku ze zbyciem wierzytelności bankowej.”;	Zmiana w art. 95 ma na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych w przypadku przeniesienia hipoteki w związku ze zbyciem wierzytelności bankowej zabezpieczonej hipotecznie. Propozycja zmierza do wyeliminowania konieczności uzyskania dodatkowego oświadczenia.
Art. 104 ust. 2 pkt 12	Art. 104 w ust. 2 w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 w brzmieniu: „12) ujawnienie informacji objętych tajemnicą bankową następuje na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednostki zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających lub banku zrzeszającego i jest niezbędne do zawarcia lub wykonywania umów o ustanowienie zabezpieczenia finansowego na wierzytelnościach kredytowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891).”;	Zmiana art. 104 związana jest ze zmianą art. 7a ust. 3 ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych. Celem proponowanego rozwiązania jest wyeliminowanie wątpliwości, czy informacja chroniona tajemnicą bankową może zostać udzielona Skarbowi Państwa. Konieczność uzyskiwania każdorazowej zgody klienta na wykorzystanie tajemnicy bankowej przeczyłaby istocie normy.
Art. 104 ust. 2 pkt 7a	W art. 104 ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „7a) udzielenie informacji podmiotowi wiodącemu w konglomeracie finansowym lub podmiotom regulowanym, w rozumieniu art. 3 pkt 4 ustawy o nadzorze uzupełniającym, wchodzącym w skład konglomeratu finansowego jest niezbędne do należytego wykonywania, określonych w przepisach prawa, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”.	Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie należytego wykonywania przez podmiot wiodący oraz podmioty regulowane wchodzące w skład konglomeratu finansowego określonych w przepisach prawa, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Zgodnie z art. 104 ust. 2 pkt 7 ustawy Prawo bankowe, banki są zwolnione z zachowania tajemnicy bankowej, jeżeli udzielenie informacji innym bankom, instytucjom kredytowym lub instytucjom finansowym należącym do tego samego holdingu finansowego jest

		niezbędne do należytego wykonywania, określonych w przepisach prawa, obowiązków w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu. Proponuje się dodanie analogicznego przepisu w odniesieniu do banków wchodzących w skład konglomeratu finansowego.
Art. 4 - Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 398 i 685)		
Art. 67 ust. 4	Art. 67 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Upadły wykonuje zobowiązania – w związku z którymi zostało ustanowione zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1 i 2 – na warunkach obowiązujących w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia upadłości. Przepisów art. 102 nie stosuje się”.	Dodanie w art. 67 ust. 4 zmierza do ukonstytuowania stanu prawnego w terminie przed dniem ogłoszenia upadłości, wyłączając możliwość rozwiązania umów, których obowiązywanie jest właściwe z perspektywy banku centralnego, stabilności finansowej (konsekwencji ekonomicznych i finansowych), otrzymywanych przez strony na zasadzie kontraktowej - świadczeń.
Art. 440 ust. 2 pkt 6 lit. d	W art. 440 ust. 2 pkt 6 lit d otrzymuje brzmienie: d) wartość nominalna jednej obligacji nie jest niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia decyzji emitenta o emisji;	Art. 440 ust. 2 pkt 6 lit. d ma na celu zapewnienie ochrony dla inwestora nieprofesjonalnego, który nie powinien nabywać instrumentów ryzykownych jako alternatywy dla depozytów, w postaci wprowadzenia limitu dla jednego instrumentu z długu nieuprzywilejowanego na poziomie 400.000,00 zł.
Art. 5 - Ustawa z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 891)		
Art. 11 ust. 1a	Art. 11 ust. 1a otrzymuje brzmienie: „1a. Jeżeli zastaw ustanowiono na skarbowych papierach wartościowych, które są przedmiotem obrotu na zorganizowanym przez ministra właściwego do spraw budżetu rynku obrotu skarbowymi papierami wartościowymi, zastawnik i zastawca mogą w umowie o ustanowieniu zabezpieczenia finansowego postanowić o wycenie przejmowanych skarbowych papierów wartościowych po kursie z końca dnia przejścia obowiązującym na tym rynku. Jeżeli w dniu przejścia nie został ustalony kurs dla skarbowych papierów wartościowych będących przedmiotem przejścia, ich wartość ustala się po ostatnim dostępnym kursie kwotowania tych papierów na tym rynku. Jeżeli dla przejmowanych skarbowych papierów wartościowych na tym rynku nie jest ustalany kurs lub zaprzestano ustalania kursu, kursem wyceny jest średni kurs z dnia przejścia liczony jako średni ważony wolumenem kurs z wszystkich bezwarunkowych transakcji zawartych na tym rynku w dniu przejścia, a w przypadku gdy nie został wyliczony, ostatni dostępny średni kurs.”	Art. 11 ust. 1a ma na celu uporządkować kwestie praktyki na rynku finansowym w zakresie skarbowych papierów wartościowych.
Art. 6 - Ustawa z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, 650, 685, 1075)		

Art. 3a pkt 1	Art. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wydawania aktów, o których mowa w art. 89 ust. 3, art. 124 ust. 2, art. 164 ust. 5, art. 178, art. 284 ust. 4, art. 327 ust. 2, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2 i 3, art. 412 ust. 5 zdanie drugie i art. 416 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 575/2013;”.	Art. 3a ust. 1 ma na celu zapewnienie do doprecyzowania warunków i parametrów stosowanych przez banki przy obliczaniu wymogów kapitałowych, w postaci wprowadzenia delegacji ustawowej do wydawania przez rozporządzeń przez Ministra Finansów. W konsekwencji konieczne jest wyłączenie Komisji Nadzoru Finansowego jako organu właściwego w odpowiednim zakresie.
Art. 7 - Ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62 i 1000)		
Art. 78b	Art. 78b ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 4, Minister Finansów przyjmuje wolne środki w depozyt na warunkach określonych w umowie. 2. Minister Finansów może przyjmować wolne środki podmiotów niebędących jednostkami sektora finansów publicznych a zaliczanych do sektora instytucji rządowych i samorządowych, w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 174 z 26.06.2013, str. 1-727, z późn. zm. ¹⁾) w depozyt na warunkach określonych w umowie. 3. Przyjęcie wolnych środków w depozyt na okres do 3 dni, od podmiotów o których mowa w ust. 1 i 2 może nastąpić wyłącznie w przypadku gdy obsługę bankową prowadzi Bank Gospodarstwa Krajowego.”	Art. 78b ustawy o finansach publicznych związany jest ze zmianą art. 315 ustawy o BFG. Celem jest zapewnienie Ministrowi Finansów możliwości przyjmowania wolnych środków w depozyt od podmiotów niebędących jednostkami sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, a zaliczanych do sektora instytucji rządowych i samorządowych na podstawie odrębnych regulacji. Podmioty są wyposażone w możliwość, a nie obowiązek.
Art. 10 – Przepis przejściowy związany z implementacją Art. 11 ust. 3 lit. a-f, art. 11 ust. 5 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów		
Art. 11 – Przepis przejściowy		
Art. 12 – Przepis przejściowy		

Departament Rozwoju Rynku Finansowego

FN2.700.10.2017

Informacja o wynikach przeprowadzonych uzgodnień, opiniowania, konsultacji dot. projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw (UC110)

Głównym celem projektu jest konieczność sprawnej implementacji przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2399 z dnia 12 grudnia 2017 r. w odniesieniu do stopnia uprzywilejowania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych w hierarchii roszczeń w postępowaniu upadłościowym (BCH).

Dnia 12 lutego 2018 r. stosownie do postanowień § 35, § 36, § 38 w zw. z § 127 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. 2016 poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy wraz z załącznikami został skierowany do uzgodnień z członkami Rady Ministrów, Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącym Komitetu Stałego Rady Ministrów, Szefem Służby Cywilnej oraz Prezesem Rządowego Centrum Legislacji.

Ponadto projekt celem opiniowania i konsultacji publicznych został przekazany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Prezesa Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego, Prezesa Zarządu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej, Prezesa Zarządu Związku Banków Polskich, Prezesa Zarządu Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Prezesa Zarządu Spółdzielczego Systemu Ochrony SGB, Prezesa Zarządu Systemu Ochrony Zrzeszenia BPS, Prezesa Zarządu Krajowego Depozyty Papierów Wartościowych S. A., Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, Prezesem Zarządu BondSpot S. A., Prezesem Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych S. A., Prezesa Zarządu Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Prezesa Zarządu Związku Maklerów i Doradców, Prezesa Zarządu Izby Domów Maklerskich, Prezesa Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Prezesa Izby Zarządzającej Funduszami i Aktywami, Prezesa Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Prezesa Stowarzyszenia Rynków Finansowych – ACI Polska, Prezesa Federacji Przedsiębiorców Polskich, Przewodniczącego Rady Dialogu Społecznego, Prezydenta Konfederacji Lewiatan, Prezesa Business Centre Club, Prezesa Polskiej Izby Ubezpieczeń, Prezesa Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Prezesa Izby Gospodarczej Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka, Prezesa Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

W toku uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych uwagi zgłosiły następujące podmioty: Minister Spraw Zagranicznych, w zakresie opinii o zgodności z prawem Unii Europejskiej (implementacji), Rządowe Centrum Legislacji, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Bondspot S.A., Fundacja na rzecz Kredytu Hipotecznego, Giełda Papierów Wartościowych, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo

– Kredytowa, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Związek Banków Polskich.

Dnia 26 i 28 marca odbyła się konferencja uzgodnieniowa. W wyniku uwzględnionych uwag, związanych również z ponowną implantacją dyrektyw i stosowaniem prawa UE dnia 14 maja został sporządzony zmieniony projekt aktu wraz z załącznikami.

Dnia 25 maja stosownie do postanowień § 48 w zw. z § 127 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. 2016 poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy wraz z załącznikami został skierowany do ponownych uzgodnień, konsultacji publicznych oraz opiniowania z członkami Rady Ministrów, Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącym Komitetu Stałego Rady Ministrów, Szefem Służby Cywilnej oraz Prezesem Rządowego Centrum Legislacji, Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Przewodniczącym Komisji Nadzoru Finansowego, Prezesem Narodowego Banku Polskiego, Prezesem Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Prokuratorii Generalna Skarbu Państwa, Prezesem Zarządu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej, Prezesem Zarządu Związku Banków Polskich, Prezesem Zarządu Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Prezesem Zarządu Spółdzielczego Systemu Ochrony SGB, Prezesem Zarządu Systemu Ochrony Zrzeszenia BPS, Prezesem Zarządu Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S. A., Prezesem Zarządu BondSpot S. A., Prezesem Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych S. A., Prezesem Fundacji na rzecz Kredytu Hipotecznego, Prezydium Komisji Krajowej Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”.

W toku ponownych uzgodnień, opiniowania i konsultacji publicznych uwagi zgłosiły następujące podmioty: Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, Rządowe Centrum Legislacji, Bankowy Funduszu Gwarancyjny, Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo Kredytowa, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Natomiast zgodnie z art. 5 tej ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji – numer z wykazu UC110. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie tej ustawy.

RAPORT Z KONSULTACJI I OPINIOWANIA
*Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,
systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*

RAPORT Z KONSULTACJI I OPINIOWANIA

L.P.	JEDNOSTKA REDAKCYJNA / ZAKRES TEMATYCZNY	PODMIOT ZGŁASZAJĄCY UWAGI	TREŚĆ UWAGI (UZASADNIENIE)	STANOWISKO MF
Art. 1 - Ustawa z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji				
1.	Ogólna - systemowa	BFG	<p><u>Uwagi dotyczące przepisów nieuwzględnionych w projekcie ustawy</u></p> <p>Propozycja zmiany przepisów regulujących zobowiązania do zapłaty</p> <p>Fundusz podtrzymuje stanowisko o niezbędności wprowadzenia zmian w przepisach ustawy o BFG dotyczących zobowiązań do zapłaty. Proponowane zmiany do przepisów dotyczących wnoszenia składek w formie zobowiązań do zapłaty mają na celu doprecyzowanie zasad wnoszenia składek w tej formie. Zmiany dotyczą m.in. wezwań do wniesienia środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w przypadku konieczności finansowania realizacji zadań Funduszu z tych środków, przejmowania aktywów stanowiących zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty w przypadku nieprzekazania środków im odpowiadających na wezwanie Funduszu oraz wyceny i rozliczenia przejętych przez Fundusz aktywów. Poniżej przekazujemy ponownie propozycje zmian w przepisach dotyczących zobowiązań do zapłaty.</p> <p>Podkreślenia wymaga, że poniższe propozycje zmian stanowią całość i muszą zostać rozpatrzone łącznie.</p> <p>Proponujemy nadanie art. 2 pkt 66, 67, 69 i 70 brzmienia:</p> <p><i>„66) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji banków do wykorzystania;</i></p> <p><i>67) środki na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas – środki funduszu przymusowej restrukturyzacji kas do wykorzystania;</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MF podtrzymuje swoje stanowisko.</p> <p>Wprowadzenie proponowanych zmian na obecnym etapie prac nie wydaje się niezbędne. Ze względu na obszerność przedłożonych przez BFG propozycji, proponujemy rozważenie ich przyjęcia przy kolejnym procesie zmiany ustawy o BFG, który będzie kompleksowy z uwagi na konieczność implementacji BRRD2.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że na podstawie upoważnienia przewidzianego w art. 10 ust. 3 dyrektywy DGS Europejski Urząd Nadzoru Bankowego wydał wytyczne dotyczące zobowiązań do zapłaty. Wytyczne zostały wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (rozporządzenie w sprawie EUNB). Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EUNB właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń. Wytyczne przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo europejskie w konkretnym obszarze. W</p>

69) środki systemu gwarantowania depozytów w bankach – środki funduszu gwarancyjnego banków do wykorzystania oraz funduszu statutowego po pomniejszeniu o wartość rzeczowych aktywów trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych;

70) środki systemu gwarantowania depozytów w kasach – środki funduszu gwarancyjnego kas do wykorzystania;”.

Uzasadnienie: Zmiana ma na celu doprecyzowanie sposobu ustalania wartości środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji banków i firm inwestycyjnych, środków na finansowanie przymusowej restrukturyzacji kas, środków systemu gwarantowania depozytów w bankach oraz środków systemu gwarantowania depozytów w kasach, w tym uwzględnienie wartości zobowiązań do zapłaty w tych pozycjach.

Proponujemy nadanie art. 303 ust. 2 i 5 ustawy o BFG następującego brzmienia oraz dodanie w art. 303 ust. 6 w następującym brzmieniu:

„2. Rada Funduszu określając możliwość wniesienia składek na fundusz gwarancyjny banków lub na fundusz gwarancyjny kas w formie zobowiązań do zapłaty uwzględnia, aby udział łącznej kwoty zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków lub na fundusz gwarancyjny kas nie przekroczył 30% poziomu danego funduszu do wykorzystania.”

„5. Podmioty zobowiązane do wniesienia składek informują Fundusz niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania informacji o wysokości składki, o zamiarze wniesienia części składki w formie zobowiązań do zapłaty.”

„6. Nadwyżki kwoty zobowiązań do zapłaty ponad udział 30% poziomu odpowiedniego funduszu gwarancyjnego do wykorzystania nie są uwzględniane odpowiednio w środkach systemu gwarantowania depozytów w bankach lub środkach systemu gwarantowania depozytów w kasach, dla potrzeb wyliczenia poziomów środków systemu gwarantowania depozytów, o których mowa w art. 287 ust. 1 i 2 oraz art. 288 ust. 1 i 2.”

Uzasadnienie: Zmiana ma na celu ustalenie, że Rada Funduszu wyznaczając możliwość wniesienia składek w formie zobowiązań do zapłaty powinna uwzględniać limit udziału tych zobowiązań do kwoty odpowiedniego funduszu gwarancyjnego do wykorzystania w wysokości 30% oraz doprecyzowanie, że wielkość zobowiązań do zapłaty przekraczająca ten limit nie będzie liczona do wypełnienia wymogu wielkości odpowiednich funduszy określonych ustawą. Zmiana do ust. 5 ma na celu określenie terminu na zgłoszenie zamiaru wnoszenia zobowiązań do zapłaty dla wszystkich składek.

Proponujemy następujące brzmienie art. 304 ust. 8 ustawy o BFG:

związku z tym EUNB oczekuje od wszystkich wyznaczonych organów i systemów gwarancji depozytów, do których skierowane są wytyczne, stosowania się do nich. Wyznaczone organy i systemy gwarancji depozytów, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk.

*„8. W przypadku:
zawieszenia działalności podmiotu krajowego,
wszczęcia przymusowej restrukturyzacji wobec podmiotu krajowego lub banku zagranicznego,
wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o przejęciu albo przejęciu wybranych praw
lub zobowiązań kasy w rozumieniu art. 74 c ust. 3 i 4 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o
spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,
wydania przez Komisję Nadzoru Finansowego decyzji o likwidacji podmiotu krajowego, lub
ogłoszenia upadłości podmiotu krajowego lub banku zagranicznego
- podmiot uprawniony do reprezentacji przekazuje do Funduszu środki w wysokości równowartości
zobowiązań do zapłaty, o których mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 2 dni roboczych
odpowiednio od dnia zawieszenia, wszczęcia przymusowej restrukturyzacji, wydania decyzji o
przejęciu albo o przejęciu wybranych praw lub zobowiązań kasy, wydania decyzji o likwidacji lub
ogłoszenia upadłości.”.*

Uzasadnienie: Zmiana ma na celu uzupełnienie katalogu przypadków gdy podmiot jest zobowiązany przekazać Funduszowi środki odpowiadające zobowiązaniom do zapłaty o decyzje KNF o przejęciu kasy albo przejęciu wybranych praw majątkowych lub zobowiązań kasy oraz likwidacji podmiotu krajowego. W takich przypadkach kontynuowanie działalności podmiotu jest ograniczone lub zaprzestaje on dotychczasowej działalności. Fundusz powinien w takich sytuacjach uzyskać spłatę należności z tytułu należnych składek (którymi są zobowiązania do zapłaty).

Proponujemy dodanie art. 304 ust. 8a ustawy o BFG:

„8a. W przypadku niezrealizowania obowiązku, o którym mowa w ust. 8, lub w przypadkach, o których mowa w ust. 10, Fundusz ma prawo przejąć zablokowane na jego rzecz aktywa stanowiące zabezpieczenie zobowiązań do zapłaty, o których mowa w ust. 2, lub środki z tytułu ich wykupu.”.

Uzasadnienie: Zmiana wynika z konieczności uwzględnienia możliwości przejęcia aktywów podmiotu w przypadkach, o których mowa w art. 304 ust. 8 i 10.

Proponujemy następujące brzmienie art. 304 ust. 10 ustawy o BFG:

„10. W przypadkach, gdy podmiot, o którym mowa w art. 303 ust. 5, nie spełnia warunków określonych w ust. 1-6 lub 9 lub w przepisach wydanych na podstawie ust. 11 lub 12, Fundusz może wezwać podmiot do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty wskazując termin do ich wniesienia. Przepis art. 316 stosuje się.”.

Uzasadnienie: Zmiana ma na celu zapewnienie możliwości wezwania podmiotu do uiszczenia zobowiązań do zapłaty w sytuacji naruszenia któregokolwiek z warunków określonych w przepisach

ustawy.

Proponujemy dodanie w art. 304 ust. 10a o następującej treści:

„10a. Wartość aktywów przejętych zgodnie z ust. 3 lub ust. 8a, Fundusz wycenia w wartości obliczonej zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu, wydanym na podstawie ust. 11, na dzień ich przejęcia. W przypadku, gdy ustalona wartość przejętych aktywów lub środków pochodzących z ich wykupu jest wyższa od wartości zobowiązań do zapłaty, co do których podmiot został wezwany do ich wniesienia zgodnie z art. 305 ust. 1, 2, 3 lub 3c, Fundusz niezwłocznie zwraca temu podmiotowi w formie pieniężnej ustaloną w powyższy sposób nadwyżkę. W przypadku, gdy ustalona wartość przejętych aktywów lub środków pochodzących z ich wykupu jest niższa od wartości zobowiązań do zapłaty, co do których podmiot został wezwany do ich wniesienia zgodnie z art. 305 ust. 1, 2, 3 lub 3c, Fundusz wzywa podmiot do zapłaty różnicy w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Przepis art. 316 stosuje się.”.

Uzasadnienie: Proponowana poprawka precyzuje mechanizm rozliczenia i wyceny przez Fundusz przejętych aktywów stanowiących zabezpieczenie realizacji zobowiązań do zapłaty.

Proponujemy dodanie w art. 304 ust. 11 pkt 5 o następującej treści:

„5) zasady obliczania wartości aktywów, przejętych zgodnie z ust. 3 lub ust. 8a.”.

Uzasadnienie: Ze względu na proponowaną nową treść art. 304 ust. 10a ustawy o BFG proponowane jest rozszerzenie delegacji ustawowej dla Ministra Finansów do określenia w drodze rozporządzenia również zasad obliczania wartości aktywów przejętych zgodnie z art. 304 ust. 3 lub ust. 8a ustawy o BFG.

Proponujemy nadanie art. 305 ust. 1 ustawy o BFG, nowego brzmienia, dodanie nowych w art. 305 nowych ust. 2a, 2b, 3a, 3b, 3c oraz uchylenie ust. 4:

„1. W razie konieczności finansowania zadań w zakresie przymusowej restrukturyzacji, w tym w przypadku finansowania przymusowej restrukturyzacji zgodnie z art. 272 ust. 3, Fundusz może wezwać podmioty, które wniosły składki w formie zobowiązań do zapłaty, do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania. Fundusz określa w wezwaniu kwotę, która podlega przekazaniu do Funduszu, ustaloną jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie przez Fundusz, nie większej niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty na dany fundusz, o którym mowa w art. 272 ust. 1, ust. 2, art. 273 ust. 1 lub ust. 2, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty poszczególnych podmiotów na ten fundusz w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na ten fundusz. W łącznej wartości zobowiązań do zapłaty

na dany fundusz, o której mowa w zdaniu poprzednim, nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty podmiotu w restrukturyzacji, podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8. Wartości zobowiązań do zapłaty na dany fundusz ustala się według stanu na dzień wydania decyzji o zastosowaniu instrumentu przymusowej restrukturyzacji lub zawarcia przez Fundusz odpowiedniej umowy, stanowiącej podstawę świadczeń, z wyjątkiem przypadku udzielenia gwarancji całkowitego lub częściowego pokrycia strat wynikających z ryzyka związanego z przejmowanymi prawami majątkowymi lub zobowiązaniami, które ustala się na dzień ustalenia świadczenia przez Fundusz na podstawie umowy dającej podstawę do spełnienia takiego świadczenia.”;

[ust. 2 bez zmian]

„2a. W przypadku wezwania, o którym mowa w ust. 2, do przekazania jedynie części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego banków, część ta zostaje ustalona dla danego banku lub oddziału banku zagranicznego jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków danego banku albo oddziału banku zagranicznego i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom banku lub oddziału banku zagranicznego, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków podmiotu, wobec którego nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

2b. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków, o których mowa w ust. 2, ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec banku lub oddziału banku zagranicznego.”;

[ust. 3 bez zmian]

„3a. W przypadku wezwania, o którym mowa w ust. 3, do przekazania jedynie części środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, część ta zostaje ustalona dla danej kasy jako iloczyn zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas danej kasy i procentowego udziału kwoty środków gwarantowanych należnych deponentom kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji, w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, pomniejszonej o zobowiązania do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas kasy, wobec której nastąpiło spełnienie warunku gwarancji.

3b. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, o których mowa w ust. 3, ustala się według stanu na dzień spełnienia warunku gwarancji wobec kasy.

3c. Fundusz może wezwać kasy do przekazania, nie później niż w terminie 2 dni roboczych od dnia doręczenia wezwania, środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty na rzecz funduszu gwarancyjnego kas, w przypadku finansowania restrukturyzacji kasy zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 1 - 3, do wysokości kwoty takiego finansowania. Fundusz określa w wezwaniu kwotę, która podlega przekazaniu do Funduszu, ustaloną dla danej kasy jako iloczyn kwoty podlegającej zapłacie przez Fundusz, nie większej niż łączna wartość zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, oraz udziału wartości zobowiązań do zapłaty poszczególnych kas na fundusz gwarancyjny kas w łącznej wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas. W łącznej wartości zobowiązań do

zapłaty na fundusz gwarancyjny kas, o której mowa w zdaniu poprzednim, nie uwzględnia się zobowiązań do zapłaty kasy, podlegających przekazaniu do Funduszu na podstawie art. 304 ust. 8. Wartości zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny kas ustala się w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz art. 264 ust. 2 pkt 1, 2 i 4 - według stanu na dzień zawarcia przez Fundusz odpowiedniej umowy stanowiącej podstawę do spełnienia świadczeń, a w przypadku, o którym mowa w art. 264 ust. 2 pkt 3 - według stanu na dzień ustalenia przez Fundusz wysokości świadczenia z tytułu umowy stanowiącej podstawę do spełnienia tego świadczenia.”; [uchyla się ust. 4].

Uzasadnienie: Proponowana poprawka ma na celu doprecyzowanie sposobu ustalania kwot środków przekazywanych przez poszczególne podmioty Funduszowi z tytułu realizacji zobowiązań do zapłaty w przypadku przymusowej restrukturyzacji, spełnienia warunku gwarancji lub restrukturyzacji kas.

Uwaga: W przypadku uwzględnienia powyższych zmian do art. 305 ust. 1-4, konieczne będzie również skorygowanie odwołań, w art. 304 ust. 1 *in fine* oraz w art. 304 ust. 3 (w środku), tj. zastąpienie odwołań do „art. 305 ust. 1-3” odwołaniami do art. „**305 ust. 1, 2, 3 lub 3c**”.

Proponujemy następujące brzmienie art. 305 ust. 7 ustawy o BFG:

„7. Środki, o których mowa w ust. 1-6 oraz w art. 304 ust. 8 i 8a, przechodzą z dniem przekazania lub przejęcia na własność Funduszu.”.

Uzasadnienie: Proponowana poprawka ma na celu doprecyzowanie rozwiązań, związanych z przekazywaniem Funduszowi zabezpieczeń zobowiązań do zapłaty.

W art. 56 oraz w art. 57 proponujemy wprowadzenie zmian polegających na uchyleniu ustępów drugich w obu tych artykułach. Proponowana treść poprawki:

„W art. 56 uchyla się ust. 2.”;

„W art. 57 uchyla się ust. 2.”

Uzasadnienie: Propozycja uchylenia ustępów drugich w art. 56 i 57 wynika z proponowanego brzmienia art. 305 ust. 7. Art. 56 ust. 2 i art. 57 ust. 2 stanowią *superfluum* w stosunku do regulacji z art. 305 ust. 7.

proponujemy następujące brzmienie art. 47 ust. 1 pkt 5 ustawy o BFG:

„5) kwoty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, o których mowa w art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1, które podmioty objęte systemem gwarantowania zobowiązane są przekazać Funduszowi.”.

Uzasadnienie: Zmiana polega na doprecyzowaniu przepisu, zgodnie z którym w uchwale Zarządu Funduszu, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy o BFG, stanowiącej wezwanie, o którym mowa w art. 305 ust. 2 i art. 305 ust. 3 ustawy o BFG, winny być wskazane kwoty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty dla poszczególnych podmiotów objętych systemem gwarantowania. Bardziej szczegółowe uzasadnienie zawarto poniżej w pkt 18.

2.	Ogólna	Związek Banków Polskich	<p>Chciałbym podnieść po raz kolejny pod rozważę Pani Minister kilka kluczowych dla sektora bankowego kwestii, które nie zostały uwzględnione w przedstawionej wersji projektu ustawy w ramach konsultacji społecznych.</p> <p>Wnoszę o zawarcie w projektowanej zmianie ustawy prawa dla BFG dla udzielenia pożyczki dla IPS celem refinansowania pożyczki, udzielanej w ramach systemu ochrony, dla banku przejmującego inny bank spółdzielczy. Sytuacja w sektorze bankowości spółdzielczej jest generalnie dobra, ale znaczny wpływ na nią mają działania prewencyjne podejmowane w ramach zrzeczeń na pomoc i restrukturyzację poszczególnych banków spółdzielczych. Funkcjonowanie większości banków spółdzielczych w ramach systemów ochrony instytucjonalnej powoduje rozszerzenie stosowania zasady solidaryzmu w ramach tej struktury. Ewentualny brak wolnych środków na restrukturyzację pojedynczego banku spółdzielczego, z racji uprzedniego wykorzystania tych środków na pomoc innym bankom, może rodzić problem systemowy. Powinno się zatem podjąć wszelkie działania na rzecz niedopuszczenia do takiej sytuacji, a jest to o tyle ważne, że nie dotyczy dziś konieczności udzielania faktycznego wsparcia, ale stworzenia mechanizmów instytucjonalnych, które uniemożliwią w przyszłości ewentualnego powstania problemu systemowego.</p>	Uwaga nieuwzględniona Proponowana zmiana wykracza poza zasadniczą część projektowanych zmian w ustawie o BFG, które mają na celu implementację dyrektyw.
3.	Art. 1 ust. 3	BFG	Proponujemy korektę zdania wprowadzającego w pkt 1: „1) w art. 1 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:”.	Uwaga uwzględniona - legislacyjna
4.	Art. 2 pkt 91	BFG	<p>W odniesieniu do proponowanego art. 2 pkt 91 ustawy o BFG należy stwierdzić, że proponowana definicja nie ułatwia procesu stosowania przepisów, w których użyte jest pojęcie zobowiązań zabezpieczonych. Kierunkowo Fundusz zgadza się z postulatem Związku Banków Polskich, aby w ślad za art. 2 ust. 1 pkt 67 BRRD wprowadzić definicję pojęcia „zobowiązanie zabezpieczone” i ująć w nim transakcje sprzedaży instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu oraz transakcje kupna instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odsprzedaży, tj. repo, reverse-repo, sell buy back i buy sell back. Jednocześnie jednak zastrzeżenia budzi propozycja Związku Banków Polskich, aby do ustawy przenieść wprost definicję zawartą w BRRD. W szczególności Fundusz uważa za zasadne sformułowanie definicji w sposób, który będzie jednoznacznie rozstrzygał wątpliwości interpretacyjne, które były kierowane przez inne państwa członkowskie do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (pytania 2015_1779¹ oraz 2016_2951²), i wprost wskazać, że za zobowiązania zabezpieczone uznaje się tylko takie zobowiązania, w przypadku których zabezpieczenie jest ustanowione na aktywach podmiotu dłużnika.</p> <p>Na marginesie należy zwrócić uwagę, że ustawodawca nie posługuje się właściwie pojęciem „zobowiązań zabezpieczonych”, a używa terminów takich jak „zabezpieczenie zobowiązania”, „zabezpieczenie wierzytelności” czy też „zabezpieczenie wykonania zobowiązania” (por. art. 143</p>	Uwaga częściowo uwzględniona Derywacyjna metoda wykładni zakłada że cechy wykładni wyznaczają cechy aktów prawnych. Wykorzystanie metody zarówno językowej (odmiany) i systemowej powinno umożliwiać stosowanie pojęcia zobowiązania zabezpieczonego w zgodzie z polską terminologią prawniczą, na poziomie rozumienia dyrektywnego. W zakresie proponowanej zmiany definicji doprecyzowującej katalog zabezpieczeń uwaga pozostaje zasadna. Uwaga do ew. rozpatrzenia przez komisję prawniczą.

¹ http://www.eba.europa.eu/single-rule-book-qa/-/qna/view/publicId/2015_1779

² http://www.eba.europa.eu/single-rule-book-qa/-/qna/view/publicId/2016_2951

ust. 2 pkt 3 lit. b, art. 151 ust. 1 pkt 1 lit. d, art. 231 ust. 1, art. 261 pkt 5, art. 262 ust. 3, art. 304 ust. 3 ustawy o BFG). Stąd też już na poziomie deskryptywnym analizowany przepis ma charakter pusty. Definicja ustawowa powinna definiować pojęcia, którymi ustawodawca posługuje się w ustawie, jeżeli ustawodawca takiego pojęcia nie używa, to nie ma prawnego uzasadnienia redagowanie tego typu przepisów. W konsekwencji przepis ten jest niestosowalny. Wydaje się, że projektodawca zdaje sobie sprawę z wyżej wymienionych wątpliwości wskazując, że „(...) wprowadzenie definicji będzie miało charakter porządkujący na gruncie wykładni językowej, w szczególności ograniczy wątpliwości interpretacyjne dotyczące rozumienia instytucji zobowiązań zabezpieczonych, zwłaszcza w kontekście art. 206 ustawy o BFG.” (str. 4 uzasadnienia do projektu). Należy także podkreślić, że w ramach dyrektyw językowych nie dokonuje się czynności porządkujących, które są zarezerwowane dla fazy porządkującej wykładni. Z tej perspektywy uzasadnienie do proponowanych zmian nie wydaje się adekwatne.

Jedynym przepisem, w którym ustawodawca posługuje się sformułowaniem „zobowiązań zabezpieczonych” jest art. 206 ust. 1 pkt 2 ustawy o BFG. Nie jest to jednak oczywiste, ponieważ powstaje wątpliwość, czy definicję ustawową można stosować do zwrotu ustawowego, jeżeli mamy do czynienia z rozczłonkowaniem treściowym tego sformułowania (część zwrotu definiowanego znajduje się we wprowadzeniu do wyliczenia a część w punkcie 2 art. 206 ust. 2 ustawy o BFG).

Dodatkowo w zakresie projektowanej definicji chcielibyśmy zwrócić uwagę, że określenie zobowiązań zabezpieczonych jest konstruktem cywilistycznym. W celu zapewnienia pewności i jednolitości prawa projektodawca powinien nawiązywać do siatki pojęciowej obowiązującej w ramach tej gałęzi prawa, a nie wykorzystywać terminologię stosowaną w dyrektywie.

Powyższe wątpliwości mogą zostać częściowo ograniczone poprzez wprowadzenie do art. 206 przepisu, zgodnie z którym:

„Na potrzeby art. 206 ust. 1 pkt 2 przez zobowiązanie zabezpieczone rozumie się zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do spełnienia świadczenia jest zabezpieczone przez prawo zastawu, hipotekę lub inne zabezpieczenia ustanowione na prawach majątkowych dłużnika, w tym zobowiązania wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu lub innych postanowień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu.”

Pozwala to na odejście od klasycznej koncepcji definicji legalnej. Jeżeli mimo powyższych wątpliwości Ministerstwo Finansów zdecyduje o wdrożeniu art. 2 ust. 1 pkt 67 BRRD poprzez definicję „zobowiązań zabezpieczonych” w art. 2 ustawy o BFG, proponujemy, aby brzmiała ona następująco:

„91) „zobowiązanie zabezpieczone” oznacza zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności lub innej formy wykonania jest zabezpieczone przez obciążenie, zastaw, hipotekę lub inne formy zabezpieczenia ustanowione na prawach majątkowych dłużnika, w tym zobowiązania

			wynikające z transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu;”.	
5.	Art. 5 ust. 2 pkt 3 i art. 264	BFG	<p><u>Uwagi dotyczące przepisów nieuwzględnionych w projekcie ustawy</u></p> <p>Proponowane zmiany należy ocenić pozytywnie, jednak w ocenie BFG dla umożliwienia zastosowania zmodyfikowanych przepisów w praktyce niezbędna będzie dodatkowa ingerencja prawodawcy. Projektowane przepisy dotyczą zmiany beneficjenta wsparcia udzielanego przez Fundusz. Obecnie beneficjentem wsparcia może być podmiot przejmujący kasę, natomiast projektowane zamiany powodują, że wsparcie będzie udzielane restrukturyzowanej kasie, a konkretnie działalności prowadzonej przez tę kasę. Spowoduje to powstanie problemu stosowności art. 264 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy o BFG, w szczególności z uwagi na fakt, iż przejmowana kasa jest wykreślana z rejestru, zaś np. w przypadku udzielenia wsparcia w postaci gwarancji pokrycia strat, wsparcie jest udzielane po ustaniu bytu przejmowanej kasy. Przewidziane art. 264 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy o BFG formy wsparcia dedykowane są dla podmiotu, który przejął przedsiębiorstwo lub wybrane prawa majątkowe, stąd zmiana ograniczająca się do wskazania kasy przejmowanej jako beneficjenta jest niewystarczająca. Wydaje się, powyższe wątpliwości można rozwiązać poprzez poniższe doprecyzowanie przepisów regulujących udzielanie wsparcia:</p> <p>W art. 5 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„3) udzielanie wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejęcia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych, podmiotowi przejmującego lub nabywcy;”.</i></p> <p>W art. 264 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„Art. 264. 1. Realizując zadania, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3, Fundusz może udzielać wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejęcia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych, podmiotowi przejmującego lub nabywcy. Wsparcie może zostać również udzielone w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.”.</i></p>	Uwaga uwzględniona
6.	Art. 7 ust. 1	Związek Banków Polskich	<p>Ponownie zwracam się z wnioskiem o przywrócenie członkostwa przedstawiciela sektora bankowego - reprezentanta głównego płatnika składek wnoszonych do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego - w Radzie Funduszu. W mojej ocenie dokonano w 2016 r. rzeczy niezmiernie złej usuwając reprezentantów sektora bankowego z tego organu Funduszu. Rada BFG jest ważnym podmiotem w ramach sieci bezpieczeństwa sektora finansowego w Polsce. Doceniając rolę przedstawicieli instytucji publicznych w tym organie należy wskazać, że udział przedstawiciela</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MF podtrzymuje swoje stanowisko.</p> <p>Aktualne ukształtowanie składu Rady Funduszu zapewnia, że zasiadają w niej wyłącznie przedstawiciele instytucji</p>

			<p>sektora bankowego jest niezbędny dla prawidłowego funkcjonowania Funduszu, zwłaszcza w zakresie działania jako sprawne centrum wymiany informacji o potencjalnych zagrożeniach pojawiających się na rynku finansowym, także rynku bankowym. Możliwość przekazywania tym kanałem kluczowych informacji o potencjalnych zagrożeniach może prowadzić do zapobieżenia ich materializacji się poprzez wcześniejsze rozwiązanie problemu niż czekanie na rozwiązania regulacyjne lub decyzje interwencyjne BFG lub KNF. Takie podejście może pozwolić zapobiegać sytuacjom kryzysowym i pozwolić na szybkie podejmowanie decyzji zapobiegawczych.</p> <p>Trzeba przypomnieć, że od 1995 r. - czyli początku funkcjonowania Funduszu - przedstawiciele Związku Banków Polskich uczestniczyli w obradach Rady Funduszu i nigdy obecność i udział w pracach przedstawiciela ZBP nie spowodowała żadnego zagrożenia dla funkcjonowania BFG.</p> <p>W mojej ocenie, likwidacja platformy wymiany poglądów o sytuacji finansowej, perspektywach i bezpieczeństwie sektora bankowego pomiędzy instytucjami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo sektora z przedstawicielami tego sektora może docelowo negatywnie wpłynąć na jego bezpieczeństwo, szczególnie w sytuacji powstania napięć na rynku finansowym i dużej asymetrii informacji na rynku między kluczowymi jego uczestnikami.</p>	<p>wchodzących w skład Komitetu Stabilności Finansowej. Zdaniem MF takie rozwiązanie zapobiega powstawaniu konfliktu interesów, który mógłby występować, gdyby w Radzie Funduszu zasiadali przedstawiciele instytucji, które mogą zostać objęte przymusową restrukturyzacją.</p>
7.	Art. 8 ust. 2	Związek Banków Polskich	<p>W kluczowych kwestiach dotyczących obciążeń banków z tytułu funkcjonowania BFG bankowe izby gospodarcze powinny mieć prawo wypowiedzenia swojego stanowiska jako reprezentanci głównych płatników w systemie gwarantowania depozytów i systemie uporządkowanej likwidacji banków. Obecne spotkania z przedstawicielami władz BFG wynikają jedynie z dobrej woli i praktyki regulatorów, ale nie wynikają wprost z przepisów prawa. Tym samym doceniając tą praktykę, można być świadomym, że ta praktyka może ulec w przyszłości zmianie, szczególnie w sytuacji wprowadzenia zmian personalnych na kluczowych stanowiskach w tych instytucjach.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MF podtrzymuje swoje stanowisko.</p> <p>Nie jest konieczne wskazywanie w ustawie o BFG odrębnego obowiązku zasięgnięcia opinii bankowych izb gospodarczych przez Fundusz. Bankowe izby gospodarcze mają prawo wypowiedzenia swojego stanowiska, m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - środowisko bankowe jest zawsze, zgodnie z dobrą praktyką przyjętą w BFG, konsultowane zarówno poprzez cykliczne robocze spotkania w izbach bankowych jak i również podczas spotkań z bankami i innymi podmiotami rynku finansowego organizowanymi w siedzibie Funduszu; - postulaty przekazywane przez ZBP oraz KZBS w pismach do BFG są brane pod uwagę na etapie podejmowania przez BFG decyzji dotyczących sektora bankowego; - BFG konsultuje z podmiotami rynkowymi kluczowe kwestie dotyczące zadań Funduszu, w tym m.in. podczas spotkań ze środowiskiem bankowym BFG prezentuje założenia dotyczące składek na kolejny rok.
8.	Art. 17 ust. 2 pkt 1	BFG	<p>Fundusz podtrzymuje dotychczasowe stanowisko, że zmiana art. 17 ust. 2 pkt 1 i art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy o BFG nie jest konieczna. Jednak w związku z uwzględnieniem przez Ministerstwo Finansów uwagi zgłoszonej przez Związek Banków Polskich proponujemy, aby brzmienie art. 17 ust. 2 pkt 1 było analogiczne do treści nowelizowanego art. 18 ust. 2 pkt 1 (zgodnie ustaleniemi z</p>	<p>Uwaga uwzględniona - legislacyjna</p>

			<p>konferencji uzgodnieniowej i z brzmieniem przepisu zaproponowanym przez Fundusz):</p> <p><i>„1) środków wpłaconych do banku spółdzielczego tytułem udziałów, wpisowego i wkładów członkowskich;”.</i></p> <p>Wskazać należy, że treść art. 17 adresowana jest do banków. Stąd też niezbędne jest usunięcie z przepisu fragmentu dotyczącego spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Przepis dotyczący kas zawarty jest w projektowanym art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy o BFG.</p>	
9.	Art. 26 ust. 5	KNF	<p>KNF podtrzymuje stanowisko, że klienci banku (biura maklerskiego banku), którzy w związku ze świadczonymi na ich rzecz usługami maklerskimi posiadają środki zgromadzone na rachunku prowadzonym przez ten bank powinni mieć zapewnioną odpowiednią ochronę dla tych środków. Przyjmując uwagę Ministerstwa Finansów przedstawioną w pkt 24a tabeli uwag (dot. proponowanego art. 26 ust. 5), zgodnie z którą klienci biura maklerskiego mają zapewnioną ochronę z tytułu systemu rekompensat, podkreślić jednak w tej sytuacji należy rozbieżność w wysokości ochrony, jaką przewiduje system rekompensat, a sumą, jaką zapewnia system gwarantowania depozytów (odpowiednio: 22 tys. EUR i 100 tys. EUR). W ocenie KNF, w sytuacji niewypłacalności banku (w związku z działalnością niekoniecznie maklerską i z uwagi na straty ponoszone na innej działalności niż działalność biura maklerskiego) nie ma uzasadnienia dla zapewnienia klientom biura (a w rzeczywistości banku) niższej ochrony środków niż w przypadku innych klientów banku.</p> <p>W związku z powyższym w ocenie KNF uzasadnione byłoby opracowanie przepisów, które dopuszczałyby ochronę dla klientów biura maklerskiego do 22 tys. EUR ze środków systemu rekompensat, natomiast powyżej 22 tys. BUR do maksymalnie 100 tys. BUR ze środków systemu gwarantowania depozytów.</p> <p>Niezależnie od powyższego, zwrócić należy uwagę, że proponowana przez KNF zmiana art. 26 ust. 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, „systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 z późn. zm., „ustawa o BFG”), miała na celu uwzględnienie przepisów art. 4 ust. 1 Dyrektywy delegowanej Komisji UE nr 2017/593 z dnia 7 kwietnia 2016 r. uzupełniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do zabezpieczenia instrumentów finansowych i środków pieniężnych należących do klientów, zobowiązań w zakresie zarządzania produktami oraz zasad mających zastosowanie do oferowania lub przyjmowania wynagrodzeń, prowizji bądź innych korzyści pieniężnych lub niepieniężnych delegowanej do MIFID II („Dyrektywa delegowana do MIFID II”) w brzmieniu:</p> <p>Artykuł 4. Deponowanie środków pieniężnych klientów I. Państwa członkowskie zobowiązują firmy inwestycyjne, aby po przyjęciu środków pieniężnych klientów bezzwłocznie lokowały je na jednym lub wielu rachunkach otwartych u jednego z</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MF podtrzymuje swoje stanowisko.</p> <p>Niewypłacalność wewnętrznego biura maklerskiego banku może nastąpić jedynie w przypadku niewypłacalności samego banku. Sytuacja ta nie jest tożsama z upadłością banku prowadzącego rachunek firmy inwestycyjnej (tj. podmiotu zewnętrznego względem banku), na którym zgromadzone są środki klientów tej firmy (tj. osób trzecich w stosunku do banku). W przypadku upadłości takiego banku nie są przesłanki dla dokonywania wypłat przez system rekompensat, natomiast będą przesłanki dla rozpoczęcia wypłat przez BFG. Brak w takiej sytuacji wskazania w przepisach, że deponentem jest każdy z klientów firmy inwestycyjnej (art. 26 ust. 3 ustawy o BFG) powodowałby, że klienci firmy inwestycyjnej nie podlegaliby także ochronie realizowanej przez BFG, czyli de facto byłiby pozbawieni jakiejkolwiek ochrony. Odmienne sytuacja kształtuje się w przypadku powierzenia środków bankowi przez klientów w związku z prowadzoną przez niego działalnością maklerską (wewnętrzne biuro maklerskie banku). Środki te są objęte ochroną systemu rekompensat na zasadach określonych w ustawie o obrocie. W związku z powyższym, wprowadzanie dodatkowej ochrony przez BFG jest niezasadne. Ponadto w przypadku ewentualnego wprowadzenia proponowanego ust. 5 w art. 26 w sytuacji upadłości banku (a tym samym wewnętrznego biura maklerskiego w tym banku) mogłyby powstać wątpliwości, który system, tj. system rekompensat, czy BFG, jest odpowiedzialny za ochronę, realizację świadczeń oraz w jakiej wysokości zwłaszcza, że z przepisów mogłaby wynikać ochrona z dwóch źródeł</p>

poniższych podmiotów:
bank centralny;
instytucja kredytowa posiadająca zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady (1); (...)

Przepisów akapitu pierwszego nie stosuje się do instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie na podstawie dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do depozytów w rozumieniu tej dyrektywy przechowywanych przez taką instytucję.

Zgodnie z normą ostatniego zdania ww. przepisu, obowiązek deponowania przez firmę inwestycyjną (a także instytucję kredytową prowadzącą działalność inwestycyjną — w Polsce m.in. bank prowadzący działalność maklerską) środków pieniężnych nie ma zastosowania do instytucji kredytowych w odniesieniu do tych środków pieniężnych klientów, które mają status depozytów. Stosowana przez niektóre banki w Polsce praktyka, zgodnie z którą środki pieniężne klientów banku przekazywane mu w związku z prowadzoną działalnością maklerską są przechowywane na rachunku technicznym i nie są traktowane jako depozyty, stoi w sprzeczności z przytoczonym wyżej art. 4 ust. 1 Dyrektywy delegowanej do MIFID II. W ocenie KNF, prawodawca unijny określił w przepisach Dyrektywy delegowanej do MIFID II zasady ochrony takich środków, odrębne od ochrony w ramach systemu rekompensat. Skoro klienci domów maklerskich, które, jak wskazano powyżej, przechowują środki w bankach, posiadają ochronę w wysokości do 100 tys. EUR w przypadku niewypłacalności takiego banku, to również klienci instytucji kredytowych, które prowadzą działalność inwestycyjną regulowaną MIFID II, powinni zgodnie z normą art. 4 ust. 1 być objęci taką samą ochroną.

Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, że banki, które prowadzą działalność, o której mowa w art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (tj. co do zasady działalność inwestycyjną regulowaną przepisami dyrektywy MIFID II), przechowują środki inwestorów na rachunkach depozytowych. Środki takie zatem objęte są ochroną do 100.000 EUR. Tak więc środki inwestorów tego samego banku przechowywane w ramach działalności prowadzonej przez biuro maklerskie objęte byłyby ochroną w wysokości 22.000 EUR, a te przechowywane przez ten bank w ramach działalności, o której mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie, byłyby gwarantowane do wysokości 100.000 EUR.

W związku z powyższym, celem pilnego wypracowania projektu brzmienia przepisu art. 26 ust. 5 ustawy o BFG, który uwzględniałby powyższe uwagi i propozycje, a także wychodził naprzeciw uwagom Ministerstwa Finansów odnośnie doprecyzowania, które środki byłyby objęte którymś systemem ochrony, wskazane wydaje się zorganizowanie spotkania z udziałem Ministerstwa Finansów, UKNF, BFG oraz KDPW.

jednocześnie, co nie powinno mieć miejsca.

W przypadku wprowadzenia proponowanego przez KNF rozwiązania polegającego na ochronie klientów biur maklerskich banków do 22 tys. euro ze środków systemu rekompensat, a powyżej tej kwoty - do 100 tys. euro ze środków systemu gwarantowania depozytów, może nastąpić uprzywilejowanie ww. klientów w stosunku do klientów pozostałych podmiotów prowadzących działalność maklerską, którzy objęci byłiby wyłącznie ochroną do 22 tys. euro ze środków systemu rekompensat.

10.	Art. 47 ust. 1 pkt 5	BFG	<p><u>Uwagi dotyczące przepisów nieuwzględnionych w projekcie ustawy</u></p> <p>Fundusz podtrzymuje stanowisko, że proponowana w ramach dotychczasowych konsultacji projektu ustawy zmiana pkt 5 w art. 47 ust. 1 ustawy o BFG jest konieczna, ponieważ stanowi korektę nieprecyzyjnego sformułowania użytego w tym przepisie (l. poj. zamiast l. mn.). Zgodnie z art. 305 ust. 2 i 3 Fundusz wzywa do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w sposób określony w art. 47 ust. 2, a więc poprzez publikację uchwały w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz przekazuje ją podmiotom objętym systemem gwarantowania zobowiązaniem do przekazania tych środków. W związku z powyższym uchwała powinna wskazywać konkretne kwoty, które banki/kasy są zobowiązane przekazać BFG. Z tego względu nowelizację art. 47 ust. 1 pkt 5 należy uznać za szczególnie przypadkowy zamieszczenie go w projektowanej ustawie. Zmiana art. 47 ust. 1 pkt 5 nie jest uzależniona od wprowadzenia zmian w art. 303-305 (dotyczących zobowiązań do zapłaty), których nowelizacja nie została uwzględniona przez MF w niniejszym projekcie ustawy.</p> <p>W związku z powyższym podtrzymujemy propozycję zmiany art. 47 ust. 1 pkt 5 ustawy o BFG: <i>„8) w art. 47 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:</i></p> <p style="padding-left: 40px;"><i>„5) kwoty środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty, o których mowa w art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1, które podmioty objęte systemem gwarantowania zobowiązane są przekazać Funduszowi.”.</i></p> <p>Uwaga: Dodanie tego punktu wiązać się będzie z koniecznością zmiany numeracji kolejnych punktów w art. 1 ustawy nowelizującej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MF podtrzymuje swoje stanowisko.</p> <p>Wprowadzenie proponowanej zmiany nie wydaje się niezbędne. Należy wskazać, że na podstawie upoważnienia przewidzianego w art. 10 ust. 3 dyrektywy DGS Europejski Urząd Nadzoru Bankowego wydał wytyczne dotyczące zobowiązań do zapłaty. Kwota w znaczeniu SJP to „pewna suma pieniędzy” zaś w dawnym znaczeniu „ilość / liczba”. Współcześnie nie notuje się użycia „przyznanej ilości”. Wyrażenie ustawowe brzmi więc „pewna suma środków pieniężnych”. Fundusz podejmując uchwałę dotyczącą pewnej policzalnej sumy, może dokonać podziału na mniejsze podporządkowane części składowe – kwoty.</p>
11.	Art. 56 ust. 2 i 7, art. 57 ust. 2 i 7	Krajowy Związek Banków Spółdzielczych	<p>Finansowanie „krzyżowe” pomocy w ramach systemu gwarantowania depozytów oraz wprowadzenie systemu uzupełniania (art. 1 pkt 1 i 2 Projektu, art. 56,57 Ustawy o BFG, pkt. 26 tabeli uwag)</p> <p>Odnosząc się do stanowiska Ministerstwa Finansów przedstawionego w pkt. 26 tabeli, przedkładamy propozycję doprecyzowania zaproponowanej zmiany przepisu, uwzględniającej wszystkie postulaty i uwagi zgłoszone przez Ministerstwo Finansów, poddając ponownie pod rozważenie przyjęcie proponowanej zmiany art. 56 i 57 ustawy o BFG, w zaktualizowanym brzmieniu. W zakresie uwagi dotyczącej możliwości naruszenia limitu 30% udziału zobowiązań do zapłaty w całkowitej kwocie funduszu gwarancyjnego, proponujemy modyfikację zaproponowanej treści art. 56 ust. 2 i 57 ust. 2 poprzez nadanie im brzmienia:</p> <p>Art. 56 <i>2. W przypadku, gdy w wyniku dalsze wykorzystanie środków z funduszu gwarancyjnego banków, fundusz ten osiągnie poziom minimalny spowoduje naruszenie poziomu określonego w art. 303 ust. 2, Fundusz wzywa banki i oddziały banków zagranicznych do przekazania środków</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>MF podtrzymuje swoje stanowisko.</p> <p>Ministerstwo Finansów podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w zakresie niezasadności dokonywania proponowanych zmian, które zasadniczo wykraczają poza cel korekty dokonywanej w przepisach art. 56 i art. 57 ustawy o BFG.</p> <p>Ponadto należy też wskazać, że zobowiązania do zapłaty stanowią część składek wniesionych już na dany fundusz gwarancyjny do wykorzystania i powiększających go (inaczej niż przy fośg). Dlatego też niezasadne byłoby wnoszenie zobowiązań do zapłaty po wykorzystaniu (w tym także częściowo) funduszu, którego stanowią one część. Korzystanie</p>

			<p><i>odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w trybie określonym w art. 305 ust. 2.</i></p> <p>Art. 57 <i>2. W przypadku, gdy w wyniku dalsze wykorzystanie środków z funduszu gwarancyjnego kas, fundusz ten osiągnie poziom minimalny spowoduje naruszenie poziomu określonego w art. 303 ust. 2, Fundusz, wzywa kasy do przekazania środków odpowiadających zobowiązaniom do zapłaty w trybie określonym w art. 305 ust. 3.</i></p> <p>Odnosząc się natomiast do drugiej zgłoszonej uwagi, zgodnie z którą wprowadzenie „składek uzupełniających” może doprowadzić do sytuacji, w której spowodują one nadmierne obciążenie sektora banków lub kas i doprowadzą do zagrożenia ich stabilności finansowej lub nawet upadłości niektórych podmiotów, pragniemy zwrócić uwagę, iż absolutnie celem proponowanych zmian nie jest doprowadzenie jakiegokolwiek podmiotu do upadłości, w wyniku wnoszenia „składek uzupełniających”. Zgadza się także z tym, że składki uzupełniające powinny być pomniejszone o środki odzyskane przez Fundusz, m.in. z masy upadłości. W związku z powyższym realizując postulat Ministerstwa Finansów, proponujemy doprecyzowanie art. 56 ust. 7 i art. 57 ust. 7 poprzez nadanie im następującego brzmienia:</p> <p>Art. 56 <i>7. W przypadku pokrycia kwoty zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych banków ze środków zgromadzonych w funduszu gwarancyjnym kas, Fundusz zobowiązuje banki do wpłaty składek uzupełniających celem uzupełnienia środków na funduszu gwarancyjnym kas, uwzględniając środki odzyskane przez Fundusz m.in. z masy upadłości banku. Wysokość składek ustala Rada Funduszu, tak by zapewnić uzupełnienie środków w okresie nie dłuższym niż 10 lat. W przypadku, gdyby wysokość składek ustalonych przez Radę Funduszu mogła doprowadzić do zagrożenia stabilności finansowej lub upadłości banku, Rada Funduszu może podjąć decyzję o wydłużeniu okres zapłaty składki.”</i></p> <p>Art. 57 <i>7. W przypadku pokrycia kwoty zobowiązań z tytułu środków gwarantowanych kas ze środków zgromadzonych w funduszu gwarancyjnym banków, Fundusz zobowiązuje kasy do wpłaty składek uzupełniających celem uzupełnienia środków na funduszu gwarancyjnym banków, uwzględniając środki odzyskane przez Fundusz m.in. z masy upadłości kasy. Wysokość składek ustala Rada Funduszu, tak by zapewnić uzupełnienie środków w okresie nie dłuższym niż 10 lat. W przypadku, gdyby wysokość składek ustalonych przez Radę Funduszu mogła doprowadzić do zagrożenia stabilności finansowej lub upadłości banku, Rada Funduszu może podjąć decyzję o wydłużeniu okresu zapłaty składki.”</i></p>	<p>z zobowiązań do zapłaty dopiero po wykorzystaniu środków w danym funduszu gwarancyjnym do wykorzystania byłoby też nieuprawnionym uprzywilejowaniem podmiotów wnoszących składkę w takiej formie nad tymi, które wnoszą składkę w całości w formie pieniężnej. Ideą możliwości wnoszenia przez podmioty części składki w postaci zobowiązań do zapłaty jest możliwość czerpania przez nie zysków od środków odpowiadających tym zobowiązaniom, lecz jedynie do czasu konieczności finansowania wypłat środków gwarantowanych. Zobowiązania do zapłaty zostały implementowane w ustawie o BFG jako rozwiązanie fakultatywne przewidziane w dyrektywie DGS, w innym przypadku składki byłyby wnoszone w całości gotówkowo. Także w tym kontekście sekwencja wykorzystania środków nie powinna być zmieniana.</p> <p>W uzupełnieniu do przedstawionego wcześniej stanowiska MF w odniesieniu do propozycji brzmienia art. 56 ust. 7 (dla kas – art. 57 ust. 7) należy mieć też na uwadze, że implementowana w ustawie o BFG dyrektywa DGS przewiduje pobieranie od podmiotów jedynie składek nadzwyczajnych i określa ich maksymalną wysokość w skali roku. Stąd niezasadne byłoby pobieranie innego rodzaju składek („uzupełniających”). Poza tym obligowanie podmiotów do wnoszenia składek uzupełniających mogłoby prowadzić do sytuacji, w której budowanie przez banki lub kasy odnośnych funduszy gwarancyjnych (konieczność osiągnięcia odpowiedniego poziomu finansowania dla tych funduszy została wskazana w ustawie o BFG) byłoby utrudnione, co w konsekwencji prowadziło do dalszego, krzyżowego wykorzystywania środków tych funduszy w przypadku upadłości.</p>
12.	Art. 56 ust. 6 , art. 57 ust. 6	Związek Banków Polskich	<p>Sektor bankowy uważa za niedopuszczalne utrzymywanie zasady krzyżowego finansowania SKOK-ów ze środków banków - zobowiązań do zapłaty banków. W przedstawionym projekcie ustawy nie tylko nastąpiło utrzymanie stosowania tej zasady, ale została ona nawet rozszerzona w zaproponowanych zapisach zmieniających art. 56 i art. 57 ustawy z 10 czerwca 2016 r.</p> <p>Faktycznie bezzwrotny przepływ środków między funduszami w BFG jest głęboko nieracjonalny ekonomicznie i generuje dla banków ryzyko konieczności dokonania dodatkowych nieplanowanych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Kwestia wykorzystywania środków banków i kas na zasadzie wzajemności była niejednokrotnie wyjaśniana w ramach korespondencji z ZBP (np. pismo MF z dnia 23 października 2017 r.). Stanowisko MF w tej materii nie uległo zmianie.</p>

			<p>wypłat na BFG, co zwiększy po raz kolejny koszty funkcjonowania sektora bankowego, stanowiąc dodatkowe obciążenie finansowe banków wobec licznych innych nałożonych już na banki w ostatnim okresie. W konsekwencji ryzyko zwiększenia obciążeń banków na BFG w celu finansowania wsparcia dla podmiotów sektora SKOK może doprowadzić do pogorszenia sytuacji finansowej sektora bankowego i przenoszenia ryzyka z rynku SKOK na rynek bankowy.</p> <p>Trzeba podkreślić, że utrzymywanie krzyżowego finansowania pomocy między sektorem bankowym i sektorem SKOK jest szczególnie niemoralne w sytuacji, gdy:</p> <p>1) narzędzia restrukturyzacji przewidziane ustawowo na rzecz obu wymienionych sektorów różnią się wyraźnie między sobą i generują większe możliwości wykorzystania środków na pomoc podmiotom sektora SKOK niż podmiotom należącym do sektora bankowego ze środków BFG.</p> <p>2) docelowe poziomy funduszy gromadzonych w BFG przez sektor SKOK i sektor bankowy nie są równe - wysokość stawki docelowej w zakresie funduszu przymusowej restrukturyzacji banków wynosi 1,2% gwarantowanych depozytów i 0,1% gwarantowanych depozytów dla sektora SKOK, a części dotyczącej gwarantowania depozytów stawka docelowa wynosi 2,6% dla banków oraz 0,8% dla sektora SKOK.</p> <p>Należy też z całą mocą przypomnieć i podkreślić, że w ostatnich latach pomoc dla upadających SKOK-ów z BFG wyniosła łącznie ok. 4,2 mld zł (uwzględniając w niej kwoty wypłat dla deponentów kas oraz wsparcie dla kas i banków przejmujących SKOK-i będące na skraju bankructwa)³. W decydującym stopniu środki te pochodziły z wpłat dokonywanych przez banki komercyjne, gdyż składki płacone przez SKOK-i do BFG są wielokrotnie niższe dla SKOK-ów niż dla banków. Tylko w 2018 r. sektor bankowy zapłacił z tytułu składek ponad 2,2 mld PLN, podczas gdy sektor SKOK dokonał wpłat w wysokości 31 mln PLN. W żaden sposób te porównanie nie oddaje różnicy w rozmiarach obu sektorów w Polsce. To zróżnicowanie obciążeń powoduje zjawisko hazardu moralnego, prowadząc do możliwości oferowania przez sektor SKOK wyższych stawek za przyjmowane depozyty niż może zrobić to sektor bankowy - i wynika to tylko z różnic regulacyjnych stosowanych wobec obu sektorów a nie z podstaw ekonomicznych ich działania.</p> <p>Wskazując na wysokie koszty pomocy dla sektora SKOK ze środków wnoszonych niemal wyłącznie przez sektor bankowy, należy również dodać, że niestety ani Bankowy Fundusz Gwarancyjny ani projektodawca ustawy nie są też skłonni wskazać, jaka część środków wydatkowych na pomoc sektorowi SKOK w ostatnich latach wróciła faktycznie do BFG i powiększyła fundusze tworzone z wpłat sektora bankowego. Można zatem domniemywać, że kwoty są nieznaczące w całości środków wydatkowych ze środków zgromadzonych w BFG z wpłat sektora bankowego.</p>	<p>Należy m.in. wskazać, że utworzone w ramach BFG fundusze gwarancyjne zostały dla banków i kas ustanowione odrębnie, podobnie jak możliwość wnoszenia części składek w formie zobowiązań do zapłaty. Zgodnie z ww. intencją wykorzystanie środków w przypadku działalności gwarancyjnej powinno następować zgodnie z sekwencją określoną w art. 56 ust. 1-4 i 57 ust. 1-4 ustawy o BFG, co umożliwi obciążanie kosztami interwencji w pierwszej kolejności i w możliwie największym stopniu sektor, do którego należy problematyczny podmiot. Jednocześnie w kontekście finansowania działalności gwarancyjnej dyrektywa DGS posługuje się pojęciem „dostępnych środków finansowych systemu gwarancji depozytów”. W dyrektywie DGS nie nakłada się obowiązku dokonywania z jakichkolwiek względów rozróżnienia w funduszach własnych systemu gwarancji depozytów, w tym np. dedykowania odrębnych funduszy instytucjom kredytowym o odmiennej charakterystyce. W takim ujęciu dostępne środki finansowych systemu gwarancji depozytów, w ocenie MF, powinno postrzegać się jako wszelkie dostępne środki systemu gwarancji depozytów, które zgodnie z przepisami, mogą być przeznaczone na cele wskazane w dyrektywie DGS, czyli co do zasady, cele gwarancyjne. W kontekście wprowadzenia w krajowych przepisach odrębnych funduszy gwarancyjnych dla banków i kas, realizacji tego założenia służy możliwość wykorzystywania na zasadzie wzajemności środków gromadzonych w tych funduszach.</p> <p>Należy wskazać, że art. 56 ust. 6 i art. 57 ust. 6 nie ustanawiają nowych norm prawnych w tym zakresie, a jedynie służą skorygowaniu błędnych odesłań, aby były zgodne z pierwotną intencją ustawodawcy. Ponadto służą zapewnieniu zgodności z implementowanymi przepisami dyrektywy DGS w zakresie dopuszczalnej proporcji środków zobowiązań do zapłaty do środków zgromadzonych na danym funduszu gwarancyjnym.</p>
13.	Art. 73 ust. 3	KNF	<p>Odnosząc się do proponowanego brzmienia art. 73 ust. 3 ustawy o BFG (art. 1 pkt. 10 projektu ustawy) — KNF w dalszym ciągu stoi na stanowisku, iż brak uzasadnienia do określania terminu na</p>	Uwaga nieuwzględniona

³ <https://www.bankier.pl/wiadomosc/ZBP-nie-finansowac-upadlosci-SKOK-ow-z-Bankowego-Funduszu-Gwarancyjnego-4009001.html>

			<p>przekazanie przez KNF opinii do planu przymusowej restrukturyzacji. Biorąc jednak pod uwagę dotychczasową praktykę w tym zakresie, tj. wydawanie opinii dla BFG w ciągu 30 dni, propozycja ta może być uznana za akceptowalną, pod warunkiem wskazania, iż w przypadkach skomplikowanych, termin ten może zostać wydłużony do 2 miesięcy (60 dni). Wyjaśnienia również wymaga, z jakich powodów wprowadzono do projektu odwołania do omawianego przepisu w innych artykułach, gdzie jest mowa o opinii KNF (MREL). Wyjaśnienie wskazane w Uzasadnieniu do projektu wydaje się być niewystarczające (str. 5 i 6 Uzasadnienia). Podkreślenia przy tym wymaga, iż zgłoszony wcześniej przez BFG postulat dotyczył jedynie kwestii opiniowania przez KNF planów przymusowej restrukturyzacji.</p>	<p>Celem wprowadzonej poprawki jest usprawnienie procesu przyjmowania planów resolution, dlatego też MF zdecydowało o nieuwzględnieniu możliwości wydłużenia terminu na opiniowanie planu przez KNF do 2 miesięcy. Brak możliwości wydłużenia terminu na opiniowanie występuje również w przypadku opiniowania przez BFG planów naprawy (art. 141q ust. 4 Prawa Bankowego). Odwołania do omawianego przepisu w innych artykułach (aktualizacja planów, MREL) zostały wprowadzone w celu osiągnięcia spójności – procedura dot. aktualizacji powinna być zbieżna z procedurą tworzenia planów resolution. Wprowadzone zmiany zostały zgłoszone przez BFG w ramach konsultacji projektu pismem z dnia 28 lutego 2018 r. dostępnym na BIP RCL.</p>
14.	Art. 73 ust. 3	BFG	<p>Pozytywnie należy ocenić podzielenie przez Ministerstwo Finansów opinii Funduszu o konieczności doprecyzowania w ustawie terminu, w jakim Komisja Nadzoru Finansowego przedstawia opinię w sprawie projektu planu przymusowej restrukturyzacji. Tym niemniej niezrozumiałe wydaje się przyjęcie dla KNF innego terminu, niż w przypadku wydawania przez BFG opinii do projektu planów naprawy. W proponowanym przepisie mowa o 30 dniach, podczas gdy art. 141q ust. 4 ustawy - Prawo bankowe wskazuje termin 14 dni, czyli taki jak proponował BFG w zgłaszanej poprawce.</p> <p>W szczególności zwracamy uwagę, że termin 30 dni będzie miał zastosowanie także w przypadku aktualizacji planu prowadzonej w konsekwencji negatywnej oceny wykonalności dokonanej na skutek nagłego pogorszenia sytuacji finansowej podmiotu (vide art. 91 ust. 1). Tak długi termin w żadnym wypadku nie może zostać uznany za przystający do potrzeb Funduszu w zakresie przygotowania do przymusowej restrukturyzacji. Jeżeli termin dla KNF miałby wynosić 30 dni, to należałoby wprowadzić analogiczny termin dla Funduszu na opiniowanie planów naprawy. W konsekwencji art. 141 q ust. 4 ustawy – Prawo bankowe otrzymałby następujące brzmienie:</p> <p><i>„4. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego występuje do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego o opinię w sprawie przewidywanego wpływu wykonania planu naprawy na przymusową restrukturyzację, o której mowa w dziale III w rozdziale 5 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, w terminie 30 dni. Termin ten nie jest wliczany do terminu, o którym mowa w ust. 1.”.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ministerstwo Finansów podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w związku z wątpliwościami KNF dotyczącymi 14-dniowego terminu na opiniowanie planów przymusowej restrukturyzacji. Fakt, że KNF jest związany terminem 30 dni nie implikuje tożsamesgo terminu dla organu resolution. Nie zachodzi tu równość prawa, ponieważ występują w obu przypadkach inne zadania i cele.</p>
15.	Art. 77 ust. 1, art. 77 ust. 8, art.	BFG	<p>Uwagi dotyczące przepisów nieuwzględnionych w projekcie ustawy</p> <p>Podtrzymujemy stanowisko o niezbędności dokonania korekty przepisów regulujących zasady opracowywania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji. Poniżej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ministerstwo Finansów podtrzymuje swoje stanowisko aby aktualizacji zgłoszonych przez BFG przepisów dokonać na</p>

**85 ust. 1 i
art. 89 ust.
1**

przedstawiamy propozycję zmian w poszczególnych przepisach regulujących te kwestie. Proponowane poprawki mają charakter legislacyjny ich celem jest dostosowanie brzmienia ustawy o BFG do art. 10 ust. 6 i art. 13 ust. 3 BRRD. W obecnie obowiązującym brzmieniu art. 89 ust. 1 ustawy o BFG, ocena wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji oraz grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych, występuje obok przeglądów tych planów. W ocenie Funduszu, ocena wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji oraz grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych powinna zostać dokonana na etapie ich aktualizacji, natomiast pierwszej oceny wykonalności tych planów, Fundusz dokonuje na etapie ich opracowania. Wydaje się, że takie rozwiązanie w pełni oddaje założenia prawodawcy unijnego. Zmiany wymaga także art. 91 ustawy o BFG – stosowna uwaga została przedstawiona w pierwszej części pisma (pkt 5 i 13 pisma).

W art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu opracowania grupowego planu przymusowej restrukturyzacji grup, w których podmiot krajowy jest podmiotem zależnym albo oddział podmiotu grupy działający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest oddziałem istotnym, oraz dokonania ~~oceny wykonalności~~ przeglądu takiego planu i w razie potrzeby jego aktualizacji Fundusz współpracuje z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji. Przepis art. 75 ust. 7 stosuje się odpowiednio.”

W art. 77 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„ 8. Do planów, o których mowa w ust. 2, ust. 6 i ust. 7, przepisy art. 73, art. 78, art. 79, art. 80, art. 81, art. 83, art. 84, art. 85, art. 87, art. 89, art. 90, art. 91, art. 94 oraz art. 95 stosuje się odpowiednio.”

W art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot krajowy jest obowiązany przekazywać Funduszowi informacje niezbędne do opracowania, przeglądów i aktualizacji ~~oceny wykonalności~~ planów przymusowej restrukturyzacji, dotyczące w szczególności rozwiązań organizacyjnych podmiotu, podmiotów powiązanych kapitałowo lub organizacyjnie, struktury kapitałowej, struktury zatrudnienia, rodzaju i zakresu prowadzonej działalności, z uwzględnieniem strategii rozwoju oraz aktywów i pasywów podmiotu, w tym informacje z rejestru instrumentów finansowych, o którym mowa w art. 88 ust. 1.”

W art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. 1. Co najmniej raz w roku kalendarzowym, plany przymusowej restrukturyzacji i grupowe plany przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych są poddawane

etapie implementacji BRRD2. W związku z koniecznością wprowadzenia definicji zawartych w projektowanej dyrektywie BRRD2, tj. *resolution group* i *resolution entity* najprawdopodobniej niezbędne będzie w niedalekiej przyszłości przebudowanie wszystkich przepisów dot. planów resolution.

			<i>przełom i w razie potrzeby aktualizowane. Do aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji i grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych art. 73-86 stosuje się odpowiednio.”.</i>	
16.	Art. 77 ust. 7	BFG	<p>Uwagi dotyczące przepisów nieuwzględnionych w projekcie ustawy.</p> <p>Ponownie podkreślamy konieczność wprowadzenia zmiany w art. 77 ust. 7. Rozumiemy, że ze względu na zastrzeżenia zgłaszane przez RCL (vide uwaga 6.a.) Ministerstwo Finansów dąży do ograniczenia liczby przepisów, które nie stanowią bezpośrednio implementacji dyrektywy 2017/2399, jednak w opinii DPPR tę poprawkę należy uznać za szczególnie uzasadnioną. Tak jak wskazywaliśmy wcześniej obecne brzmienie tego przepisu wyklucza możliwość przystąpienia Funduszu do wspólnej decyzji, w przypadku gdy podmiot krajowy wchodzący w skład grupy jest podmiotem znaczącym - również w sytuacji, gdy plan grupowy zakłada strategię MPE a podmiot krajowy został wskazany jako <i>resolution entity</i>.</p> <p>Nie możemy się również zgodzić z uzasadnieniem odrzucenia poprawki wskazanym przez Ministerstwo. Normę ust. 10 w art. 4 BRRD należy bowiem czytać łącznie z ustępami 8-9 i wymóg sporządzenia indywidualnego planu przymusowej restrukturyzacji dla podmiotu znaczącego odnosi się wyłącznie do instytucji powiązanych w rozumieniu art. 10 CRR (model RABO), dla których na mocy art. 4 ust. 8 lit. a) organ przymusowej restrukturyzacji mógłby odstąpić od opracowania indywidualnego planu. W żadnym wypadku przepis art. 4(10) BRRD nie ingeruje w regulacje dotyczące przyjmowania grupowych planów przymusowej restrukturyzacji.</p>	Uwaga uwzględniona
17.	Art. 79 ust. 1a, art. 95 ust. 6a, art. 335 ust. 1a i 2a, art. 338 ust. 1a	BFG	<p><u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 79 ust. 1a, art. 95 ust. 6a, art. 335 ust. 1a i 2a, art. 338 ust. 1a ustawy o BFG (implementacja art. 111 ust. 2 lit. f BRRD)</u></p> <p>W art. 79 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: <i>„1a. W przypadku, gdy możliwe jest ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot krajowy w wyniku nieprzekazania informacji lub niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”;</i></p> <p>2) W art. 95 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: <i>„6a. W przypadku, gdy możliwe jest ustalenie kwoty korzyści uzyskanych przez podmiot w wyniku niewykonania zaleceń, kara pieniężna może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”;</i></p> <p>3) W art. 335: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: <i>„1a. W przypadku, gdy możliwe jest ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1 przez osoby, o których mowa w tym przepisie, kara pieniężna</i></p>	Uwaga uwzględniona

		<p>może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”,</p> <p>b) Po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: <i>„2a. W przypadku, gdy możliwe jest ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 2 przez osoby, o których mowa w tym przepisie, kara pieniężna może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”.</i></p> <p>4) W art. 338 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: <i>„1a. W przypadku, gdy możliwe jest ustalenie kwoty korzyści uzyskanych w wyniku niewykonania obowiązków, o których mowa art. 335 ust. 1 i 2, przez podmiot zarządzany przez osoby, o których mowa w tych przepisach, kara pieniężna może zostać nałożona do wysokości dwukrotności kwoty uzyskanych korzyści.”.</i></p>		
18.	Art. 91	BFG	<p>Zgłoszona w pierwszej turze konsultacji uwaga BFG do art. 91 ustawy o BFG została oznaczona w tabeli jako uwzględniona, jednak w samym projekcie nie dokonano zmian zgodnych z tą uwagą. W związku z powyższym podtrzymujemy stanowisko o niezbędności dokonania korekty przepisów regulujących zasady opracowywania, przeglądu i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji. W ocenie Funduszu, ocena wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji oraz grupowych planów przymusowej restrukturyzacji dla grup dominujących podmiotów krajowych powinna zostać dokonana na etapie ich aktualizacji, natomiast pierwszej oceny wykonalności tych planów, Fundusz dokonuje na etapie ich opracowania. Wydaje się, że takie rozwiązanie w pełni oddaje założenia prawodawcy unijnego. Niezbędne jest także dokonanie stosownych korekt w pozostałych przepisach ustawy o BFG regulujących proces przeglądu, aktualizacji i oceny wykonalności planów przymusowej restrukturyzacji, tj. w art. 77 ust. 1, art. 77 ust. 8, art. 85 ust. 1, art. 89 ust. 1, art. 92 ust. 1 i 3 ustawy o BFG (por. pkt 6 i 19 poniżej).</p> <p>W związku z powyższym projektowane art. 91 ust. 1, 2, 4, 6 i 7 powinny otrzymać brzmienie:</p> <p><i>„1. Po istotnej zmianie organizacyjnej lub prawnej podmiotu, w szczególności po nabyciu lub zbyciu podmiotów zależnych, zmianie struktury organizacyjnej podmiotu, zmianie podmiotu dominującego, zmianie siedziby podmiotu dominującego oraz zmianie działalności lub sytuacji finansowej podmiotu lub po wystąpieniu innego zdarzenia Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 79-81, art. 83-85 i art. 89 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</i></p> <p><i>2. W przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, Fundusz dokonuje przeglądu planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan po konsultacji z właściwymi organami nadzoru oraz właściwym organem przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału podmiotu krajowego.</i></p> <p><i>4. Jeżeli w wyniku oceny wykonalności planu przymusowej restrukturyzacji, zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, Fundusz informuje o nich, w formie pisemnej, podmiot krajowy i Komisję Nadzoru Finansowego, a</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W związku z zgłoszonymi przez BFG uwagami do art. 91 w ramach pierwszych konsultacji, Ministerstwo Finansów zdecydowało się na uwzględnienie jedynie tych dot. terminu na opiniowanie planów resolution a także ewidentnych pomyłek legislacyjnych (błędne odwołanie). Pozostałe zmiany pozostawiamy do modyfikacji podczas implementacji BRRD2.</p>

			<p>w przypadku, o którym mowa w art. 73 ust. 2, także właściwe organy przymusowej restrukturyzacji państw, w których podmiot krajowy prowadzi działalność w formie istotnych oddziałów.</p> <p>6. Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, dokonuje oceny planu, o którym mowa w ust. 5. Przepisy art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>7. Jeżeli plan, o którym mowa w ust. 5, jest w opinii Funduszu niewystarczający, Fundusz, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego, określi środki niezbędne do usunięcia okoliczności wskazanych w ust. 4. Przepisy art. 73 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”.</p>	
19.	Art. 92 ust. 1 i 3	BFG	<p>Por. uwagi dot. art. 91 i propozycje zmiany przepisów zobowiązań do zapłaty. W ocenie Funduszu, art. 92 ust. 1 i 3 powinny otrzymać brzmienie:</p> <p>„1. Fundusz, wspólnie z właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji, po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego i organów nadzoru podmiotów zależnych oraz właściwych organów przymusowej restrukturyzacji dla istotnego oddziału, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, dokonuje przeglądu grupowego planu przymusowej restrukturyzacji i w razie potrzeby aktualizuje ten plan. Przepisy art. 73 ust. 3, art. 74, art. 79, art. 80, art. 82, art. 84, art. 86, art. 89 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”.</p> <p>„3. Jeżeli w wyniku oceny wykonalności grupowego planu przymusowej restrukturyzacji, zostaną stwierdzone okoliczności uniemożliwiające lub utrudniające przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji grupy i przedstawione przez podmioty grupy plany ich usunięcia będą niewystarczające, Fundusz i właściwe organy przymusowej restrukturyzacji powiadamiają Europejski Urząd Nadzoru Bankowego oraz, po konsultacji z kolegium organów nadzoru, o którym mowa w art. 141f ust. 18 ustawy — Prawo bankowe lub w art. 110j ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, i właściwymi organami przymusowej restrukturyzacji państw członkowskich, w których podmioty grupy prowadzą działalność za pośrednictwem istotnych oddziałów, w formie wspólnej decyzji, uzgadniają w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji działania niezbędne w celu ich usunięcia.”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W związku z zgłoszonymi przez BFG uwagami do art. 92 ust. 1 i 3 w ramach pierwszych konsultacji, Ministerstwo Finansów podtrzymuje swoje stanowisko. Przepisy dotyczące tworzenia i aktualizacji planów przymusowej restrukturyzacji będą weryfikowane w momencie implementacji dyrektywy BRRD2..</p>
20.	Art. 97 ust. 5	Związek Banków Polskich	<p>Ponownie zgłaszam potrzebę jak najszybszego wyłączenia z obowiązku utrzymywania MREL na poziomie skonsolidowanym, grup kapitałowych w których są banki hipoteczne z MREL zwolnione. Zmiana Dyrektywy BRR (BRRD II) jako dyrektywa będzie musiała być implementowana, więc brak tej zmiany jedynie przesunie w czasie osiągnięcie oczekiwanego efektu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W związku ze zgłoszonymi przez Związek Banków Polskich uwagami do art. 97 ust. 5 w ramach pierwszych konsultacji, Ministerstwo podtrzymuje swoje stanowisko. Regulacje dotyczące banków hipotecznych są modyfikowane przez projekt zmiany dyrektywy BRRD. Prace nad projektem cały czas trwają (projekt jest obecnie negocjowany w Radzie UE). Dlatego też, zagadnienia związane z utrzymywaniem MREL przez banki hipoteczne nie będą zmieniane przez regulacje krajowe do momentu poznania ostatecznej regulacji europejskiej w tej kwestii.</p>

21.	Art. 97 ust. 12	KNF	<p>W zakresie proponowanej zmiany w art. 97 ust. 12 ustawy o BFG (art. 1 pkt 14 projektu ustawy) KNF podtrzymuje uwagę zawartą w piśmie z dnia 27 lutego 2018 r. (znak: DPPWOP 1.0211.2.2018). W szczególności podnieść należy, iż wpływ emisji instrumentów AT1 (które w praktyce jako jedyne spełniają warunki określone w art. 97 ust. 12) na sytuację banków może być istotny, instrumenty te bowiem należą do najdroższych źródeł kapitału. Niemniej jednak w przypadku podjęcia decyzji o zmianie przysługującego BFG uprawnienia z „może zezwolić” na „może wymagać”, w naszej ocenie doprecyzowania wymaga, kiedy wymóg ten może być nałożony (jakie przesłanki muszą zostać spełnione) i w jakiej formie (np. zalecenia). Zgodnie z art. 95 ust. 2 ustawy o BFG, wydając zalecenie, Fundusz wskazuje przesłanki, dla których uznał propozycje lub plan podmiotu za niewystarczające do usunięcia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji, i wykazuje proporcjonalność zalecanego środka. Podkreślenia wymaga przy tym, iż zgodnie z art. 95 ust. 4 ustawy o BFG zalecenia wydawane przez BFG mogą dotyczyć między innymi przedmiotowych zagadnień (zgodnie z art. 95 ust. 4 ustawy o BFG zalecenia mogą dotyczyć m.in.: emisji instrumentów dłużnych zamiennych na kapitał lub innych instrumentów kapitałowych lub dłużnych podlegających umorzeniu lub konwersji; podjęcia działań innych niż określone w pkt 10 w celu osiągnięcia minimalnego poziomu zobowiązań podlegających umorzeniu lub konwersji, w szczególności renegotjacji warunków zobowiązań, o których mowa w art. 206 ust. 1, w celu zapewnienia skuteczności umorzenia lub konwersji na mocy prawa właściwego dla tego zobowiązania; czy też utrzymywania określonej struktury zobowiązań). Ponownie wskazać należy, że kwestie te powinny być konsultowane z KNF (<i>po zasięgnięciu opinii KNF</i>). Należy zwrócić uwagę, że brzmienie przepisu w obecnej formie budzi wątpliwości, w szczególności w zakresie charakteru ww. „wymagania” oraz tego, jakie mogą być konsekwencje niezadośćuczynienia przez bank wymaganiu BFG. Na tym tle zaznaczenia wymaga, że proponowane brzmienie przepisu jest, w ocenie KNF, niespójne choćby z regulacją art. 95 ustawy o BFG.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ministerstwo Finansów podtrzymuje swoje stanowisko. Uprawnienie dla BFG do nałożenia obowiązku wynika wprost z art. 45 ust. 13 BRRD. W przypadku gdyby ustawodawca unijny chciał wprowadzić dobrowolność takiego rozwiązania zapewne zastosowałby inne sformułowania, np. „wymóg może być częściowo spełniany”. Dodatkowo, tak jak słusznie zostało przez KNF wskazane, warunki określone w art. 97 ust. 12, są spełniane przez instrumenty, które należą do najdroższych źródeł kapitału. Przy zastosowaniu dobrowolności, taki przepis byłby martwym przepisem, gdyż banki nie decydowałyby się na dobrowolne utrzymywanie droższych instrumentów kwalifikujących się do MREL.</p> <p>Propozycja KNF polegająca na doprecyzowaniu, kiedy wymóg ten może być nałożony (jakie przesłanki muszą zostać spełnione) i w jakiej formie (np. zalecenia) również nie może zostać wprowadzona, gdyż odbiega ona od przepisów BRRD, które nie proponują takiego rozwiązania w związku z art. 45 ust. 13 BRRD.</p> <p>Natomiast, konieczność konsultacji z KNF już obecnie obowiązuje, gdyż wynika ona z art. 97 ust. 2 ustawy o BFG.</p>
22.	Art. 97 ust. 12a	BFG	<p>Uwagi dotyczące przepisów nieuwzględnionych w projekcie ustawy.</p> <p>Odnosząc się do uzasadnienia Ministerstwa wskazującego przyczyny nieuwzględnienia poprawki chcielibyśmy wskazać, że niezależnie od prac nad ujednoczeniem przepisów unijnych z reżimem TLAC, praktyka stosowana przez w kolegiach przymusowej restrukturyzacji wskazuje na zasadność przyjęcia poprawki już na obecnym etapie, nawet jeżeli projektowany przepis wymagałby korekty przy okazji implementacji BRRD2. Tempo prac nad projektem BRRD2 w Radzie Unii Europejskiej wskazuje, że także dialogi mogą się przeciągać i istnieje uprawdopodobnione ryzyko, że SRB będzie dążyło do wyznaczenia MREL dla podmiotów zależnych niebędących resolution entities. Wówczas Fundusz będzie pozbawiony istotnych narzędzi zapewniających, że internal MREL alokowany w podmiotach krajowych ma odpowiednią jakość i skutecznie zabezpiecza interesy tych podmiotów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ministerstwo Finansów podtrzymuje swoje stanowisko. W obecnym stanie prawnym obowiązuje dyrektywa BRRD. Wprowadzenie takich przepisów wynikających z BRRD2 przed wejście w życie BRRD2 mogłoby prowadzić do niezgodności prawa krajowego z prawem unijnym. Ministerstwo Finansów ma jednocześnie świadomość, że dla efektywnej współpracy z SRB i zapewnienia bezpieczeństwa krajowych spółek zależnych konieczne będzie dokonanie sprawnej implementacji BRRD2.</p>
23.	Art. 110	KNF	<p>Odnosząc się do art. 110 ust. 6 ustawy o BFG (art. 1 pkt. 17 lit. c projektu ustawy) wskazać należy, że z uzasadnienia do przedmiotowego przepisu wynika, że celem przeprowadzanej</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona</p> <p>Uwaga uwzględniona kierunkowo. Poprawiony przepis ma w</p>

	ust. 6		modyfikacji jest przyspieszenie procesu przeprowadzania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, tak aby nie było konieczności zamykania ksiąg rachunkowych. W ocenie KNF, proponowana redakcja przepisu nie pozwoli jednak na osiągnięcie tego celu, gdyż przepis wskazuje, że umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych następuje w wyniku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji, co nie jest zgodne z art. 37 ust. 2 Dyrektywy BRR oraz dalszą częścią omawianego przepisu. Proponuje się zatem przyjęcie brzmienia przepisu w oparciu o treść Dyrektywy BRR, tj. <i>Fundusz może dokonać umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych przed lub równocześnie z zastosowaniem instrumentów przymusowej restrukturyzacji, o których mowa w ust. 1.</i>	bardziej precyzyjnym stopniu prowadzić do przyspieszenia procesu umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych.
24.	Art. 121 pkt 7	Krajowy Związek Banków Spółdzielczych	<p>W art. 1 zm.20 Projektu skreśla się pkt 7 dodawany w art. 121 Ustawy o BFG;</p> <p>Rozwiązanie proponowane w art. 1 zm. 20 polegające na wyłączeniu stosowania art. 21 Ustawy o BS, regulującego funkcjonowanie Rady Zrzeszenia w przypadku przymusowej restrukturyzacji prowadzonej wobec podmiotu będącego bankiem zrzeszającym, wydaje się być nadmiarowe. Rada Zrzeszenia jest organem zrzeszenia, nie zaś organem banku zrzeszającego poddawanego przymusowej restrukturyzacji. Pełniąc funkcje zrzeszeniowe służy współdziałaniu banków spółdzielczych i uzgadnianiu wzajemnych działań w wymiarze nie tylko finansowym, ale także z realizacji misji i celów uczestników zrzeszenia, a także zadań o charakterze społecznym i integracyjnym. Na tym forum odbywają się dyskusje mające na celu ustalenie wizji i kierunków rozwoju banków spółdzielczych. BFG organizując funkcjonowanie banku pomostowego, nie powinien ingerować w działania instytucji niezwiązanych bezpośrednio z funkcjonowaniem banku zrzeszającego, jako jednego z uczestników zrzeszenia, bowiem może to prowadzić do dekompozycji całego zrzeszenia w okresie działania banku pomostowego.</p> <p>W związku z powyższym poddajemy pod rozagę wprowadzenie następujących zmian: W art. 1 zm.20 Projektu skreśla się pkt 7 dodawany w art. 121 Ustawy o BFG;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Pozostawienie Rady Zrzeszenia jest sprzeczne z założeniami przymusowej restrukturyzacji i w praktyce w istotny sposób ograniczyłoby kompetencje organu <i>resolution</i>. Zgodnie z art. 113 ust. 1 pkt 1 ustawy o BFG na ten organu przechodzi prawo podejmowania uchwał i decyzji w sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie albo w umowie spółki do właściwości podmiotu w restrukturyzacji. W przymusowej restrukturyzacji niezbędne jest zapewnienie szybkości działania organu przymusowej restrukturyzacji, zagwarantowanie niezależności od podmiotów gospodarczych oraz uniknięcie konfliktu interesów (motyw 13 BRRD). Organ <i>resolution</i> zobowiązany jest podejmować szybkie i skoordynowane zadania. W tej sytuacji, pozostawienie organu opiniodawczo-konsultacyjnego - Rady Zrzeszenia, z którą BFG musiałby konsultować swoje działania, np. wykonywanie uprawnień do dokonywania zmian umowy, której stroną jest podmiot w restrukturyzacji (art. 150 ustawy o BFG) mogłoby znacząco spowolnić działania BFG, a tym samym zmniejszyć skuteczność przymusowej restrukturyzacji. W przypadku zmiany umowy zrzeszenia, organu przymusowej restrukturyzacji byłby zobligowany konsultować się z Radą Zrzeszenia i to przy zachowaniu formalnych procedur dotyczących zwoływania Rady Zrzeszenia i podejmowania przez nią uchwał. Mogłoby to doprowadzić do wstrzymania przymusowej restrukturyzacji prowadzonej wobec banku zrzeszającego.</p>
25.	Art. 124 ust. 2	BFG	Mogą pojawić się wątpliwości co do możliwości stosowania terminu dwudniowego do przekazywania informacji międzyzakładowej organizacji związkowej. W art. 26 ¹ ust. 1 ustawy o	Uwaga uwzględniona

		<p>związkach zawodowych jest mowa przekazywaniu informacji zakładowej organizacji związkowej. W art. 26¹ ust. 2 termin ten określa się na 30 dni przed przejściem zakładu pracy. Zgodnie z art. 34 ww. ustawy przepisy art. 25¹-33¹ stosuje się do międzyzakładowej organizacji związkowej obejmującej swoim działaniem pracodawcę.</p> <p>W ustawie o BFG nie zmienia się art. 26¹ ust. 2 ustawy o związkach zawodowych określającego termin 30 dni dla przekazania informacji. Może więc pojawić się interpretacja, zgodnie z którą art. 124 ust. 2 ustawy o BFG dotyczy tylko zakładowej organizacji związkowej. Proponujemy więc uszczegółowienie, iż termin dwudniowy dotyczy zarówno zakładowej, jak i międzyzakładowej organizacji związkowej, ewentualnie o potwierdzenie, że obecny zapis jest wystarczający dla uznania, że przekazanie informacji międzyzakładowej organizacji związkowej następować będzie w terminie nie krótszym niż 2 dni. W związku z powyższym proponujemy poniższe doprecyzowanie:</p> <p><i>„2. Przekazanie informacji, o której mowa w art. 26¹ ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1881), powinno nastąpić w terminie umożliwiającym zapoznanie się zakładowej lub międzyzakładowej organizacji związkowej z tą informacją, nie krótszym niż 2 dni przed przewidywanym terminem przejścia zakładu pracy lub jego części, o którym mowa w art. 123, na innego pracodawcę. Przekazanie informacji uznaje się za skuteczne w przypadku gdy informacja ta została wysłana na adres poczty elektronicznej przewodniczącego organizacji związkowej lub została przekazana poprzez inny dostępny dla organizacji związkowej kanał komunikacji. Niezależnie od poinformowania organizacji związkowej, informacja przekazana zostanie pracownikom w sposób określony w ust. 1, przy czym przekazanie informacji pracownikom pozostanie bez wpływu na bieg terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym.”</i></p> <p>Zaznaczamy także, że w art. 124 ust. 2 ustawy o BFG nastąpiła w procesie uzgodnień zmiana odniesienia (było odniesienie do art. 26¹ ust. 2 ustawy o związkach zawodowych, obecnie jest do art. 26¹ ust. 1).</p>	
26.	Art. 125 ust. 2	<p>BFG</p> <p>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 125 ust. 2 ustawy o BFG (implementacja art. 34 ust. 6 BRRD)</p> <p>Art. 125 ust. 1 ustawy o BFG otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„Art. 125. Stosując instrumenty przymusowej restrukturyzacji i wykonując uprawnienia, o których mowa w niniejszym dziale, Fundusz:</i></p> <p><i>1) nie narusza przepisów prawa przewidujących udział pracowników w organach zarządzających lub nadzorczych podmiotu w restrukturyzacji;</i></p> <p><i>2) w razie potrzeby, informuje o podejmowanych działaniach pracowników podmiotu w restrukturyzacji i konsultuje się z nimi”</i>.</p>	Uwaga uwzględniona
27.	Art. 134 ust. 5a i 6	<p>BFG</p> <p><u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 134 ust. 5a i 6 ustawy o BFG (implementacja art. 91 ust. 9 BRRD)</u></p>	Uwaga uwzględniona

			<p>W art. 134:</p> <p>a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a: <i>„5a. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5 z powodu braku zgody właściwego organu przymusowej restrukturyzacji, Fundusz i pozostałe właściwe organy przymusowej restrukturyzacji, w ramach kolegium przymusowej restrukturyzacji, mogą przyjąć w formie wspólnej decyzji schemat przymusowej restrukturyzacji dla pozostałych podmiotów.”</i></p> <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie: <i>„6. Jeżeli schemat przymusowej restrukturyzacji nie został uzgodniony w sposób wskazany w ust. 5 i 5a, przepisy art. 133 ust. 10 i 11 stosuje się odpowiednio.”</i></p>	
28.	Art. 153 ust. 1a	BFG	<p><u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 153 ust. 1a ustawy o BFG (implementacja art. 35 ust. 1 BRRD)</u></p> <p>W art. 153 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: <i>„1a. Administratorem ustanawiana jest osoba, która posiada odpowiednie kwalifikacje, umiejętności i wiedzę do wykonywania powierzonych jej funkcji, w szczególności czynności, o których mowa w art. 154 ust. 1.”</i></p>	Uwaga uwzględniona
29.	Art. 174 ust. 3 oraz 185 ust. 4	KNF	<p>Zaproponowany w art. 174 ust. 3 oraz art. 185 ust. 4 termin „3 dni” na wydanie przez KNF zezwolenia (odpowiednio — w zakresie uzyskania przez podmiot przejmujący uprawnienia do prowadzenia działalności niezbędnej do kontynuowania przejmowanej działalności oraz na utworzenie instytucji pomostowej mimo niespełnienia określonych wymogów) wydaje się zbyt krótki. W związku z powyższym należałoby co najmniej termin „3 dni” zastąpić terminem „3 dni robocze”.</p>	Uwaga nieuwzględniona <p>Nie można wykluczyć, że działania w zakresie przymusowej restrukturyzacji będą musiały być przeprowadzone także w dni wolne od pracy, w ciągu tzw. weekendu resolution, tak aby (nowa) instytucja mogła realizować w poniedziałek rano realizować funkcje krytyczne podmiotu w restrukturyzacji. Wprowadzenie zastrzeżenia że Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje decyzje w ciągu 3 dni <u>roboczych</u> doprowadziłoby do nieuzasadnionego wydłużenia procesu oraz byłoby sprzeczne z założeniami procesu przymusowej restrukturyzacji.</p>
30.	Art. 177 ust. 1 i 2	BFG	<p>W odniesieniu do art. 177 ust. 1 i 2 ustawy o BFG wątpliwości budzi, czy przepisy te obejmują wszystkie możliwe przypadki, w szczególności należy zweryfikować, co w przypadku, gdy dany podmiot jest jednocześnie uczestnikiem KDPW i prowadzi rachunek papierów wartościowych. W zakresie art. 177 ust. 2 wyjaśnienia wymaga również czy w przepisie tym mowa o własnym koncie depozytowym podmiotu pośredniczącego.</p> <p>W odniesieniu do art. 177 ust. 4 zasadne wydaje się rozszerzenie tego przepisu o regulacje dotyczące przypadku, gdy zapłata następuje w formie niepieniężnej, zgodnie z art. 174 ust. 5 ustawy o BFG:</p>	Uwaga częściowo uwzględniona <p>W związku z uwagą BFG dotyczącą zakresu przypadków jakie obejmuje art. 177 ust. 1 i 2 w zw. z ust 3 i 4 i propozycji wykreślenia „postaci pieniężnej”, Ministerstwo Finansów proponuje alternatywną zmianę w art. 177 ust. 3.</p>

			„4. Przeniesienie zdematerializowanych praw udziałowych następuje przez dokonanie, w dniu realizacji dyspozycji, zapisu tych praw na rachunku papierów wartościowych podmiotu przejmującego w zamian za zapłatę wynagrodzenia, o którym mowa w art. 174 ust.5, w części rozliczanej pieniężnie lub po potwierdzeniu zapłaty wynagrodzenia przez Fundusz – o ile ma ono postać pieniężną.”.	
31.	Art. 181 ust. 1	KNF	KNF podtrzymuje ponadto uwagę sformułowaną wobec brzmienia art. 181 ust. 1 ustawy o BFG, przekazaną przy piśmie z dnia 27 lutego 2018 r. (znak: DPP-WOP1.0211.2.2018). Przepis ten w ocenie KNF wymaga stosownych zmian z powodów, które przedstawione zostały w ww. piśmie z dnia 27 lutego 2018 r. (uzasadnienie ujęte zostało także w poz. 70 tabeli uwag).	Uwaga uwzględniona
32.	Art. 188 ust. 2	BFG	<p><u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 188 ust. 2 ustawy o BFG (implementacja art. 40 ust. 7 BRRD)</u></p> <p>W art. 188 ustawy o BFG ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Fundusz może dokonać zwrotnego przeniesienia praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji, przeniesienia przedsiębiorstwa, wybranych praw majątkowych lub zobowiązań z instytucji pomostowej odpowiednio do pierwotnych posiadaczy praw udziałowych w podmiocie w restrukturyzacji albo podmiotu w restrukturyzacji, jeżeli:</p> <p>1) były one przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, a taką możliwość przewiduje decyzja o przeniesieniu;</p> <p>2) prawa udziałowe w podmiocie w restrukturyzacji, wybrane prawa majątkowe lub zobowiązania były przedmiotem przeniesienia, o którym mowa w ust. 1, a w rzeczywistości nie należą do kategorii praw udziałowych, praw majątkowych lub zobowiązań określonych w decyzji o przeniesieniu lub nie spełniają warunków przeniesienia określonych w ustawie.”.</p> <p>Jednocześnie dzielimy propozycję Ministerstwa Finansów dotyczącą zmiany art. 225 ust. 3 ustawy o BFG, gdyż stanowi on implementację art. 42 ust. 10 BRRD.</p>	Uwaga uwzględniona
33.	Art. 194a	Krajowy Związek Banków Spółdzielczych	Istotą funkcjonowania sektora bankowości spółdzielczej jest przede wszystkim więź prawna pomiędzy zrzeszonymi bankami spółdzielczymi a bankiem zrzeszającym. Zgodnie bowiem z art. 2 pkt 2 Ustawy o BS bankiem zrzeszającym jest bank utworzony przez banki spółdzielcze. Definicja ta wyraźnie wskazuje na relację, jaka powinna istnieć pomiędzy bankami spółdzielczymi, a bankiem zrzeszającym, tj. relację właścicielską. Relacja ta jest uzasadniona szczególnym charakterem współpracy pomiędzy tymi podmiotami. Obecna propozycja brzmienia art. 194a Ustawy o BFG dopuszcza możliwość odejścia od tej zasady i stwarza ryzyko „skomercjalizowania” banku zrzeszającego, w wyniku zbycia praw udziałowych przez Fundusz innemu podmiotowi, w tym także podmiotowi spoza danego zrzeszenia. Zaproponowany pierwotnie zapis nie uwzględnia relacji pomiędzy bankiem zrzeszającym a bankami spółdzielczymi, stanowiących osnowę spółdzielczego modelu biznesowego i wartość sama w sobie. W celu uniknięcia sytuacji, w której czynności banku	Uwaga nieuwzględniona Zbycie praw udziałowych w instytucji pomostowej następujące na zasadach określonych w art. 178 nie może prowadzić do nierównego traktowania podmiotów potencjalnie zainteresowanych przejęciem.

		<p>zrzeszającego będzie wykonywał bank, którego właścicielem mogą być banki działające w formie spółek akcyjnych lub banki państwowe, poddajemy pod rozagę wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego podjęcie decyzji przez banki spółdzielcze, wobec których ten bank wykonywał czynności banku zrzeszającego, co do dalszego charakteru relacji. To zrzeszone banki spółdzielcze powinny zachować możliwość decyzji, czy reaktywować bank zrzeszający, czy też rozpocząć jego budowę od nowa, jako nowego podmiotu. Obecna propozycja nie uwzględnia interesu zrzeszonych banków spółdzielczych, w szczególności ich prawa do decydowania o dalszym kształcie zrzeszenia. Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie bankom spółdzielczym podjęcie decyzji dotyczącej dalszego funkcjonowaniu zrzeszenia, jednocześnie określa tryb postępowania w przypadku, gdy w ramach pierwokupu nie zostaną objęte wszystkie prawa udziałowe banku zrzeszającego, który jest zgodny z pierwotną koncepcją Projektodawcy.</p> <p>W pełni dzielając konieczność doprecyzowania przepisów umożliwiających efektywne przeprowadzenie przymusowej restrukturyzacji banku zrzeszającego przy wykorzystaniu instytucji pomostowej, niezbędne jest jednak uzupełnienie proponowanych rozwiązań, w sposób umożliwiający bankom spółdzielczym przywrócenie więzi z bankiem zrzeszającym po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>W art. 1 zm.32 Projektu dodawany po art. 194 art. 194 a otrzymuje następujące brzmienie: <i>„Art. 194a. 1. W przypadku podjęcia decyzji o zbyciu praw udziałowych w instytucji pomostowej, do której w przymusowej restrukturyzacji przeniesiono przedsiębiorstwo podmiotu w restrukturyzacji obejmującą wykonywanie czynności banku zrzeszającego na rzecz banków spółdzielczych i wykonywania tych czynności po zakończeniu przymusowej restrukturyzacji, bankom spółdzielczym dla których podmiot ten pełni funkcję banku zrzeszającego, przysługuje prawo pierwokupu tych praw udziałowych.</i> 2. Prawa udziałowe, o których mowa w ust. 1, nieobjęte w wykonaniu prawa pierwokupu, mogą zostać objęte przez podmioty, którym nie przysługuje prawo pierwokupu. W przypadku, gdy nie dojdzie do objęcia żadnych praw udziałowych w wyniku wykonania prawa pierwokupu, a prawa te zostaną nabyte przez inny podmiot, art. 2 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych dotyczącego tworzenia banku zrzeszającego przez banki spółdzielcze nie stosuje się. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 zd. 2, przez okres 5 lat od dnia zbycia praw udziałowych, o którym mowa w ust. 1 nie stosuje się przepisu art. 16 ust. 1 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych dotyczącego obowiązku posiadania lub nabycia przez zrzeszony bank spółdzielczy co najmniej jednej akcji banku zrzeszającego oraz art. 17 ust. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych. 4. Zbycie praw udziałowych w instytucji pomostowej jest dokonywane z uwzględnieniem konieczności dalszego wykonywania czynności banku zrzeszającego.”</p>	
34.	Art. 201 ust. 1 pkt 4	BFG <u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 201 ust. 1 pkt 4 ustawy o BFG (implementacja art. 43 ust. 2 lit. b pkt (ii) BRRD)</u>	Uwaga uwzględniona

			W art. 201 ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie: <i>„4) umorzenia lub konwersji zobowiązań w ramach instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa.”.</i>	
35.	Art. 201 ust. 3	BFG	<u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 201 ust. 3 ustawy o BFG (implementacja art. 43 ust. 4 BRRD)</u> W art. 201 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: <i>„3. Dokonanie przez Fundusz umorzenia lub konwersji zobowiązań, o których mowa w ust. 1, może prowadzić do zmiany formy prawnej podmiotu w restrukturyzacji.”.</i>	Uwaga uwzględniona
36.	Art. 206 ust. 1 pkt 7	BFG	<u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 206 ust. 1 pkt 7 ustawy o BFG (implementacja art. 44 ust. 2 BRRD)</u> W art. 206 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie: <i>„7) wobec pracowników, w szczególności wynikających z należnego wynagrodzenia i świadczeń emerytalnych, z wyjątkiem zobowiązań wynikających ze zmiennych składników wynagrodzenia, które nie są regulowane przez układ zbiorowy pracy, a w przypadku pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka banku, o których mowa w art. 9ca ust. 1 ustawy – Prawo bankowe i pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka domu maklerskiego, o których mowa w art. 110v ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, z wyjątkiem ich zmiennych składników wynagrodzenia;”.</i>	Uwaga uwzględniona Proponowany przez BFG przepis zostanie dodany wraz z legislacyjną modyfikacją.
37.	Art. 206 ust. 1 pkt 11 i 12	Krajowy Związek Banków Spółdzielczych	Rozszerzenie katalogu wyłączeń w art. 206 ust. 1 Ustawy o BFG Dotychczasowe przepisy dotyczące zakresu przedmiotu umorzenia lub konwersji zobowiązań nie przewidują mechanizmów zapewniających wyłączenie środków lokowanych na rachunku banku zrzeszającego przez zrzeszone banki spółdzielcze, jak również środków jednostki zarządzającej systemem ochrony instytucjonalnej, w przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji wobec banku będącego uczestnikiem systemu ochrony. Należy zwrócić uwagę, iż zrzeszone banki spółdzielcze zobligowane są do lokowania rezerw obowiązkowych, jak również wszelkich nadwyżek na rachunkach utrzymywanych w banku zrzeszającym, a więc są to środki banków spółdzielczych ulokowane w banku zrzeszającym. Warto przy tym dodać, że specyfika ta została uwzględniona m.in. w ustawie z dnia 15 stycznia 2016 r. o podatku od niektórych instytucji finansowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1410). Ponadto, na rachunkach banku zrzeszającego utrzymywane są również środki jednostki zarządzającej systemem ochrony, na które składają się przede wszystkim środki zgromadzone przez	Uwaga nieuwzględniona Lista katalogu wyłączeń przewidziana w art. 206 ust. 1 ustawy o BFG jest zamknięta i wynika ściśle z implementacji art. 44 ust. 2 BRRD. Jej rozszerzenie skutkowałoby niezgodnością prawa krajowego z prawem unijnym.

		<p>wszystkich uczestników systemu ochrony w ramach:</p> <p>a) funduszu pomocowego, o którym mowa w art. 22 g Ustawy o BS;</p> <p>b) mechanizmu pomocy płynnościowej, niezbędnego do funkcjonowania systemu prewencji płynnościowej, którego obowiązek tworzenia określa art. 22 h Ustawy o BS, natomiast zasady jego działania umowa systemu ochrony.</p> <p>Dodatkowo, system ochrony instytucjonalnej ma możliwość udzielania zwrotnej pomocy finansowej w związku z zapewnianiem płynności i wypłacalności uczestników tego systemu. Pomoc polega na wpłacie środków na rachunki bankowe banków będących uczestnikami systemu ochrony, tytułem np. udzielonej pożyczki czy kaucji. Środki te są finansowane z funduszy pomocowych zgromadzonych w systemie ochrony i mają służyć, po ich zwrocie, dalszemu zabezpieczeniu pozostałych banków, w celu uniknięcia ich upadłości.</p> <p>Środki te stanowią podstawowe narzędzie to realizacji celów i zadań systemu ochrony, jakim jest zapewnienie płynności i wypłacalności uczestników, a w konsekwencji zapobieżenie ich ewentualnej upadłości. W związku z powyższym dla zachowania możliwości realizacji tych celów niezbędne jest, w przypadku zastosowania instrumentów przymusowej restrukturyzacji wobec banku będącego uczestnikiem systemu ochrony, nienaruszalności tych środków poprzez ustawowe ich wyłączenie, w trybie zaproponowanym poniżej,</p> <p>Brak wyłączenia w/w środków banków spółdzielczych i jednostki zarządzającej systemem ochrony, w przypadku dokonania umorzenia lub konwersji zgodnie z art. 206 Ustawy o BFG doprowadzić mogłoby do niekontrolowanej upadłości zrzeszonych banków spółdzielczych i jednostki zarządzającej systemem ochrony. Mogłoby to nie tylko trudne do oszacowania skutki dla całego sektora bankowego, jak również może negatywnie wpłynąć na funkcjonowanie gospodarki, rynku finansowego oraz zachwianie budżetów samorządów lokalnych deponujących środki w bankach spółdzielczych..</p> <p>W związku z powyższym w art. 206 ust. 1 Ustawy o BFG proponuje się dodanie pkt. 11 i 12 o następującym brzmieniu:</p> <p><i>11) środków jednostki zarządzającej systemem ochrony instytucjonalnej, o której mowa w art. 22 d ust. 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. 2018 r., Dz.U. z 2018 r. poz. 613) utrzymywanych na rachunkach banków będących uczestnikami systemu ochrony, na zasadach określonych w umowie systemu ochrony;</i></p> <p><i>12) środków zrzeszonych banków spółdzielczych, lokowanych na rachunkach banku zrzeszającego.</i></p>	
38.	Art. 206 ust. 3 pkt 3	<p>BFG</p> <p><u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 206 ust. 3 pkt 3 ustawy o BFG (implementacja art. 44 ust. 3 akapit pierwszy lit. c</u></p>	Uwaga uwzględniona

			<p><u>BRRD)</u></p> <p>W art. 206 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„3) wyłączenie jest niezbędne i proporcjonalne w celu uniknięcia ryzyka zarażenia, w szczególności jeżeli chodzi o środki objęte ochroną gwarancyjną, należące do osób fizycznych, mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, które mogłyby istotnie zagrozić funkcjonowaniu rynku finansowego, w tym jego infrastruktury w sposób, który może poważnie zakłócić funkcjonowanie gospodarki;”.</i></p>	
39.	<p>Art. 209 ust. 5, art. 210 ust. 1, art. 210 ust. 1a, 2a i 2b</p>	<p>BFG</p>	<p><u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 209 ust. 5, art. 210 ust. 1, art. 201 ust. 1a, 2a i 2b ustawy o BFG (implementacja art. 48 ust. 2 BRRD)</u></p> <p>W art. 209 po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p><i>„5. Fundusz dokonuje umorzenia lub konwersji zobowiązań zgodnie z kolejnością określoną w ust. 3, z uwzględnieniem wyłączeń, o których mowa w art. 206 ust. 3.”;</i></p> <p>Art. 210 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„Art. 210. 1. Jeżeli do osiągnięcia koniecznej kwoty umorzenia lub konwersji nie jest konieczne całkowite umorzenie lub konwersja zobowiązań danej kategorii, o której mowa w art. 209 ust. 3, zobowiązania w tej kategorii podlegają umorzeniu lub konwersji proporcjonalnie do wartości zobowiązania o ile Fundusz nie dokonał wyłączenia o którym mowa w art. 206 ust. 3.”;</i></p> <p>W art. 210 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p><i>„1a. Jeżeli Fundusz dokonał wyłączenia, o którym mowa w art. 206 ust. 3, może dokonać umorzenia pozostałych zobowiązań w danej kategorii w stopniu wyższym niż proporcjonalny lub dokonać konwersji w stopniu wyższym niż proporcjonalny, w tym poprzez zastosowanie zróżnicowanych stóp konwersji, o ile nie zostanie spełniony warunek, o którym mowa w art. 242 ust. 1.”;</i></p> <p>W art. 210 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p><i>„2a. Fundusz może zastosować zróżnicowanie stóp konwersji jeżeli określona w oszacowaniu wartość instrumentów własnościowych wydawanych w wyniku konwersji, o której mowa w art. 138 ust. 8 różni się od kwoty, o jaką, zgodnie z art. 202 ustawy, powinny wzrosnąć fundusze własne podmiotu w restrukturyzacji.</i></p> <p><i>2b. W przypadku zróżnicowania stóp konwersji stopa konwersji może wynieść zero.”.</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

40.	Art. 214 ust. 3 pkt 2, 7, ust. 5	BFG	<p><u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 214 ustawy o BFG (implementacja art. 52 ust. 4 BRRD)</u></p> <p>W art. 214:</p> <p>a) w ust. 3 pkt 2 i 7 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2) założenia przyjęte do przygotowania programu dotyczące warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których podmiot będzie prowadzić działalność i ich uzasadnienie;”</p> <p>„7) obecny i przewidywany stan rynków finansowych w scenariuszu zarówno optymistycznym, jak i pesymistycznym, w tym uwzględniającym skrajne warunki pozwalające określić obszary największej wrażliwości podmiotu w restrukturyzacji na zmianę warunków zewnętrznych.”.</p> <p>b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Założenia, o których mowa w ust. 3 pkt 1 porównuje się z założeniami przyjmowanymi przez inne podmioty sektora lub z przeciętnymi prognozami dla sektora.”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Proponowany przez BFG przepis zostanie dodany wraz z legislacyjną modyfikacją w ust. 5.</p>
41.	Art. 230 ust. 6	BFG	<p><u>Robocze propozycje zmian ustawy o BFG, mających na celu zapewnienie pełnej implementacji BRRD: Art. 230 ust. 6 ustawy o BFG (implementacja art. 37 ust. 6 BRRD)</u></p> <p>W art. 230 ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Fundusz może, w drodze decyzji, zobowiązać podmioty, o których mowa w ust. 2, do świadczenia usług w zakresie i okresie niezbędnym do prowadzenia działalności związanej z przeniesionymi: przedsiębiorstwem podmiotu w restrukturyzacji lub prawami udziałowymi podmiotu w restrukturyzacji, wybranymi lub wszystkimi prawami majątkowymi lub wybranymi lub wszystkimi zobowiązaniami podmiotu w restrukturyzacji, przez podmiot, na który są przenoszone lub w zakresie i okresie niezbędnym do realizacji celów przymusowej restrukturyzacji, w szczególności jeżeli świadczyły one takie usługi na rzecz podmiotu w restrukturyzacji przed dniem wszczęcia przymusowej restrukturyzacji.”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>
42.	Art. 261 pkt 4 i art. 265 pkt 4	Krajowa Spółdzielca za Kasa Oszczędnościowo - Kredytow	<p>Poprawka związana z art. 74c ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych.</p> <p>Jak wskazuje się w Uzasadnieniu do projektu, celem przyszłej ustawy jest m.in. usprawnienie obecnych rozwiązań związanych z funkcjonowaniem przepisów dotyczących przymusowej restrukturyzacji oraz systemu gwarantowania depozytów zawartych w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Program pomocowy oparty jest na wsparciu finansowym udzielanym przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny w procesie przejęcia kasy albo przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy, a także w przypadku nabycia przedsiębiorstwa kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części</p>

		<p>a</p> <p>przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491, dalej: Ustawa o BEG). Mając powyższe na względzie Kasa Krajowa pragnie zwrócić się z prośbą o rozważenie możliwości uzupełnienia projektowanych regulacji o następujące zmiany:</p> <p>W art. 1 projektu: po pkt 38 dodaje się punkt 38a w brzmieniu: „38a) w art. 261 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wykorzystanie dotychczasowego funduszu zasobowego i funduszu udziałowego kasy na pokrycie strat kasy ubiegającej się o pomoc;”;</p> <p>po pkt 39 dodaje się pkt 39a w brzmieniu: „39a) w art. 265 pkt 4 otrzymuje brzmienie: 4) wykorzystanie dotychczasowego funduszu zasobowego i funduszu udziałowego kasy na pokrycie strat kasy ubiegającej się o pomoc;”.</p> <p>W praktyce funkcjonowania wsparcia BFG na rzecz kas pojawiły się bowiem wątpliwości interpretacyjne sprowadzające się do pytania, czy obowiązek wykorzystania na pokrycie strat kasy dotychczasowych funduszy własnych obejmuje jej fundusz udziałowy i zasobowy, czy także inne pozycje, które w myśl przepisu art. 24 ust. 2 ustawy o skok są lub mogą być zaliczone do funduszy własnych kasy. Przepis ten wymienia m. in. takie pozycje jak fundusz z aktualizacji wyceny rzeczowych aktywów trwałych, który z istoty rzeczy nie nadaje się na substrat pokrycia straty bilansowej kasy, czy też zobowiązania podporządkowane, otrzymane z funduszu stabilizacyjnego Kasy Krajowej lub z Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. W szczególności w przypadku zobowiązań przyjętych od BFG, przy ustawowym wymogu zabezpieczenia ich zwrotu, wewnętrznie sprzeczne byłoby wymaganie wykorzystania ich na pokrycie strat kasy, ubiegającej się o pomoc. Dla usunięcia takich i podobnych wątpliwości interpretacyjnych konieczne wydaje się doprecyzowanie przepisu art. 261 pkt 4 ustawy o BFG. Podkreślić należy, że proponowane doprecyzowanie koresponduje z nadawaną w niniejszym projekcie nową treścią art. 268 ustawy BFG.</p>	<p>lub wybranych praw majątkowych, oraz zaniechaniu poboru podatku dochodowego od dochodów uzyskanych przez podmioty uczestniczące w ww. procesach z tytułu udzielonego przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wsparcia w formach, o których mowa w Ustawie o BFG.</p> <p>Akceptacja programu pomocowego dla kas została dokonana pod warunkiem, że będzie on realizowany zgodnie z zasadami uznania pomocy publicznej dla instytucji kredytowych za zgodną z rynkiem wewnętrznym Unii Europejskiej, określonymi w komunikatach Komisji. Zgodnie z ogólnymi zasadami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz praktyką Komisji i orzecznictwem Sądu, każdy program pomocowy musi spełniać przesłanki niezbędności (necessity), odpowiedniości (appropriateness) i proporcjonalności (proportionality). W odniesieniu do przesłanki niezbędności pomocy należy wskazać, że oznacza ona, iż pomoc państwa powinna być ograniczona do niezbędnego minimum.</p> <p>Zgodnie z przepisami prawa w procesie restrukturyzacji Kasy – połączenia, przejęcia, likwidacji, upadłości, pokrycie strat obejmuje pozycje wskazane w art. 24 ust. 2 ustawy o skok, które mogą być zaliczane do funduszy własnych. Odmienne podejście spowodowałoby uszczuplenie funduszy, które mogłyby zostać wykorzystane na pokrycie poniesionych strat, w procesie restrukturyzacji.</p> <p>Wskazać należy, że uwaga zostaje częściowo skonsumowana przez zmianę art. 268 ustawy o BFG. W pozostałym zakresie brak potrzeby wprowadzania szczegółowego określania składników funduszy własnych przeznaczanych na pokrycie strat.</p>
43.	<p>Art. 264 w zw. z art. 5 ust. 2 pkt 3</p>	<p>BFG</p> <p><u>Uwagi dotyczące przepisów nieuwzględnionych w projekcie ustawy</u></p> <p>Proponowane zmiany należy ocenić pozytywnie, jednak w ocenie BFG dla umożliwienia zastosowania zmodyfikowanych przepisów w praktyce niezbędna będzie dodatkowa ingerencja prawodawcy. Projektowane przepisy dotyczą zmiany beneficjenta wsparcia udzielanego przez Fundusz. Obecnie beneficjentem wsparcia może być podmiot przejmujący kasę, natomiast projektowane zamiany powodują, że wsparcie będzie udzielane restrukturyzowanej kasie, a konkretnie działalności prowadzonej przez tę kasę. Spowoduje to powstanie problemu stosowności</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>

			<p>art. 264 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy o BFG, w szczególności z uwagi na fakt, iż przejmowana kasa jest wykreślana z rejestru, zaś np. w przypadku udzielenia wsparcia w postaci gwarancji pokrycia strat, wsparcie jest udzielane po ustaniu bytu przejmowanej kasy. Przewidziane art. 264 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy o BFG formy wsparcia dedykowane są dla podmiotu, który przejął przedsiębiorstwo lub wybrane prawa majątkowe, stąd zmiana ograniczająca się do wskazania kasy przejmowanej jako beneficjenta jest niewystarczająca. Wydaje się, powyższe wątpliwości można rozwiązać poprzez poniższe doprecyzowanie przepisów regulujących udzielanie wsparcia:</p> <p>W art. 264 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p><i>„Art. 264. 1. Realizując zadania, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 3, Fundusz może udzielać wsparcia finansowego na rzecz działalności kasy w przypadku jej przejęcia, przejęcia jej wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań lub w przypadku nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych, podmiotowi przejmującego lub nabywcy. Wsparcie może zostać również udzielone w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.”.</i></p>	
44.	Art. 268 ust. 2, 9, 11	BFG	<p>Poprawka związana z propozycją zmiany art. 74i ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych.</p> <p>W proponowanym art. 268 proponujemy poniższe zmiany, wynikające z konieczności konsekwentnego odnoszenia się w przepisie do wsparcia i pomocy w tej samej kolejności.</p> <p>W art. 268: ust. 2 otrzymuje brzmienie: <i>„2. W przypadku udzielenia przez Fundusz pomocy, o której mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 albo wsparcia, o którym mowa w art. 264, instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane kasy, której Fundusz udzielił pomocy, a także instrumenty kapitałowe oraz zobowiązania podporządkowane przejmowanej albo likwidowanej kasy, dla której działalność Fundusz udzielił wsparcia, ulegają umorzeniu do wysokości strat odpowiednio kasy, której Fundusz udzielił pomocy, przejmowanej kasy albo likwidowanej kasy, zidentyfikowanych odpowiednio na dzień określony w decyzji Funduszu o udzieleniu pomocy, dzień przejęcia kasy albo dzień nabycia przedsiębiorstwa tej kasy w likwidacji, jego zorganizowanej części lub wybranych praw majątkowych i niepokrytych dotychczas przez fundusze własne. Umorzenie takie następuje w zakresie, w jakim jest ono niezbędne w celu zapewnienia zgodności warunków udzielenia wsparcia z unijnymi zasadami pomocy państwa.”.</i></p> <p>ust. 9 otrzymuje brzmienie: <i>„9. W przypadku udzielenia wsparcia, o którym mowa w art. 264, wartość i zakres umorzenia, o których mowa w ust. 2, wykazywane są na dzień poprzedzający dzień przejęcia, w sprawozdaniu finansowym zweryfikowanym przez firmę audytorską albo na dzień poprzedzający dzień nabycia,</i></p>	Uwaga uwzględniona

			<i>przez likwidatora kasy</i> ". c) ust. 11 otrzymuje brzmienie: <i>„11. Kasa lub podmiot przejmujący kasę ogłasza informację o umorzeniu, o którym mowa w ust. 2, na swojej stronie internetowej.”.</i>	
45.	Art. 272 ust. 2	BFG	W proponowanym art. 272 ust. 2 zdanie trzecie zawarto odwołanie do całego art. 5 ust. 2 ustawy o BFG, tymczasem art. 5 ust. pkt 4 dotyczy kontroli prawidłowości wykorzystania pomocy i wsparcia, należy więc ograniczyć odniesienie do pkt 1-3: <i>„2. Środki funduszu gwarancyjnego kas mogą także służyć realizacji zadań Funduszu, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1-3.”.</i>	Uwaga uwzględniona
46.	Art. 315 ust. 1a	Związek Banków Polskich	Zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązanie zakładające lokowania wolnych środków BFG w depozycie u Ministra Finansów ma służyć, zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, głównie zmniejszeniu potrzeb pożyczkowych budżetu państwa. Obawę sektora bankowego, jako głównego płatnika składek wnoszonych do BFG, budzi rentowność tego typu inwestycji finansowych BFG, zwłaszcza w kontekście posiadania większości głosów w Radzie BFG przez przedstawicieli Ministra Finansów.	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art. 10 ust. 7 dyrektywy DGS <i>„Dostępne środki finansowe systemu gwarancji depozytów powinny być inwestowane w sposób zróżnicowany i obciążony niskim ryzykiem.”</i> . Pod pojęciem niskiego ryzyka dla DGS rozumie się m.in. wysoką płynność aktywów. Powyższy warunek będzie spełniony. Minister Finansów jako statio fisci korzysta z osobowości prawnej Skarbu Państwa. Instytucja „depozytu u Ministra Finansów” jest instytucją funkcjonującą w obrocie prawnym. Pojęcie takie wprowadza art. 48 ust. 1 pkt 4 ustawy o finansach publicznych i funkcjonuje w szeregu ustawach. BFG będzie mógł lokować środki w depozycie u Ministra Finansów, a nie będzie je przechowywał na rachunkach Ministra Finansów. Rentowność tego inwestycji w środki o niskim poziomie ryzyka jest uzależniona od szeregu czynników makroekonomicznych między innymi dostępności inwestycji o charakterze niskiego ryzyka, możliwością krótkoterminowego, szybkiego podjęcia środków, rentownością propozycji Ministra Finansów na tle warunków rynkowych. Celem możliwości inwestowania środków w aktywa o niskim poziomie ryzyka jest ich utrzymanie w stanie gotowości i oraz w stanie niepogorszonym, przykładowo z uwagi na czynnik inflacji.
47.	Art. 320 ust. 1	BFG	W odniesieniu do art. 320 ust. 1 – zwracamy uwagę, że w przepisie tym użyto dwóch sformułowań określających tę samą kategorię osób – pracowników oraz osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę. Należy usunąć sformułowanie „osoby zatrudnione w Funduszu na podstawie umowy o pracę”.	Uwaga uwzględniona
48.	Art. 320	BFG	W art. 320 ust. 4 pkt 4 proponujemy poniższą korektę:	Uwaga uwzględniona

	ust. 4 pkt 4		<p><i>„4) na żądanie sądu, prokuratora, Policji, komornika sądowego lub administracyjnego organu egzekucyjnego, w związku z prowadzonymi przez te organy postępowaniami lub realizowanymi przez nie zadaniami i w zakresie niezbędnym do ich prawidłowego prowadzenia lub realizacji;”.</i></p> <p>Informacje przekazywane są wyłącznie na żądanie organów wymienionych w powyższym przepisie, stąd wskazane jest doprecyzowanie pkt 4. Podkreślenia wymaga także, że organem występującym z żądaniem przekazania informacji jest sąd, nie sędzia. Propozycja Funduszu jest analogiczna do przepisów dotyczących wyłączenia obowiązku zachowania tajemnicy bankowej (art. 105 ustawy – Prawo bankowe).</p>	
49.	Art. 320 ust. 4 pkt 6	BFG	<p>Informacje zawierające tajemnicę zawodową będą udostępniane także przed wszczęciem przymusowej restrukturyzacji, przed wydanie decyzji, do której może jednak ostatecznie nie dojść. Wskazane jest więc usunięcie spójników „i”, „oraz” w art. 320 ust. 4 pkt 6 (instrument przejęcia stosuje się najwcześniej z chwilą wszczęcia przymusowej restrukturyzacji).</p> <p><i>„6) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem przedsiębiorstwa, wybranych albo wszystkich praw majątkowych lub wybranych albo wszystkich zobowiązań lub praw udziałowych podmiotu, wobec którego może zostać wszczęta przymusowa restrukturyzacja albo podmiotu w restrukturyzacji, w celu zastosowania instrumentu przejęcia przedsiębiorstwa lub w zakresie niezbędnym do zaoferowania przez podmiot zainteresowany ceny przejęcia lub wydania i wykonania decyzji Funduszu o przejęciu;”.</i></p>	Uwaga uwzględniona
50.	Art. 320 ust. 4 pkt 8	BFG	<p>Ponadto w art. 320 ust. 4 pkt 8 ustawy o BFG, w związku ze zmianą określenia podmiotu będącego beneficjentem wsparcia w procesie przejęcia kasy, proponujemy poniższa zmianę:</p> <p><i>„8) podmiotowi zainteresowanemu przejęciem kasy, jej przedsiębiorstwa, zobowiązań lub praw majątkowych, w zakresie niezbędnym do prowadzenia uzgodnień dotyczących warunków i zasad udzielenia temu podmiotowi wsparcia przez Fundusz w zakresie restrukturyzacji kas;”.</i></p>	Uwaga uwzględniona
51.	Art. 320 ust. 4 pkt 9	BFG	<p>W odniesieniu do pkt 9 BFG proponuje uzupełnienie zawartego w tym przepisie katalogu o lit. e w brzmieniu:</p> <p><i>„e) podmiotom, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy, w zakresie niezbędnym do realizacji wypłat środków gwarantowanych.”.</i></p>	Uwaga uwzględniona
52.	Art. 320 ust. 4 pkt 11	Krajowy Związek Banków Spółdzielczych	<p>Proponowane w Projekcie w art. 1 zm. 48 lit. b pkt 11 brzmienie art. 320 ust. 4 pkt 11 nie uwzględnia w pełni celu proponowanej przez sektor zmiany art. 320. Ponadto, może generować problemy praktyczne i być <i>de facto</i> martwym przepisem. Dlatego też wychodząc na przeciw uwagom zgłoszonym przez przedstawicieli BFG podczas konferencji uzgodnieniowej (kwestionowano możliwość występowania o dane objęte tajemnicą zawodową w związku z „reprezentowaniem systemu ochrony na zasadach określonych w umowie systemu ochrony” – art. 22i ust. 1 pkt 1 Ustawy o BS), proponujemy rozszerzyć katalog podstaw uzyskania danych objętych</p>	Uwaga nieuwzględniona Proponowany przez KZBS przepis rozszerzałby zakres przekazywanych informacji w sposób wykraczający poza zakres wynikający z art. 84 i nast. Dyrektywy BRR.

			<p>tajemnicą zawodową (jedynie o pkt 2, artykułu 22i ust. 1 Ustawy o BS). Punkt ten wskazuje, że zadaniem jednostki zarządzającej systemem ochrony jest „zarządzanie systemem ochrony na zasadach określonych w umowie systemu ochrony”. Zapis ten wskazuje również na wszelkie niezbędne czynności jakie są wymagane do zarządzania systemem. Mogą bowiem pojawić się wątpliwości czy prośba wystosowana do BFG o przedstawienie streszczenia planu przymusowej restrukturyzacji jednego z uczestników systemu, wnoszona w związku z przygotowaniem grupowego planu naprawy, będzie uznana za wymaganą na podstawie art. 22i ust. pkt 3 Ustawy o BS) czyli jako związana z „podejmowaniem działań koniecznych do zapewnienia bezpieczeństwa depozytów gromadzonych u uczestników systemu ochrony i zgodności ich działalności z postanowieniami umowy systemu ochrony”.</p> <p>W związku z w powyższym proponujemy nadać art. 320 ust. 4 pkt. 11) Ustawy o BFG następujące brzmienie:</p> <p><i>„11) jednostce zarządzającej systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt. 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, w zakresie informacji niezbędnych do realizacji celu, o którym mowa w art. 22a ust. 1 tej ustawy, lub zadania organu zarządzającego systemem ochrony, określone w art. 22i ust. 1 pkt 2) i 3) tej ustawy”.</i></p>	
53.	Art. 325	BFG	W przepisie omyłkowo dwukrotnie użyto lit. a (zamiast lit. a i lit. b).	Uwaga uwzględniona - legislacyjna
54.	Art. 326 ust. 1	BFG	Proponujemy korektę nieprawidłowej odmiany wyrazu „banki”: <i>„50) w art. 326 ust. 1 w zdaniu wprowadzającym po wyrazach „systemem gwarantowania” dodaje się przecinek i wyrazy „banków hipotecznych” „bankach hipotecznych”;</i>	Uwaga uwzględniona - legislacyjna
55.	Art. 330 ust. 3	BFG	Proponujemy korektę nieprawidłowej odmiany wyrazu „banki”: <i>„a) ust. 3 w zdaniu wprowadzającym po wyrazach „systemem gwarantowania,” dodaje się wyrazy „bankach hipotecznych” „banki hipoteczne.”.</i>	Uwaga uwzględniona - legislacyjna
56.	Art. 330 ust. 8	BFG	<p>Jednoznacznie negatywnie oceniamy propozycję dodania w art. 330 ustępu 8, w myśl którego Rada Funduszu uzyska uprawnienie do zwolnienia wybranych podmiotów z obowiązków określonych w art. 330 ust. 1 ustawy o BFG.</p> <p>Projektodawca wzorował się na rozwiązaniach przyjętych w art. 90 dla rejestru instrumentów finansowych oraz zmniejszenia częstotliwości dokonywania przeglądów planów przymusowej restrukturyzacji. Należy jednak podkreślić, że dokonanie przez Radę BFG rzeczonych zwolnień nie wyklucza możliwości skutecznego przeprowadzenia postępowania przymusowej restrukturyzacji, podczas gdy skutkiem podjęcia decyzji, o której mowa w projektowanym art. 330 ust. 8 będzie w praktyce brak możliwości dokonania przez Fundusz wiarygodnej oceny sytuacji podmiotu oraz dokonania oszacowania wartości aktywów, które to elementy są kluczowe dla realizacji <i>resolution</i>.</p> <p>Decyzja o występowaniu interesu publicznego jest dokonywana w momencie spełnienia warunków określonych w art. 101 ust. 1 i może się różnić od oceny podmiotu dokonywanej na etapie planowania przymusowej restrukturyzacji. Zapewnienie dostępu Funduszu do wiarygodnych, pełnych i aktualnych informacji na potrzeby oszacowania wymaga od banku podjęcia działań na</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Odnosząc się do uwagi BFG, należy wskazać że proponowany przepis wprowadza jedynie możliwość dla Rady BFG określenia listy podmiotów wobec których Fundusz nie będzie realizował swojego uprawnienia. Decyzję w sprawie umieszczenia danego podmiotu na ww. liście Rada BFG podejmie w wyniku oceny spełnienia przesłanek określonych w przepisie.</p>

			<p>etapie wcześniejszym i przygotowania odpowiednich rozwiązań informatycznych, do czego zobowiązany powinien być każdy podmiot niezależnie od strategii przyjętej w obowiązującym planie przymusowej restrukturyzacji.</p> <p>Podkreślenia wymaga także, że obowiązek informacyjny oraz szczegółowe zagadnienia związane z jego spełnianiem stanowią materię prawa powszechnie obowiązującego, uregulowane są w przepisach ustawy i rozporządzenia ministra właściwego ds. instytucji finansowych, zatem wątpliwości natury konstytucyjnej co do zgodności z hierarchią źródeł prawa może budzić wprowadzenie możliwości modyfikacji przepisów o charakterze powszechnie obowiązującym w drodze uchwały Rady Funduszu. Modyfikacja obowiązków informacyjnych w zakresie ograniczenia informacji przekazywanych przez niektóre podmioty, może być zatem dokonana raczej poprzez zmianę rozporządzenia wydanego na podstawie art. 330 ust. 6 ustawy o BFG, co potwierdzają także dotychczasowe rozwiązania przyjęte przez ustawodawcę.</p>	
Art. – 2 - Ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych				
57.	Ogólna - legislacyjna	NBP	Wskazane w art. 2 projektu ustawy miejsce publikacji ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych tj. „Dz. U. z 2017 r. poz. 2343, z późn. zm.” należy nastąpić następującym „Dz. U. z 2018 r. poz. 1036”.	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Projekt będzie wymagał modyfikacji na etapie rozpatrywania przez komisję prawniczą.</p>
58.	Ogólna	Krajowy Związek Banków Spółdzielczych	<p>Z satysfakcją przyjmujemy, iż Ministerstwo Finansów kierunkowo zgadza się z propozycją doprecyzowania Ustawy CIT w zakresie zwolnienia przedmiotowego, pomocy udzielanej z funduszu pomocowego IPS. Biorąc jednak pod uwagę szczególny charakter proponowanej zmiany, należy uznać, że przesunięcie jej wprowadzenia na inny proces legislacyjny i rozpoczęcie tego procesu od nowa, utrzyma dotychczasowe istotne trudności w zakresie udzielania pomocy bankom, będącym uczestnikami systemu ochrony. To z kolei może negatywnie wpłynąć na stabilność i reputację całego sektora. Wyjątkowy charakter zmiany przemawia więc za tym, aby zmiana ta była wprowadzona niezwłocznie. Obecne przepisy podatkowe realnie utrudniają udzielenie najbardziej efektywnych rodzajów pomocy, jak np. wpłata na fundusz zasobowy banku spółdzielczego. Jest to pomoc, która najmniej obciąża poziom funduszu pomocowego. Każda inna forma jak np. kaucja na zagrożone wierzytelności kredytowe, która stanowi wielokrotność wysokości grożącej bankowi straty. W związku z powyższym obecne przepisy podatkowe zmuszają do podejmowania w istocie mniej efektywnych sposobów wykorzystywanie środków zgromadzonych na funduszu pomocowym oraz zwiększają ryzyko działania systemu w przypadku trudności w odzyskaniu środków. Zmiana ta, ze względu na swój charakter, powinna mieć priorytetowe znaczenie nie tylko dla samych członków IPS lecz także w kontekście systemowym.</p> <p>Przedkładając powyższe uwagi, zwracamy się z uprzejmą prośbą o ich uwzględnienie na dalszym etapie prac nad przedmiotowym Projektem.</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Propozycja wymaga dopracowania. Przepisy ustawy w głównej mierze służą transpozycji przepisów unijnych. Propozycja KZBS mimo, że kierunkowo jest oceniana pozytywnie, jednak w ocenie MF wymaga dopracowania i powinna być procedowana przy okazji innych projektów legislacyjnych.</p>
59.	Ogólna	Związek Banków	Zwracam się ponownie uznanie składek wnoszonych na fundusz przymusowej restrukturyzacji i funduszu gwarantowania depozytów w BFG za koszt uzyskania przychodów dla o celów obliczania	Uwaga nieuwzględniona

		<p>Polskich podatku dochodowego przez banki. Tego rodzaju koszt nie jest kosztem arbitralnie ponoszonym przez poszczególne banki na podstawie specyfiki swojego działania, lecz jest to koszt określany przez zewnętrzny podmiot ustanowiony na mocy ustawy, któremu przyznane zostało prawo do nakładania składek na banki i co rocznego określania ich wysokości. Tym samym obowiązkowe składki banków obowiązkowym kosztem prowadzenia działalności bankowej w Polsce i tym samym powinny być uznawane za koszt uzyskania przychodów. Za koszt podatkowy nie są bowiem - co do zasady- uznawane te rodzaje kosztów, które nie są preferowane przez państwo i brak zaliczenia ich do kosztu uzyskania przychodów ma charakter sankcyjny, gdyż jest uznawany za niekonieczny do poniesienia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.</p> <p>Niezależnie od powyższych argumentów, trzeba przypomnieć, że gromadzenie środków w BFG służy też stabilizacji sektora finansowego w Polsce, zwiększając bezpieczeństwo całej gospodarki poprzez zmniejszenie jej narażenia na powstanie kłopotów destabilizujących funkcjonowanie gospodarki. Banki są świadome znaczenia wpłat na BFG jako sposobu ograniczania ryzyka na rynku finansowym, ale jak każda składka ubezpieczeniowa powinna być traktowana jako koszt uzyskania przychodów dla celów podatkowych. Trzeba też zauważyć, że dbanie o bezpieczeństwo rozwoju gospodarczego jest dobrem publicznym i należy do kompetencji Państwa a nie podmiotów prywatnych, a w Polsce wpłaty na podniesienie tego bezpieczeństwa wnoszone przez banki są karane brakiem zaliczenia ich do kosztu uzyskania przychodów.</p> <p>Ten postulat musi szczególnie silnie zabrzmieć w sytuacji, gdy to sektor bankowy ponosi faktyczny ciężar finansowy restrukturyzacji sektora SKOK w ostatnich latach a banki w żaden sposób nie przyczyniły się do powstania trudności tej części sektora finansowego. Dlatego banki nie mogą być dodatkowo karane poprzez obowiązywanie zakazu zaliczenia opłat wnoszonych na BFG w rachunku podatkowym i przynajmniej w części odnoszącej się do wpłat banków do BFG wykorzystanych na restrukturyzację podmiotów sektora SKOK powinny stanowić koszt uzyskania przychodów dla celów obliczania podatku dochodowego. Bez takiego prawa faktyczny koszt ponoszony przez banki na restrukturyzację podmiotów SKOK jest jeszcze wyższy, gdyż powinien być powiększony o równowartość podatku dochodowego naliczonego od wpłat banków wykorzystanych na restrukturyzację podmiotów sektora SKOK.</p> <p>Wysokie obciążenia z tytułu opłat na BFG, obowiązywanie wysokiego podatku bankowego oraz coraz bardziej ograniczany zakres kosztów zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów dla celów podatku dochodowego powodują łącznie, że nawet przy dobrych lub bardzo dobrych dziś uwarunkowaniach makroekonomicznych prowadzenia biznesu bankowego rentowność kapitału i aktywów sektora bankowego jest niska i ulega stopniowemu obniżeniu. Rentowność kapitału jest dziś na tyle niska, że nie pozwala ona na pozyskanie nowego kapitału z rynku kapitałowego. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że banki będą potrzebowały nawet 70 mld zł na spełnienie wymogów MREL do 2023 r.</p>	<p>Poprawka była już zgłaszana przez ZBP przy okazji procedowania innych projektów aktów prawnych. Stanowisko MF jest w tym przedmiocie niezmiennie.</p>
Art. 4 - Ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe			
60.	Art. 67 ust.	NBP	<p>W art. 67 ustawy, proponujemy dodanie ust. 4 w następującym brzmieniu: „4. Upadły wykonuje zobowiązania – w związku z którymi zostało ustanowione zabezpieczenie, o</p> <p>Uwaga uwzględniona</p>

	4	<p>którym mowa w ust. 1 i 2 – na warunkach obowiązujących w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia upadłości. Przepisu art. 102 nie stosuje się”.</p> <p>Umowy związane z uczestnictwem w systemie płatności lub systemie rozrachunku papierów wartościowych, o których mowa w art. 67 ust. 1 ustawy - Prawo upadłościowe oraz umowy dotyczące operacji podmiotów z bankami centralnymi, o których mowa w art. 67 ust. 2 ustawy - Prawo upadłościowe obejmują także inne niż ustanowienie zabezpieczenia postanowienia niezbędne do poprawnego i skutecznego wykonywania tych umów. Obecne przepisy stwarzają ryzyko uchylania się przez syndyka masy upadłości od obowiązku realizacji zobowiązań wynikających z umów zawartych przed ogłoszeniem upadłości. Dotyczy to także umów zawieranych przez podmioty z bankami centralnymi. Ze względu na charakter czynności dokonywanych z bankiem centralnym istnieje konieczność zapewnienia wykonywania wszystkich postanowień umów dotyczących uczestnictwa podmiotu w systemie płatności lub systemie rozrachunku oraz umów związanych z operacjami podmiotu z bankiem centralnym, o których mowa w art. 67 ustawy - Prawo upadłościowe, także po ogłoszeniu upadłości takiego podmiotu.</p> <p>Dodatkowo, aktualne brzmienie art. 102 ust. 2 ustawy - Prawo upadłościowe, z uwagi na to, że nie wskazuje jednoznacznie, iż prawo do odstąpienia umowy zlecenia i komisu przysługuje wyłącznie zleceniodawcy i komitentowi, umożliwia wykonanie prawa odstąpienia od ww. umów również syndykowi. Z perspektywy banku centralnego oraz jego działań na rzecz stabilności finansowej korzystne byłoby, aby syndyk nie miał możliwości odstąpienia od umów, w których upadły podmiot będący stroną umowy z bankiem centralnym, występował jako zleceniobiorca lub komisant. Dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy wykonywanie tych umów przez podmiot, wobec którego wydano postanowienie o ogłoszeniu upadłości jest zaawansowane lub ściśle powiązane z wykonaniem innych, nadal wiążących ten podmiot postanowień umowy.</p> <p>Negatywnym skutkiem braku odpowiednich gwarancji regulacyjnych może być przerwanie ciągłości wykonywania przez podmiot dokonujący operacji z bankiem centralnym postanowień umów (np. kwestia obsługi wierzytelności kredytowych przejętych przez bank centralny jako zabezpieczenie danej operacji z bankiem centralnym, kwestia wykonywania określonych czynności na rzecz banku centralnego przez podmioty trzecie) oraz niespójność działań banku centralnego i syndyka w postępowaniu upadłościowym.</p>	
61.	Art. 440 ust. 2 pkt 6 lit c i d	<p>NBP</p> <p>W związku z tym, że pojęcie „<i>należność</i>” nie jest tożsame ze sformułowaniami „<i>instrumenty pochodne</i>”, „<i>strukturyzowane produkty finansowe</i>” oraz „<i>obligacja</i>”, o których mowa w projektowanym art. 440 ust. 2 pkt 6 lit. c i d, proponujemy następujące zmiany w jego brzmieniu:</p> <p>„6) kategoria szósta – należności, z tytułu obligacji, z wyłączeniem należności z pkt 9, innych instrumentów dłużnych, które wykazują właściwości zbywalnych wierzytelności, lub instrumentów wywołujących skutki prawne dłużnych instrumentów finansowych, jeżeli:</p> <p>a) pierwotny umowny termin zapadalności należności wynosi co najmniej jeden rok,</p>	Uwaga uwzględniona

			<p>b) w umowie lub załączonych do niej dokumentach i informacjach dotyczących emisji dłużnych instrumentów finansowych, a w stosownych przypadkach także w prospekcie emisyjnym, w sposób wyraźny i przystępny określono kategorię zaspokojenia należności,</p> <p>c) <u>nie stanowią nie wynikają one z:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - instrumentów pochodnych, w szczególności takich, które odnoszą się do aktywów, praw, zobowiązań, indeksów oraz innych wskaźników, lub które wykazują właściwości pochodnych instrumentów finansowych, - strukturyzowanych produktów finansowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 84); <p>d) wartość nominalna jednej obligacji, <u>z której wynika należność</u>, nie jest niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia decyzji emitenta o emisji”.</p>	
Art. 8 - Ustawa z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. 650)				
62.	Ogólna - legislacyjna	NBP	Wskazane w art. 8 projektu ustawy miejsce publikacji ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych tj. „Dz. U. z 2018 r. 650” należy zastąpić następującym „Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.”.	<p>Uwaga wyjaśniona</p> <p>Projekt będzie wymagał modyfikacji na etapie rozpatrywania przez komisję prawniczą. W projekcie naniesione odpowiednie zmiany w zakresie publikatora.</p>
63.	Art. 74c	KNF	<p>Projekt ustawy w art. 8 pkt 1) wprowadza zmiany w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. 650) poprzez dodanie nowej definicji - instytucji kredytowej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.) oraz sukcesywnie w kolejnych zmienianych artykułach dokonuje poszerzenia podmiotów w nich wymienionych o instytucję kredytową.</p> <p>W ocenie UKNF, przedstawiona w uzasadnieniu teza, iż zmiany „mają na celu zapewnienie, aby w procedurze przejęcia kasy albo przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy, o której mowa w art. 74c ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, mogły uczestniczyć podmioty zarówno krajowe, jak i zagraniczne” oraz „aby sprzedaż instytucji kredytowej podczas uporządkowanej likwidacji została zorganizowana w ramach otwartej, bezwarunkowej i konkurencyjnej procedury. Jeżeli bowiem aktywa przekazuje się oferentowi proponującemu najwyższą cenę sprzedaży, cenę uznaje się za cenę rynkową i możliwe jest stwierdzenie, że podmiot nabywający nie otrzymał pomocy.”, wydają się nie uwzględniać celu przejęcia kasy (wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy) czyli potrzebę ochrony stabilności rynku finansowego i bezpieczeństwa środków zgromadzonych na rachunkach kasy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>RP została zobligowana przez KE do zapewnienia, aby w procesach restrukturyzacji kas procedura została zorganizowana w sposób otwarty, bezwarunkowy i konkurencyjny. Jednym z warunków KE było skierowanie tego procesu również do podmiotów niebędących podmiotami krajowymi. Umożliwienie instytucjom kredytowym spoza RP uczestnictwa w procesie przejmowania kas stanowi jeden z warunków uznania pomocy publicznej udzielanej w restrukturyzacji kas za zgodną z rynkiem wewnętrznym Zaproponowane dodanie instytucji kredytowych do katalogu podmiotów mogących uczestniczyć w tej procedurze ma w założeniu realizować ten cel. W naszej opinii nieuzasadniona jest teza, że: „nie można wykluczyć, że powstanie obowiązek zamieszczenia stosownego komunikatu również w „przestrzeni informacyjnej” państw UE.” Obowiązek pomimo braku ram prawnych funkcjonuje od 2014 r. i</p>

			<p>Poszerzenie katalogu o instytucję kredytową o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia nr 575/2013 i nie mającej siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lecz innego państwa członkowskiego, w ocenie DSI w sposób istotny wydłuży proces z uwagi na konieczność pozyskania z macierzystych organów nadzoru lub od zainteresowanej instytucji stosownych informacji i dokumentów, a następnie dokonania oceny ewentualnego podmiotu przejmującego w oparciu o udostępnione materiały. Należy bowiem założyć, że KNF nie będzie posiadała żadnych informacji, które pozwalałyby na przeprowadzenie analizy w stosunku do instytucji kredytowych umożliwiającej wykonanie analogicznej oceny jak dla podmiotów krajowych, a kolejnym elementem jest, jak się wydaje, wysoce problematyczne określenie przez Komisję kryteriów dla instytucji kredytowych, które miałyby być uczestnikami sanacji kasy. Dodatkowo, z uwagi na miejsce siedziby ww. podmiotu czyli poza RP, nie można wykluczyć, że powstanie obowiązek zamieszczenia stosownego komunikatu również w „przestrzeni informacyjnej” państw UE. Zastrzeżenie budzi również propozycja dodania w art. 74c ust.4a. „<i>Podjęciem decyzję, o której mowa w ust. 3 albo 4, Komisja Nadzoru Finansowego bierze także pod uwagę oferowane przez podmiot przejmujący warunki finansowe, na jakich ma nastąpić przejęcie.</i>” UKNF zwraca uwagę, że Komisja określając w Komunikacie w sprawie kryteriów branych pod uwagę przy ocenie zdolności do udziału w restrukturyzacji SKOK, uwzględniła ustawowe cele nadzoru, o których mowa w art. 61 ust. 1 ustawy o skok oraz art. 133 ust. 1 ustawy Prawo bankowe. W związku z powyższym za nieuzasadnione należy uznać jako jedyne wskazanie <i>expressis verbis</i> w ustawie ww. kryterium, które co więcej mogłoby być oceniane lub traktowane jako najistotniejsze do spełnienia przez podmiot przejmujący, wśród kryteriów branych pod uwagę przez Komisję i podawanych do publicznej wiadomości.</p>	<p>dotychczasowo był spełniany poprzez informację o możliwości składania stosownych ofert przez ich umieszczenie na internetowych KNF.</p> <p>Przepis dot. uwzględnienia warunków finansowych na jakich następuje przejęcie, nie powinien wywoływać wątpliwości. Trudno zgodzić się z tezą, że KNF zostanie zobligowany wyłącznie do brania pod uwagę warunków finansowych oferty. Z przepisu wynika, że KNF uwzględni warunki finansowe, na jakich następuje przejęcie, co oznacza, że KNF nie może pominąć przy dokonywaniu oceny przejęcia tego ustawowego kryterium. Przepis ma podkreślać że procedura jest prowadzona w sposób konkurencyjny.</p>
64.	Art. 74i	BFG	<p>Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w związku z nadaniem nowego brzmienia art. 268 ust. 9 ustawy o BFG, konieczne staje się nadanie nowego brzmienia art. 74i ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych:</p> <p><i>„Art. 74i. 1. Przejęcie kasy rozlicza się i ujmuje w księgach rachunkowych kasy albo banku krajowego przejmującego na podstawie sprawozdania finansowego sporządzonego na dzień przejęcia. W przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań kasy przejmowane prawa majątkowe lub zobowiązania rozlicza się i ujmuje w księgach rachunkowych kasy, w stosunku do której podjęto decyzję o przejęciu wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań, a także kasy albo banku krajowego przejmującego na podstawie sprawozdania finansowego sporządzonego na dzień przejęcia. Sprawozdanie sporządza przejmujący kasę, a w przypadku przejęcia wybranych praw majątkowych lub wybranych zobowiązań zarządca komisaryczny. W sprawozdaniu finansowym, o którym mowa odpowiednio w zd. 1 lub w zd. 2, wykazuje się wartość i zakres umorzenia instrumentów kapitałowych i zobowiązań podporządkowanych, o którym mowa w art. 268 ust. 9 ustawy o BFG.”.</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zmiana dot. wprowadzenia w art. 74i ostatniego zdania – odesłania do ustawy w zakresie art. 268 ust. 9 została uwzględniona w ramach projektowane nowego brzmienia art. 74 ust. 1.</p>
Art. 10				

65.	Art. 10 projektu ustawy	BFG	<p>W opinii BFG brak jest uzasadnienia, aby banki hipoteczne jeszcze przez jeden miesiąc po wyłączeniu ich z systemu gwarantowania depozytów utrzymywały fośg (brak możliwości wezwania ich do wniesienia obowiązkowej wpłaty zgodnie z art. 369 ust. 13 ustawy o BFG), stąd obie daty, tj. rozwiązania fośg przez banki hipoteczne i wyłączenia ich z systemu gwarantowania powinny być takie same (zgodnie z art. 13 analizowanego projektu ustawy przepisy związane z wyłączeniem banków hipotecznych z systemu gwarantowania depozytów wejdą w życie z dniem 1 czerwca 2019 r.). Ponadto pod rozważę poddajemy w ogóle zasadność takiego przepisu, bowiem od 1 czerwca 2018 r. banki hipoteczne nie będą już podmiotami objętymi systemem gwarantowania depozytów, wobec czego nie będą miały obowiązku utrzymywania fośg.</p> <p>W związku z powyższym proponujemy następujące brzmienie art. 10:</p> <p><i>„Art. 10. Fundusz ochrony środków gwarantowanych, utworzony przez bank hipoteczny na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów i przymusowej restrukturyzacji, ulega rozwiązaniu z dniem 1 lipca czerwca 2019 r.”.</i></p>	Uwaga uwzględniona
Art. 13				
66.	Art. 13 projektu ustawy	BFG	<p>Proponujemy, aby również art. 1 pkt 51 lit. a projektowanej ustawy, jako związany ze zmianami dotyczącymi banków hipotecznych, wchodził w życie z dniem 1 czerwca 2019 r. Dodatkowo wątpliwości budzi czy rzeczywiście późniejszy termin wejścia w życie powinien obejmować: art. 1 pkt 2 lit. c (niezwiązany z bankami hipotecznymi) oraz art. 1 pkt 48 (dotyczący tajemnicy zawodowej). Dodatkowo należy wykreślić lit. a w art. 1 pkt 50 (w pkt tym nie ma lit.). Poniżej propozycja zmian w przedmiotowym przepisie:</p> <p><i>„Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1, art. 1 pkt 2 lit. b i d b-d, art. 1 pkt 3 lit. a, art. 1 pkt 48, art. 1 pkt 49, art. 1 pkt 50 lit. a i art. 1 pkt 51 lit. a, które wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2019 r.”.</i></p>	Uwaga uwzględniona - legislacyjna
Inne ustawy				
67.	Art. 74 ust. 9 i art. 75 ust. 6 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach	Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa	<p>Odnosząc się do przedstawionego w Tabeli uwag do projektu (uwaga nr 154) stanowiska Ministra Finansów w odniesieniu do zgłoszonej przez Kasę Krajową, w ramach pierwszej tury konsultacji, propozycji zmian w art. 74 i art. 75 ustawy o obligacjach (uwaga 154) pragnę wskazać, że z przebiegu konferencji uzgodnieniowej wynikało, że propozycja Kasy Krajowej zostanie rozpatrzona w toku zapowiedzianych przez Kierownictwo Ministerstwa przyszłych prac nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o obligacjach. Kasa Krajowa podtrzymuje zatem swój postulat dotyczący umożliwienia kasom zaliczania do funduszy własnych środków pozyskanych w ramach emisji długu podporządkowanego w formie obligacji. Mając na względzie, że zapowiadana inicjatywa legislacyjna nie doczekała się jak dotąd realizacji, Kasa Krajowa zwraca się z prośbą o ponowne rozważenie możliwości wprowadzenia do aktualnie procedowanego</p>	Uwaga nieuwzględniona Ministerstwo Finansów dostrzega argumentację Kasy Krajowej w zakresie zagadnienia dot. regulacji obligacji wieczystych i podporządkowanych. Z uwagi na implementacyjny charakter projektu oraz adresowaną zmianę w ustawie o obligacjach powyższa propozycja powinna być przedmiotem analizy odrębnego postępowania legislacyjnego.

		<p>projektu ustawy następujących zmian: Po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu: „Art. 8a. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2018, poz. 483): a) w art. 74 po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. Jeżeli spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa jako emitent w warunkach emisji postanowi, iż obligacje są emitowane w celu ich zakwalifikowania jako składniki funduszy własnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.) oraz wyemitowane obligacje zostały zaliczone do takich funduszy, przepisu ust. 2 nie stosuje się.” w art. 75 po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu: „6. Jeżeli spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa jako emitent w warunkach emisji postanowi, iż obligacje są emitowane w celu ich zakwalifikowania jako składniki funduszy własnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.) oraz wyemitowane obligacje zostały zaliczone do takich funduszy, przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się.”</p>	
--	--	--	--

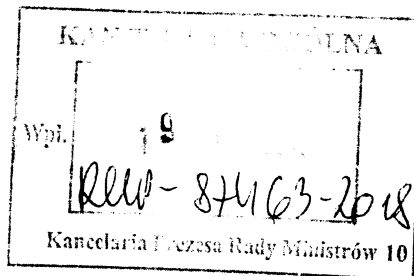
Warszawa, 18 września 2018 r.

AAA449321

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.241.2018 / 21

dot.: RM-10-137-18 z 17.09.2018 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

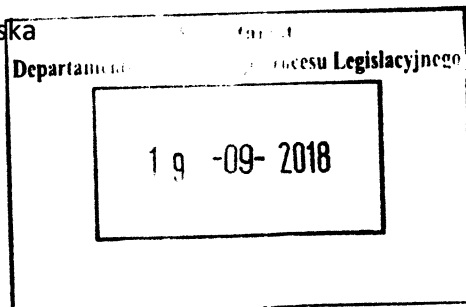
Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.
Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pani Teresa Czerwińska
Minister Finansów

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 330 ust. 7 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 685, 723, 1637 i ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres, tryb i terminy przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, zwanemu dalej „BFG”, przez podmioty objęte systemem gwarantowania, banki hipoteczne, oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne oraz podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji, zwanej dalej „ustawą”, informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego, zwanego dalej „NBP”, i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań BFG.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) banku – należy przez to rozumieć bank krajowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.), objęty obowiązkowym systemem gwarantowania;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

- 2) kanale teletransmisji – należy przez to rozumieć system teleinformatyczny zapewniający połączenie za pośrednictwem sieci Internet w celu przesyłania danych między nadawcą a odbiorcą;
- 3) rozporządzeniu nr 2015/63 – należy przez to rozumieć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 44, z późn. zm.²⁾);
- 4) składkach – należy przez to rozumieć kwoty wnoszone przez banki, oddziały banków zagranicznych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, zwane dalej „kasami”, oraz firmy inwestycyjne, na zasadach określonych w art. 286 i art. 295 ustawy;
- 5) środkach gwarantowanych – należy przez to rozumieć środki deponenta objęte ochroną gwarancyjną do wysokości, o której mowa w art. 24 ust. 1 ustawy;
- 6) walnym zgromadzeniu – należy przez to rozumieć walne zgromadzenie, zebranie przedstawicieli albo zgromadzenie wspólników, w zależności od formy prawnej podmiotu przekazującego informacje;
- 7) zobowiązaniach kwalifikowalnych – należy przez to rozumieć wartość zobowiązań kwalifikowalnych ogółem obliczonych zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1066 z dnia 17 czerwca 2016 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur, standardowych formularzy i schematów stosowanych do przekazywania informacji do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (Dz. Urz. UE L 181 z 06.07.2016, str. 1);
- 8) zrzeszonym banku spółdzielczym – należy przez to rozumieć bank będący spółdzielnią oraz stroną umowy zrzeszenia, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2016 r. poz. 1826).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 233 z 30.08.2016, str. 1.

Rozdział 2

Informacje o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych

§ 3. 1. Informacje o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych są sporządzane przez:

- 1) banki – w zakresie i według wzoru 1 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych, o ile są podmiotami objętymi systemem gwarantowania – w zakresie i według wzoru 3 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 3) kasy – w zakresie i według wzoru 4 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są sporządzane za każdy miesiąc kalendarzowy według stanu na jego koniec.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, są zgodne z danymi zawartymi w systemach wyliczania.

§ 4. 1. Banki przekazują BFG informacje określone w § 3 ust. 1 do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje określone w § 3 ust. 1 właściwym bankom zrzeszającym w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

3. Banki zrzeszające, na podstawie informacji otrzymanych od zrzeszonych banków spółdzielczych, sporządzają informacje o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych, w zakresie i według wzoru 2 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych.

4. Banki zrzeszające przekazują BFG informacje określone w ust. 3 nie później niż w terminie, o którym mowa w ust. 1.

§ 5. Oddziały banków zagranicznych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, przekazują BFG informacje określone w § 3 ust. 1 w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

§ 6. 1. Kasy przekazują informacje określone w § 3 ust. 1 Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, zwanej dalej „Kasą Krajową”, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

2. Kasa Krajowa, na podstawie informacji otrzymanych od kas, sporządza informacje o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych, w zakresie i według wzoru 5 określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia, w odniesieniu do poszczególnych kas.

3. Kasa Krajowa przekazuje BFG informacje określone w ust. 2 nie później niż do ostatniego dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

Rozdział 3

Dane i informacje dotyczące wybranych zobowiązań oraz środków gwarantowanych, niezbędne do wyliczenia składek

§ 7. 1. Dane i informacje dotyczące wybranych zobowiązań oraz środków gwarantowanych, niezbędne do wyliczenia składek są sporządzane przez:

- 1) banki i banki hipoteczne – w zakresie i według wzoru 1 określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych – w zakresie i według wzoru 3 określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) kasy – w zakresie i według wzoru 4 określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 4) firmy inwestycyjne – w zakresie i według wzoru 6 określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. Dane i informacje, o których mowa w ust. 1, są sporządzane według stanu na dzień bilansowy, po zatwierdzeniu rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

§ 8. 1. Banki i banki hipoteczne przekazują BFG dane i informacje określone w § 7 ust. 1 w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.

2. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują dane i informacje określone w § 7 ust. 1 właściwym bankom zrzeszającym w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

3. Banki zrzeszające, na podstawie danych i informacji otrzymanych od zrzeszonych banków spółdzielczych, sporządzają dane i informacje niezbędne do wyliczenia składek, w zakresie i według wzoru 2 określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych.

4. Banki zrzeszające przekazują BFG dane i informacje określone w ust. 3 niezwłocznie po przekazaniu danych i informacji przez wszystkie zrzeszone banki spółdzielcze, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 9. Oddziały banków zagranicznych przekazują BFG dane i informacje określone w § 7 ust. 1 w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 10. 1. Kasy przekazują dane i informacje określone w § 7 ust. 1 Kasie Krajowej w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

2. Kasa Krajowa, na podstawie danych i informacji otrzymanych od kas, sporządza dane i informacje niezbędne do wyliczenia składek, w zakresie i według wzoru 5 określonego w załączniku nr 2 do rozporządzenia, w odniesieniu do poszczególnych kas.

3. Kasa Krajowa przekazuje BFG dane i informacje określone w ust. 2 niezwłocznie po przekazaniu danych i informacji przez wszystkie kasy, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 11. Firmy inwestycyjne przekazują BFG dane i informacje określone w § 7 ust. 1 w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 12. W przypadku gdy dzień bilansowy jest inny niż 31 grudnia, dane i informacje, o których mowa w § 7 ust. 1, sporządzają i przekazują:

1) BFG:

- a) banki, z wyjątkiem zrzeszonych banków spółdzielczych i banki hipoteczne – w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego,
- b) banki zrzeszające, w zakresie dotyczącym każdego zrzeszonego banku spółdzielczego – w terminie 15 dni od dnia otrzymania od zrzeszonych banków spółdzielczych danych i informacji przekazywanych zgodnie z pkt 2, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego,
- c) oddziały banków zagranicznych – w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego,

- d) Kasa Krajowa, w zakresie dotyczącym każdej kasy – w terminie 15 dni od dnia otrzymania od kas danych i informacji przekazywanych zgodnie z pkt 3, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego,
 - e) firmy inwestycyjne – w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego;
- 2) właściwym bankom zrzeszającym – zrzeszone banki spółdzielcze, w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do 15 dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego;
 - 3) Kasie Krajowej – kasy, w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do 15 dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego.

§ 13. W przypadku aktualizacji lub korekty danych i informacji, o których mowa w § 7 ust. 1, dane i informacje należy przekazać niezwłocznie BFG, w wersji skorygowanej według stanu na koniec okresu, którego dotyczy zmiana, nie później niż w terminie 8 dni roboczych od dnia dokonania zmiany, a w przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych i kas – nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia dokonania zmiany, odpowiednio do banku zrzeszającego albo Kasy Krajowej. Przepisy § 8–12 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Informacje o nadzwyczajnym wsparciu ze środków publicznych

§ 14. 1. Informacje o korzystaniu albo niekorzystaniu z nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, w zakresie dotyczącym wyliczania składek, są sporządzane przez:

- 1) banki i banki hipoteczne – w zakresie i według wzoru 1 określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych – w zakresie i według wzoru 3 określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 3) kasy – w zakresie i według wzoru 4 określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 4) firmy inwestycyjne – w zakresie i według wzoru 6 określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są sporządzane według stanu na dzień bilansowy, po zatwierdzeniu rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

§ 15. 1. Banki i banki hipoteczne przekazują BFG informacje określone w § 14 ust. 1 w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje określone w § 14 ust. 1 właściwym bankom zrzeszającym w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

3. Banki zrzeszające, na podstawie informacji otrzymanych od zrzeszonych banków spółdzielczych, sporządzają informacje niezbędne do wyliczenia składek w zakresie i według wzoru 2 określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych.

4. Banki zrzeszające przekazują BFG informacje określone w ust. 3 niezwłocznie po przekazaniu informacji przez wszystkie zrzeszone banki spółdzielcze, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 16. Oddziały banków zagranicznych przekazują BFG informacje określone w § 14 ust. 1 w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 17. 1. Kasy przekazują informacje określone w § 14 ust. 1 Kasie Krajowej w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia.

2. Kasa Krajowa, na podstawie informacji otrzymanych od kas, sporządza informacje dotyczące nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych, w zakresie i według wzoru 5 określonego w załączniku nr 3 do rozporządzenia, w odniesieniu do poszczególnych kas.

3. Kasa Krajowa przekazuje BFG informacje określone w ust. 2 niezwłocznie po przekazaniu informacji przez wszystkie kasy, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 18. Firmy inwestycyjne przekazują BFG informacje określone w § 14 ust. 1 w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 19. W przypadku gdy dzień bilansowy jest inny niż 31 grudnia, informacje, o których mowa w § 14 ust. 1, sporządzają i przekazują:

1) BFG:

- a) banki, z wyjątkiem zrzeszonych banków spółdzielczych i banki hipoteczne – w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez

- walne zgromadzenia, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego,
- b) banki zrzeszające, w zakresie dotyczącym każdego zrzeszonego banku spółdzielczego – w terminie 15 dni od dnia otrzymania od zrzeszonych banków spółdzielczych informacji przekazywanych zgodnie z pkt 2, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego,
 - c) oddziały banków zagranicznych – w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego,
 - d) Kasa Krajowa, w zakresie dotyczącym każdej kasy – w terminie 15 dni od dnia otrzymania od kas informacji przekazywanych zgodnie z pkt 3, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego,
 - e) firmy inwestycyjne – w terminie 30 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do ostatniego dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego;
- 2) właściwym bankom zrzeszającym – zrzeszone banki spółdzielcze, w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do 15 dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego;
- 3) Kasie Krajowej – kasy, w terminie 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznych sprawozdań finansowych przez walne zgromadzenia, nie później jednak niż do 15 dnia siódmego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego.

§ 20. W przypadku aktualizacji lub korekty informacji, o których mowa w § 14 ust. 1, informacje należy przekazać niezwłocznie BFG, w wersji skorygowanej według stanu na koniec okresu, którego dotyczy zmiana, nie później niż w terminie 8 dni roboczych od dnia dokonania zmiany, a w przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych i kas – nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia dokonania zmiany, odpowiednio do banku zrzeszającego albo Kasy Krajowej. Przepisy § 15–19 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Informacje o systemie ochrony

§ 21. 1. Informacje o systemie ochrony są sporządzane przez banki zrzeszające i banki spółdzielcze, w zakresie i według wzoru 1 określonego w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są sporządzane według stanu na pierwszy dzień każdego kwartału.

3. Banki, o których mowa w ust. 1, przekazują BFG informacje określone w ust. 1 nie później niż do ostatniego dnia miesiąca rozpoczynającego dany kwartał.

4. Zrzeszone banki spółdzielcze przekazują informacje określone w ust. 1 właściwym bankom zrzeszającym nie później niż do 15 dnia miesiąca rozpoczynającego dany kwartał.

5. Banki zrzeszające, na podstawie informacji otrzymanych od zrzeszonych banków spółdzielczych, sporządzają informacje o systemie ochrony w zakresie i według wzoru 2 określonego w załączniku nr 4 do rozporządzenia, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych.

6. Banki zrzeszające przekazują BFG informacje określone w ust. 5 nie później niż w terminie, o którym mowa w ust. 3.

§ 22. W przypadku aktualizacji lub korekty informacji, o których mowa w § 21 ust. 1, informacje należy przekazać niezwłocznie BFG, w wersji skorygowanej według stanu na koniec okresu, którego dotyczy zmiana, nie później niż w terminie 8 dni roboczych od dnia dokonania zmiany, a w przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych – nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia dokonania zmiany do banku zrzeszającego. Przepisy § 21 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Informacje o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny

§ 23. Informacje o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny są sporządzane przez:

- 1) banki – w zakresie i według wzoru 1 określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych, o ile są podmiotami objętymi systemem gwarantowania – w zakresie i według wzoru 2 określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 3) kasy – w zakresie i według wzoru 3 określonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

§ 24. Podmioty sporządzające informacje, o których mowa w § 23, przekazują je BFG niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania informacji o wysokości składki.

Rozdział 7

Informacje o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty na fundusz przymusowej restrukturyzacji

§ 25. Informacje o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty na fundusz przymusowej restrukturyzacji są sporządzane przez:

- 1) banki i banki hipoteczne – w zakresie i według wzoru 1 określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych – w zakresie i według wzoru 2 określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 3) kasy – w zakresie i według wzoru 3 określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 4) firmy inwestycyjne – w zakresie i według wzoru 4 określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

§ 26. Podmioty sporządzające informacje, o których mowa w § 25, przekazują je BFG niezwłocznie, nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania informacji o wysokości składki.

Rozdział 8

Informacje przekazywane przez podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d ustawy

§ 27. 1. Podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d ustawy, przekazują BFG, za pośrednictwem podmiotów krajowych objętych nadzorem skonsolidowanym sprawowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego:

- 1) zatwierdzone roczne sprawozdania finansowe wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta oraz odpisem uchwały o zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego i podziale zysku lub pokryciu straty;
- 2) kwartalne i półroczne sprawozdania finansowe, o ile podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d ustawy, je sporządzają.

2. Podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d ustawy, nie przekazują sprawozdań, o których mowa w ust. 1, jeżeli przekazują je do Komisji Nadzoru Finansowego.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są przekazywane w terminie nie dłuższym niż 15 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego.

4. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są przekazywane w terminie do ostatniego dnia drugiego miesiąca następującego po zakończeniu okresu, za który zostały sporządzone.

Rozdział 9

Tryb przekazywania informacji

§ 28. BFG udostępnia kanał teletransmisji w celu umożliwienia przekazywania BFG wymaganych informacji w formie dokumentu elektronicznego.

§ 29. Informacje, sporządzone według wzorów określonych w załącznikach nr 1–6 i 9 do rozporządzenia, są przekazywane BFG w formie dokumentu elektronicznego w formacie XML.

§ 30. 1. Informacje, o których mowa w § 27 ust. 1, są przekazywane BFG w postaci cyfrowego odwzorowania (skanu) dokumentu w postaci papierowej z własnoręcznymi podpisami osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu.

2. Informacji, o których mowa w § 27 ust. 1, nie opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

§ 31. 1. Informacje, o których mowa w § 27 ust. 1 i § 29, są przekazywane BFG kanałem teletransmisji. Szczegółowe informacje dotyczące ich przekazywania, w tym sposób nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji, BFG udostępnia w wersji elektronicznej na swojej stronie internetowej.

2. W przypadku awarii kanału teletransmisji, informacje, o których mowa w § 27 ust. 1 i § 29, mogą być przekazywane na informatycznym nośniku danych jednokrotnego zapisu.

§ 32. 1. Bank, bank hipoteczny, oddział banku zagranicznego, kasa, Kasa Krajowa oraz firma inwestycyjna, przekazujące BFG informacje kanałem teletransmisji, wyznaczają osoby upoważnione do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji BFG przez złożenie, w postaci papierowej, zgłoszenia, którego wzór określa załącznik nr 7 do rozporządzenia, chyba że osoby te zostały wyznaczone na podstawie odrębnych przepisów.

2. Zmiana osób upoważnionych do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji lub aktualizacja ich danych, wskazanych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, wymaga złożenia nowego zgłoszenia.

§ 33. Sposób ustalania identyfikatorów wyróżniających banki, banki hipoteczne, oddziały banków zagranicznych, kasy, Kasę Krajową i firmy inwestycyjne, wymogi techniczne dla plików XML oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji BFG określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

§ 34. W przypadku gdy koniec terminu przekazania informacji przypada w sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy dzień roboczy.

Rozdział 10

Przepisy epizodyczne

§ 35. 1. Informacje o podstawach obliczania oraz o wysokości funduszy ochrony środków gwarantowanych tworzonych i utrzymywanych do dnia 31 grudnia 2024 r. są sporządzane przez:

- 1) banki, z wyjątkiem zrzeszonych banków spółdzielczych – w zakresie i według wzoru 1 określonego w załączniku nr 9 do rozporządzenia;
- 2) oddziały banków zagranicznych, o ile są podmiotami objętymi systemem gwarantowania – w zakresie i według wzoru 3 określonego w załączniku nr 9 do rozporządzenia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są sporządzane według stanu danych za kwiecień i za październik każdego roku.

§ 36. 1. Banki, z wyjątkiem zrzeszonych banków spółdzielczych, przekazują BFG informacje określone w § 35 ust. 1 nie później niż do dnia:

- 1) 15 grudnia każdego roku – według stanu danych za październik;
- 2) 15 czerwca każdego roku – według stanu danych za kwiecień.

2. Banki zrzeszające przekazują BFG informacje, o których mowa w § 35 ust. 1, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych, sporządzone w zakresie i według wzoru 2 określonego w załączniku nr 9 do rozporządzenia.

3. Banki zrzeszające przekazują BFG informacje określone w § 35 ust. 1, w odniesieniu do zrzeszonych banków spółdzielczych, w terminie do dnia:

- 1) 15 grudnia każdego roku – według stanu danych za październik;
- 2) 15 czerwca każdego roku – według stanu danych za kwiecień.

§ 37. Oddziały banków zagranicznych, o ile są podmiotami objętymi systemem gwarantowania, przekazują BFG informacje określone w § 35 ust. 1 w terminie do dnia:

- 1) 15 grudnia każdego roku – według stanu danych za październik;
- 2) 15 czerwca każdego roku – według stanu danych za kwiecień.

§ 38. Do przekazywania informacji, o których mowa w § 35 ust. 1, przepisy § 28, § 29 oraz § 31–34 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

§ 39. Zgłoszenia osób, o których mowa w § 32 ust. 1, należy przekazać po raz pierwszy nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 40. W przypadku dokonania przez banki korekt informacji o kwartalnych opłatach: obowiązkowych lub ostrożnościowych wniesionych na ... rok, w celu przekazania BFG tych informacji, banki mogą wykorzystywać schematy XML określone w zarządzeniu nr 15/2016 Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie zakresu, trybu i terminów przekazywania przez banki, objęte obowiązkowym systemem gwarantowania, informacji do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. Urz. NBP poz. 5). Obowiązki informacyjne dla zrzeszonych banków spółdzielczych realizuje bank zrzeszający.

§ 41. Rozporządzenie wchodzi po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

WZÓR 1

.....
identyfikator wyróżniający bank

.....
nazwa banku

Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych w banku według stanu na dzień

Numer wiersza / kolumny	Liczba deponentów w przedziałach kwotowych wartości środków objętych ochroną gwarancyjną					Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną w przedziałach kwotowych (0,00 zł)					Wartość środków gwarantowanych w przedziałach kwotowych wartości środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 zł)				
	Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe				
	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1															

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

.....
 identyfikator wyróżniający bank
 zrzeszający

.....
 nazwa banku zrzeszającego

Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych w zrzeszonych bankach spółdzielczych według stanu na dzień

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający zrzeszony bank spółdzielczy	Nazwa banku spółdzielczego	Liczba deponentów w przedziałach kwotowych wartości środków objętych ochroną gwarancyjną					Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną w przedziałach kwotowych (0,00 zł)					Wartość środków gwarantowanych w przedziałach kwotowych wartości środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 zł)				
			Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe				
			nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1		Bank 1															
		(...)															
N		Bank N															
	X	Razem zrzeszone banki spółdzielcze															

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 3

.....
 identyfikator wyróżniający
 oddział banku zagranicznego

.....
 nazwa oddziału
 banku zagranicznego

Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych w oddziale banku zagranicznego według stanu na dzień

Numer wiersza / kolumny	Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną oraz wartość środków gwarantowanych w oddziale banku zagranicznego, w tym:			- objętych systemem gwarantowania środków pieniężnych w państwie siedziby oddziału banku zagranicznego			- objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów			Wartość środków nieobjętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów			Uwagi
	Liczba deponentów	Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 zł)	Wartość środków gwarantowanych (0,00 zł)	Liczba deponentów	Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 zł)	Wartość środków gwarantowanych (0,00 zł)	Liczba deponentów	Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 zł)	Wartość środków gwarantowanych (0,00 zł)	Liczba deponentów	Wartość środków nieobjętych ochroną gwarancyjną (0,00 zł)	Wartość środków niegwarantowanych (0,00 zł)	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 4

.....
 identyfikator wyróżniający kasę

.....
 nazwa kasy

Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych w kasie według stanu na dzień

Numer wiersza / kolumny	Liczba deponentów w przedziałach kwotowych wartości środków objętych ochroną gwarancyjną					Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną w przedziałach kwotowych (0,00 zł)					Wartość środków gwarantowanych w przedziałach kwotowych wartości środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 zł)				
	Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe				
	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1															

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 5

.....
 identyfikator wyróżniający Kasę Krajową

Informacja o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych w kasach według stanu na dzień

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający kasę	Nazwa kasy	Liczba deponentów w przedziałach kwotowych wartości środków objętych ochroną gwarancyjną					Wartość środków objętych ochroną gwarancyjną w przedziałach kwotowych (0,00 zł)					Wartość środków gwarantowanych w przedziałach kwotowych wartości środków objętych ochroną gwarancyjną (0,00 zł)				
			Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe					Przedziały kwotowe				
			nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:	nie wyższa niż równowartość 50.000 euro	wyższa niż równowartość 50.000 euro i nie wyższa niż równowartość 100.000 euro	wyższa niż równowartość 100.000 euro i nie wyższa niż równowartość 150.000 euro	wyższa niż równowartość 150.000 euro	Łącznie:
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15			
1		Kasa 1															
		(...)															
N		Kasa N															
	X	Razem kasy															

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

Wyjaśnienia dotyczące sporządzania załącznika nr 1

1. Wzory 1, 2, 4 i 5 oraz kolumny 7–9 we wzorze 3 – wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz wartość środków gwarantowanych wylicza się dla wszystkich deponentów w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy, z uwzględnieniem wyłączeń podmiotowych określonych w art. 22 ust. 1 ustawy.
2. Wzory 1, 2, 4 i 5 – wyliczenie wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz wartości środków gwarantowanych należy przeprowadzić dla wszystkich poszczególnych deponentów przy użyciu systemu wyliczania w rozumieniu art. 2 pkt 64 ustawy. Wartość środków gwarantowanych w danym podmiocie objętym systemem gwarantowania jest sumą wartości środków gwarantowanych wyliczonych dla poszczególnych deponentów w tym podmiocie.
3. Wzory 1–5 – należy wykazywać wyłącznie deponentów posiadających środki objęte ochroną gwarancyjną na dzień sprawozdawczy.
4. Wzory 1–5 – do obliczenia wartości w złotych przyjmuje się kurs średni z dnia sprawozdawczego ogłaszany przez NBP.

WZÓR 1

.....
identyfikator wyróżniający bank

.....
nazwa banku

Informacje banku do wyliczenia składek według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne wycenianych zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Zobowiązania kwalifikowalne (zł)	Wartość środków gwarantowanych (zł)	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 2

.....
 identyfikator wyróżniający
 bank zrzeszający

.....
 nazwa banku zrzeszającego

Informacje do wyliczenia składek zrzeszonych banków spółdzielczych według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający zrzeszony bank spółdzielczy	Nazwa banku spółdzielczego	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne wycenianych zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Zobowiązania kwalifikowalne (zł)	Wartość środków gwarantowanych łącznie (zł)	Uwagi
			1	2	3	4	5	6	7	8	9
1		Bank 1									
		(...)									
N		Bank n									
	X	Razem zrzeszone banki spółdzielcze	X								

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 3

.....
identyfikator wyróżniający
oddział banku zagranicznego

.....
nazwa oddziału banku zagranicznego

Informacje oddziału banku zagranicznego do wyliczenia składek według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Wartość środków gwarantowanych łącznie (zł), w tym:	- objętych systemem gwarantowania środków pieniężnych w państwie siedziby oddziału banku zagranicznego (zł)	- objętych obowiązkowym systemem gwarantowania depozytów (zł)	Uwagi
	1	2	3	4	5
1					

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 4

.....
identyfikator wyróżniający
kasę

.....
nazwa kasy

**Informacje kasy do wyliczenia składek
według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego**

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Wartość środków gwarantowanych łącznie (zł)	Uwagi
	1	2	3
1			

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

.....
identyfikator wyróżniający
Kasę Krajową

**Informacje do wyliczenia składek kas
według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego**

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający kasę	Nazwa kasy	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Wartość środków gwarantowanych łącznie (zł)	Uwagi
			1	2	3
1		Kasa 1			
		(...)			
N		Kasa n			
		Łącznie	X		

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 6

.....
identyfikator wyróżniający
firmę inwestycyjną

.....
nazwa firmy inwestycyjnej

**Informacje firmy inwestycyjnej do wyliczenia składek
według stanu na dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego**

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. e rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wyłączenia zobowiązań na podstawie art. 5 ust. 1 lit. f rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne – zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne wycenianych zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2015/63 (zł)	Zobowiązania kwalifikowalne (zł)	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8
1								

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

Wyjaśnienia dotyczące sporządzania załącznika nr 2

1. Wzory 1, 2 i 6 – przy wyliczeniu wyłączeń z tytułu zobowiązań i zobowiązań z tytułu instrumentów pochodnych należy zastosować zasady określone w art. 5 rozporządzenia nr 2015/63.
2. Wzory 1, 2 i 6 – wyłączenia z tytułu zobowiązań nie uwzględniają wartości księgowej zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne, uwzględniają natomiast odpowiednią wartość zobowiązań z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne wycenianych zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 2015/63.
3. Wzory 1, 2 i 6 – informacje o zobowiązaniach kwalifikowalnych są przekazywane po raz pierwszy według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. albo według stanu na dzień bilansowy ostatniego roku obrotowego.
4. Informacje o zobowiązaniach kwalifikowalnych powinny odpowiadać strukturze zobowiązań wykazanej zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1066 z dnia 17 czerwca 2016 r. ustanawiającego wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do procedur, standardowych formularzy i schematów stosowanych do przekazywania informacji do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE; w kolumnie „Zobowiązania kwalifikowalne” (numer 7) należy podać kwotę zobowiązań kwalifikowalnych ogółem, obliczonych zgodnie z załącznikiem V do tego rozporządzenia na bazie jednostkowej.
5. Wzory 1, 2, 4 i 5 – zasady wyliczenia wartości środków gwarantowanych łącznie powinny być zgodne z zasadami określonymi dla wyliczenia wartości środków gwarantowanych (łącznie) wykazywanych odpowiednio we wzorach 1 i 2 załącznika nr 1 oraz we wzorach nr 4 i 5 załącznika nr 1.
6. Wzory 1, 2, 4 i 5 – wyliczenie środków gwarantowanych łącznie według stanu danych na dzień 8 października 2016 r. powinno być przeprowadzone według obowiązującej wówczas definicji środków gwarantowanych.

WZÓR 1

.....
identyfikator wyróżniający bank

.....
nazwa banku

Informacja banku dotycząca nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Podstawa prawna udzielenia nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Forma nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Nazwa organu udzielającego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Kwota udzielonego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (zł)	Kwota nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych – stan na dzień sprawozdawczy (zł)	Okres obowiązywania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (RRRR-MM-DD / RRRR-MM-DD)	Data zakończenia restrukturyzacji mającej charakter nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych w rozumieniu art. 64 pkt 3 ustawy	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
n									

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

.....
 identyfikator wyróżniający
 bank zraszający

.....
 nazwa banku zraszającego

Informacje dotyczące nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych udzielonego zrzeszonym bankom spółdzielczym

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający zrzeszony bank spółdzielczy	Nazwa banku spółdzielczego	Numer wiersza (dla informacji banku)	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Podstawa prawna udzielenia nadzwyczajnego o wsparcia ze środków publicznych	Forma nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Nazwa organu udzielającego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Kwota udzielonego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (zł)	Kwota nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych – stan na dzień sprawozdawczy (zł)	Okres obowiązywania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (RRRR-MM-DD / RRRR-MM-DD)	Data zakończenia restrukturyzacji mającej charakter nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych w rozumieniu art. 64 pkt 3 ustawy	Uwagi
				1	2	3	4	5	6	7	8	
1		Bank 1	1									
			n									
		(...)										
N		Bank N	1									
			n									

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

.....
identyfikator wyróżniający
oddziału banku zagranicznego

.....
nazwa
oddziału banku zagranicznego

Informacja oddziału banku zagranicznego dotycząca nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Podstawa prawna udzielenia nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Forma nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Nazwa organu udzielającego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Kwota udzielonego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (zł)	Kwota nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych – stan na dzień sprawozdawczy (zł)	Okres obowiązywania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych a (RRRR-MM-DD / RRRR-MM-DD)	Data zakończenia restrukturyzacji mającej charakter nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych w rozumieniu art. 64 pkt 3 ustawy	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
n									

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

.....
identyfikator wyróżniający kasę

.....
nazwa kasy

Informacja kasy dotycząca nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Podstawa prawna udzielenia nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Forma nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Nazwa organu udzielającego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Kwota udzielonego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (zł)	Kwota nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych – stan na dzień sprawozdawczy (zł)	Okres obowiązywania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych a (RRRR-MM-DD / RRRR-MM-DD)	Data zakończenia restrukturyzacji mającej charakter nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych w rozumieniu art. 64 pkt 3 ustawy	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
n									

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

.....
 identyfikator wyróżniający
 Kasę Krajową

Informacje dotyczące nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych udzielonego kasom

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający kasę	Nazwa kasy	Numer wiersza (dla informacji kasy)	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Podstawa prawna udzielenia nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Forma nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Nazwa organu udzielającego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Kwota udzielonego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (zł)	Kwota nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych – stan na dzień sprawozdawczy (zł)	Okres obowiązywania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych a (RRRR-MM-DD / RRRR-MM-DD)	Data zakończenia restrukturyzacji mającej charakter nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych w rozumieniu art. 64 pkt 3 ustawy	Uwagi
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1		Kasa 1	1									
			n									
		(..)										
N		Kasa N	1									
			n									

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 6

.....
identyfikator wyróżniający
firmę inwestycyjną

.....
nazwa firmy inwestycyjnej

Informacja firmy inwestycyjnej dotycząca nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych

Numer wiersza / kolumny	Dzień bilansowy rocznego sprawozdania finansowego	Podstawa prawna udzielenia nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Forma nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Nazwa organu udzielającego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych	Kwota udzielonego nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych (zł)	Kwota nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych – stan na dzień sprawozdawczy (zł)	Okres obowiązywania nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych a (RRRR-MM-DD / RRRR-MM-DD)	Data zakończenia restrukturyzacji mającej charakter nadzwyczajnego wsparcia ze środków publicznych w rozumieniu art. 64 pkt 3 ustawy	Uwagi
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
n									

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 1

.....
identyfikator wyróżniający bank

.....
nazwa banku

Informacje banku o systemie ochrony według stanu na dzień

Numer wiersza / kolumny	Przynależność do systemu ochrony na dzień sprawozdawczy	Nazwa systemu ochrony	Data przystąpienia do systemu ochrony	Data wypowiedzenia przynależności do systemu ochrony	Data wystąpienia z systemu ochrony	Uwagi
	1	2	3	4	5	6
1						

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

.....
 identyfikator wyróżniający
 bank zraszający

.....
 nazwa banku zraszającego

Informacje o przynależności zrzeszonych banków spółdzielczych do systemu ochrony według stanu na dzień

Numer wiersza / kolumny	Identyfikator wyróżniający zrzeszony bank spółdzielczy	Nazwa banku spółdzielczego	Przynależność do systemu ochrony na dzień sprawozdawczy	Nazwa systemu ochrony	Data przystąpienia do systemu ochrony	Data wypowiedzenia przynależności do systemu ochrony	Data wystąpienia z systemu ochrony	Uwagi
			1	2	3	4	5	
1		Bank 1						
		(...)						
N		Bank n						
	X	Razem zrzeszone banki spółdzielcze	X	X	X	X	X	

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

Wyjaśnienia dotyczące sporządzania załącznika nr 4

1. Wzory 1 i 2 – w tytule należy zamieścić datę pierwszego dnia pierwszego miesiąca kwartału, tj. według stanu na dzień 1 stycznia, dzień 1 kwietnia, dzień 1 lipca i dzień 1 października danego roku.
2. Wzory 1 i 2 – w kolumnie „Przynależność do systemu ochrony na dzień sprawozdawczy” należy wpisać, według stanu na pierwszy dzień pierwszego miesiąca kwartału, tj. wg stanu na dzień 1 stycznia, dzień 1 kwietnia, dzień 1 lipca i dzień 1 października: „TAK” albo „NIE”.

WZÓR 1

.....
identyfikator wyróżniający bank

.....
nazwa banku

Informacja o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny banków na r.

Wysokość obowiązkowej składki (0,00 zł)	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązań do zapłaty (0,00 zł)
1	2

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 2

.....
identyfikator wyróżniający
oddział banku zagranicznego

.....
nazwa oddziału banku zagranicznego

**Informacja o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty
na fundusz gwarancyjny banków na r.**

Wysokość obowiązkowej składki (0,00 zł)	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązań do zapłaty (0,00 zł)
1	2

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 3

.....
identyfikator wyróżniająca kasę

.....
nazwa kasy

**Informacja o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty
na fundusz gwarancyjny kas na r.**

Wysokość obowiązkowej składki (0,00 zł)	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązań do zapłaty (0,00 zł)
1	2

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 1

.....
identyfikator wyróżniający bank

.....
nazwa banku

**Informacja o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty
na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków na r.**

Wysokość obowiązkowej składki (0,00 zł)	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązań do zapłaty (0,00 zł)
1	2

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 2

.....
identyfikator wyróżniający
oddział banku zagranicznego

.....
nazwa oddziału banku zagranicznego

**Informacja o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty
na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków na r.**

Wysokość obowiązkowej składki (0,00 zł)	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązań do zapłaty (0,00 zł)
1	2

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 3

.....
identyfikator wyróżniający kasę

.....
nazwa kasy

**Informacja o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty
na fundusz przymusowej restrukturyzacji kas na r.**

Wysokość obowiązkowej składki (0,00 zł)	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązań do zapłaty (0,00 zł)
1	2

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 4

.....
identyfikator wyróżniający
firmę inwestycyjną

.....
nazwa firmy inwestycyjnej

**Informacja o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty
na fundusz przymusowej restrukturyzacji banków na r.**

Wysokość obowiązkowej składki (0,00 zł)	Wartość składki wnoszonej w formie zobowiązań do zapłaty (0,00 zł)
1	2

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

.....
identyfikator wyróżniający podmiot przekazujący informację
Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

.....
nazwa podmiotu przekazującego informację
Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

Zgłoszenie dotyczące osoby upoważnionej do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu*

1. Cel zgłoszenia**

- Nadanie dostępu osobie upoważnionej
- Odebranie dostępu osobie upoważnionej
- Aktualizacja danych osoby upoważnionej

2. Osoba upoważniona przez podmiot przekazujący informację Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu do nadawania uprawnień użytkownika kanału teletransmisji osobom bezpośrednio odpowiedzialnym za przekazywanie informacji

Imię	
Nazwisko	
Stanowisko	
Służbowy adres poczty elektronicznej	
Numer telefonu służbowego	

.....
Miejscowość, data

.....
Pieczenie i podpisy osób upoważnionych do reprezentowania podmiotu
przekazującego informację Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu

Załączone dokumenty potwierdzające uprawnienie do reprezentowania
podmiotu przekazującego informację Bankowemu Funduszowi
Gwarancyjnemu***

- 1)
- 2)

* W przypadku potrzeby nadania dostępu dla więcej niż jednej osoby należy wypełnić kolejne zgłoszenie.

**Należy wstawić znak X w odpowiednie pole.

*** W przypadku jednoczesnego wysyłania kilku zgłoszeń wystarczające jest załączenie jednego kompletu dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania podmiotu przekazującego informację.

Sposób ustalania identyfikatorów wyróżniających banki, banki hipoteczne, oddziały banków zagranicznych, kasy, Kasę Krajową i firmy inwestycyjne, wymogi techniczne dla plików XML oraz uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji BFG

Identyfikatory

1. Identyfikatory wyróżniające banki oznaczają:
 - a) dla banków spółdzielczych – czterocyfrowy numer banku nadany bankowi spółdzielczemu przez NBP,
 - b) dla banków niebędących bankami spółdzielczymi – trzycyfrowy numer banku nadany bankowi przez NBP.
2. Identyfikatory wyróżniające oddziały banków zagranicznych oznaczają trzycyfrowy numer banku nadany bankowi przez NBP.
3. Identyfikatory wyróżniające kasy i Kasę Krajową oznaczają numer nadany przez Komisję Nadzoru Finansowego.
4. Identyfikatory wyróżniające firmy inwestycyjne oznaczają numer Krajowego Rejestru Sądowego.

Wymogi techniczne dla plików XML

1. Pliki są zgodne z plikiem wzorcowym (schematem XSD) udostępnionym na stronie internetowej BFG (www.bfg.pl).
2. Pliki są tworzone w stronie kodowej UTF-8.

Uwarunkowania organizacyjno-techniczne przy przesyłaniu informacji BFG

1. Podpisanie pliku kwalifikowanym podpisem elektronicznym (w przypadku informacji, dla których jest wymagany podpis elektroniczny) przez osoby upoważnione do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych podmiotu przesyłającego informacje.
2. Pobranie certyfikatu BFG ze strony internetowej BFG (www.bfg.pl).
3. Szyfrowanie pliku kluczem publicznym BFG.

WZÓR 1

.....

identyfikator wyróżniający bank

.....

nazwa banku

Informacja o podstawie obliczania oraz o wysokości funduszu ochrony środków gwarantowanych w banku według stanu na r. (.....)

Numer wiersza/ kolumny	Wyszczególnienie	Kwota / wysokość stawki
		1
1	Suma środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach w banku stanowiąca podstawę obliczania rezerwy obowiązkowej stosownie do art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908, z późn. zm.), z zastrzeżeniem art. 369 ust. 5 ustawy, za miesiąc r. (0,00 zł)	
2	Wysokość stawki (%)	
3	Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych na rok (wiersz 1 x wiersz 2) (0,00 zł)	
4	Aktualna wartość aktywów stanowiących pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych zgodnie z art. 369 ust. 7 ustawy (0,00 zł):	
	- wartość portfela obligacji skarbowych (0,00 zł)	
	- wartość portfela bonów skarbowych (0,00 zł)	
	- wartość portfela bonów pieniężnych NBP i obligacji emitowanych przez NBP (0,00 zł)	
	- wartość jednostek uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego (0,00 zł)	
	- środki pieniężne na oprocentowanym rachunku bieżącym w NBP (0,00 zł)	

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 2

.....
 identyfikator wyróżniający bank zrzyszający

.....
 nazwa banku zrzyszającego

**Informacja o podstawie obliczania oraz o wysokości funduszu ochrony środków gwarantowanych
 w zrzyszonych bankach spółdzielczych według stanu na r.
 (.....)**

Numer wiersza/ kolumny	Symbol wyróżniający zrzyszony bank spółdzielczy	Nazwa zrzyszonego banku spółdzielczego	Suma środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach w banku stanowiąca podstawę obliczania rezerwy obowiązkowej stosownie do art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, za miesiąc r. (0,00 zł)	Wysokość stawki (%)	Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych na rok (kolumna 1 x kolumna 2) (0,00 zł)	Aktualna wartość aktywów stanowiących pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych zgodnie z art. 369 ust. 7 ustawy:					
						wartość łącznie (0,00 zł)	wartość portfela obligacji skarbowych (0,00 zł)	wartość portfela bonów skarbowych (0,00 zł)	wartość portfela bonów pieniężnych NBP i obligacji emitowanych przez NBP (0,00 zł)	wartość jednostek uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego (0,00 zł)	środki pieniężne na oprocentowanym rachunku bieżącym w NBP (0,00 zł)
1		Bank 1	1	2	3	4					
		(...)									
		Bank n									
N	X	Razem zrzyszone banki spółdzielcze									

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

WZÓR 3

.....
identyfikator wyróżniający
oddział banku zagranicznego

.....
nazwa oddziału banku zagranicznego

**Informacja o podstawie obliczania oraz o wysokości funduszu ochrony środków gwarantowanych w oddziale banku zagranicznego według stanu na r.
(.....)**

Numer wiersza/ kolumny	Wyszczególnienie	Kwota / wysokość stawki
		1
1	Suma środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach w oddziale banku zagranicznego stanowiąca podstawę obliczania rezerwy obowiązkowej stosownie do art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, z zastrzeżeniem art. 369 ust. 5 ustawy, za miesiąc r. (0,00 zł)	
2	Wysokość stawki (%)	
3	Wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych na rok (wiersz 1 x wiersz 2) (0,00 zł)	
4	Aktualna wartość aktywów stanowiących pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych zgodnie z art. 369 ust. 7 ustawy (0,00 zł), w tym:	
	- wartość portfela obligacji skarbowych (0,00 zł)	
	- wartość portfela bonów skarbowych (0,00 zł)	
	- wartość portfela bonów pieniężnych NBP i obligacji emitowanych przez NBP (0,00 zł)	
	- wartość jednostek uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego (0,00 zł)	
	- środki pieniężne na oprocentowanym rachunku bieżącym w NBP (0,00 zł)	

data

sporządził

służbowy adres poczty elektronicznej

numer telefonu służbowego

Wyjaśnienia dotyczące sporządzania załącznika nr 9

1. W tytułach tabel, w nawiasach, należy wstawić odpowiednią informację, w zależności od okresu sprawozdawczego, o tworzonym bądź aktualizowanym funduszu ochrony środków gwarantowanych w brzmieniu: „*informacja za październik*” albo „*informacja za kwiecień*”.
2. W pozycji „Wysokość stawki” banki wpisują wysokość stawki zgodnie z uchwałą Rady BFG.
3. W pozycji „Aktualna wartość aktywów stanowiących pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych zgodnie z art. 369 ust. 7 ustawy” należy podać wartość aktywów według stanu na dzień wyceny bilansowej obligacji skarbowych, bonów skarbowych, bonów pieniężnych NBP, obligacji emitowanych przez NBP (o ile mogą być one przedmiotem obrotu) lub jednostek uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, stanowiących pokrycie funduszu ochrony środków gwarantowanych, a w przypadku gdy na pokrycie funduszu nie przeznaczono obligacji skarbowych, bonów skarbowych, bonów pieniężnych NBP, obligacji emitowanych przez NBP lub jednostek uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego – według stanu na dzień sporządzenia informacji.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi zmianę rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz.U. z 2017 r. poz. 470). Konieczność wydania rozporządzenia wynika z projektowanych zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 685, 723, 1637 i „„), dalej „ustawa o BFG”, w zakresie wyłączenie banków hipotecznych z obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, tj. art. 1 ust. 3, art. 2 pkt 41 lit. a, art. 2 pkt 57 lit. a, art. 5 ust. 1 pkt 6, art. 325 ust. 1 i 2, art. 326 ust. 1, art. 330 ust. 3 ustawy o BFG, ponieważ banki hipoteczne nie przyjmują depozytów.

Art. 330 ust. 3 ustawy w dotychczasowym brzmieniu nakłada na podmioty objęte systemem gwarantowania (w tym banki hipoteczne), oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne oraz podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d, obowiązek przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (zwanemu dalej „Funduszem”) informacji, innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Funduszu, w szczególności informacji o wartości wierzytelności i wartości środków gwarantowanych przez Fundusz oraz danych i informacji niezbędnych do wyliczania obowiązkowych składek. Delegacja zawarta w art. 330 ust. 7 ustawy o BFG umożliwia ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych określenie, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Funduszowi informacji, o których mowa powyżej. Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi wykonanie tej delegacji.

Szczegółowe rozwiązania zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczą dodania wyrażenia „banki hipoteczne” w przepisach § 1, § 7 w ust. 1 pkt 1, § 8 w ust. 1 pkt 1, § 12 w pkt 1 lit. a, § 14 w ust. 1 pkt 1, § 15 w ust. 1, § 19 w pkt 1 lit. a, § 25 w ust. 1 pkt 1, § 32 w ust. 1 pkt 1, § 33, tytule załącznika nr 8.

W zakresie obowiązków informacyjnych utrzymane zostają dotychczasowe przepisy (materia aktu oraz załączniki z wyjątkami wskazanymi powyżej), które zostały wydane w ramach Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22 lutego 2017 r. w sprawie

szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Szczegółowe rozwiązania zawarte w projekcie rozporządzenia:

§ 1 i 2 (Rozdział 1) określają zakres przedmiotowy rozporządzenia oraz zawierają definicje terminów używanych w rozporządzeniu.

§ 3–6 (Rozdział 2) regulują kwestie przekazywania przez banki, oddziały banków zagranicznych i kasy informacji o wartości środków objętych ochroną gwarancyjną oraz o wartości środków gwarantowanych.

§ 7–13 (Rozdział 3) regulują kwestie przekazywania przez banki, oddziały banków zagranicznych, kasy i firmy inwestycyjne informacji dotyczących wybranych zobowiązań oraz środków gwarantowanych niezbędnych do wyliczenia składek.

§ 14–20 (Rozdział 4) regulują kwestie przekazywania przez banki, oddziały banków zagranicznych, kasy i firmy inwestycyjne informacji o nadzwyczajnym wsparciu ze środków publicznych w zakresie dotyczącym wyliczania składek.

§ 21 i 22 (Rozdział 5) regulują kwestie przekazywania przez banki zrzeszające i banki spółdzielcze informacji o systemie ochrony.

§ 23 i 24 (Rozdział 6) regulują kwestie informowania Funduszu o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty na fundusz gwarancyjny.

§ 25 i 26 (Rozdział 7) regulują kwestie informowania Funduszu o zamiarze wniesienia części obowiązkowych składek w formie zobowiązań do zapłaty na fundusz przymusowej restrukturyzacji.

§ 27 (Rozdział 8) regulują kwestie przekazywania informacji przez podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d ustawy.

§ 28–34 (Rozdział 9) regulują kwestie techniczne przekazywania ww. informacji.

§ 35–38 (Rozdział 10) zawierają przepisy epizodyczne regulujące kwestie przekazywania przez banki i oddziały banków zagranicznych informacji o podstawach obliczania oraz o wysokości funduszy ochrony środków gwarantowanych tworzonych i utrzymywanych do dnia 31 grudnia 2024 r.

§ 39–41 (Rozdział 11) zawierają przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe, m.in. ustanawiające terminy przekazania BFG określonych informacji „po raz pierwszy”. Ze względu na obowiązek ustawowy wyznaczenia składek na obowiązkowy system gwarantowania depozytów i przymusową restrukturyzację, a także konieczność

poinformowania podmiotów o ich wysokości, Bankowy Fundusz Gwarancyjny powinien dysponować informacjami niezbędnymi do wyliczenia składek na 2017 r. odpowiednio wcześniej celem analizy przekazanych danych, ustalenia wysokości składek i przekazania podmiotom z odpowiednim wyprzedzeniem informacji umożliwiających wniesienie składek. Mając na uwadze, że zgodnie z art. 286 ust. 1 ustawy o BFG składki wnoszone są w okresach kwartalnych, 15 marca 2017 r. wskazany w rozporządzeniu jako termin otrzymania informacji służących wyznaczeniu składek wnoszonych na obowiązkowy system gwarantowania depozytów jest uzasadniony.

§ 42 określa termin wejścia w życie.

Termin wejścia w życie rozporządzenia nie narusza zasad demokratycznego państwa i prawa – 14 dni. Dodatkowo projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw przewiduje w przepisie przejściowym, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 330 ust. 7 ustawy o BFG zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 330 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Przepisy projektu pozostają w zgodzie z zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 oraz Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446).

Projekt nie wywołuje istotnego wpływu na stabilność instytucji finansowych i rynków.

Projekt nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Nie istnieje skuteczne odmienne rozwiązanie, w tym możliwość powstrzymania się od ingerencji prawnej z perspektyw prowadzonej przed podmioty sektora finansowego działalności gospodarczej, niż związana z projektowaną zmianą ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz

przymusowej restrukturyzacji – zmianą przedmiotowego rozporządzenia. Uwzględniając ważny interes publiczny zgodnie z normą art. 22 Konstytucji RP nie stwierdza się ingerencji w wolność gospodarczą – wprowadzane przepisy stanowią normy o charakterze ostrożnościowym umożliwiającym utrzymanie podmiotów sektora finansowego w dobrej kondycji, zaś w przypadku wystąpienia trudności ich restrukturyzację. Projektowane przepisy, z uwagi na wyłączenie podmiotu „banku hipotecznego” z definicji „systemu gwarantowania depozytów” mają charakter dostosowujący rozporządzenie do nowego brzmienia ustawy i jednocześnie nie wprowadzają nowych rozwiązań.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Natomiast zgodnie z art. 5 tej ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji – numer z wykazu UC110. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie tej ustawy.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu informacji innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Bankowego Funduszu Gwarancyjnego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Nowak – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krzysztof Budzich, naczelnik wydziału, Departament Rozwoju Rynku Finansowego, tel.: 22 694 54 36, email: krzysztof.budzich@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 18.09.2018 r.</p> <p>Źródło: Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Nr w wykazie prac: UC110</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność wydania rozporządzenia wynika z projektowanych zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 685, 723, 1637 i ...), dalej „ustawa o BFG”, w zakresie wyłączenie banków hipotecznych z obowiązkowego systemu gwarantowania depozytów, tj. art. 1 ust. 3, art. 2 pkt 41 lit. a, art. 2 pkt 57 lit. a, art. 5 ust. 1 pkt 6, art. 325 ust. 1 i 2, art. 326 ust. 1, art. 330 ust. 3 ustawy o BFG, ponieważ banki hipoteczne nie przyjmują depozytów.

Art. 330 ust. 3 ustawy w dotychczasowym brzmieniu nakłada na podmioty objęte systemem gwarantowania (w tym banki hipoteczne), oddziały banków zagranicznych, firmy inwestycyjne oraz podmioty, o których mowa w art. 64 pkt 2 lit. a–d, obowiązek przekazywania Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (zwanemu dalej „Funduszem”) informacji, innych niż przekazywane do Narodowego Banku Polskiego i do Komisji Nadzoru Finansowego, niezbędnych do wykonywania zadań Funduszu, w szczególności informacji o wartości wierzytelności i wartości środków gwarantowanych przez Fundusz oraz danych i informacji niezbędnych do wyliczania obowiązkowych składek. Delegacja zawarta w art. 330 ust. 7 ustawy o BFG umożliwia ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych określenie, w drodze rozporządzenia, szczegółowego zakresu, trybu i terminów przekazywania Funduszowi informacji, o których mowa powyżej. Niniejszy projekt rozporządzenia stanowi zmianę wykonanie delegacji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia realizuje potrzebę dostosowania rozporządzenia do nowego brzmienia ustawy w związku z wyłączeniem podmiotu „banku hipotecznego” z definicji „systemu gwarantowania depozytów” poprzez podtrzymanie obecnie funkcjonujących rozwiązań na gruncie przedmiotowego rozporządzenia w zakresie banków hipotecznych. W projektowanym art. 330 ust. 3 ustawy o BFG we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „systemem gwarantowania,” dodaje się wyrazy „banki hipoteczne,” a więc utrzymuje zakres przedmiotowy przepisu. Zmiana rozporządzenia umożliwi zachowanie jego *status quo*.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1	Ustawa o BFG	Funkcjonowaniem systemu gwarantowania depozytów (uwzględnienie faktu wyłączenia banków hipotecznych) – zbieranie informacji zgodnie z przepisami rozporządzenia.
Banki komercyjne	34	Rejestr podmiotów sektora bankowego KNF	Zbieranie oraz przekazywanie informacji zgodnie z przepisami rozporządzenia. W przypadku banków

		(stan na dzień 18 września 2018 r.) ¹⁾	hipotecznych (są to obecnie 3 podmioty) utrzymanie obecnych rozwiązań prawnych.
Banki spółdzielcze	553	Rejestr podmiotów sektora bankowego KNF (stan na 18 września 2018 r.) ²⁾	Zbieranie oraz przekazywanie informacji zgodnie z przepisami rozporządzenia.
Oddziały banków zagranicznych	29	Rejestr podmiotów sektora bankowego KNF (stan na dzień 18 września 2018 r.) ³⁾	Zbieranie oraz przekazywanie informacji zgodnie z przepisami rozporządzenia.
Domy Maklerskie	41	Rejestr podmiotów sektora kapitałowego KNF (stan na dzień 18 września 2018 r.) ⁴⁾	Zbieranie oraz przekazywanie informacji zgodnie z przepisami rozporządzenia.
Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo-Kredytowe	35	Rejestr podmiotów sektora kas KNF (stan na dzień 18 września 2018 r.) ⁵⁾	Zbieranie oraz przekazywanie informacji zgodnie z przepisami rozporządzenia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projektowana systemowa zamiana wyłączeniem banków hipotecznych z uczestnictwa w systemie gwarantowania depozytów była przedmiotem opiniowania, konsultacji publicznych i uzgodnień. W dniach 26 i 28 marca 2018 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa. W toku opiniowania i konsultacji publicznych uwagi zgłosiły następujące podmioty: Bankowy Funduszu Gwarancyjny, Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Bondspot S.A., Fundacja na rzecz Kredytu Hipotecznego, Giełda Papierów Wartościowych, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”, Związek Banków Polskich. W toku ponownych konsultacji publicznych i opiniowania uwagi zgłosiły następujące podmioty: Bankowy Funduszu Gwarancyjny, Komisja Nadzoru Finansowego, Narodowy Bank Polski, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo Kredytowa i Krajowy Związek Banków Spółdzielczych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0 zł
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

¹⁾ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego

²⁾ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/banki_spoldzielcze

³⁾ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_bankowego/banki_spoldzielcze

⁴⁾ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_ryнку_kapitałowego/domy_maklerskie

⁵⁾ https://www.knf.gov.pl/podmioty/Podmioty_sektora_kas_spoldzielczych

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie dotyczy ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: utrzymanie w mocy obecnych przepisów
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Utrzymanie obowiązków sprawozdawczych dla banków hipotecznych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie wpływa na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Brak wpływu na pozostałe obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Z uwagi na zakres i charakter regulacji nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	